

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

30 mei 2003

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering,	2387
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2390
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	2401
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2416
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	2421
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening	2436
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	2445
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	2469
Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden	2473
Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	2474

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	2491
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2524
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	2526
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	2526

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	2529
----------------	------

Op 19 maart 2003 werd de heer Gilbert Bossuyt Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, werd tevens minister vice-president van de Vlaamse regering, dit ter vervanging van de heer Steve Stevaert, die ontslag nam.

De vragen worden gepubliceerd onder de minister aan wie ze zijn gesteld, en met diens op dat ogenblik geldende titel. Indien het antwoord werd verstrekt door zijn opvolger, wordt dat uitdrukkelijk vermeld.

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 29
van 4 april 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Vlaamse fiscaliteit – Studie

In opdracht van de voormalige minister van Leefmilieu werden studies uitgevoerd over de milieuheffingen. De milieuheffingen maken immers een belangrijk deel uit van de Vlaamse gewestelijke fiscaliteit, en ze nemen nog steeds in omvang toe.

Ook de minister-president heeft in het najaar van 1999 een studie aangevat voor een voortraject naar een Vlaamse fiscale administratie in de eenentwintigste eeuw.

1. Kan de minister-president meedelen of deze studie inmiddels werd afgerond ?
2. Werden een aantal aanbevelingen van deze studie geconcretiseerd in beleidsdaden ?
3. Op welke manier werd de minister van Leefmilieu bij deze studie eventueel reeds betrokken ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan minister Dua (vraag nr. 157).

Antwoord

1. Deze studie werd afgerond in het voorjaar van 2000.
2. Deze studie poogde in de eerste plaats de bereidheid op het terrein af te tasten door de verschillende entiteiten die momenteel operationeel betrokken zijn bij de Vlaamse fiscaliteit, samen te brengen in een werkgroep.

Hierin werd nagegaan hoe de Vlaamse fiscaliteit het beste op organisatorisch vlak kan worden uitgebouwd. Immers, de Vlaamse fiscaliteit is in volle ontwikkeling : enerzijds heeft de Vlaamse overheid herhaaldelijk gebruikgemaakt van haar grondwettelijk recht om belastingen te heffen, anderzijds is er de toegenomen fiscale autonomie. De concrete uitoefening van deze fiscale autonomie kan leiden tot een aantal organisatorische en praktische problemen. Anderzijds biedt dit de kans om vernieuwend op te treden met het oog op een verhoging van de efficiëntie en effectiviteit van de diverse inningen.

De eindconclusie van deze studie was dat er, ondanks soms tegengestelde opvattingen in de werkgroep, toch voldoende raakvlakken te vinden waren die rechtvaardigden dat er verder gewerkt kon worden aan de coördinatie en centralisatie van de Vlaamse fiscaliteit over de beleidsdomeinen heen. Tegengestelde meningen waren immers veeleer het gevolg van verschillende uitgangspunten dan van fundamentele meningsverschillen.

De opzet van deze studie werd inmiddels enigszins doorkruist door de reorganisatie van de Vlaamse overheid in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid. Deze reorganisatie creëerde een opportuniteit voor een grondige hervorming van de Vlaamse fiscaliteit. Zo besliste de Vlaamse regering op 1 juni 2001 tot een centralisatie van de inning van alle Vlaamse heffingen binnen één entiteit : het IVA Vlaamse Belastingdienst (*IVA : intern verzelfstandigd agentschap – red.*).

Deze centralisatie van alle Vlaamse heffingen en belastingen binnen één Vlaamse fiscale administratie biedt vele voordelen :

- voordelen inzake klantvriendelijkheid en een betere herkenbaarheid van de Vlaamse overheid als beleidsmaker ;
- informatiedeling : de burger moet gegevens nog maar één keer verstrekken, bij het vestigen van de verschillende aanslagen wordt steeds uit deze gecentraliseerde informatie geput ;
- vereenvoudiging regelgeving : dergelijke structuur zal een stimulans zijn om tot éénvormige procedures te komen ;

- realisatie één aanspreekpunt : het loket Lokale en Regionale Fiscaliteit moet in staat zijn alle vragen – informele en formele – over Vlaamse belastingen te kanaliseren naar de juiste dienst en/of persoon. Bovendien heeft de burger het recht om te weten waar zijn dossier zich bevindt en in welk behandlingsstadium het is. Door centralisatie kan de burger op één plaats zowel informatie inwinnen over bijvoorbeeld zijn bezwaar inzake leegstand, als inzake OV (*onroerende voorheffing – red.*).

Tot dit ene loket werd via de nieuwe portaal-site en door de e-governmenttoepassingen inzake de onroerende voorheffing reeds een belangrijke aanzet gegeven ;

- klantgerichte dienstverlening : dergelijke structuur vereist meer flexibiliteit van het personeel, zij zullen immers niet enkel instaan voor de invordering van milieuheffingen, maar ook voor de invordering van de leegstandsheffingen en OV.

Anderzijds laat dit toe in piekperiodes voor bepaalde belastingen meer personeel aan deze belasting toe te wijzen en maakt dit het werk mogelijk ook boeiender ;

- bundeling van knowhow : door de heffingen te centraliseren, kan één goed opgeleide en getrainde fiscale dienst uitgebouwd worden en wordt vermeden dat deze knowhow over verschillende entiteiten verspreid zit.

Deze dienst zal aldus beter gewapend zijn om uitdagingen aan te gaan zoals het ontwikkelen van een aangepaste (gedefederaliseerde) wetgeving, de verdediging van het standpunt van de overheid tegenover een steeds beter georganiseerde en geïnformeerde burger en/of het steeds frequenter optreden van de overheid in rechte ;

- uniformiteit in de bezwaarafhandeling : door centralisatie staan dezelfde mensen in voor de afhandeling van de bezwaren.

Mits er regelmatig geüpdate procedurehandboeken bestaan en geïmplementeerd worden, kan een uniforme bezwaarafhandeling worden gewaarborgd.

3. De Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu werd bij deze studie reeds betrokken door, zoals hierboven vermeld, de instemming van de Vlaamse regering met een centralisatie van de inning en invordering van alle eigenlijke gewestbelastingen binnen het beleidsdomein Financiën en Begroting.

Daarenboven vond intussen op 9 oktober 2002 overleg plaats tussen het kabinet van minister Dua en dat van minister Van Mechelen om dit principe met betrekking tot de milieuheffingen concreet uit te werken. Hierbij werd afgesproken dat voor de verschillende onderdelen van het fiscaal proces duidelijk geformuleerd zou worden wat elk onderdeel precies inhoudt en welk beleidsdomein voor elk onderdeel bevoegd is.

Zo werd beslist dat de inhoudelijke beleidsdomeinen bevoegd blijven voor de regelgeving ten gronde, de inventarisatie, de controle op de belastbare basis en de bezwaarschriften over deze belastbare basis. Financiën en Begroting daarentegen wordt bevoegd voor de inkoop, inning en invordering, alsook de bezwaarafhandeling voorzover deze geen betrekking heeft op een betwisting inzake de belastbare basis, en de regelgeving voorzover deze betrekking heeft op de fiscale procedures.

De tabel als **bijlage** geeft een overzicht van de bevoegdheidsverdeling tussen de diverse bevoegde entiteiten. Inzake milieuheffingen bestaat hierover principieel overeenstemming, enkel een aantal praktische punten dient in het kader van de bestuurlijke reorganisatie nog verder te worden uitgewerkt.

De Vlaamse regering zal uiteraard nog een definitief, geconsolideerd standpunt moeten innemen terzake.

(Antwoord Vera Dua : blz. 2433 – red.)

(Bevoegdheidsverdeling inzake milieuheffingen – red.)

Heffing	Regelgeving ten gronde	Regelgeving fiscale procedure	Inventarisatie	Inkohiering / inning / invordering	Bezwaarafhandeling en eindbeslissing	Controle	Communicatie	Databeheer
Heffing op de verontreiniging van oppervlaktewateren kleinverbruikers	VMM	VMM	Drinkwatermaatschappijen	Drinkwatermaatschappijen	Drinkwatermaatschappijen	VMM (eigen winning)		
Heffing op de verontreiniging van oppervlaktewateren grootverbruikers	VMM	F & B	VMM	F & B	F & B en voor bezwaar tegen belastbare basis → bindend advies VMM	Inzake belastbare basis : VMM	Gezamenlijk of apart mits voorgaande consultatie of mededeling	Gezamenlijk
Heffing op de vaste afvalstoffen	OVAM	F & B	OVAM	F & B	F & B en voor bezwaar tegen belastbare basis → bindend advies OVAM	Inzake belastbare basis : OVAM	Gezamenlijk of apart mits voorgaande consultatie of mededeling	Gezamenlijk
Heffing meststoffen	VLM	F & B	VLM	F & B	F & B en voor bezwaar tegen belastbare basis → bindend advies VLM	Inzake belastbare basis : VLM	Gezamenlijk of apart mits voorgaande consultatie of mededeling	Gezamenlijk
Grondwaterheffing	VMM	F & B	VMM	F & B	F & B en voor bezwaar tegen belastbare basis → bindend advies VMM	Inzake belastbare basis : VMM	Gezamenlijk of apart mits voorgaande consultatie of mededeling	Gezamenlijk
Jachtverloven	Aminal	F & B	Arrondissementscommissaris	F & B	F & B na advies van gouverneur, parket en arrondissementscommissaris	Aminal	Gezamenlijk of apart mits voorgaande consultatie of mededeling	Gezamenlijk
Visverloven	Aminal	F & B	F & B / De Post	F & B	Niet van toepassing	Aminal	Gezamenlijk of apart	Gezamenlijk

N.v.d.r.

VMM : Vlaamse Milieumaatschappij

F & B : Financiën en Begroting

OVAM : Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest

VLM : Vlaamse Landmaatschappij

Aminal : administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 59
van 24 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

*Resolutie aanmoedigingspremies landingsbanen –
Stand van zaken*

Op 10 juli 2002 werd de resolutie betreffende de ongelijke behandeling bij de toekenning van aanmoedigingspremies voor landingsbanen aangenomen in de plenaire vergadering (Stuk 1252 (2001-2002) – Nr. 3).

Mag ik de minister vice-president vragen naar de stand van zaken van de uitvoering van deze resolutie.

1. Wat zijn de resultaten van het onderzoek naar problemen ten gevolge van de huidige regeling?

Werd er in aanpassingen en/of overgangsbepalingen voorzien?

2. Wat heeft de Vlaamse regering tot nu toe gedaan aan het vereenvoudigen van en vooral duidelijker communiceren over deze regelgeving?

Antwoord

1. Het regelgevend kader met betrekking tot de aanmoedigingspremies in de Vlaamse social-profitsector werd vastgelegd in het Vlaams Intersectoraal Akkoord 2000-2005 (VIA) van 29 maart 2000. Het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 2000 tot instelling van de aanmoedigingspremies in de social-profitsector, zoals aangepast en gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 3 mei 2002, vormt de basisregelgeving voor de toekenning van aanmoedigingspremies in de betrokken (deel)sectoren.

De aanmoedigingspremies voor landingsbanen staan open voor de werknemers van 50 jaar of ouder van instellingen die ressorteren onder de Vlaamse social-profitsector, zoals bepaald en gedefinieerd in artikel 1, 2° van het besluit van 3 mei 2002, en die daarenboven aan de volgende voorwaarden voldoen: de betrokken werknemers moeten zijn tewerkgesteld met een ar-

beidsovereenkomst van onbepaalde duur én een aantal jaren loopbaananciënniteit in de social-profitsector of een gelijkgestelde sector kunnen aantonen (artikel 11, § 1).

Verder bepaalt de regelgeving uitdrukkelijk dat werknemers van 50 jaar of ouder die op 1 januari 2001 (datum van inwerkingtreding van de maatregel) reeds gebruikmaakten van een gedeeltelijke loopbaanonderbreking "stelsel 50+", niet in aanmerking komen voor een aanmoedigingspremie in het kader van de landingsbanen (artikel 11, § 4).

Deze situatie kan in de praktijk aangevoeld worden als een zekere ongelijkheid tussen werknemers: werknemers die vóór 1 januari 2001 een gedeeltelijke loopbaanonderbreking opnamen, hebben enkel recht op de RVA-onderbrekingsuitkering, terwijl de personeelsleden die vanaf 1 januari 2001 in het "stelsel 50+" zijn gestapt, naast de onderbrekingsuitkering ook in aanmerking komen voor een aanmoedigingspremie in het kader van de landingsbanen (*RVA: Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening – red.*).

Aangezien het recht op de aanvullende aanmoedigingspremie afhankelijk gesteld is van een in de regelgeving opgenomen objectieve voorwaarde – met name gedeeltelijke loopbaanonderbreking 50+ opnemen op zijn vroegst vanaf 1 januari 2001 – moet evenwel geconcludeerd worden dat er vanuit juridisch oogpunt geen discriminatie of ongelijke behandeling is tussen de betrokken werknemersgroepen.

In dit verband dient verder te worden benadrukt dat de regelgeving betreffende de aanmoedigingspremies in de social-profitsector tot standgekomen is in nauw overleg met de sociale partners uit de betrokken sectoren. Reeds bij de eerste besprekingen volgend op het afsluiten van het Vlaams Intersectoraal Akkoord was er een algemene consensus onder alle partijen om 1 januari 2001 als ingangsdatum in aanmerking te nemen voor de inwerkingtreding van de nieuwe maatregelen, en tevens om uitdrukkelijk in de reglementering op te nemen dat de werknemers die op voornoemde datum reeds in gedeeltelijke loopbaanonderbreking 50+ waren, niet in aanmerking zouden komen voor de aanmoedigingspremie in het kader van de landingsbanen. Recentelijk werd dit besluit geëvalueerd in samenspraak met de betrokken partners in de daartoe opgerichte Opvolgingscommissie. Deze evaluatie had als resultaat dat de betrokken

VIA-afspraken consequent zijn uitgevoerd en dat er geen nood is aan bijsturing.

Gelet op het voorgaande is een nieuwe aanpassing van de regelgeving momenteel niet aan de orde, en werden ook geen bijkomende overgangsbepalingen uitgewerkt ten aanzien van de werknemers van de social-profitsector die op 1 januari 2001 reeds in gedeeltelijke loopbaanonderbreking 50+ waren.

2. De wijziging van het basisbesluit van 8 december 2000 door het besluit van 3 mei 2002 beoogde onder meer een administratieve vereenvoudiging en grotere transparantie van de regelgeving en de aanvraagprocedure. In die optiek werd het stelsel van de aanmoedigingspremies in de social-profitsector aangepast aan de gewijzigde federale regelgeving inzake het tijdskrediet, zoals geregeld door CAO nr. 77bis van 19 december 2001 (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*).

Op het vlak van de communicatie en informatieverstrekking omtrent de regelgeving werden de volgende acties ondernomen :

- de verspreiding van een klantvriendelijke infobrochure rond de aanmoedigingspremies in de social-profitsector, met uitgebreide informatie omtrent toepassingsgebied, toekenningsvoorwaarden, aanvraagprocedure, ... ;
- een volledig geactualiseerde website (www.vlaanderen.be/werk) met een overzicht van de aanmoedigingspremies in de diverse sectoren (social profit, privé, openbaar), met een rubriek "veel gestelde vragen" en mogelijkheid tot downloaden van aanvraagformulier voor het verkrijgen van de premie ;
- ook op de bijblijflijn (070-345 000) en de infolijn van de administratie Werkgelegenheid (0800-90045) kunnen werkgevers en werknemers informatie krijgen omtrent de verschillende Vlaamse aanmoedigingspremies, alsook brochures en aanvraagformulieren bestellen.

Vraag nr. 60
van 24 maart 2003
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Adviesraden – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 135

van 24 maart 2003

van mevrouw Brigitte Grouwels

Blz. 2449

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 61
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteiten – Omzendbrieven

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 145

van 28 maart 2003

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 2465

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 62
van 4 april 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Werkzaamheidsgraad – Cijfersverschillen

In de brochure "Het pact van Vilvoorde in concrete cijfers" (blz. 18) wordt de werkzaamheidsgraad naar onderwijsniveau weergegeven. De gepresenteerde cijfers voor 2001 verschillen echter van die welke zijn opgenomen in "De arbeidsmarkt in Vlaanderen" (het jaarboek 2002 ; blz. 55), hoewel ook in de brochure wordt verwezen naar het Steunpunt Werkgelegenheid, Arbeid en Vorming (WAV). Vooral voor laaggeschoolden is er grote afwijking tussen de twee bronnen.

Wat is daarvan de verklaring ?

In dezelfde brochure worden op blz. 17 cijfers gegeven voor de werkloosheidsgraad naar onderwijsniveau. Deze verschillen aanzienlijk van de cijfers in het jaarboek 2002, blz. 55. Het gaat om een andere bron. Vooral het verschil voor de laaggeschoolden is zeer groot.

Wat is de oorzaak van die verschillen ? Welke statistieken zijn de beste ?

Antwoord

1. De brochure "Het pact van Vilvoorde" werd samengesteld door de administratie Planning en Statistiek van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De werkzaamheidsgraad naar onderwijsniveau is één van de indicatoren om doelstelling 5 van het Pact van Vilvoorde op te volgen. In de brochure wordt gebruikgemaakt van gegevens verzameld door het Steunpunt WAV.

De werkzaamheidsgraad wordt berekend door het aantal werkenden te delen door de bevolking op beroepsactieve leeftijd. Om internationale vergelijking mogelijk te maken, werd internationaal afgesproken de beroepsactieve leeftijd te definiëren als de leeftijd tussen 15 en 64 jaar. Het is deze werkzaamheidsgraad die in de brochure (blz. 18) wordt gebruikt.

In het jaarboek van het Steunpunt WAV wordt de berekening van de werkzaamheidsgraad naar onderwijsniveau beperkt tot de leeftijdsgroep van 25-64 jaar. De leeftijdsgroepen verschillen dus (resp. 15 en 25 jaar als ondergrens). Dit verklaart het verschil in de cijfers.

Waarom wordt soms een andere leeftijdsgrens gehanteerd ?

In de vermelde tabellen wordt de scholingsgraad vergeleken. Deze wordt gemeten aan de hand van het op dat moment hoogst behaalde diploma. Zo wordt een leerling van 17 in het laatste jaar ASO geteld als een laaggeschoolde en maakt hij deel uit van de bevolking op beroepsactieve leeftijd (*ASO : algemeen secundair onderwijs – red.*). Op die manier worden heel wat studenten meegerekend in de noemer van werkzaamheidsgraad (niet in de teller : het aantal werkenden).

Om dit effect te minimaliseren, wordt de leeftijdsgroep soms beperkt tot de 25- tot 64-jarigen.

De vergelijking op basis van de ruime leeftijdsgroep laat dus moeilijk toe uitspraken te doen over de werkzaamheid van laaggeschoolden die niet meer studeren. Deze indicator laat wel toe evoluties tussen de Europese lidstaten en/of over verschillende jaren heen te vergelijken.

2. Het gaat hier inderdaad om een andere bron : in de brochure en algemeen in het jaarboek worden de werkloosheidsgraden berekend op basis van het aantal ingeschreven niet-werkende werkzoekenden (NWWZ, VDAB-gegevens). Die worden afgezet tegen de beroepsbevolking (de personen die actief zijn op de arbeidsmarkt, hetzij als werkzoekende, hetzij als werkende) (*VDAB : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding – red.*).

Dit is echter niet het geval voor hoofdstuk 4 van het jaarboek. Dit hoofdstuk situeert Vlaanderen op het Europese scorebord. Internationale vergelijkingen worden bemoeilijkt door onderlinge verschillen in de werkloosheidsreglementering van verschillende landen. Daarom wordt voor de berekening van de werkloosheidsgraden gebruikgemaakt van de ILO-werkloosheidsdefinitie met drie criteria : "het aantal personen die geen werk hebben, de afgelopen vier weken specifieke stappen hebben ondernomen om werk te vinden, en binnen twee weken beschikbaar zijn voor werk." Deze worden afgezet tegen de beroepsbevolking. In internationale context en dus ook in de NIS-enquête naar de arbeidskrachten wordt deze definitie gebruikt (*ILO : International Labour Organization ; NIS : Nationaal Instituut voor de Statistiek – red.*).

België en Vlaanderen worden gekenmerkt door een relatief groot aandeel langdurig werklozen. Vanwege financiële (cf. werkloosheidsval), psychologische (cf. teruggetrokkenen), persoonsgebonden (cf. moeilijk bemiddelbaren) of sociologische kenmerken (cf. combinatie gezin-arbeid) vertoont deze groep niet steeds een actief zoekgedrag of zijn ze niet onmiddellijk beschikbaar voor de arbeidsmarkt. In een enquête voldoen ze niet aan de drie ILO-criteria en worden ze ook niet als "werklozen" meegeteld.

Door de samenhang van een aantal van deze kenmerken met het kenmerk "laaggeschooldheid" is het verschil tussen beide gegevens het grootst voor de groep laaggeschoolden.

Wat de beste statistieken zijn, is dus afhankelijk van wat men wil meten en of men internationaal wil vergelijken. De VDAB-gegevens bieden een actueel en gedetailleerd zicht op de omvang en de evolutie van de werkloosheid in Vlaanderen. De NIS-enquête naar de arbeidskrachten biedt een betrouwbare internationale vergelijking. Ze maakt deel uit van de Eurostat Labour Force Survey.

Ter informatie

De bewerkingen van het Steunpunt WAV zijn raadpleegbaar via hun website <http://www.steunpuntwav.be>. Voor uitgebreide statistieken kan men in het onderdeel "cijfers" terecht. In het onderdeel "publicaties" kan men extra tabellen van het jaarboek terugvinden.

**Vraag nr. 63
van 4 april 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Motie aanmoedigingspremies tijdskrediet – Stand van zaken

Op 21 november 2001 werd de motie over de aanmoedigingspremies in het kader van het tijdskrediet aangenomen (Stuk 920 (2001-2002) – Nr. 2).

Mag ik de minister vragen :

- a) naar de concrete uitvoering inzake het informatiebeleid betreffende de aanmoedigingspremies ;
- b) naar de resultaten van de contracten met de federale overheid om een duidelijker en flexibeler systeem van loopbaanonderbreking of zorgkrediet te verkrijgen ;
- c) naar de concrete stappen die ondernomen werden om meer mannen te bereiken en de resultaten terzake ?

Antwoord

1. Op het vlak van informatiebeleid en communicatie met betrekking tot het nieuwe stelsel van Vlaamse aanmoedigingspremies, dat van toepassing is sedert 1 januari 2002, werden volgende acties ondernomen :
 - de verspreiding van een klantvriendelijke infobrochure rond de aanmoedigingspremies voor opleidingskrediet, zorgkrediet en ar-

beidsduurvermindering in de privé-sector, met uitgebreide informatie omtrent toepassingsgebied, toekenningsvoorwaarden en aanvraagprocedure ;

- een volledig geactualiseerde website (www.vlaanderen.be/werk) met een overzicht van de aanmoedigingspremies in de diverse sectoren (privé-sector, social profit, openbare sector), met een rubriek "veel gestelde vragen" en mogelijkheid tot downloaden van aanvraagformulier voor het verkrijgen van de premie ;
- ook op de bijblijflijn (070~345 000) en de infolijn van de Vlaamse administratie Werkgelegenheid (0800-90045) kunnen werkgevers en werknemers informatie krijgen omtrent de verschillende Vlaamse aanmoedigingspremies, alsook brochures en aanvraagformulieren bestellen.

2. Ik heb bij mijn federale collega van Tewerkstelling en Arbeid steeds gepleit voor een transparant en flexibel beleid inzake loopbaanonderbreking en tijdskrediet. Ik wil er de Vlaamse volksvertegenwoordiger evenwel op wijzen dat zowel het vroegere systeem van loopbaanonderbreking als het huidige stelsel van tijdskrediet in de privé-sector federale materies zijn, en de Vlaamse regering als zodanig geen bevoegdheid heeft in deze.

De hervorming van het aanvullende stelsel van aanmoedigingspremies middels het besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2002, beoogde alleszins een administratieve vereenvoudiging van de Vlaamse regelgeving en van de aanvraagprocedure. In die optiek werd de regeling voor de privé-sector en de social-profitsector herschreven teneinde deze aan te passen aan de nieuwe federale bepalingen inzake het tijdskrediet, zoals geregeld door CAO nr. 77bis van 19 december 2001, en om een aantal anomalieën uit het verleden weg te werken (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*). Bovendien werden de sociale partners nauw betrokken bij de totstandkoming van de nieuwe Vlaamse regelgeving.

3. Er werd van uitgegaan dat de combinatie van verhoogde federale (onderbrekings)uitkeringen met Vlaamse aanmoedigingspremies de financiële barrière die er voor mannen was om loopbaanonderbreking of tijdskrediet op te nemen, althans voor een deel zou moeten kunnen wegwerken.

In de praktijk blijkt evenwel dat de verhouding vrouwen-mannen niet substantieel gewijzigd is in vergelijking met het vroegere systeem : van het totale aantal Vlaamse premieaanvragen (17.193) in 2002 voor de privé-sector, blijkt dat deze in 83,5 % van de gevallen werden aangevraagd door vrouwen en in 16,5 % door mannen ; deze verhouding wijkt slechts licht af van de 85/15-verhouding uit het vroegere stelsel.

Vraag nr. 64
van 4 april 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Sociale werkplaatsen – Huishoudelijke taken

Het is algemeen bekend dat sociale werkplaatsen delen in de malaise bij een economische terugval.

Er zijn evenwel nog andere markten die sociale werkplaatsen kunnen aanboren. Op het vlak van huishoudelijke taken kunnen heel wat taken uitbesteed worden aan derden. De sociale werkplaatsen zouden hier een rol kunnen opnemen. Ik denk daarbij aan strijkateliers, maar ook aan ateliers waar verse maaltijden bereid worden voor gezinnen. Op die manier ontstaat een zinvolle bezigheid die een grote toegevoegde waarde voor gezinnen heeft en die wellicht minder conjunctuurgebonden is en ook minder in concurrentie staat met bedrijven uit het reguliere circuit.

1. Zijn er sociale werkplaatsen die zich toeleggen op het vervullen van huishoudelijke taken die zij in hun instelling kunnen verrichten, zoals strijken, het bereiden van verse maaltijden ?
2. Zo ja, hoeveel en waar zijn ze gesitueerd ?
3. Zo niet, werd al overwogen om sociale werkplaatsen ook naar dat marktsegment te oriënteren ?

Antwoord

1. De activiteiten van sociale werkplaatsen zijn gesitueerd in diverse sectoren : kringloopactiviteiten, natuur en groen, specifieke onderhoudswerken, biologische land- en tuinbouw, sociaal restaurant, catering, ...

Vanuit de voor de sociale werkplaatsen belangrijke doelstelling om zeer moeilijk bemiddelbare werkzoekenden in een beschermde werkomgeving tewerk te stellen, wordt het uitvoeren

van huishoudelijke activiteiten zoals poetsen ten huize van een gebruiker niet toegelaten. Dit beperkt natuurlijk het uitvoeren van huishoudelijke taken.

Toch zijn er zes sociale werkplaatsen die huishoudelijke activiteiten verrichten, weliswaar op de werkvloer van de sociale werkplaats zelf. Het betreft hier strijkateliers. In totaal gaat het om 30 voltijds equivalente (VTE) arbeidsplaatsen.

Wanneer de invalshoek verruimd wordt tot bijvoorbeeld het woonklaar maken van huizen en appartementen na een verhuis, het verhuizen zelf, catering, sociale restaurants, beperkte renovatie, ..., dan betreft het bijkomend 68 VTE. Deze activiteiten gebeuren telkens in ploegverband.

2. De strijkateliers zijn voornamelijk gesitueerd in de STC's Antwerpen-Boom (3 VTE), Kortrijk-Roeselare (9 VTE, waarvan 4 ook gedeeltelijk andere taken uitvoeren) en Sint-Niklaas-Dendermonde (18 VTE)

De overige activiteiten zijn gesitueerd in de STC's Aalst-Oudenaarde (10 VTE), Antwerpen-Boom (12 VTE), Brugge (10 VTE, ook gedeeltelijk andere taken), Limburg (22 VTE), Mechelen (2 VTE) en Turnhout (12 VTE) (*STC : subregionaal tewerkstellingscomité – red.*).

3. Wat activiteiten betreft, wordt er vanuit het Vlaamse niveau op dit moment niet dirigistisch opgetreden. Wel worden zij geëvalueerd vanuit de invalshoek "beschermde werkomgeving" en wordt nagegaan of zij aangepast zijn aan de mogelijkheden en capaciteiten van de beoogde doelgroep.

Anderzijds is het maar de vraag of dit soort activiteiten inderdaad minder gevolgen ondervindt van een economische recessie. Het is immers niet ondenkbaar dat, wanneer een gezin met inkomensonzekerheid, of met werkloosheid van één van de partners wordt geconfronteerd, externe huishoudelijke hulp een uitgavenpost is die snel zal worden geschrapt.

Vraag nr. 65
van 4 april 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Diversiteitsbeleid – Subsidies aan ondernemingen

Sinds 1999 ondertekenen de Vlaamse minister bevoegd voor Werkgelegenheid en de sociale partners binnen het kader van het Vesoc (Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité) jaarlijks zogenaamde actieplannen "evenredige arbeidsdeelname en diversiteit". Deze plannen moeten ondernemingen ertoe aanzetten om een "diversiteitsbeleid" te voeren.

Binnen het kader van de Vesoc-actieplannen kunnen bedrijven of lokale besturen diversiteitsplannen opstellen die zij kunnen laten subsidiëren. Ondernemingen of lokale besturen die een diversiteitsplan hebben opgesteld, kunnen hiervoor een subsidie ontvangen van maximaal 12.350 euro (500.000 fr.).

Het Vesoc-plan van 2002 zegt over de inhoud van een dergelijk diversiteitsplan :

"Het actieplan omvat één of meer van de volgende maatregelen en acties : doorlichten en optimaliseren van het selectie- en wervingsbeleid ; doorlichten en optimaliseren van het onthaalbeleid ; het organiseren van coaching en interne begeleiding voor nieuwe medewerkers uit de kansengroepen ; het (laten) organiseren van taalopleidingen, taalstages of cursussen in het Nederlands op de werkvloer ; het (laten) organiseren van trainingen of opleidingen rond interculturele communicatie, het managen van verschillen, het tegengaan van alledaags racisme op de werkvloer ; het (laten) organiseren van opleidingen gericht op de horizontale of verticale doorstroom van leden van de kansengroepen binnen de organisatie ; het opzetten van nieuwe rekruteringskanalen, gekoppeld aan actieve wervingsinspanningen gericht op leden van de kansengroepen ; voorzien in begeleide, additionele stage- of werkervaringsplaatsen voor leden van de kansengroepen ; functioneren als voorbeeldonderneming binnen een regio en/of sector ; in samenhang met minstens één van de hiervoor genoemde acties voorzien in een (project)structuur voor het verbreden van het draagvlak en voor het opvolgen en sturen van het beleid van diversiteit en evenredige arbeidsdeelname ".

1. Hoeveel en welke bedrijven ontvingen in 2002 subsidies omdat zij in het kader van de Vesocactieplannen "evenredige arbeidsdeelname en diversiteit" een diversiteitsplan opstelden ?
2. Welke bedragen ontvingen deze bedrijven voor het opstellen van een dergelijk diversiteitsplan ?
3. Voor welke acties of maatregelen werden deze middelen toegekend ?

Antwoord

In 2002 hebben 203 ondernemingen en instellingen een gesubsidieerd diversiteitsplan opgestart. In 27 organisaties werd een beste praktijk opgestart. Daarnaast zijn er nog zeven lokale besturen die eveneens een diversiteitsplan hebben opgestart. Zij komen echter niet in aanmerking voor subsidies. De diversiteitsplannen lopen over een periode van minimum zes tot maximum 24 maanden, afhankelijk van de keuze van de onderneming of instelling.

Conform de regelgeving bedraagt het maximumbedrag dat een onderneming of instelling aan subsidie kan ontvangen 12.350 euro voor een diversiteitsplan en 6.175 voor een beste praktijk. Dit bedrag wordt pas uitbetaald na afronding van het diversiteitsplan en na voorlegging aan de administratie Werkgelegenheid van een salodossier met een verantwoording van de reëel gemaakte kosten en van een inhoudelijk eindrapport.

Als **bijlage 1** treft de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst aan van alle ondernemingen waaraan binnen dit kader een subsidie werd toegekend, met de gegevens over de totale kostprijs van het diversiteitsplan of van de beste praktijk en met het subsidiebedrag. Het totale vastgelegde subsidiebedrag voor alle diversiteitsplannen bedraagt 2.336.294,04 euro ; het totale vastgelegde subsidiebedrag voor alle beste praktijken bedraagt 163.057,74 euro.

De diversiteitsplannen en beste praktijken bevatten acties die gericht zijn naar één of meer kansengroepen, waarbij de klemtoon ligt op personen met een handicap, allochtonen, ouder wordende werknemers en werkzoekenden en op de gelijke kansen voor mannen en vrouwen. Daarnaast is in een aantal diversiteitsplannen bijzondere aandacht gegaan naar lagergeschoolden (vooral jongeren) en naar ex-gedetineerden. In 123 diversiteitsplannen werd specifieke aandacht besteed aan de kansengroep ouderen, in 204 plannen aan de kansengroep allochtonen, in 72 plannen aan de kansengroep arbeidsgehandicapten en in 139 plannen aan gelijke kansen voor mannen en vrouwen. De acties gaan gepaard met streefcijfers die de ondernemingen en instellingen zelf bepalen, en die betrekking hebben op de instroom, doorstroom en/of opleiding van personen uit de kansengroepen. Bedrijven werven hierdoor meer mensen aan. In de totaliteit van de diversiteitsplannen en beste praktijken hebben de ondernemingen en instellingen een engagement aangegaan om te streven naar meer dan 1.700 aanwervingen van personen uit de kansengroepen, naar een doorstroomresultaat van meer dan 650

personen en naar de opleiding van bijna 7.500 personen.

Als **bijlage 2** treft de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst aan van de meest voorkomende acties per kansengroep.

Bijlage 1 – Bedrijven met een diversiteitsplan

	Kostprijs	Subsidiebedrag
De Lijn	27.000,00	12.350,00
<i>Aalst</i>		
Artislach NV	37.400,00	12.350,00
Honda Belgium NV	24.720,00	12.350,00
Huize Ten Berg	24.910,00	12.350,00
Jean Alan	21.785,00	12.350,00
La Lorraine	23.730,00	12.350,00
Nilorn Nominette Ruga	19.550,00	12.350,00
OCMW Aalst	0,00	0,00
Recypal BVBA	57.350,00	12.350,00
ROJ	36.380,00	12.350,00
Rusthuis De Raeve	47.745,00	12.350,00
RVT Avondzon	27.015,00	12.350,00
Stad Aalst	0,00	0,00
Stad Ronse	0,00	0,00
Textielmachines Gilbos NV	12.980,00	8.653,33
The Hudson-Sharp Machine Company BVBA	4.700,00	3.133,33
Vreugdevol VZW	18.780,00	12.350,00
<i>Antwerpen</i>		
Dagcentrum en bezigheidshuis De Stappe	3.990,00	2.660,00
De Belder & De Belder	15.986,00	10.657,33
De Filharmonie VZW	8.571,00	5.714,00
De Hand VZW	24.084,43	12.350,00
De Touter VZW	55.302,00	12.350,00
Ecover Belgium NV	27.628,00	12.350,00
Egemin	16.670,45	11.113,63
General Office Mainenance	61.149,00	12.350,00
Gerbera Power	12.411,00	8.274,00
Groeninghe NV	9.015,30	6.010,20
Groover International BVBA	8.770,00	5.846,67

Kinderdagverblijf Ons Peuterhuisje	8.717,40	5.811,60
Leo Tax NV	6.077,30	4.051,53
Monsanto Europe NV	86.908,00	12.350,00
New Holland Tractor Antwerp ltd.	185.950,00	12.350,00
Peiniger Services	30.100,00	12.350,00
Strabag Belgium NV	27.210,30	12.350,00
Universeel Constructie Atelier NV	22.176,50	12.350,00
VZW Monica	13.634,77	9.089,85

BNCTO

(Brussels Nederlandstalig Comité voor Tewerkstelling en Opleiding – red.)

DSJB	18.500,00	12.333,33
ISO Interim	25.248,00	12.350,00
Kinderdagverblijf De Ketjes	14.900,68	9.933,79
Kinderdagverblijven VUB	27.020,00	12.350,00
Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter	24.300,00	12.350,00
Universitair Verplegingscentrum Brugmann	81.275,00	12.350,00
Videocam NV	22.314,86	12.350,00
Ziekenhuisvereniging Jules Bordet	2.300,00	1.533,33

Brugge

Brugse Beschermde Werkplaats	18.923,06	12.350,00
Confederatie Bouw Noord West-Vlaanderen VZW	27.964,00	12.350,00
De Gyffroy Kris Aardbeienpluk	26.135,00	12.350,00
Kringloopcentrum Leefbaar Wonen VZW	19.970,00	12.350,00
Ons Erf VZW	20.288,00	12.350,00
Oranje VZW	26.787,13	12.350,00
Pietje Pek	12.894,00	8.596,00
Huize Tordale VZW	19.020,00	12.350,00

Gent

A. Parts BVBA	10.965,00	7.310,00
ACV-CSC Textura	50.741,75	12.350,00
Albezoon VZW	15.920,00	10.613,33

Braet NV	14.522,00	9.681,33	<i>Kortrijk</i>		
CGG regio Groot-Gent Eclips	16.765,00	11.176,67	Beyaert A & W / Prefabet	21.004,27	12.350,00
Collitax BVBA	12.915,70	8.610,47	Brouwerij Van Honsebrouck NV	91.750,00	12.350,00
Confederatie Bouw Gent-Eeklo-Dendermonde	21.407,50	12.350,00	CIB Roeselare	29.069,00	12.350,00
De Kiem VZW	16.696,72	11.131,15	Feniks NV	30.820,09	12.350,00
De Swaan & Spaan Belgium NV	18.526,95	12.350,00	Isobar NV	18.689,29	12.350,00
Den Dries VZW	23.864,90	12.350,00	Jan Masschelein NV	18.537,84	12.350,00
Doppersatelier VZW	8.742,37	5.828,25	Kipco-Damaco NV	24.700,58	12.350,00
Familiezorg Oost-Vlaanderen	20.692,54	12.350,00	Oranjehuis VZW	111.743,02	12.350,00
G. Snel Transport Belgium NV	36.051,91	12.350,00	<i>Leuven</i>		
Heilig Hartkliniek Eeklo VZW	17.864,88	11.909,92	Aegis NV	54.029,20	12.350,00
Jongerenontmoetingscentrum Nieuw-Gent VZW	8.356,60	5.571,07	Algemene Onderneming Vandembemt	18.726,88	12.350,00
Kringloopcentrum Meetjesland VZW	18.493,66	12.329,11	Ave Regina VZW	42.942,81	12.350,00
Les Ballets C. De la B. VZW	22.675,96	12.350,00	Blankedale VZW	43.705,00	12.350,00
Lima	74.400,00	12.350,00	Buurtwerk 't Lampeke	18.620,00	12.350,00
Meetjeslandse Leerwerkbedrijven VZW	8.277,70	5.518,47	D Logistics Packing NV	42.520,00	12.350,00
Merlijn VZW	7.071,68	4.714,45	D Logistics Tienen NV	19.920,00	12.350,00
Museum Dr. Guislain	27.051,25	12.350,00	Dagopvang De Wigwam	18.591,60	12.350,00
Psychiatrisch Centrum Dokter Guislain	12.350,00	8.233,33	Delta VZW	17.267,00	11.511,33
Psychiatrisch Ziekenhuis St.-Jan	17.016,00	11.344,00	Duracell Batteries NV	315.221,81	12.350,00
Qualitrans NV	8.037,90	5.358,60	Ecolog NV	19.580,95	12.350,00
Segerström & Svensson Gent	24.896,00	12.350,00	Fiorelli BVBA	21.770,00	12.350,00
Tower Automotive Trucking NV	40.660,00	12.350,00	Friend's Shop BVBA	29.477,00	12.350,00
	7.300,00	4.866,67	IGO Leuven VZW	16.869,68	11.246,45
<i>Halle-Vilvoorde</i>			Intercommunale Interleuven CVBA	65.928,00	12.350,00
Den Diepen Boomgaard VZW	22.495,44	12.350,00	Kribbe Sint-Jacob VZW	18.721,16	12.350,00
Eurobrokers	31.538,69	12.350,00	Leuca VZW	35.380,00	12.350,00
IJsendal	10.604,94	7.069,96	Levet Scone VZW	30.738,00	12.350,00
People Interim	31.084,00	12.350,00	Postillon NV	35.384,03	12.350,00
Rodea VZW	12.781,09	8.520,73	Provinciebestuur Vlaams-Brabant	0,00	0,00
't Spiegeltje VZW	13.650,00	9.100,00	Psychiatrische Kliniek Broeders Alexianen	90.038,00	12.350,00
Technicas BVBA	34.505,82	12.350,00	Rabbit NV	19.002,84	12.350,00
			Remy Industries	49.526,83	12.350,00
			RVT Betlehem	38.830,00	12.350,00
			SPIT-tewerkstelling VZW	20.502,00	12.350,00
			Transport Ginis NV	25.902,00	12.350,00
			Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor VZW	37.600,00	12.350,00

<i>Limburg</i>			NV Bekaert SA	313.835,00	12.350,00
ACT Desiron BVBA	35.539,00	12.350,00	Pingo Poultry NV	29.446,00	12.350,00
Alcolor Belgium NV	24.180,00	12.350,00	Pleeggezinnendienst Genk en omgeving VZW	63.191,00	12.350,00
Alro	94.997,47	12.350,00	Pluspack NV	28.526,00	12.350,00
Alva Verse Vruchten	32.962,00	12.350,00	Prato Services NV	31.193,00	12.350,00
Anaxis NV	25.806,11	12.350,00	Rusthuis De Voorzienigheid	19.363,00	12.350,00
Antrago Transport en distributie	61.098,00	12.350,00	SAP Personeelsdiensten NV	42.545,00	12.350,00
Arcomet Verhuur NV	229.275,00	12.350,00	SAP werving en selectie	23.696,20	12.350,00
Asap Interim NV	46.988,00	12.350,00	SKF NV	33.491,19	12.350,00
Bandag Europe NV	50.956,66	12.350,00	Stadsbestuur Beringen	0,00	0,00
Belform NV	58.322,70	12.350,00	Stadsbestuur Dilsen-Stokkem	0,00	0,00
Bemal NV	40.932,00	12.350,00	Stadsbestuur Maaseik	36.380,00	0,00
Bibitor	26.400,00	12.350,00	Tailor Steel NV	45.385,75	12.350,00
BLM VZW	18.634,86	12.350,00	Tessengerlo Chemie	48.243,01	12.350,00
Borealis Polymers NV	60.575,66	12.350,00	Transport Lux	25.907,00	12.350,00
Bose NV	23.946,89	12.350,00	Transport Vanschoonbeek Matteredne	24.839,00	12.350,00
Brabantia Belgium	38.550,13	12.350,00	Weltjes	27.648,00	12.350,00
BreeChamp NV	154.400,00	12.350,00	Zweko	40.133,00	12.350,00
Brouwerij Martens NV	58.782,00	12.350,00	<i>Mechelen</i>		
CQ Staffing NV	72.078,00	12.350,00	Apparec NV	35.592,00	12.350,00
CVBA Industria	17.851,75	11.901,17	Legumex Convenience NV	33.313,00	12.350,00
Dagopvang VZW	36.709,96	12.350,00	MTC	31.030,00	12.350,00
De Vleeschmeesters NV	102.401,00	12.350,00	Procter & Gamble Belgium NV	183.485,00	12.350,00
Dienstencentrum Sint-Gerardus	56.363,00	12.350,00	<i>Oostende</i>		
Durez Europe NV	30.771,10	12.350,00	Ten Anker VZW	31.138,92	12.350,00
Eftec NV	80.742,06	12.350,00	Oxfarm Solidariteit	11.011,60	7.341,07
Ewals Cargo Care NV	19.666,00	12.350,00	<i>Sint-Niklaas</i>		
Familia VZW	29.498,00	12.350,00	Alinco NV	46.340,00	12.350,00
Globis CVBA	30.508,00	12.350,00	CAW 't Dak-Teledienst	20.402,00	12.350,00
Impact VZW	36.977,21	12.350,00	Composit Trailer	26.030,00	12.350,00
Inalfa NV	33.512,00	12.350,00	De Drie Stromen VZW	17.710,00	11.446,67
ISIS VZW	77.663,40	12.350,00	Geestelijke Gezondheidszorg Waas en Dender VZW	18.596,00	12.350,00
Jeugdtehuis VZW	24.806,00	12.350,00	Kabelwerken Callaert NV	36.570,88	12.350,00
Jongerenwerking Pieter Simenon VZW	69.512,78	12.350,00	Marcotex BVBA	14.771,88	9.847,92
Kamer voor Handel en Nijverheid Limburg	20.426,32	12.350,00	Ravaho BVBA	22.517,00	12.350,00
K-Beton NV	30.986,00	12.350,00	Royal Clean	20.108,09	12.350,00
Klaps Beton NV	26.782,00	12.350,00	Sociale Werkplaats Moecclean VZW	18.685,00	12.350,00
KRC Genk VZW	32.284,00	12.350,00			
Led Techno NV	35.318,00	12.350,00			
LGTB NV	35.318,00	12.350,00			
Maria Ziekenhuis Noord-Limburg VZW	71.356,00	12.350,00			
Mireille NV	169.628,00	12.350,00			
Motches NV	22.432,00	12.350,00			

Vahora BVBA	27.458,00	12.350,00
Vrije Technische Scholen	19.170,00	12.350,00
VZW Thuiszorg arrondissement Dendermonde	24.675,00	12.350,00
Wauters Tanktransport NV	68.250,00	12.350,00
<i>Turnhout</i>		
Almasy NV	19.093,00	12.350,00
AZ St.-Elisabeth	32.350,00	12.350,00
Dienstencentrum De Witte Mol	24.465,00	12.350,00
Griffith Laboratories NV	38.070,00	12.350,00
Het Gielsbos	18.990,12	12.350,00
Lokale politie Neteland	70.800,00	12.350,00
Van Gansewinkel Containertransport Vlaanderen NV	22.513,00	12.350,00
Vandijck Transport BVBA	25.496,00	12.350,00
Vanhout NV	96.012,00	12.350,00
Totaal	7.715.671,71	2.336.294,04

Beste praktijken

	Kostprijs	Subsidiebedrag
<i>Antwerpen</i>		
ABVV	60.588,46	6.175,00
Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde VZW	11.575,00	5.787,50
<i>BNCTO</i>		
Eva VZW	9.672,88	4.836,44
Euroclean NV	84.508,00	6.175,00
<i>Gent</i>		
Psychiatrische Centra Sleidinge VZW	13.000,00	6.175,00
Furness Logistics Gent NV	28.159,00	6.175,00
<i>Halle-Vilvoorde</i>		
ISS NV	25.540,70	6.175,00
<i>Kortrijk</i>		
Champignons Lesage	12.451,00	6.175,00

Limburg

Recor Bedding	8.467,60	4.233,80
VZW LITP DGO	30.724,00	6.175,00
Clavis CVBA	24.377,65	6.175,00
Elan Languages NV	27.865,00	6.175,00
AHS	25.610,00	6.175,00
Virga Jesseziekenhuis	56.296,00	6.175,00
Christelijk Algemeen Ziekenhuis Midden-Limburg	58.499,00	6.175,00
Marmorith NV	17.648,51	6.175,00
Huize Sint-Jozef	29.083,30	6.175,00
Q-Backeries Belgium	15.996,00	6.175,00
Sociaal Economisch Instituut (SEIN)	13.427,00	6.175,00
Alternatief VZW	18.079,41	6.175,00
Flexpoint	46.892,00	6.175,00
Impact Interim	31.120,00	6.175,00
Recor NV	17.391,65	6.175,00

Mechelen

Nova Veg Logistics	25.382,02	6.175,00
Cummins Diesel NV	22.664,13	6.175,00

Sint-Niklaas

Spoor Twee VZW	22.205,00	6.175,00
----------------	-----------	----------

Turnhout

J. Gillis Cos NV	19.379,00	6.175,00
------------------	-----------	----------

Totaal	756.602,31	163.057,74
---------------	-------------------	-------------------

Bijlage 2**– Meest voorkomende acties per kansengroep***Oudere werknemers*

Acties gericht op instroom van oudere werknemers, die waardevol 'kapitaal' bezitten, en dit in een onderneming met een redelijk jong personeelsbestand.

Oudere werknemers opleidingen laten volgen omdat zij soms niet meekunnen met de jongeren bv. : computeropleidingen.

Oudere werknemers hebben vaker last van rugklachten, algemeen fysieke klachten, en dit vaak

in een uitvoerende functie : hiervoor gaat men ergonomische oplossingen zoeken of men haalt er een externe deskundige bij gespecialiseerd in ergonomie.

Peterschapsformule opzetten, waar oudere werknemers fungeren als peter, dit met de bedoeling kennis door te geven aan de jongere personeelsleden die, al dan niet nieuw, in dienst treden of reeds in dienst zijn.

Oudere werknemers een opleiding laten volgen met bedoeling door te stromen naar een kaderfunctie, en dit soms omdat zij gedemotiveerd raakten.

Oudere werknemers de kans bieden om 4/5 te gaan werken en een betere combinatie gezin-vrije tijd.

Oorzaken onderzoeken van het verloop, ziekteverzuim en burn-out bij oudere werknemers.

Door fysieke problemen kunnen oudere werknemers niet mee en om hen toch in het bedrijf te houden krijgen ze een opleiding waar zij een meer administratieve functie kunnen waarnemen. Kaderleden die tot de doelgroep oudere werknemers behoren een opleiding diversiteit, interculturele communicatie,... geven omdat het personeelsbeleid vaak geen aandacht heeft voor diversiteit. Het personeel bestaat uit oudere werknemers, soms gegroeid uit een star familiebedrijf en heeft nooit aandacht gehad voor jonge, dynamische allochtonen,...

Opleidingen van verschillende aard, om te blijven investeren in de doelgroep en gebruik te maken van hun kennis om nieuwe mensen te coachen.

Arbeidsgehandicapten

Aanpassen van de rekrutering.

Specifiek instroomproject naar arbeidsgehandicapten.

Uitbouwen van een netwerk voor doventolken.

Aanpassen van het computerprogramma, zodanig dat arbeidsgehandicapten ermee kunnen werken.

Ergonoom inhuren en tips die hij geeft implementeren in het bedrijf.

De begeleiding op de werkvloer aanpassen.

Cursus ergonomie.

Cursus til- en heftechnieken.

Trainingen op maat organiseren om uitstroom te voorkomen.

Uitwerken concrete functies voor arbeidsgehandicapten en uittesten van de mogelijkheden.

Aanpassen van de handelingen, het werkritme, de functie-inhoud aangepast aan gehandicapten.

Inrichten van een snoezelruimte.

Gesprek met Vlaams Fonds over het verkrijgen van een Vlaams-Fondsnummer voor allochtone arbeidsgehandicapten.

Basisdocumenten vertalen van Vlaams Fonds.

Visualiseren van de diversiteitskeuze d.m.v. beeldmateriaal in de werkplaats.

Project groenzorg waar mindervaliden ervaring kunnen opdoen. Informele groepsgesprekken om mondigheid te verhogen.

Informatie aan werkgevers over de kwaliteiten van mindervaliden.

Instroom en doorstroom van arbeidsgehandicapten.

Infocampagne naar arbeidsgehandicapten dat men als bedrijf openstaat naar deze doelgroep. Stages voor arbeidsgehandicapten.

Training "samenwerken met arbeidsgehandicapten".

Allochtonen

Werving en selectie aanpassen.

Onthaalbeleid optimaliseren.

Aanduiden van een peter of meter die de nieuwe werknemers kan bijstaan.

Cursussen Nederlands op de werkvloer organiseren.

Invoeren van een non-discriminatieclausule in het arbeidsreglement.

Trainingen "Hoe omgaan met discriminerende vacatures".

Werken naar de instroom van allochtone kandidaten.

Verbreden van het netwerk en de rekruteringskanalen om allochtone kandidaten te bereiken.

Oprichten van een werkgroep om de acties bij te sturen en te evalueren.

Stageplaatsen ter beschikking stellen van allochtonen.

Cursussen organiseren rond assertiviteit en een verbetering van de communicatie.

Acties specifiek gericht op de doorstroom van allochtone werknemers, gekoppeld aan bijkomende opleidingen.

Systematisch invoeren van evaluatiegesprekken en functioneringsgesprekken.

Organiseren van cursussen rond hygiëne,...

Aanpassen van het arbeidsreglement en veiligheidsvoorschriften, door middel van pictogrammen of tekeningen.

liggen beduidend lager dan in de andere provincies. Waarschijnlijk heeft dit te maken met het aantal inloopteams, maar dan nog wordt de provincie West-Vlaanderen achtergesteld.

Het totaal aantal ervaringsdeskundigen en interculturele medewerkers voor de provincie West-Vlaanderen bedroeg 1, in vergelijking met de andere provincies stelt dit niks voor. In West-Vlaanderen zijn er sinds september 2002 geen prenatale consultatiebureaus meer.

Tot slot werd, wat projectsubsidieering betreft, geen enkel project in West-Vlaanderen gesubsidieerd.

1. Hoe kunnen deze grote verschillen per provincie verantwoord worden ?
2. Welke en hoeveel middelen voor kansarmoede werden in 2002 voor de provincie West-Vlaanderen ter beschikking gesteld ?
3. Mogen we daaruit concluderen dat de provincie West-Vlaanderen achtergesteld wordt ?
4. Werden/worden meer middelen ter beschikking gesteld van de provincie West-Vlaanderen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Provinciale verschillen

Kind en Gezin besteedt aandacht aan gezinnen met jonge kinderen die in kansarmoede leven en streeft ernaar om door een onderbouwde en gerichte inzet van de haar ter beschikking gestelde middelen de kansen van deze gezinnen en hun kinderen op een optimale ontplooiing op het vlak van gezondheid en ontwikkeling te ondersteunen.

Bij de allocatie van de beschikbare middelen wordt vooreerst rekening gehouden met het aantal kinderen geboren in een kansarm gezin. Het gegeven dat dit aantal sterk verschilt naargelang de provincie, gemeente of werkregio van Kind en Gezin, geeft aanleiding tot het verschil in toegekende middelen per provincie.

Een tweede, daarbij aansluitend element dat een rol speelt in de toewijzing van middelen voor de uitbouw van de dienstverlening ten aanzien van kansarme gezinnen, ligt in de doelmatige inzet ervan. Ervaring rond de inzet van ervaringsdeskundigen en interculturele medewer-

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 147
van 24 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Middelenverdeling kansarmoede – West-Vlaanderen

Het antwoord op schriftelijke vraag nr. 257 van 28 augustus 2002 van collega Riet Van Cleuvenbergen doet vermoeden dat de provincie West-Vlaanderen achtergesteld wordt wat middelen voor kansarme gezinnen betreft (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 4 november 2002, blz. 569). Het gaat voornamelijk om cijfers van 2001.

De middelen ter beschikking gesteld voor de inloopteams in West-Vlaanderen (176.031,93 euro)

kers, het opzetten van inloopteams en de uitbouw van prenatale consultatiebureaus leert dat er voor een optimale inzet sprake moet zijn van een zeker aantal kinderen geboren in een kansarm gezin dat in het vooropgestelde werkgebied woont.

Een derde element dat speelt bij de toewijzing van middelen ligt in de omvang van de beschikbare middelen. Zowel voor de toewijzing van inloopteams als voor de inzet van ervaringsdeskundigen en interculturele medewerkers speelt de grens van de beschikbare middelen. Bij de allocatie wordt daarom uitgegaan van prioritaire gebieden, met name gebieden met een hoog aantal kinderen geboren in een kansarm gezin. Daarbij speelt ook de concentratie van de doelgroep.

2. Toelichting bij de ingezette middelen 2002

In wat volgt, wordt een overzicht gegeven van de middelen ingezet in 2002, specifiek ten behoeve van de preventieve dienstverlening ten aanzien van kansarme gezinnen met jonge kinderen.

Bijkomende regioverpleegkundigen

Binnen de preventieve dienstverlening aan kansarme gezinnen wordt specifiek voorzien in een aanvullend zorgaanbod van 24 huisbezoeken gespreid over drie jaar.

Op jaarbasis hield dit voor Vlaanderen de inzet in van 31,7 VTE regioverpleegkundigen (*VTE : voltijds equivalent – red.*).

In West-Vlaanderen bedroeg de kostprijs van deze maatregel 228.995 euro.

Ervaringsdeskundigen en interculturele medewerkers

Het contingent ervaringsdeskundigen binnen Kind en Gezin bedraagt 15 voltijdse equivalenten. Het contingent interculturele medewerkers bedraagt 29 voltijdse equivalenten. Op basis van de beschikbare cijfergegevens werd in 2002 voorzien in de inzet van 0,8 voltijds equivalente ervaringsdeskundigen in West-Vlaanderen.

In West-Vlaanderen bedroeg de kostprijs voor deze maatregel 20.438,95 euro.

In het kader van een analyse en evaluatie van de huidige inzet ontwikkelt Kind en Gezin op

dit ogenblik een voorstel voor een vernieuwende inzet van ervaringsdeskundigen en interculturele medewerkers. Hierbij wordt tevens nagegaan of en welk bijkomend aantal noodzakelijk is om deze werkvorm verder uit te bouwen.

Inloopteams

Op basis van de gegevens met betrekking tot het aantal kinderen geboren in een kansarm gezin besloot Kind en Gezin prioritair tot de oprichting van een inloopteam in Menen en Oostende.

Omdat 2002 voor Menen het overgangsjaar van preventievezorgcentrum naar inloopteams was en voor Oostende het oprichtingsjaar van het inloopteam, worden, teneinde correcte cijfers op jaarbasis te verkrijgen, de ingeschreven middelen voor 2003 opgegeven. Deze bedragen 176.031,93 euro.

Wat de inloopteams betreft, dient te worden opgemerkt dat deze werkvorm pas van start ging in 2002. Het betreft hier een initiatief dat zich specifiek richt op opvoedingsondersteuning ten aanzien van kansarme gezinnen met jonge kinderen. Hoewel een gedelokaliseerde werking nadrukkelijk in de opdracht staat ingeschreven, kan op dit ogenblik nog niet worden aangegeven of dit opzet ook daadwerkelijk lukt. De eerste evaluatiegegevens worden verwacht tegen het einde van 2003. Op dat ogenblik kan worden onderzocht of een verdere uitbouw van deze werkvorm wenselijk en haalbaar is.

Prenataal consultatiebureau

Het prenatale consultatiebureau in Menen werd afgebouwd en stopgezet in de loop van 2002. De functioneringskosten voor die periode bedroegen 4.362,56 euro.

Met het oog op het bestendigen en verzekeren van een kwalitatieve dienstverlening voor zwangere kansarme vrouwen werd een samenwerking uitgebouwd met de plaatselijke kraamkliniek.

- De hierboven geschetste situatie speelt in op de realiteit van (kinderen in) kansarme gezinnen in West-Vlaanderen. Ze is het resultaat van een aantal parameters en prioriteitsregels die voor heel Vlaanderen gelden, zoals beschreven in het antwoord op de eerste vraag.

Wat de specifieke opmerking met betrekking tot de projecten betreft, meld ik dat in West-Vlaanderen geen vragen werden geformuleerd.

4. In totaal bedroeg in 2002 het geheel aan ingezette middelen in West-Vlaanderen binnen de preventieve gezinsondersteuning 429.828 euro.

Voor 2003 worden geen bijzondere bijkomende middelen vrijgemaakt.

**Vraag nr. 148
van 24 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Schuldbemiddeling OCMW en CAW – Evaluatie

Zowel de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (OCMW) als de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW) kunnen een erkenning krijgen als schuldbemiddelaar. Over het profiel en het aantal personen dat begeleid wordt, is nog niet veel bekend. Voor het beleid zou dit nochtans interessant zijn.

Jaarlijks moeten beide soorten voorzieningen een verslag bezorgen aan de administratie : de globale resultaten kunnen een basis vormen voor een evaluatie van het beleid zowel in heel Vlaanderen als per regio.

1. Wordt aan de hand van dit verslag de kwaliteit van de dienstverlening gemeten ? Zo ja, wat zijn globaal de resultaten ?
2. Kan uit deze jaarverslagen een profiel van het cliënteel wordt opgemaakt ?
3. Hoeveel dossiers budgetbegeleiding worden opgevolgd in de Vlaamse OCMW's ? In de Vlaamse CAW's ? Graag opsplitsing per provincie.
4. Hoeveel dossiers budgetbeheer worden opgevolgd in de Vlaamse OCMW's ? In de Vlaamse CAW's ? Graag opsplitsing per provincie.

Antwoord

1. Het decreet van 24 juli 1996 houdende erkenning van de instellingen voor schuldbemiddeling in de Vlaamse Gemeenschap, noch het besluit van de Vlaamse regering van 25 maart 1997 tot uitvoering ervan houden enige bepaling in over de inhoud van het jaarverslag.

Naar aanleiding van de eerste aanvragen tot hernieuwing van de erkenning, werd door mijn administratie een omzendbrief aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en aan de erkende instellingen voor algemeen welzijnswerk gestuurd. Hierin werd, naast een volledig en praktijkgericht overzicht van de vereiste documenten, de informatie opgesomd die het jaarverslag minstens moet bevatten.

Het gaat hier om :

- de aard van de geleverde dienst (consumentenkrediet en/of collectieve schuldenregeling) ;
- de openingsuren van de dienst schuldbemiddeling (de beschikbaarheid van de maatschappelijk werker en van de jurist) ;
- de lijst van schuldbemiddelaars ;
- de door de schuldbemiddelaars gevolgde vormingsactiviteiten ;
- het overleg met andere instanties ;
- statistische gegevens : aantal dossiers in behandeling, aantal afgehandelde dossiers, aantal nieuwe dossiers, aantal heropende dossiers, doorverwijzende instantie ;
- bijzondere aandachtspunten/problemen.

Wat dit laatste aangaat, werd vanuit de instellingen voor schuldbemiddeling de nood aan bijkomende vorming en ondersteuning gesignaleerd. Dit heeft geleid tot de systematische uitbouw van "specialisatiemodules" (consumentenkrediet, collectieve schuldenregeling, methodisch handelen, onderhandelen en het gezin in de schuldbemiddeling) en de oprichting van een juridische helpdesk, gestart in april 2002 en toegankelijk voor zowel CAW's als OCMW's.

2. Wat het profiel van de cliënt aangaat, herinner ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger aan het onderzoek dat door het HIVA in 2001 werd uitgevoerd (Hulp op krediet, schuldbemiddeling in de Vlaamse OCMW's en CAW's, Leuven, 2002) (*HIVA : Hoger Instituut voor de Arbeid – red.*). De profielstudie van de cliënten die zich met schulden aanbieden bij de OCMW's en CAW's bevestigt tot op zekere hoogte eerdere onderzoeksresultaten.

Het zijn vooral jonge mensen die getroffen worden door financiële problemen. Nieuw is het hoge aandeel 25-jarigen. Vooral éé noudergezinnen zijn kwetsbaar. Mensen met schulden beschikken minder vaak over een beroepsinkomen, maar trekken wel vaker een werkloosheidsuitkering, invaliditeitsuitkering of bestaansminimum. Nieuw is de vaststelling dat ruim 1/3 van de mensen die zich met schulden aanmelden handicaps/gezondheidsproblemen hebben. Verder blijkt het opleidingsniveau bepalend te zijn : hoe lager het opleidingsniveau, hoe groter het risico op financiële problemen. Geslacht en nationaliteit geven om zo te zeggen geen indicatie (zie bovenvermelde studie, blz. 89-90).

- 3 en 4. Om aan budgetbegeleiding en budgetbeheer in de strikte zin van het woord te doen, is geen erkenning als instelling voor schuldbemiddeling vereist. Ik denk dat ik gerust kan stellen dat zo goed als alle OCMW's in het kader van de algemene dienstverlening, budgetbegeleiding aanbieden. Wat budgetbeheer aangaat, kan ik enkel – verwijzend naar het HIVA-onderzoek – stellen dat in het kader van de schulddienstverlening, budgetbeheer het vaakst aan bod komt. Deze vorm van hulpverlening wordt vooral door de OCMW's geboden.

In dit onderzoek werden 70 OCMW's en zeven CAW's bevestigd. Het ging respectievelijk om 580 cliënten en 145 cliënten met schulden.

Vraag nr. 152
van 28 maart 2003
van mevrouw WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

Opvang mentaal gehandicapten – Wachtlijst

In het verleden zijn veel personen met een mentale handicap in een psychiatrische voorziening terechtgekomen. Bij het bepalen van de urgentiecodes voor personen met een handicap op de wachtlijst kunnen zij onmogelijk urgentiegraad 1 krijgen, aangezien ze verblijven in een psychiatrische voorziening.

Toch zouden veel van deze mensen in een andere voorziening opgenomen moeten worden. Het gaat dan om die personen met een handicap die verblijven in de psychiatrische verzorgingstehuizen (PVT) met een uitdovend karakter.

1. Is de minister op de hoogte van dit probleem ?

2. Waarom kunnen deze personen niet urgentiecode 1 krijgen op de wachtlijst ?
3. Hoeveel personen met een mentale handicap zijn geregistreerd op de wachtlijst die momenteel in een psychiatrische voorziening verblijven ?
4. Heeft de minister over dit probleem reeds overleg gepleegd met haar federale collega bevoegd voor de psychiatrische verzorgingstehuizen ?
5. Hoe pakt de minister dit probleem aan ?

Antwoord

1. Ik ben op de hoogte van het feit dat er nog een aantal personen met een handicap verblijven in psychiatrische voorzieningen. Dit is een historisch gegeven : de uitbouw van de volwassenzorg binnen de gehandicaptensector is eigenlijk een opvolging geweest van de uitstroom uit de minderjarigenzorg, en is vooral gesitueerd vanaf de jaren tachtig. Voorheen werd er dikwijls geen onderscheid gemaakt in opvang voor psychiatrische patiënten en personen met een mentale handicap.

Volgens gegevens verstrekt door de administratie Gezondheidszorg waren er in 1999 1.052 uitdovende PVT-bedden, die vermoedelijk voor het grootste deel waren ingenomen door personen met een handicap. De meeste van hen verblijven reeds jaren in de psychiatrische voorziening. Het aantal zal ondertussen wel reeds gedaald zijn door verdere doorstroming en overlijdens.

2. Het is onjuist te stellen dat deze personen hoe dan ook geen urgentiecode 1 kunnen krijgen op de wachtlijst.

Urgentiecode 1 betekent dat er onmiddellijk een opvang nodig is. Globaal genomen kan worden gesteld dat betrokkenen inderdaad urgentiecode 1 kunnen krijgen, indien er nood is aan een onmiddellijke overstap van de psychiatrie naar een voorziening voor gehandicapten. Aangezien een groot aantal van hen al jaren in de desbetreffende voorziening verblijven (soms reeds 20 tot 30 jaar), is het moeilijk om hen te beschouwen als personen die geen opvang hebben en onmiddellijk een aanbod moeten krijgen vanuit de gehandicaptensector. Het feit dat het gaat om verzorgingstehuizen met een uitdovend karakter is op zich geen probleem, aangezien

deze plaatsen precies pas wegvallen als de betrokkenen ofwel overlijden, ofwel de betrokken verzorgingstehuizen verlaten.

3. Op dit moment zijn er 184 personen met code 706 (PVT of verblijvend in een psychiatrisch verzorgingstehuis) aangemeld op de wachtlijst. Daarvan hebben er 172 een actieve vraag, naar gelang hun urgentiecode verdeeld als volgt :

urgentiecode 1 : 63,
urgentiecode 2 : 43,
urgentiecode 3 : 58,
urgentiecode 4 : 8.

De urgentiecodes zijn een inschatting vanuit de voorzieningen. Terwijl er bij andere vragen op de wachtlijst meestal een dringende vraag gesteld wordt vanuit gebruikers, eventueel via of ondersteund door doorverwijzers, is het niet duidelijk in hoeverre dit bij deze doelgroep in alle gevallen teruggekoppeld is naar de gebruikers.

4. Recentelijk werd er geen overleg gepleegd met de federale collega.

In het verleden was er een politiek akkoord om in de psychiatrische verzorgingstehuizen in extra personeel te voorzien voor de doelgroep mentaal gehandicapten, dit precies om te vermijden dat deze personen op oudere leeftijd nog zouden moeten verhuizen. Ter zeldertijd kregen deze bedden een uitdovend karakter, aangezien het niet gaat om de eigenlijke doelgroep van psychiatrie.

Totnogtoe waren er geen redenen om dit akkoord in vraag te stellen.

5. Op dit moment is het aantal dringend wachtenden nog zeer groot, en zou er eigenlijk voorrang moeten worden gegeven aan de wachtenden zonder enige vorm van opvang.

Hierbij wil ik eraan herinneren dat één van de redenen om psychiatrische verzorgingstehuizen op te richten, juist besloten lag in de bekommernis om personen die reeds jaren binnen deze settings verblijven, niet meer te moeten dwingen tot een verhuis. In de toekomst kunnen deze personen in principe wel vragen naar opvang binnen de gehandicaptensector, maar zal er getoetst worden in hoeverre er geen andere dringender vragen meer voorliggen, en of de vraag werkelijk gesteld wordt vanuit de betrok-

ken individuen of hun wettelijke vertegenwoordigers.

Gelet op het feit dat er binnen de psychiatrische verzorgingstehuizen daadwerkelijk maatregelen werden genomen om voor deze doelgroep in een adequate opvang te voorzien, zie ik geen redenen om dit overhevelingsproces te versnellen.

Vraag nr. 153
van 28 maart 2003
van de heer KOEN HELSEN

Folder "Politiek of politiek" – Uitgangspunten

Met enige verwondering heb ik de folder "Politiek of politiek ? 9 tips – Hoe kan jij voor een evenwicht zorgen ?" gelezen.

Ik heb deze boekjes doorgegeven aan mijn twee medewerksters met de bedoeling hun visie en mening als vrouw hierover te kennen. Hun verbazing was nog groter. De verantwoordelijke uitgever, het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Gelijke Kansen in Vlaanderen, geeft volgens mij op deze manier een totaal verkeerd signaal aan vrouwen.

Deze zogenaamde handleiding om vrouwen "warm" te krijgen voor de politiek, is een regelrechte aanval tegen de vrouwen en dus zeer vrouwonvriendelijk. Het beeld dat hier over de vrouw wordt opgehangen, is een sterk denigrerend beeld. De minister stelt het voor alsof vrouwen zonder deze negen tips nooit in de politiek geraken of er nooit aan denken dat zij bekwaam genoeg zijn om aan politiek te doen. Het is niet dankzij een of andere regelgeving of via tips dat vrouwen aan politiek gaan doen. Kortom, vrouwen hebben geen handleiding nodig.

Ik haal graag nog een ander statement aan : "Politiek moet een afspiegeling zijn van onze samenleving waarin de helft van de mensen vrouwen zijn." Ik vrees dat er dan nog meer sectoren onder de loep moeten worden genomen. Neem nu nog maar de bouwsector, de verpleging, ... deze sectoren zijn ook geen correcte afspiegeling van de samenleving. Terwijl de bouwsector voornamelijk een mannenwereld blijft, vinden we in de verpleging meer vrouwen.

Deze brochure zit trouwens ook vol met tegenstrijdigheden. Vele tips spreken elkaar gewoon tegen. Ik geef graag enkele voorbeelden.

Eenzijds is politiek een roeping, een maatschappelijke roeping (tip 5). Men heeft politieke gedrevenheid nodig om mee te helpen om een beleid in een bepaalde richting te sturen. Anderzijds biedt men cursussen aan om de eerste politieke stappen gemakkelijker te maken (tip 6). Men gaat er dus van uit dat vrouwen minder assertief zijn en dat ze zichzelf te vaak de vraag stellen of ze wel goed genoeg zijn voor de politiek.

Tip 7 en tip 8 scheppen een heel laatdunkend beeld over de capaciteiten en het denkvermogen van vrouwen. Vrouwen kunnen echt wel meer aan dan dat. Vrouwen kunnen best hun "mannelijke" staan.

Overal krijgen vrouwen dezelfde kansen als mannen, zowel in de politiek als in andere sectoren. In elk vak moet men zich bewijzen en engageren. Men moet geen quotum opleggen.

Volgens mij is het belangrijkste element om aan politiek te doen, het engagement en de gedrevenheid van de persoon in kwestie, los van het feit of je nu een man bent of een vrouw. En hiervoor bestaan geen "cursussen" of "gouden tips".

1. Is deze folder niet zwak onderbouwd ?
2. Zijn deze negen tips niet zeer naïef en denigrerend opgesteld ?
3. Vrouwen die echt aan politiek willen doen, hebben deze handleiding echt niet nodig.

Welke andere initiatieven neemt de minister om meer vrouwen in het politieke gebeuren te betrekken ?

Antwoord

1. Deze folder is niet zwak onderbouwd, integendeel.

Voor het opstellen van deze folder werd er enerzijds gebruikgemaakt van de bevindingen van twee wetenschappelijke onderzoeken, uitgevoerd door de VUB (*Vrije Universiteit Brussel – red.*). Het gaat om volgende onderzoeken :

- Karen Celis en Alison Woodward, "Het Vlaams parlement, Nieuwe Politieke Cultuur en het potentieel voor een valorisering van het maatschappelijk kapitaal van vrouwen in de politieke besluitvorming", 2001 ;

- Kris Deschouwer en Petra Meier, "De impact van de quotawet op de positie van vrouwelijke verkozenen", tussentijdse rapporten, 2001 en 2002.

Anderzijds werd er input geleverd door het Evenwichtsteam, dat bestaat uit lokale gelijkheidsambtenaren, vertegenwoordigers van vrouwenorganisaties en de Coördinatie van Politieke Vrouwengroepen (VLD, sp.a, Agalev, N-VA, Spirit, CD&V). De leden van het Evenwichtsteam zijn binnen hun eigen werkkruis dagelijks bezig met het thema van vrouwen in de politiek en hebben heel wat contacten met de basis. Er werd geput uit publicaties van de verschillende partijen, uit vormingsmappen, ...

2. De tips zijn zeer praktijkgericht en hebben rechtstreeks betrekking op de drempels die vrouwen ervaren in de selectie- en rekruteringsfase en nadien bij het opnemen van hun mandaat.

We ontvingen diverse positieve reacties van vrouwelijke mandatarissen op deze brochure.

3. Vrouwen zijn even bekwame politici als mannen. We stellen echter vast dat mannelijke politici nog steeds in de meerderheid zijn. Het is broodnodig dat er meer vrouwen een politiek mandaat uitoefenen. Via deze brochure worden ongetwijfeld enkele twijfelaars over de streep getrokken.

In mei 2001 werd er een strategisch plan over "Vrouwen in de politiek" opgesteld en goedgekeurd. Via het Evenwichtsteam worden er – in uitvoering van dit plan – verschillende initiatieven genomen om de evenwichtige deelname van vrouwen en mannen aan de politiek te bevorderen. Het gaat hier om Evenwichtscampagnes, de verkiezing van de meest evenwichtige gemeente, vorming voor lokale mandatarissen, gendertrainingen, bevragingen van de partijvoorzitters, studiedagen, wetenschappelijk onderzoek, ...

Er wordt kortom een intensief beleid gevoerd rond dit thema.

**Vraag nr. 158
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Faciliteiten – Omzendbrieven

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 145
 van 28 maart 2003
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 2465

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 159 van 28 maart 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Welzijns- en gezondheidssector – Dienstroosters

De dienstroosterpraktijk heeft in de welzijns- en gezondheidssector een sterk ad-hockarakter, met een gebrek aan voorspelbaarheid en regelmaat. De regelingen houden weinig rekening met gezondheidscriteria en treden ook vaak buiten het pad van de wettelijke voorschriften. Deze praktijk komt, onder meer onder invloed van de huidige maatregelen, hoe langer hoe meer onder druk te staan.

Goede dienstroosters zijn nochtans essentieel voor een goede dienstverlening. Ze zijn ook belangrijk voor de gezondheid van de werknemers. Een goede werkplanning van de zorgverstrekker is immers belangrijk voor de kwaliteit van de zorgverlening. Onderzoek wees echter uit dat vaak helemaal geen systeem of regelmaat in de roosters te herkennen valt.

1. Hanteert en stimuleert de minister (of haar diensten) de opmaak van een goed dienstrooster als een element voor kwaliteitscontrole in de welzijns- en volksgezondheidssector ?
2. Plant de minister bepaalde acties om de roosters van het zorgverstrekkend personeel "gezonder" te maken ?

Antwoord

De kwaliteit van de zorgverlening ligt mij nauw aan het hart. Het welbevinden en de gezondheid van de hulpverleners zijn een cruciale factor om

een degelijke kwaliteit te leveren. Het opstellen van goede dienstroosters is een interne aangelegenheid van de individuele voorziening en valt volledig onder haar autonomie.

Indirect worden vanuit de Vlaamse overheid de individuele voorzieningen aangestuurd door de kwaliteitsdecreten. Op dit moment bestaan er al verschillende kwaliteitsdecreten in de welzijns- en gezondheidssector. Er moet echter worden gestreefd naar een harmonisering van de verschillende kwaliteitsdecreten.

Momenteel ligt bij de Raad van State een vraag tot advies in verband met het ontwerp van decreet betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen. In dit ontwerp van decreet wordt er gestreefd naar een kwaliteitsvolle zorg bij voorzieningen, zowel extern als intern. Het ontwerp van decreet bepaalt ook dat er toezicht en controle zal komen op de naleving ervan.

Het blijft echter de verantwoordelijkheid van elke voorziening om kwaliteitsvolle zorg aan te bieden.

Vraag nr. 160 van 28 maart 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Rust- en verzorgingstehuizen – Verpleegkundige permanentie

In alle rust- en verzorgingstehuizen (RVT) moet vanaf 1 oktober 2003 dag en nacht een verpleegkundige permanentie georganiseerd worden.

Het zal heel wat moeite kosten in sommige RVT's om hiervoor het geschikte personeel te vinden.

1. Heeft de minister een zicht op het aantal RVT's dat nu nog niet permanent (24 uur op 24 uur) een verpleegkundige ter beschikking heeft ?
2. Hoeveel extra verpleegkundigen zouden er hiervoor nodig zijn, rekening houdende met de extra RVT's die in 2003 verdeeld worden ?

Antwoord

De erkenningsnormen RVT zijn vastgelegd bij KB van 2 december 1982 houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van rust- en verzorgingstehuizen of als centrum voor dagverzorging.

Bij wijzigend KB van 24 juni 1999 en 9 januari 2000 werd opgelegd dat het permanent toezicht op de bewoners, een verplichting die steeds in de normen stond, door verpleegkundigen verzekerd moet worden.

Nadien, bij KB van 28 november 2000, werd een overgangsmaatregel ingevoegd, die luidt als volgt :

"Voor de instellingen van minder dan 46 bewoners treedt deze bepaling in werking ten laatste op 1 oktober 2003. Wanneer het een gemengde structuur rusthuis – rust- en verzorgingstehuis betreft, worden voor de berekening van bedoeld aantal eveneens de bewoners van het rusthuis die ten minste beantwoorden aan de criteria van zorgbehoefendheid van categorie B zoals bedoeld in artikel 150 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in aanmerking genomen".

Zodra men over een RVT-erkenning beschikt, is de verpleegkundige permanentie dus een normatieve verplichting, sinds 2000 voor voorzieningen waarin meer dan 45 B- of C-gerechtigde bewoners zijn opgenomen ; vanaf 1 oktober 2003 voor alle voorzieningen met een RVT-erkenning. Voor deze kleinere voorzieningen is het beantwoorden aan deze norm een zware verplichting, die evenwel al drie jaar op voorhand bekend was.

1. Voorzieningen die nu al over een verpleegkundige permanentie moeten beschikken, voldoen nagenoeg allemaal aan deze norm. De voorzieningen attesteren in hun aanvraag tot erkenning zonder uitzondering dat aan de norm wordt voldaan en ter gelegenheid van inspectiebezoeken wordt dit nagegaan via een controle van de dienstroosters.

Daarenboven stelt de inspectie vast dat ook heel wat voorzieningen waarvoor deze norm slechts op 1 oktober 2003 van kracht wordt, reeds over een verpleegkundige permanentie beschikken. Voorzieningen die terzake moeilijkheden signaleren, kampen niet zozeer met een tekort aan verpleegkundigen om aan deze norm te voldoen, maar ondervinden vooral weerstanden bij het personeel. Er zijn immers heel wat verzorgenden tewerkgesteld als vaste nachtdienst, die nu moeten overschakelen naar dagdienst ; het omgekeerde geldt voor een aantal verpleegkundigen.

2. Het aantal extra verpleegkundigen dat nodig is om deze verpleegkundige permanentie te verzekeren, kan moeilijk berekend worden, omdat niet alleen het aantal FTE-verpleegkundigen maar ook de concrete inschakeling in de dienstregeling hierbij een determinerende factor is (*FTE : fulltime equivalent – red.*). Wél wordt ter gelegenheid van inspectiebezoeken vastgesteld dat de verpleegkundige omkadering in de RVT's goed is. Uit steekproeven blijkt dat de personeelsnorm voor verpleegkundigen én voor verzorgenden voor meer dan 130 % wordt ingevuld. Deze vaststelling wordt bevestigd door Riziv-gegevens : om een eventueel tekort aan verpleegkundigen op de arbeidsmarkt op te vangen, mogen voorzieningen vier FTE verpleegkundigen per 30 bewoners inzetten in plaats van vijf FTE en worden zij overeenkomstig gefinancierd zonder sancties. Uit de Riziv-gegevens die betrekking hebben op 2002 blijkt dat in Vlaanderen nog geen half procent van de voorzieningen van deze verlaagde norm gebruikmaakt (*Riziv : Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering – red.*).

De verdeling van bijkomende RVT-bedden die dit jaar wordt doorgevoerd, leidt uiteraard tot meer erkende RVT-bedden, hogere personeelsnormen en een hogere financiering van voorzieningen. Bij een gelijkblijvend aantal B- en C-gerechtigden moet het derhalve makkelijker zijn om de verpleegkundige permanentie te organiseren. Er kan wél een bijkomend probleem ontstaan in de rusthuizen die bij de verdeling van deze RVT-bedden voor het eerst een planningsvergunning RVT ontvangen. Ook zij moeten immers vanaf 1 oktober 2000 in een verpleegkundige permanentie voorzien. Onder meer om aan deze norm te kunnen beantwoorden, heb ik beslist om de instapdrempel voor nieuwe RVT's hoger te leggen : de voorziening zal ten minste over 40 erkende woongelegenheden moeten beschikken en over ten minste 28 bewoners met een B- of C-zorgprofiel.

Ik heb inmiddels alle voorzieningen geïnformeerd over deze verdelingscriteria en ik heb ze tegelijkertijd uitdrukkelijk gewezen op de verplichting inzake verpleegkundige permanentie die vanaf 1 oktober 2003 in alle RVT's van toepassing wordt.

Nieuwe RVT's die van oordeel zijn niet aan deze en/of andere RVT-normen te kunnen beantwoorden, kunnen vrijwillig afstand doen van de hun voorgestelde planningsvergunning.

Vraag nr. 164
van 4 april 2003
van mevrouw MARGRIET HERMANS

Minderjarige delinquenten – Gemeenschapsdienst

Op donderdag 20 maart drukte De Standaard volgende titel en bijbehorend artikel af: "Tien jaar alternatieve maatregelen voor jeugdige delinquenten in Antwerpen", "Liever werken dan naar Mol".

In dit artikel kwamen meerdere jongeren aan het woord die door de jeugdrechter een alternatieve straf opgelegd hadden gekregen; in plaats van ze naar een gesloten instelling te sturen, moesten ze namelijk gedurende een opgelegde periode gemeenschapsdienst verrichten. Niet alleen bleek deze straf een positieve reactie bij die jongeren te weeg te brengen, maar tevens bleek dat ze inderdaad nadien niet meer zo snel hervielen.

Uit vroegere gesprekken die ik met de coördinerende sociale werkers heb gehad, bleek reeds dat deze alternatieve strafoplegging vaak een gunstig verloop kende, maar volgens de sector is het niet altijd even eenvoudig om bereidwillige bedrijven of instellingen te vinden. Vele staan er nogal terughoudend tegenover, omdat ze de verantwoordelijkheid niet aandurven, of omdat ze geen ervaring hebben met de begeleiding van zulke jongeren en dergelijke.

Toch zijn ook jeugdrechters meer en meer gewonen voor deze alternatieve remedieering.

1. Heeft de minister precieze gegevens omtrent deze alternatieve strafoplegging?
2. Welke zijn de evaluaties in deze materie die haar bereiken en haar dus bekend zijn?
3. Ziet de minister mogelijkheden om nog meer gebruik te maken van deze alternatieve straf, zodat jongeren zich nuttiger gaan voelen?
4. Met welke werkverschaffers heeft de minister afspraken, en kan men hun aantal eventueel doen toenemen?

Antwoord

Wat de precieze gegevens omtrent gemeenschapsdienst betreft, verwijs ik naar de "Prestatiebegroting 2002" van de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand. Uit bijlage 17 blijkt dat in 1999 303 minderjarigen een werkprestatie leverden als herstellend

gebaar naar de gemeenschap. Dit cijfer steeg in 2000 met 24,75% tot 378 minderjarigen. Het aantal gemeenschapsdiensten blijft intussen stijgen. In belangrijke mate omdat jeugdrechters er steeds meer gebruik van maken en wegens de uitbreiding en aanpassing van het private erkende aanbod bijzondere jeugdbijstand door bijkomende subsidiëring.

Exacte cijfers omtrent gemeenschapsdienst van 2001 en 2002 zijn op dit moment nog niet beschikbaar. Zodra ik ze ter beschikking heb, zal ik ze laten bezorgen. De administratie heeft de uitdrukkelijke opdracht om, in de toekomst, onder andere via het elektronisch dossier, deze en andere gegevens te verzamelen.

De evaluatie van de gemeenschapsdienst als alternatieve maatregel gebeurt via verschillende kanalen. De informatie hierover bereikt mij via mijn administratie, met name de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand, via in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap uitgevoerd wetenschappelijk onderzoek en via de Ondersteuningsstructuur Bijzondere Jeugdbijstand (OSBJ), die eveneens subsidies ontvangt van de Vlaamse Gemeenschap. De administratie maakt jaarlijks een evaluatie van de tussentijdse verslagen en jaarverslagen die elke voorziening per werkingsjaar moet voorleggen. Op deze manier worden hun werking en werkmethoden geëvalueerd en wordt ook beleidsrelevante informatie m.b.t. de uitvoering van gemeenschapsdienst gegenereerd.

Sinds december 2001 loopt in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap het interuniversitair onderzoek "Herstelgerichte afhandelingen van delicten gepleegd door minderjarigen: Leerprojecten – Gemeenschapsdienst – Herstelbemiddeling". Het onderzoek wordt uitgevoerd door de Vrije Universiteit Brussel, de Katholieke Universiteit Leuven en de Universiteit Gent en is momenteel in zijn afrondingsfase. Er zal in mijn beleid ten aanzien van de gemeenschapsdienst rekening worden gehouden met de belangrijkste onderzoeksresultaten en beleidsaanbevelingen van dit onderzoek.

De VZW Ondersteuningsstructuur Bijzondere Jeugdbijstand verzorgt in opdracht van en gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap de thematische ondersteuning van herstelgerichte afhandeling van jeugddelinquentie, waarvan gemeenschapsdienst een onderdeel vormt. De OSBJ rapporteert halfjaarlijks over hun werking inzake herstelgerichte afhandeling en de ontwikkelingen in het werkveld.

Uit tussentijdse evaluaties blijkt dat de praktijk voor toepassing van de gemeenschapsdienst door diensten die door de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd, bemoedigend is. Daarom werden tijdens deze legislatuur de middelen meer dan verdubbeld voor deze diensten, waardoor het aantal prestaties steeg. De wettelijke basis ervoor is nochtans smal en broos (wet op de jeugdbescherming – artikel 37.2, voorwaarden bij ondertoezichtstelling).

Hierdoor kan ik als minister deze initiatieven helaas enkel jaarlijks en als experiment blijven subsidiëren. Het is nochtans mijn uitdrukkelijke wens, zoals trouwens ook van het Vlaams Parlement, om deze diensten in Vlaanderen een permanente bestaansmogelijkheid te geven. Vandaar ook dat bij herhaling bij de minister van Justitie is aangedrongen om de oude wet op de jeugdbescherming zodanig te wijzigen dat de verschillende herstelgerichte afhandelingsvormen, waaronder o.a. gemeenschapsdienst, een duidelijk en coherent wettelijk kader krijgen en de Vlaamse bevoegdheid voor de uitvoering hiervan duidelijk wordt bevestigd.

Graag wil ik echter benadrukken dat het gaat om "gemeenschapsdienst" en niet over "strafoplegging". Daarmee benadrukt de Vlaamse Gemeenschap dat minderjarigen naar aanleiding van het plegen van een als misdrijf omschreven feit, bij het leveren van dergelijke prestatie op hun verantwoordelijkheid aangesproken worden, iets kunnen herstellen aan de samenleving, en daarmee kan juist het meer educatieve effect van "gemeenschapsdienst" verwacht worden.

De Vlaamse Gemeenschap subsidieert daarbij niet de plaatsen, maar wel, middels een overeenkomst, de diensten die instaan voor de uitvoering van de begeleiding van de gemeenschapsdiensten. In dergelijke overeenkomsten worden de modaliteiten van de uitvoering en de evaluatie van prestaties en de financiering vastgelegd.

In de overeenkomsten m.b.t. het begeleiden van gemeenschapsdiensten wordt tevens vastgelegd :

- hoeveel prestatieplaatsen voor gemeenschapsdienst (verenigingen zonder winstoogmerk en instellingen van openbaar nut, rekening houdende met een zo groot mogelijke geografische spreiding en inhoudelijke verscheidenheid) de initiatiefnemer ter beschikking dient te houden ;
- dat de vereniging erover dient te waken dat elke prestatieplaats minstens één persoon aanwijst die tijdens het verrichten van de prestatie

in nauw contact met de betrokken jongere zal staan ;

- enzovoort.

De initiatiefnemers dragen dus zorg voor de begeleiding en het welslagen van de gemeenschapsdienst van de jongere. Het is aan deze diensten om werkverschaffers te zoeken en te motiveren om met jongeren die een als misdrijf omschreven feit pleegden en die gemeenschapsdienst opgelegd kregen, samen te werken.

Uit de jaarlijkse stijging van de gemeenschapsdienst en de evaluaties blijkt dat de VZW' s deze opdracht behoorlijk vervullen en er is tot op heden geen tekort aan prestatieplaatsen uit af te leiden.

Vraag nr. 168
van 4 april 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Voedselingrediënten en gezondheid – Informatie

Op voedselverpakkingen staan verplicht de ingrediënten vermeld. Evenwel begrijpen de meesten onder ons de codes niet die gehanteerd worden. Slechts weinigen kunnen inschatten welk voedselbestanddeel of welke toevoeging gevaarlijk is of niet. In de hele bewustmaking van de consument en de aansporing om gezond te eten, is dit een belangrijk feit.

1. Heeft het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie (VIG) – dat als opdracht heeft methodieken uit te werken voor het realiseren van veranderingsprocessen die moeten leiden tot een betere gezondheid in het algemeen – al een brochure uitgebracht met informatie over de betekenis van elke code en de voedselingrediënten die gevaarlijk of te mijden zijn ?
2. Zo ja, hoe maakt het die kenbaar aan de gezinnen en het grote publiek ?
3. Zo neen, is het niet wenselijk dat hiervan werk wordt gemaakt en dat deze informatie wordt meegedeeld aan het grote publiek ?

Antwoord

1. Levensmiddelenadditieven en -ingrediënten behoren niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, maar tot de bevoegdheid van de federale overheid.

De uitgebreide lijst levensmiddelenadditieven kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger vinden in de warenwetgeving van 1990. Die houdt de reglementering van de toevoegsels, aroma's en technologische hulpstoffen in. Deze lijst kan zij verkrijgen via het departement Volksgezondheid op federaal niveau. Dit kan zij bereiken op volgend adres :

Volksgezondheid
 Veiligheid, voedselketen en leefmilieu
 PG Dier Plant Voeding
 Afdeling Voedingsmiddelen en Andere Consumptieproducten
 T.a.v Paul Vandenmeerssche
 RAC – Arcadegebouw
 1010 Brussel
 02-210 48 43
 paul.vandenmeerssche@health.fgov.be

Toch wil ik, samen met de Vlaamse volksvertegenwoordiger streven naar een gezond leven. Weten wat we eten, is daar een belangrijk onderdeel van. Alleen zo kunnen we een verantwoorde keuze maken. Gezonde voeding staat centraal in het preventieve beleid van de Vlaamse overheid. In Vlaanderen werden in 1997 door het Vlaams Parlement vijf Vlaamse gezondheidsdoelstellingen goedgekeurd. Eén daarvan betreft de daling van de consumptie van vetrijke voeding ten voordele van vetarme en vezelrijke voeding.

Om tegemoet te komen aan de onduidelijkheden van de burger in verband met voedselingredienten, bracht het VIG in 2000 een handleiding uit voor diëtisten rond de supermarktoefening. Deze supermarktdemonstraties werden in Nederland al sinds geruime tijd georganiseerd. De handleiding voor diëtisten volgt het Nederlandse concept. De structuur van de map werd overgenomen, maar herschreven naar Vlaamse situaties, dit wil zeggen : het productengamma in Nederland en België is anders.

De handleiding is onderverdeeld in drie delen. Men gaat eerst in op wat meer achtergrondinformatie over voedingsvoorlichting, vervolgens wordt de supermarktdemonstratie uitgelegd en het derde deel bestaat uit bijlagen en praktische oefeningen.

In het tweede deel wordt ingegaan op de opbouw van de voedingsdriehoek, zichtbare en verborgen vetten, voedingsvezels, uitleg over de negen voedingsmiddelengroepen en het lezen van de etiketten van voedingsmiddelen. Als

extra informatie wordt de basiskennis meegegeven van de levensmiddelenadditieven, streepjescodes en labels.

Bij het vermelden van de voedingsdriehoek wordt duidelijk ingegaan op het "evenwichtige gebruik" van alle stoffen. Wanneer dit niet gebeurt, wordt dit als ongezond beschouwd en dient dit bijgevolg vermeden te worden.

Bij het lezen van de etiketten bespreekt men bondig de verschillende delen van het etiket. Men geeft meer uitleg over de benaming van de voedingsstoffen, de lijst van ingrediënten, de voedingswaarde en de houdbaarheidsdatum. Hieraan zijn nuttige tips gekoppeld waaraan men kan zien of een product voedzaam is, genoeg vitamines bevat, ...

Voedingsadditieven worden als ingrediënt beschouwd en moeten dus worden opgenomen in de ingrediëntenlijst (richtlijn 79/112/EEG van 18 december 1978) die verplicht op het etiket aanwezig is. Het feit dat een additief opgenomen is in de ingrediëntenlijst en dus ook vermeld staat op het etiket, betekent dan ook dat het betrokken additief geen bedreiging is voor de gezondheid en dus als niet-gevaarlijk kan worden beschouwd. Toezicht hierop gebeurt door de federale overheid.

2. Het VIG werkt als instituut niet rechtstreeks naar het algemene publiek. Het organiseert vormingen voor intermediairen (diëtisten in het geval van de supermarktdemonstraties). Deze intermediairen kunnen worden aangesproken door een organisatie om een supermarktdemonstratie te geven.

De LOGO's (loco-regionaal gezondheidsoverleg) spelen hierin een belangrijke rol. Zij werken de methodieken, van onder andere het VIG, uit in acties. De LOGO's vormen een netwerk bestaande uit partners die actief zijn in gezondheidspromotie en/of ziektepreventie. LOGO's kunnen naast hun taak om de gezondheidsdoelstellingen mee te helpen uitvoeren, ook lokale doelstellingen opnemen.

In bijna alle LOGO's werden de supermarktdemonstraties al als actie geïmplementeerd. Het exacte totale aantal van reeds gepresteerde demonstraties is moeilijk in te schatten, omdat sommige LOGO's hiermee al jaren bezig zijn, andere zijn nog maar net begonnen.

Het grote publiek kan uiteraard ook via de website van het VIG informatie verkrijgen over gezonde voeding en de supermarktdemonstraties. Hiervoor kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht op www.vig.be.

3. Rekening houdende met het voorafgaande, is het niet wenselijk te vragen aan het VIG om rond dit onderwerp een brochure te ontwikkelen, aangezien ook de consumentenbelangen onder federale bevoegdheid vallen.

Vraag nr. 169
van 4 april 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Filmkeuringscommissie – Hervorming

Het samenwerkingsakkoord van 27 december 1990 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad had de oprichting van de Inter gemeenschapscommissie voor de Filmkeuring tot doel. De Filmkeuringscommissie heeft als opdracht machtiging te verlenen om een film te vertonen voor minderjarigen jonger dan 16 jaar.

Uit het antwoord van de minister op een vorige vraag bleek dat de Filmkeuringscommissie zeer actief is. Naast de film zijn ook andere visuele dragers belangrijk geworden in onze maatschappij. Vooral de jeugd is er sterk op georiënteerd.

Wij lezen in de documenten van de Gezinsbond dat de minister ingaat op de vraag van mijzelf en de Bond om enerzijds de keuring uit te breiden naar videofilms en anderzijds een grotere differentiatie in te voeren naar leeftijdscategorieën. Blijkbaar heeft de minister de opdracht gegeven aan een aantal mensen om een hervorming voor te bereiden.

1. Werkt de minister inderdaad aan een hervorming van de opdrachten van de Filmkeuringscommissie ?
2. In welke zin ? Uitbreiding naar andere beeld dragers ? Differentiatie naar leeftijdscategorieën ? Andere differentiaties ?
3. Wat is de stand van zaken van die werkzaamheden ?
4. Wie wordt betrokken bij die hervorming ?

Antwoord

1. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, is de wet op de filmkeuring van 1920 hopeloos verouderd. Deze wet stipuleert het volgende :

- het principieel toegangsverbod tot de bioscoopzalen voor minderjarigen beneden de 16 jaar ;
- een uitzondering op deze regel, namelijk de familie- en kindervertoningen ;
- de strafmaat bij overtredingen (tegenover degene die minderjarigen in een zaal binnenleidt, toelaat en/of duldt).

De keuringscommissie werd destijds opgericht bij koninklijk besluit. Taken van deze commissie zijn de volgende :

- benoeming van de leden en het voorzitterschap,
- samenstelling van de keuringsafdelingen en de herkeuringsafdeling,
- regeling van de keuringen : goedkeuring, goedkeuring mits coupures, verwerping waarbij de commissie zich uitsluitend moet laten leiden door het criterium "bescherming van de jeugd" ;
- de goedgekeurde film mag worden geprogrammeerd als "familie- en kindervertoning".

Een aanpassing aan de zeden en normen van de 21ste eeuw is aldus noodzakelijk.

Momenteel worden er gesprekken gevoerd tussen de verschillende betrokken ministers van de verschillende gemeenschappen (Van Mechelen, Van Grembergen, Miller, Maréchal, Hasquin, Tomas, Niessen en Heinz-Lambertz). Bedoeling is om tot een samenwerkingsakkoord tussen de verschillende gemeenschappen te komen. Hiernaast wil Vlaanderen een decreet dat de wet van 1920 vervangt. Dit decreet zal de wettelijke onderbouwing van het samenwerkingsakkoord worden.

Voor de bevraging van de sector en de wetenschappelijke ondersteuning heb ik de universiteit van Gent geëngageerd om een studieopdracht uit te werken met betrekking tot de hervorming van de wet op de filmkeuring van 1920.

2. Over de concrete uitwerkingen lopen de gesprekken nog.

Er lijkt in elk geval een consensus te zijn om de leeftijdscategorieën uit te breiden. Momenteel geldt enkel de aanduiding +16. Er bestaat grote eensgezindheid om deze categorieën uit te breiden naar +6, +12 en +16 jaar. Verder zouden wij pictogrammen willen invoeren naar analogie van de Nederlandse Kijkwijzer (pictogram voor geweld, angstaanjagende situaties, seks, discriminatie, drugs, grof taalgebruik).

We denken momenteel aan een systeem van "coregulatie", dit wil zeggen dat de overheid de criteria voor de classificatie bepaalt, maar dat de sector zelf verantwoordelijk is voor de classificatie van zijn producten en voor de aanduiding van deze classificatie.

Er zal een controleorgaan worden opgezet dat de naleving van het systeem controleert en klachten behandelt.

3. De sector is bevestigd.

Over de basisidee is een consensus bereikt tussen de verschillende gemeenschappen.

Momenteel wordt het classificatiesysteem uitgewerkt door de Universiteit Gent en wordt nagedacht over de werkwijze van het controleorgaan.

Eind juni hopen we de werkzaamheden te kunnen finaliseren.

4. – Sector is bevestigd (Algemene Federatie van Filmdistributeurs, Belgische Cinemafederatie, Amerikaanse Federatie van Filmdistributeurs (afd. Benelux), voorzitter Filmkeuringscommissie, Gezinsbond, Kinderrechtencommissariaat, Vlaamse Jeugdraad, Nicam).
- Gemeenschappen overleggen.
 - Overleg op Vlaams niveau (Van Mechelen, Van Grembergen).
 - Universiteit Gent stelt inhoudelijke expertise ter beschikking voor de concrete uitwerking van het systeem.

(Nicam : Nederlands Instituut voor de Classificatie van Audiovisuele Media – red.)

Vraag nr. 170
van 4 april 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Fast food en gezondheid – Informatie

Heel wat Vlaamse gezinnen doen wegens tijdsgebrek wel eens een beroep op fast food. Uiteraard is

een vers bereide maaltijd te verkiezen, maar uit nood wenden Vlaamse gezinnen zich toch geregeld tot afhaaleten, gaande van een Chinees afhaalmenu, over pizza's, tot hamburgers.

Gezinnen stellen zich wel vragen over de gevolgen voor de gezondheid. Zijn er sommige zaken die absoluut te mijden zijn ? Zijn er gradaties in wat meer of minder gezond is binnen de markt van het afhaaleten ?

1. Werd al onderzoek verricht terzake ?
2. Heeft het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie (VIG) terzake al onderzoek verricht ?
3. Zo niet, is het niet wenselijk dit te doen, gelet op het feit dat heel wat Vlaamse gezinnen geregeld hun toevlucht zoeken tot fast food of afhaaleten ?
4. Zo ja, wat waren de resultaten van deze onderzoeken ? Werden deze resultaten op enige wijze gecommuniceerd naar de gezinnen ?

Antwoord

1 en 4. Voorzover ik weet, werd geen onderzoek naar de specifieke vragen die gesteld worden, verricht. Dit lijkt me ook overbodig wanneer men de voedingsdriehoek combineert met de voedingsmiddelentabel.

Graag wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger de voedingsdriehoek zoals die gebruikt wordt door het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie verder verduidelijken, om vervolgens de voedingsmiddelentabel toe te lichten en uiteindelijk de combinatie te maken.

De **voedingsdriehoek** wil de burger op een eenvoudige en dus begrijpelijke manier een idee geven welke en hoeveel voedingsmiddelen hij of zij dagelijks nodig heeft om tot een evenwichtige voeding te komen. De bedoeling is iedereen de mogelijkheid te bieden een dagmenu samen te stellen zonder de principes van evenwichtige voeding te verwaarlozen. De drie principes die de basis vormen van de voedingsdriehoek zijn : evenwicht, variatie en matigheid.

Vooreerst het principe van evenwicht. Daarom is de voedingsdriehoek in zeven groepen van voedingsmiddelen verdeeld, met een achtste restgroep. De zeven groepen zijn : water, aardappelen- en graanproducten, fruit, groenten, melkproducten (en met calcium verrijkte sojaproducten), vlees/vis/eieren (en vervangproducten), smeeren bereidingsvet. Men moet uit de zeven groepen

van de voedingsdriehoek, in de juiste verhouding, voedingsmiddelen eten om op een evenwichtige manier voedingsstoffen en energie op te nemen. De opsomming begint met de groep waarvan de grootste hoeveelheid moet worden ingenomen. Van de achtste groep, de restgroep, zoals snoep, alcohol, frisdranken, worden best slechts zeer kleine hoeveelheden genomen.

Variatie is het tweede principe. Uit elke groep altijd hetzelfde eten leidt tot eenzijdige en onevenwichtige voeding. Niet alle voedingsmiddelen uit dezelfde groep bevatten dezelfde soorten en concentraties voedingsstoffen. Daarom is niet alleen variatie tussen de verschillende groepen, maar zelfs binnen dezelfde groep noodzakelijk. Eet dus elke dag uit ieder blok en varieer binnen elk blok.

Het derde principe is dat van matigheid. Binnen elke groep van voedingsmiddelen moet je de juiste hoeveelheid respecteren en de praktische voedingsaanbevelingen volgen. Ook al staat een voedingsmiddel bekend als gezond en passend in een evenwichtige voeding : te veel is te veel.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de voedingsdriehoek van het VIG.

In het algemeen volstaat de voedingsdriehoek om gezonde voedingskeuzes te maken. Als men iets meer in detail wil gaan, kan men daarbij de voedingswaardentabel gebruiken. Daarin vinden we de opbouw van elk voedingsmiddel. De tabel geeft de waarde van de energie, eiwitten, vetten, verzadigde vetten, linolzuur, cholesterol, verteerbare koolhydraten, suikers, zetmeel, vezels, water, natrium, kalium, calcium, fosfor, magnesium, ijzer, koper, zink, vitamine A, vitamine B 1 en 2 en vitamine C. Deze voedingswaardentabel beschikt ook over de analyse van bereide gerechten. Deze tabel is beschikbaar bij Nubel :

Nubel VZW
Esplanadegebouw
RAC-lokaal 1104
1010 Brussel
02-210 48 28
www.nubel.com

Wanneer men de voedingswaardentabel en de voedingsdriehoek samenvoegt, kan men perfect kijken welke fast food gezonder is dan andere. Als voorbeeld wil ik even paëlla vergelijken met een cheeseburger. Uit de voedingswaardentabel blijkt dat paëlla 141 calorieën bevat per

100 gram, 5,8 gram vetten en 68 gram water. De cheeseburger bevat 295 calorieën per 100 gram, 16,8 gram vetten en 43 gram water. Paëlla blijkt dus gezonder te zijn. Met behulp van de voedingsdriehoek vinden we bij paëlla meer evenwicht en variatie (uit meer verschillende groepen) dan bij een cheeseburger.

In de voedingswereld vind ik steeds opnieuw twee belangrijke regels terug omtrent fast food. Ten eerste is het niet heel erg om zeer sporadisch eens fast food te eten wanneer je de andere dagen wel erg gezond, evenwichtig en gevarieerd eet. Ten tweede kan je ervoor zorgen je fast food gezonder te maken door het aan te vullen met voedingsmiddelen uit de ontbrekende andere groepen. Wanneer je een hamburger eet, je eet er een slaatje en tomaatjes bij en drinkt een glas water, is dit uiteraard evenwichtiger en gezonder dan wanneer men die hamburger combineert met een glas frisdrank en frietjes met mayonaise.

2. Het VIG heeft hierrond geen onderzoek verricht. Men kan wel bij hen terecht voor meer informatie over de voedingsdriehoek.

VIG
G. Schildknechtstraat 9
1020 Brussel
02-422 49 49
www.vig.be

3. Dit lijkt niet echt nodig, aangezien men kan kiezen voor gezond en evenwichtig eten indien men fast food aanvult met voedingsmiddelen uit de ontbrekende groepen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 171
van 4 april 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Beschutte werkplaatsen – Huishoudelijke taken

Het is algemeen bekend dat beschutte werkplaatsen (BW) delen in de malaise bij een economische terugval.

Er zijn evenwel nog andere markten die beschutte werkplaatsen kunnen aanboren. Op vlak van huishoudelijke taken kunnen heel wat taken worden uitbesteed aan derden. De beschutte werkplaatsen

zouden hier een rol kunnen opnemen. Ik denk daarbij aan strijkateliers, maar ook aan ateliers waar verse maaltijden bereid worden voor gezinnen. Op die manier ontstaat een zinvolle bezigheid die een grote toegevoegde waarde voor gezinnen heeft en die wellicht minder conjunctuurgebonden is en ook minder in concurrentie staat met bedrijven uit het reguliere circuit.

1. Zijn er beschutte werkplaatsen die zich toeleggen op het vervullen van huishoudelijke taken die zij in hun instelling kunnen verrichten, zoals strijken, het bereiden van verse maaltijden ?
2. Zo ja, hoeveel en waar zijn ze gesitueerd ?
3. Zo niet, werd al overwogen om beschutte werkplaatsen ook naar dat marktsegment te oriënteren ?

Antwoord

De Vlaamse beschutte werkplaatsen ondergaan inderdaad ook de gevolgen van de huidige economische malaise en het vinden van alternatieve activiteiten om verloren of verminderde opdrachten op te vangen, is voor een aantal werkplaatsen zeker een eerste prioriteit.

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, dat in Vlaanderen bevoegd is voor deze werkplaatsen, deelt mij mee dat er geen werkplaatsen zijn die zich met huishoudelijke taken op gezinsniveau bezighouden. Er zijn wel twee werkplaatsen die voor bedrijven en instellingen arbeidskledij en instellingslinnen wassen, strijken en herstellen. Ook zijn er beschutte werkplaatsen die voor particulieren boeken inbinden, drukwerk verzorgen, groenzorg op zich nemen, stoelen rieten en biezen, maar hoofdzakelijk worden ook deze taken uitgevoerd voor bedrijven.

De ervaring leert dat in de sector van de beschutte werkplaatsen kleinschalige activiteiten, zoals werken voor particulieren (gezinsniveau), zowel binnen als buiten de voorziening, zelden renderen. Als deze activiteiten, in de vorm van een aannemingscontract, buiten de werkplaats moeten gebeuren (bv. groenzorg), dan maakt de wettelijk opgelegde begeleiding door een monitor van de werkplaats dat de kostprijs van deze begeleiding moet worden doorberekend in de prijs. Kleine groepen die buiten de BW onder begeleiding van hun monitor werken, moeten dan ook vrij hoge prijzen vragen om kostendekkend te kunnen werken.

Om die redenen lijkt het mij bedrijfseconomisch dan ook weinig opportuun om de beschutte werkplaatsen een hint te geven om zich naar dergelijke was- en kookactiviteiten voor gezinnen te oriënteren. Ik vestig er bovendien de aandacht op dat het de beschutte werkplaatsen zelf zijn die hun bedrijfsbeleid bepalen en er ook de verantwoordelijkheid voor dragen.

Vraag nr. 175 van 18 april 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Personeel OPZ's – Medicatietegemoetkoming

De Vlaamse Gemeenschap veranderde, naar aanleiding van de bijkomende financiering in de psychiatrische ziekenhuizen van de Vlaamse Gemeenschap, gedeeltelijk de bestaande afspraken met het personeel.

Zo werd sinds 1 januari 2003 de tegemoetkoming in de medicatie van (gepensioneerde) personeelsleden afgeschaft. In 2002 bedroeg de werkelijke kostprijs van medicatie slechts 81.667 euro, wat op een dotatie van 2.600.000 euro voor andere kosten die ook niet gedekt zijn via de ligdagprijs, veeleer een minimumbedrag is. Deze tegemoetkoming was blijkbaar een verworven recht, steunend op een koninklijk besluit van de jaren vijftig. Het was een verworven bijkomend voordeel, dat meer dan vijftig jaar bestond.

Vooraf de gepensioneerden zijn het slachtoffer van de afschaffing, en hun weerbaarheid is veeleer gering : vandaar dat er over deze verandering weinig ruchtbaarheid gegeven werd in de publieke opinie.

Mag ik de minister vragen op welke wettelijke basis en waarom dit bestaande recht, gelinkt aan een koninklijk besluit, ontnomen werd aan de (gepensioneerde) werknemers van deze voorzieningen ?

Werd dit gecompenseerd door een ander bijkomend voordeel voor de werknemers die in dienst waren voor 1 januari 2003, en die aldus een recht verloren ?

Antwoord

Sinds 1 januari 2003 is inderdaad de tegemoetkoming in de medicatie van (gepensioneerde) personeelsleden afgeschaft. In 2002 bedroeg de kostprijs voor deze tegemoetkoming voor OPZ Geel

165.000 euro, wat toch bijna 7% betekende van de totale dotatie.

Tot de afschaffing van deze tegemoetkoming in de medicatie werd in overleg en met akkoord van de vakbonden beslist, op basis van het protocol nr. 181.547 van 16 juli 2002 met de vakbonden en een voorstel van wijziging van het personeelsstatuut via het instellingsspecifiek besluit. Deze maatregel is slechts één maatregel uit een totaalpakket dat ertoe bijdraagt om de financiële toestand van OPZ Geel leefbaar te houden.

De discrepantie tussen de personeelsuitgaven en de financiering via de verpleegdagprijs werd onhoudbaar. Daarom besliste de Vlaamse overheid om de kosten die niet door de federale verpleegdagprijs gedekt zijn, maar die voortspruiten uit het Vlaams karakter van de instelling, via een dotatie te financieren. Er diende evenwel voor alle kosten die niet in de verpleegdagprijs vervat zitten een afweging te gebeuren of ze werkelijk nog verantwoord waren. Bij deze afweging speelden verschillende criteria, zoals onder meer de financiële impact, de relevantie in verhouding tot een modern beloningsbeleid en natuurlijk ook de sociale impact, een rol.

Zoals reeds gesteld, was de afschaffing van de tegemoetkoming in de medicatie slechts één maatregel uit een totaalpakket. Verschillende tegemoetkomingen zijn behouden : onder andere het aantal verlofdagen, de functioneringstoelagen. Andere tegemoetkomingen zijn zelfs verhoogd, zoals de vergoeding voor slopend werk. Ook zijn nieuwe tegemoetkomingen ingevoerd, zoals het verhoogde vakantiegeld en de verhoogde eindejaarstoelage.

Bovendien wordt de afschaffing van de tegemoetkoming in de medicatie in een aantal gevallen gedeeltelijk gecompenseerd door een tegemoetkoming van het RIZIV via de maximumfactuur. (*RIZIV : Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering – red.*).

Verder hebben de actieve personeelsleden van OPZ Geel de mogelijkheid om van een gratis hospitalisatieverzekering gebruik te maken, de gepensioneerde personeelsleden van OPZ Geel hebben de mogelijkheid om tegen voordelige voorwaarden toe te treden tot deze hospitalisatieverzekering.

Hierdoor wordt de weerslag van de afschaffing van de tegemoetkoming in de medicatie relatief beperkt. Er is dus wel degelijk rekening gehouden met de sociale weerslag van deze maatregel.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 87
van 28 maart 2003
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Nederlands als omgevingstaal voor jongeren – Brussel

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 154
van 28 maart 2003
van de heer Walter Vandenbossche
Blz. 2500

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 88
van 28 maart 2003
van de heer JULIEN LIBRECHT

Veeartsenijopleiding – Instroom en beroepssituatie

Ik verneem dat er zich moeilijke beroepstoestanden voordoen bij de Vlaamse veeartsen.

De gestage afbouw van ons dierenbestand, de zware concurrentie uit Nederland, maar vooral de gevoelige jaarlijkse instroom van veeartsen zouden mede oorzaak zijn van de moeilijkheden in dat beroep.

Afgestudeerden moeten een belangrijk deel van hun loopbaan doormaken als hulp bij gevestigde veeartsen en hebben ook nadien weinig uitzicht op een voldoende cliëntenbestand en dus op een billijk gehonoreerd beroepsleven.

1. Op welke wijze evalueert het beleid deze gang van zaken ?
2. Is er zicht op enige bijsturing en/of planning bij deze problematiek ?

3. Wat is de evolutie van het aantal afgestudeerden de laatste jaren ?

vingen in de twee voortgezette academische opleidingen (proefdierkunde en diergeneeskundig toezicht op eetwaren) zijn opgenomen in onderstaande tabellen.

Antwoord

1. Het is de federale overheid die de uitoefening van het beroep van veearts regelt.

2. Navraag bij de faculteit Diergeneeskunde van de Universiteit Gent leert mij dat de moeilijkheden in het beroep reëel zijn, maar niet moeten worden overschat.

De moeilijkheden die sommige veeartsen in de uitoefening van hun beroep zouden ondervinden, zijn minder te wijten aan de afbouw van het dierenbestand of aan de concurrentie uit Nederland, dan aan het feit dat het merendeel van de afgestudeerden kiest voor de sector van de kleine huisdieren en de paarden. Dit is voor een deel het gevolg van de nog toenemende vervrouwelijking van de studentenpopulatie en van de daling van het aantal studenten uit landbouwersgezinnen.

3. Gelet op het antwoord in punt 1 heb ik geen bevoegdheid om in deze problematiek sturend op te treden.

Meer en meer afgestudeerden kiezen niet meer voor het zelfstandig beoefenen van het beroep van veearts, maar voor een carrière in het onderzoek, de vleeshandel en het diergeneeskundig toezicht op de eetwaren (cfr. Federaal Voedselagentschap).

4. De evolutie van het aantal generatiestudenten, het aantal afgestudeerden en het aantal inschrij-

Diergeneeskunde

Evolutie aantal generatiestudenten

Academiejaar	Mannen	Vrouwen	Totaal
1992-1993	110	179	289
1993-1994	126	196	322
1994-1995	147	188	335
1995-1996	155	220	375
1996-1997	138	228	366
1997-1998	128	222	350
1998-1999	97	232	329
1999-2000	101	207	308
2000-2001	84	202	286
2001-2002	98	224	322

Bron : Statistische jaarboeken VLIR tot en met 1998-1999
Departement Onderwijs – DTO vanaf 1999-2000

Evolutie aantal behaalde diploma's

Academiejaar	Mannen	Vrouwen	Totaal
1997-1998	51	77	128
1998-1999	46	81	127
1999-2000	78	77	155
2000-2001	63	86	149
2001-2002	95	98	193

Bron : Statistisch jaarboek VLIR 1997-1998
Departement Onderwijs vanaf 1998-1999

Aantal hoofdinschrijvingen voortgezette academische opleidingen

(diergeneeskundig toezicht op eetwaren en proefdierkunde)

Academiejaar	Mannen	Vrouwen	Totaal
1997-1998	13	2	15
1998-1999	25	10	35
1999-2000	12	7	19
2000-2001	9	8	17
2001-2002	11	11	22

Bron : Statistische jaarboeken VLIR tot en met 1998-1999
Departement Onderwijs – DTO vanaf 1999-2000

Vraag nr. 89
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Taalinspectie faciliteitenscholen

Tijdens de hoorzitting aangaande het Actieplan voor de Vlaamse Rand in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand op 25 maart laatstleden stelde de voorzitter van de Conferentie van Vlaamse Mandatarissen in de Rand dat, in tegenstelling tot wat de jongste tijd wordt beweerd, de taalinspectie in het Franstalig faciliteitenonderwijs niet functioneert.

De voorzitter beweert dat een deel van de kinderen uit het Randgebied die niet wonen in faciliteitengemeenten, onderwijs volgen in die Franstalige faciliteitenscholen.

1. Kan de minister meedelen of zij zicht heeft op de controles die door de federale Taalinspectie worden uitgevoerd ?
2. Beschikt zij over gegevens die erop wijzen dat de beweringen van de voorzitter van de Conferentie al dan niet op de waarheid berusten ?

Antwoord

1. In maart 2002 heb ik aan de Taalinspectie een rapport gevraagd met betrekking tot de basisscholen in de faciliteitengemeenten. Daaruit bleek dat alle leerlingen volgens de taalwetgeving waren ingeschreven voor het schooljaar 2000-2001 : door het optreden van de Taalin-

spectie moesten voor dat schooljaar tien leerlingen de school verlaten. In het schooljaar 2001-2002 waren er acht overtredingen.

In deze scholen zijn in totaal ruim 2.000 leerlingen ingeschreven, zodat er, gelet op voorgaande cijfers, bezwaarlijk sprake kan zijn van veel overtredingen.

2. Uit de gegevens die het ministerie zelf heeft over de leerlingen kan worden afgeleid dat er in alle Franstalige basisscholen in de faciliteitengemeenten in de Rand welgeteld drie niet gedomicilieerd zijn in de faciliteitengemeenten.

Ik beschik dus niet over feiten die de beweringen van de voorzitter van Mandatarissen van de Vlaamse Rand bevestigen.

Vraag nr. 90
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteiten – Omzendbrieven

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 145

van 28 maart 2003

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 2465

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 91
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Europese Scholen – Gedetacheerde leerkrachten

1. Kan de minister, in opvolging van mijn eerdere vraag terzake, meedelen hoeveel leerkrachten door Vlaanderen naar de Europese Scholen in dit land gedetacheerd werden tijdens het schooljaar 2001-2002 ?

2. Wat is het totaalbedrag aan loonkosten dat door de Vlaamse Gemeenschap voor die detacheringen werd uitbetaald ?

Antwoord

Het mandaat van gedetacheerde voor de Europese Scholen (aangesteld na 1 september 1989) wordt toegekend voor de duur van negen jaar.

Enkel personeelsleden die in het onderwijs vast benoemd zijn voor een volledige opdracht komen in aanmerking voor een detachering naar de Europese Scholen. Deze personeelsleden krijgen een verlof wegens opdracht in het belang van het onderwijs, toegekend voor de duur van de detachering. Dit verlof kan enkel opgenomen worden mits toestemming van de inrichtende macht en goedkeuring door de Vlaamse minister van Onderwijs.

1. Het aantal detacheringen naar een Europese School is niet bij cijfer vastgelegd. In het schooljaar 2001-2002 waren er 63 personeelsleden uit het Vlaamse onderwijs gedetacheerd naar de Europese Scholen.

Zij werden in de volgende ambten tewerkgesteld :

Onderwijzer	16
Leraar secundair onderwijs	25
Pedagogisch adviseur (studiecoördinator)	20
Bibliothecaris	1
Stafleden (directie of econoom)	5
Totaal	67

Ten opzichte van de cijfers die ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar aanleiding van een vorige parlementaire vraag (vraag nr. 43 van 11 januari 2000) heb meegedeeld voor het schooljaar 1998-1999, is het aantal gedetacheerde personeelsleden vrijwel stabiel gebleven. In het desbetreffende schooljaar waren er in totaal 69 personeelsleden gedetacheerd (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 720 – red.*).

2. Tijdens dit verlof wordt het personeelslid verder bezoldigd voor de opdracht waarvan hij of zij titularis is. Daarbovenop krijgt het personeelslid nog een toelage, uitbetaald door de Europese School.

De geraamde brutoloonkosten voor het schooljaar 2001-2002 worden op 2.457.525 euro geraamd.

Vraag nr. 92 van 28 maart 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Europese Scholen – Leerlingen Nederlandse sectie

Kan de minister mij meedelen hoeveel kinderen van Belgische nationaliteit of van vreemde nationaliteit waarvan het gezinshoofd in België verblijft en niet behoort tot een volkenrechtelijke organisatie, ambassade, gezantschap, consulaat, enzovoort, in de Europese School van Mol de Nederlandse taalsectie volgen ?

Hoeveel kinderen die in Brussel-Hoofdstad wonen, volgen de lessen van de Nederlandse sectie van de aldaar gelegen Europese School ?

Antwoord

In de Europese School van Mol zijn er voor het schooljaar 2002-2003 316 leerlingen ingeschreven in de Nederlandstalige sectie. De gegevens over het beroep van het gezinshoofd zijn niet uit de databanken te halen.

In de Europese Scholen van Brussel 2 en 3 samen zijn er in totaal 433 leerlingen ingeschreven in de Nederlandstalige afdeling. Hiervan wonen er 169 in één van de negentien gemeenten van Brussel-Hoofdstad.

Vraag nr. 93 van 28 maart 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Opleidingen verpleegkunde – Modules

In 2000 werd in een akkoord tussen de federale en de Vlaamse overheid overeengekomen om de twee bestaande opleidingen, ziekenhuis- en psychiatrische verpleegkunde, om te vormen naar één diploma : "verpleegkunde". De bedoeling was algemeen inzetbare verpleegkundigen, conform de Europese regelgeving, te vormen. Toch werd de mogelijkheid open gelaten om de eigenheid van de verschillende werkvelden te behouden en de aanzet te geven voor verdere opleiding en specialisatie. In het

kader van een "leven lang leren" is dit een te waar-
deren optie.

Sinds 1999 loopt er in het Vlaams onderwijs een
experiment waarbij opleidingen niet meer in een
jaarsysteem worden georganiseerd, maar in een
modulair systeem. Verpleegkunde maakt deel uit
van dit experiment.

Dit onderwijs vertrekt van basiscompetenties.
Competenties beschrijven datgene wat een ver-
pleegkundige moet kennen, kunnen en zijn op het
einde van de opleiding, dus als een beginnende be-
roepsbeoefenaar. Een structuur werd ontwikkeld
waarin de basiscompetenties opgenomen zijn en
waarin de kans geboden wordt om deze te kunnen
behalen in verschillende velden van de gezond-
heidszorg. Zo kan men als algemeen verpleegkun-
dige afstuderen door zijn basiscompetenties te be-
halen binnen het werkveld van een algemene ge-
zondheidszorg, de geriatrische gezondheidszorg of
de geestelijke gezondheidszorg. In het uitgewerkte
traject is daarom een oriëntatiemodule van negen
weken opgenomen voor de drie sectoren (algeme-
ne, geriatrische en geestelijke gezondheidszorg).
De opleiding wordt afgesloten met een module van
36 weken in één van de drie sectoren.

Nu is beslist om dit traject te wijzigen. De tijd
waarin men zijn competenties binnen een bepaalde
sector kan behalen, wordt plots terugschroefd tot
negen weken !

Deze verandering betekent een probleem voor stu-
denten die zich willen voorbereiden op het beroep
van verpleegkundige binnen de geestelijke gezond-
heidszorg. Het is onmogelijk om op negen weken
voldoende kennis op te doen om te kunnen starten
met werken, laat staan een basis te hebben voor
verdere opleiding in de geestelijke gezondheids-
zorg of de bejaardenzorg.

Ondertussen zouden naar verluidt de hervormin-
gen die de hogescholen in het kader van de bache-
lorstructuur voorbereiden, ook de huidige optie-
structuur in de opleiding verpleegkunde drastisch
terugschroeven. Voortdurend is er verwarring
m.b.t. de "algemene inzetbaarheid" van de toe-
komstige verpleegkundige. Dit betekent inzetbaar-
heid in alle werkvelden, en niet alleen inzetbaar in
de algemene ziekenhuizen.

In de praktijk volgen nu reeds heel wat studenten
een extra vierde jaar gegradueerde verpleegkun-
dige – zonder dat hiervoor een studiebeurs kan
worden gegeven – omdat het werkveld meer spe-
cifieke opleidingen vraagt. Ik vermeld hier onder

andere Kind en Gezin, dat een bijkomende oplei-
ding in een sociale richting nodig heeft.

1. Waarom werd de module van 36 weken terug-
geschroefd naar negen weken en werd de spe-
cialisatiemogelijkheid aldus afgezwakt ?
2. Is het inderdaad voor de opleidingen verpleeg-
kunde in de hogescholen de bedoeling om de
huidige optiestructuur veeleer af te bouwen dan
te behouden ?

Antwoord

In opvolging van het sociaal akkoord van maart
2000, waarbij de opleidingen ziekenhuisverpleeg-
kunde en psychiatrische verpleegkunde van de
vierde graad BSO dienden te worden omgevormd
naar één opleiding die wordt bekrachtigd door één
diploma, werd op 11 februari 2003 besloten het de-
finitieve modulaire traject voor de opleiding ver-
pleegkunde van deze vierde graad vast te stellen
(*BSO : beroepssecundair onderwijs – red.*).

Dit traject bestaat uit vijf modules. De eerste mo-
dule, "initiatie in de verpleegkunde", duurt acht-
tien weken. Na het met vrucht beëindigen van deze
module kan de leerling verder de module "ver-
pleegkundige basiszorg" volgen, eveneens gedu-
rende achttien weken. Vervolgens doorloopt de
leerling twee oriëntatiemodules van elk achttien
weken. Eén module behandelt de algemene ge-
zondheidszorg, de andere module oriënteert naar
de ouderenzorg en de geestelijke gezondheidszorg.
Na het succesvol afronden van deze twee modules
stapt de leerling in de module "toegepaste ver-
pleegkunde", die een duurtijd heeft van 36 weken.
Na het voltooiën van deze module wordt uiteinde-
lijk het "diploma in de verpleegkunde" toegekend.

Hiermee is tegemoetgekomen aan de vraag naar
een generieke opleiding. Iedere afgestudeerde is
bijgevolg overal inzetbaar. De eerste vier modules
garanderen deze inzetbaarheid : er is een ruime
oriëntatie naar de verschillende werkvelden en er
wordt veel werk gemaakt van de basisvaardighe-
den van de verpleegkunde.

Dit betekent echter niet dat een school niet kan
differentiëren. In de module "toegepaste verpleeg-
kunde" kan men de basiscompetenties "toepassen"
in de verschillende werkvelden. Het is zeker moge-
lijk om binnen deze module voldoende tijd te be-
steden aan een toepassing van de verpleegkundige
vaardigheden binnen de geestelijke gezondheids-
zorg of in de ouderenzorg. De leerling kan dan ook

een goede basis opbouwen om in deze werkvelden te kunnen starten. De school oordeelt hoeveel tijd gespendeerd wordt aan deze differentiatie, zodat er zeker geen sprake is van enige beperking tot negen weken !

Verder is er ook voor gekozen om een module minstens achttien weken te laten duren. Dit heeft te maken met de organisatie in de scholen en – wat de stages betreft – de respectieve werkvelden. Een goede opvolging van het studie- en voororderingsproces van de leerling maakt nochtans deze langere duurtijd eveneens wenselijk.

Conform de bepalingen van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen zal de opleiding verpleegkunde in de hogescholen, net zoals de andere opleidingen aan de hogescholen en universiteiten (de academische opleidingen, de basisopleidingen en de voortgezette opleidingen), worden omgevormd naar de bachelor-masterstructuur. Uiterlijk op 30 september 2003 delen de hogescholen en universiteiten hun voorstellen van omvorming mee aan de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering stelt vóór 15 februari 2004 de lijst op van de bacheloropleidingen die de universiteiten en hogescholen op zijn vroegst vanaf het academiejaar 2004-2005 en uiterlijk vanaf het academiejaar 2005-2006 kunnen opstarten, en eveneens van de mastersopleidingen die de universiteiten en hogescholen op zijn vroegst vanaf het academiejaar 2007-2008 en uiterlijk vanaf het academiejaar 2008-2009 kunnen organiseren.

De Erkenningcommissie zal toezien op de voorgestelde omvorming en uiterlijk op 15 januari 2004 haar advies aan de Vlaamse regering meedelen. De Erkenningcommissie zal de kwalificatie (dat is de toevoeging bij een graad die verwijst naar de voltooide opleiding) die de instellingen voorstellen, evalueren hoofdzakelijk vanuit de bekommernis dat "de vlag de lading dekt" en dat het geheel van het opleidingsaanbod transparant en coherent is voor de studenten en voor de afnemers.

De huidige opleidingen verpleegkunde (opleidingen van één cyclus) op het einde waarvan de graad van "gegradueerde verple(e)g(st)er" wordt verleend, zullen normaliter omgevormd worden tot "bachelor in de verpleegkunde". In de nieuwe structuur bestaat de mogelijkheid om binnen de nieuwe opleiding verschillende afstudeerrichtingen te definiëren. Een afstudeerrichting is een differentiatie in een opleidingsprogramma met een studieomvang van ten minste 30 studiepunten. Momen-

teel beraadt de Vlaamse Hogescholenraad (Vlhora) zich over de naamgeving en omvorming van de opleidingen en over de afstudeerrichtingen versus de volwaardige opleidingen.

Als het verkrijgen van beroepsbekwaamheden in de toekomst een bijkomende opleiding zou vergen die men met een graad moet afsluiten, dan biedt het decreet de mogelijkheid dit in een bacheloropleiding te realiseren die men enkel kan volgen na het met succes afronden van een andere bacheloropleiding (in het jargon : Ba na Ba). Het wordt dan een bachelor na een "bachelor in de verpleegkunde". Niets sluit nochtans uit dat men artikel 17, § 1 van het decreet van 4 april 2003 zou toepassen : "Postgraduaat getuigschriften kunnen door de hogescholen en universiteiten uitgereikt worden na de succesvolle voltooiing van opleidingstrajecten van ten minste 20 studiepunten. Het gaat om opleidingstrajecten die in het kader van de verdere professionele vorming, een verbreding c.q. verdieping beogen van de competenties verworven bij de voltooiing van een bachelors- of mastersopleiding."

Hiermee is voldoende aangetoond dat het decreet van 4 april 2003 geenszins de bestaande mogelijkheden voor differentiatie in de opleiding verpleegkunde afbouwt.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 146
van 24 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Leiebekken – Riolerings- en zuiveringsgraad

Als we de riolerings- en zuiveringsgraad van het Leiebekken vergelijken met deze van de andere rivierbekkens, kunnen we terecht stellen dat deze van het Leiebekken vrij laag zijn.

Gezien deze slechte toestand in het rivierbekken van de Leie zou men verwachten dat een groot percentage van het bovengemeentelijk investeringsprogramma 2004-2008 naar dit Leiebekken zou gaan. Van de 466 miljoen euro (investeringsprogramma 2004-2008) gaat voorlopig slechts een kleine 20 miljoen euro naar het Leiebekken.

Opmerkelijk is dat de rivierbekkens van de Demer en de Beneden-Schelde de komende jaren de

meeste kredieten toegewezen krijgen terwijl, in vergelijking met de andere rivierbekkens, de riolerings- en de zuiveringsgraad daar vrij hoog liggen.

1. Hoe kan worden verantwoord dat het rivierbekken van de Leie, met een vrij lage graad van riolering en zuivering, opmerkelijk minder kredieten toegewezen krijgt dan bijvoorbeeld het rivierbekken van de Demer, waar de rioleringsgraad en zeker de zuiveringsgraad veel hoger liggen ?
2. Mogen we hieruit concluderen dat de gemeenten in het bekken van de Leie achtergesteld worden wat bovengemeentelijke infrastructuurwerken betreft ?

Antwoord

Door een aantal specifieke problemen behoort het Leiebekken inzake riolerings- en zuiveringsgraad niet tot de kopgroep in Vlaanderen. Hieruit mogen geen verkeerde conclusies getrokken worden : de bouw van rioleringen en KWZI's blijft gemeentelijke verantwoordelijkheid, het aanleggen van collectoren en de bouw van RWZI's is een gewestelijke bevoegdheid. De voorbije jaren werden door Aquafin reeds 75 projecten uitgevoerd in het bekken van de Leie, wat overeenkomt met een investering van 120 miljoen euro of 7 % van het totaal geïnvesteerde budget (*KWZI : kleinschalige waterzuiveringsinstallatie ; RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.*).

Op gewestelijk niveau zijn er daarnaast nog 73 projecten ter uitvoering opgedragen, maar de studie of de werken zelf zijn nog niet afgerond. Deze projecten vertegenwoordigen een investering van om en bij de 105 miljoen euro (op basis van de meest actuele ramingen). In dit kader is het belangrijk te vermelden dat 26 van deze projecten momenteel (tijdelijk) om verschillende redenen geblokkeerd zijn.

Zo wordt onder andere de bouw van een aantal zuiveringsinstallaties geblokkeerd door stedenbouwkundige problemen, zoals :

- de noodzaak aan een gewestplanwijziging (bv. Ledegem, Pittem, Loker) ;
- de schorsing door de Raad van State van de bouw- en milieuvergunning (Moorslede) ;

- het aanslepen van de onteigeningen van het terrein voor de bouw van de RWZI (Beveren-Leie).

Het is duidelijk dat dit zijn invloed heeft op de zuiveringsgraad in het Leiebekken.

Daarnaast moeten voor een aantal collectorprojecten nog de resultaten van de MER-studie worden afgewacht, waardoor de verdere uitvoering wordt vertraagd. Mogelijk dienen voor deze collectorprojecten, op basis van de MER-studies, tevens nog wijzigingen aangebracht te worden aan de uitgewerkte technische plannen (*MER : milieueffectrapport – red.*).

Een volgend belangrijk probleem ligt op gemeentelijk niveau. Een verantwoording voor de lage rioleringsgraad heeft te maken met de bereidheid van gemeenten om te investeren in rioleringen. Dit impliceert ook dat de gewestelijke investeringen die afhankelijk zijn van de aanleg van gemeentelijke riolen, in timing herbekeken moeten worden. Het rendement van deze gewestelijke projecten is immers afhankelijk van de uitvoering van (vooral) gemeentelijke rioleringsprojecten, waartoe de betrokken gemeenten zich destijds geëngageerd hebben, maar die tot op heden niet werden uitgevoerd. Om deze reden staan zeven projecten (uit de 26 projecten) van de reeds aan Aquafin opgedragen projecten "on hold".

Een volgende groep zijn de projecten die nog niet werden opgedragen en op een indicatief investeringsprogramma staan. Het gaat om 23 projecten. Ongeveer elf daarvan zijn eveneens gekoppeld aan een gemeentelijk project. Ook hier gaat het om gemeentelijke riolerings- en afkoppelingswerken die eerst moeten worden uitgevoerd, zo niet is het rendement van de uit te voeren Aquafinprojecten onverantwoord laag.

Het is duidelijk dat heel wat van de in de TRP's opgenomen rioleringen nog niet zijn uitgevoerd (*TRP : totaalrioleringsplan – red.*). Aan de basis hiervan ligt onder meer het feit dat het zuiden van West-Vlaanderen, op een aantal stedelijke kernen na, een zeer landelijk gebied is, met een hoge graad van verspreide bebouwing, waardoor het uitbouwen van het rioleringsstelsel zeer "investeringsintensief" is.

Bovendien hebben we ook vastgesteld dat de aanwezige rioleringen vaak vele gebreken vertonen en soms nauwelijks de naam riolering waard zijn. De zuiveringsinstallaties die de voorbije tien jaar werden gebouwd (Tielt, Deinze, Roeselare, Menen, In-

gelmunster, Waregem, ...), hebben hierdoor spijtig genoeg bijna alle te kampen met al te hoge verdunningen en te weinig aanvoer van vuilvracht.

De gemeenten in het Leiebekken zullen de komende jaren dan ook nog heel wat inspanningen moeten doen om hun rioleringsstelsel uit te breiden en op te waarderen. Gelet op de hoge kosten die hiermee gepaard gaan, zal men dan ook de juiste prioriteiten moeten leggen. Het Vlaams Gewest zal in elk geval de gemeenten trachten bij te staan bij het stellen van prioriteiten. In dit kader is het bovendien de bedoeling dat de gemeenten de komende jaren hun TRP's actualiseren door een zoneringsplan op te maken voor hun volledige grondgebied, waarbij ze een keuze dienen te maken tussen het collectief en het individueel te zuiveren buitengebied. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, is in dit verband aan de NV Aquafin de opdracht gegeven om voor het hele Vlaamse grondgebied ontwerpzoneringssystemen op te stellen, welke door de gemeenten als insteek kunnen worden aangewend bij de opmaak van de eigen zoneringsplannen.

Vraag nr. 147
van 24 maart 2003
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Adviesraden – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 135

van 24 maart 2003

van mevrouw Brigitte Grouwels

Blz. 2449

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 149
van 28 maart 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Afvalverwerking – Stand van zaken

In antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 225 van 16 mei 2002 liet de minister weten dat de planning van verwerkingscapaciteiten gebeurt binnen het kader van het vigerende Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen. Het huidige plan, dat eind 2002 ten einde liep, zou worden gevolgd door een ontwerpplan voor de periode 2003-2007 en moest tegen de voorbije zomer in openbare procedure gaan (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 153).

Overlegplatformen – gewestelijke en provinciale – dienen te verstrekken aan hun leden (intercomunales en provincies) en lokale besturen over de voortgang van de uitvoering van het van kracht zijnde plan en over de planning voor de toekomst, ook inzake te verkiezen verwerkingstechnieken.

Anderzijds werd in de regeringsverklaring van juli 1999 een studie aangekondigd naar technieken voor de verwerking van huishoudelijke afvalstoffen en niet-specifieke categorie 2-bedrijvenafvalstoffen.

In verband met de afvalverwerking vernam ik dan ook graag het volgende.

1. In welk stadium bevindt zich het nieuwe ontwerpplan Huishoudelijke Afvalstoffen voor de periode 2003-2007 ?

Werd over de voortgang van de planning, ook inzake de verwerkingstechnieken, reeds informatie doorgespeeld aan de leden van de overlegplatformen en de lokale besturen ?

2. Hoever staat het met de studie naar technieken voor de verwerking van huishoudelijke afvalstoffen en niet-specifieke categorie 2-bedrijvenafvalstoffen ?

3. Hoe verloopt de ontwikkeling van de RDF-technieken (Refuse Derived Fuel), onder meer in wervelbedverbrandingsinstallaties ?

Werd reeds opdracht gegeven voor een BBT-studie (beste beschikbare techniek) voor de ombouw van bestaande huisvuilverbrandingsinstallaties voor het verwerken van hoogcalorische afvalstromen ?

4. Hoe is het momenteel gesteld met de verwerkingscapaciteit voor "grijs afval" in Vlaanderen ?

Antwoord

1. In opvolging van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001, verlengd tot 2002, werd een ontwerp van Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 opge maakt. Na de openbare procedure gedurende de zomer van 2002, werd dit ontwerpplan op 18 december 2002 goedgekeurd door de Vlaamse regering.

Ter begeleiding van de uitvoering van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 zijn een gewestelijk overlegplatform en vijf provinciale overlegplatformen opgericht. Op 24 januari 2003 heeft reeds een gewestelijk overlegplatform plaatsgevonden, waarin in overleg met de leden de prioriteit op te starten of uit te voeren acties voor 2003 werden vastgelegd. De vertegenwoordigers in het overlegplatform worden verondersteld de vastgelegde initiatieven terug te koppelen naar hun leden, waaronder de lokale besturen.

De planning inzake verwerkingstechnieken, zowel voorbehandelingstechnieken als thermische eindverwerking, staat duidelijk beschreven in acties 112 en 113 van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007. De leden van het overlegplatform alsook de lokale besturen hebben een exemplaar van dit nieuwe uitvoeringsplan ontvangen.

2. In februari 2001 werd door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) een BBT-studie naar technieken voor de verwerking van te verwijderen huishoudelijke afvalstoffen en niet-specifieke categorie 2-bedrijfsafvalstoffen gefinaliseerd. Diverse verwerkingsscenario's werden geanalyseerd op hun milieu-impact, energiebalans, materiaalrecuperatie, kostprijs en procesvoering.

Deze studie fungeerde als referentie bij de opmaak van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007. In de studie werden zowel verbranding in een roosteroven met katalytische NO_x -reductie, als mechanisch-biologische voorbehandeling gecombineerd met wervelbedverbranding, gunstig geëvalueerd (*NO_x stikstofoxiden – red.*).

Voorts vermeldt actie 121 van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 dat een update van de BBT-studie rond eindverwerkingstechnieken wordt gepland voor 2005.

3. Bij de ontwikkeling van RDF-technieken werden in de BBT-studie uitgevoerd door de VITO processen geëvalueerd die representatief zijn voor de huidige markt en extrapoleerbaar zijn naar een ruimer aanbod van leveranciers. Uit deze studie bleken de mechanisch-biologische voorbehandelingstechnieken, scheiden-vergisten en drogen-scheiden, in combinatie met de verbranding van de (hoogcalorische) outputfracties in een wervelbedverbrandingsinstallaties goede verwerkingsscenario's. Tegen 2005 wordt een update van de BBT-studie rond eindverwerkingstechnieken uitgevoerd waarbij nieuwe verwerkingstechnieken (o.a. vergassing) geëvalueerd zullen worden.

Ondertussen kunnen bedrijven die eventuele nieuwe BBT-technieken aanbieden, deze laten analyseren bij de VITO. Deze technieken worden geëvalueerd op hun milieu-impact, energiebalans, materiaalrecuperatie, kostprijs en procesvoering ten opzichte van het referentiescenario, zijnde de integrale verwerking van het afval in een roosteroven. Bij een positieve evaluatie worden ze aanvaard als BBT-techniek.

Er werd nog geen opdracht gegeven voor een BBT-studie voor de ombouw van bestaande huisvuilverbrandingsinstallaties voor het verwerken van hoogcalorische afvalstromen.

4. In Vlaanderen ontbreekt momenteel voldoende nuttige verwerkingscapaciteit voor "grijs afval". Rekening houdende met de vervroegde sluiting van de verbrandingsinstallatie van MIWA eind 2002 en de sluiting van de verbrandingsinstallatie van IVMO tegen eind 2005, bedraagt de balans van het aanbod van huishoudelijk en bedrijfsrestafval (zonder voorbehandeling) en de capaciteit van de roosterverbrandingsinstallaties 714.000 ton tegen 2007 :

Aanbod

huishoudelijke afval :	936.000 ton
bedrijfsafval :	961.000 ton
 totaal :	 1.897.000 ton

Daarnaast moet nog rekening worden gehouden met een onbekende hoeveelheid "grijs afval" die afgevoerd wordt naar Brussel en Wallonië.

Capaciteit

Roosterverbrandingsinstallaties

(calorische waarde

10,5 GJ/ton) 1.043.000 ton à 1.183.000 ton

Saldo

714.000 ton à 854.000 ton

De invulling van dit capaciteitsstekort gebeurt door de uitbouw van vier à vijf voorbehandelingsinstallaties met een gezamenlijke capaciteit van 600.000 ton en een wervelbedinstallatie met een capaciteit van 233.000 ton hoogcalorisch afval. Op dit moment houdt de ondercapaciteit de druk hoog op preventie, hergebruik, selectieve inzameling en het onderzoek naar eventuele nieuwe technieken.

(MIWA : Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Midden-Waasland ; IVMO : Intercommunale Vereniging voor Vuilverwijdering en -verwerking voor Menen en Ommeland ; GJ : gigajoule – red.)

**Vraag nr. 150
van 28 maart 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Luchtkwaliteit Wielsbeke – Maatregelen

In de gemeente Wielsbeke wordt door de artsen aan de alarmbel getrokken. Blijkbaar rijzen in deze gemeente ernstige problemen als gevolg van de luchtkwaliteit.

1. Werd de aandacht van de minister reeds op dit probleem gevestigd en wanneer is dit gebeurd ?
2. Wat is de aard van de problemen ?

Is de vermoedelijke oorzaak reeds bekend ?

Kan men spreken van een reëel gevaar voor de volksgezondheid en welke maatregelen worden op korte termijn in het vooruitzicht gesteld om dit te verhelpen ?

3. Werden reeds metingen verricht ?

Welke officiële instantie werd hiermee belast en werden reeds voorlopige resultaten bekendgemaakt ?

Wordt overwogen dergelijke metingen op een regelmatige basis te laten uitvoeren ?

4. Is het mogelijk de bron van pollutie op zeer korte termijn vast te stellen en aan te pakken ?

5. Worden maatregelen in het vooruitzicht gesteld om de aan het licht gekomen problemen in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

1. Navraag bij de Gezondheidsinspectie leert ons dat er bij hen geen gezondheidsklachten werden geregistreerd. Zij zullen terzake de lokale artsen ondervragen.
2. Betreft een bevoegdheid van de Gezondheidsinspectie.
3. **Dioxinemetingen**

Door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) werden in Wielsbeke metingen van de dioxine-depositie uitgevoerd. Hierna volgen de resultaten in pg.TEQ/m².dag.

April-mei 2000	5,3
Nov-dec 2000	17,0
Mei-juni 2001	4,4
Nov-jan 2002	8,8
April-juni 2002	9,4
Nov-dec 2002	5,8

Deze resultaten liggen alle beneden de ontwerprichtwaarde van 26 pg.TEQ/m².dag als maandgemiddelde. Op vraag van de Milieuinspectie zal de VMM in 2003 de depositie van dioxines meten op een bijkomende meetpost in Wielsbeke, gesitueerd nabij een spaanderplatenbedrijf.

(pg : picogram ; TEQ : toxisch equivalent – red.)

Immissiemeetstation Oostrozebeke (40OB01)

Er worden door de VMM sinds 1994 metingen uitgevoerd in Oostrozebeke. In dit meetstation worden metingen uitgevoerd van SO₂, NO_x en PM10-stof. Dit meetstation werd vooral opgericht om de stofconcentraties ten gevolge van de spaanderplatenbedrijven op te volgen. Dergelijke systematische metingen ook uitvoeren in Wielsbeke is, gezien de beperktheid in middelen, op korte termijn niet mogelijk.

Wel was gepland in het kader van het Interreg III-project, dat de VMM met de meetwagen in het najaar een aantal metingen zou uitvoeren in

Tielt. Er kan worden overwogen deze metingen te verschuiven naar Wielsbeke. Het betreft metingen van SO₂, NO_x, ozon, CO, PM10- en PM2.5-stof.

(SO₂ : zwaveldioxide ; NO_x : stikstofdioxide ; CO : koolstofmonoxide ; PM : Particulate Matter – red.)

In 2005 worden de volgende grenswaarden voor PM10-stof van kracht : 40 µg/m³ als jaargemiddelde en 50 µg/m³ als daggemiddelde dat maximaal 35 keer per jaar mag worden overschreden. Rekening houdende met de overschrijdingsmarges, bedroegen deze grenswaarden in 2002 : 45 µg/m³ als jaargemiddelde en 65 µg/m³ als daggemiddelde dat maximaal 35 keer per jaar mag worden overschreven (µg : microgram – red.).

In 2001 resp. 2002 bedroegen de jaargemiddelde PM10-concentraties in Oostrozebeke 49 resp. 46 µg/m³. Dit betekent in 2002 dus een overschrijding van de jaargemiddelde grenswaarde vermeerderd met de overschrijdingsmarge. Het aantal overschrijdingen van de daggemiddelde grenswaarde vermeerderd met de overschrijdingsmarge in 2002 (65 µg/m³) bedroeg 55, terwijl de daggemiddelde grenswaarde van 50 µg/m³ die in 2005 van kracht wordt, in 2001 126 keer en in 2002 135 keer werd overschreden. Ook in andere plaatsen in Vlaanderen en in naburige landen worden er een groot aantal overschrijdingen van de toekomstige daggemiddelde grenswaarde van PM10-stof vastgesteld. Bij de berekeningen van de PM10-concentratie werd een correctiefactor 1,47 toegepast.

De grenswaarden voor SO₂ en NO₂ worden gerespecteerd in Oostrozebeke (NO₂ : stikstofdioxide – red.)

Benzeenmetingen

In 2003 voert de VITO een screening uit van benzeen, toluen, ethylbenzeen en xylenen op een veertigtal locaties in West-Vlaanderen. In dit project zijn ook twee meetplaatsen in Wielsbeke opgenomen. De eerste voorlopige meetresultaten (zij dienen nog verder verwerkt en gevalideerd te worden) duiden niet op verhoogde concentraties (VITO : Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek – red.).

Formaldehydemetingen

De VMM werkt momenteel aan de samenstelling van een onderzoeksproject voor de uitvoering van formaldehyde op een aantal locaties.

Binnen dit project zullen dan alleszins enkele metingen in Wielsbeke uitgevoerd worden. Volgens de planning zou dit project uiterlijk begin 2004 opgestart moeten worden.

4. Op basis van de resultaten van de geplande metingen zal worden getracht om de bron(nen) van luchtverontreiniging vast te stellen.
5. Indien noodzakelijk zullen in overleg met de administratie maatregelen worden voorgesteld.

Vraag nr. 151 van 28 maart 2003 van de heer JACKY MAES

Palingverbod – Hengelwedstrijden

Binnenkort staat het nieuwe hengelseizoen weer voor de deur. In West-Vlaanderen, meer bepaald in de Westhoek, zijn er vele vissers actief die uitsluitend op paling vissen. Maar blijkbaar is het voor deze vissers nog bijzonder moeilijk om hun hobby uit te oefenen. Dit heeft te maken met de wetgeving in verband met het meeneemverbod van palingen. Het herbepoten van palingen om het palingbestand op peil te houden, is ook niet toegelaten. Veel palingvissers trekken dan ook over de grens om te vissen.

De vissers zouden graag hebben dat tijdens officiële aangevraagde hengelwedstrijden een afwijking wordt toegestaan op de maat en op het behoud van palingen in het leefnet (peurnet). Na weging worden de palingen toch onmiddellijk teruggezet.

1. Bestaat er een mogelijkheid dat het meeneemverbod van paling in de regio van de Westhoek wordt opgeheven ? Zo ja, wat is de timing ?
2. Wanneer wordt het herbepoten van paling opnieuw toegelaten ?
3. Overweegt de minister om tijdens officiële hengelwedstrijden een afwijking toe te staan op de maat en op het behoud van palingen in het leefnet ?

Antwoord

1. Deze problematiek kwam reeds uitgebreid aan bod in de Commissie voor Leefmilieu van het Vlaams Parlement. Ik verwijs naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 187 van 28 maart 2002 van Marleen Van den Eynde, vraag

om uitleg nr. 924 van 6 juni 2002 van Jan Verfaille en de vragen om uitleg nr. 504 van 27 maart 2003 van Chris Vandembroeke, Frans De Cock en Erik Matthijs (*resp. Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 20 september 2002, blz. 2010 ; Handelingen Commissievergadering nr. 247, blz. 5 ; Handelingen Commissievergadering nr. 186, blz. 3 – red.*).

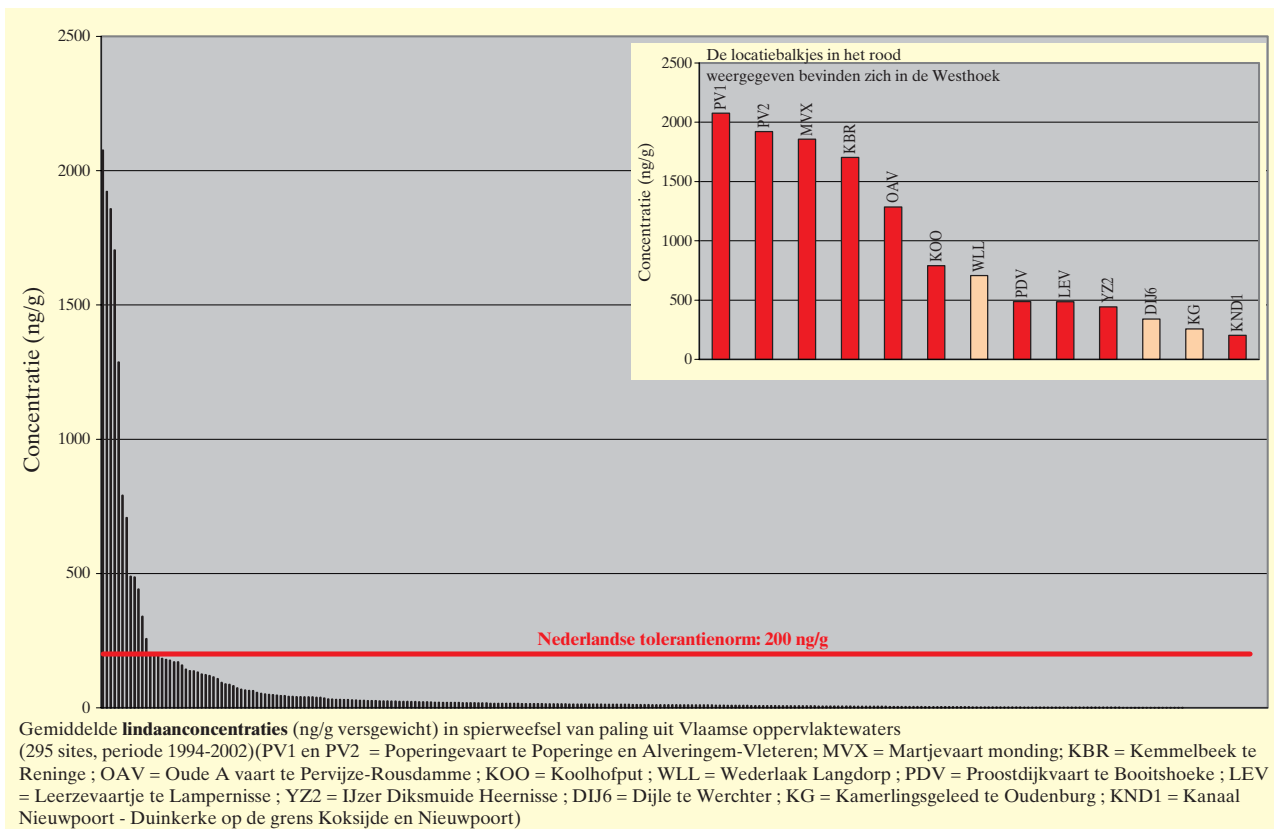
Het verbod om in Vlaanderen in waters die vallen onder de wet op de riviervisserij gevangen paling mee te nemen, is nog van kracht tot eind 2005. Dan zal er een grondige evaluatie komen en zal er bekeken worden of er bijkomende maatregelen genomen moeten worden, dan wel of de genomen maatregelen versoepeld kunnen worden.

Ik acht het noch opportuun noch verantwoord om voor de Westhoek een uitzonderingsmaatregel in te stellen.

Weliswaar zijn er in de Westhoek niet zoveel normoverschrijdingen met betrekking tot de PCB-consumptienorm als in de rest van Vlaanderen, maar desalniettemin vinden we tevens in de Westhoek overschrijdingen van de PCB-con-

sumptienorm op vijftien van de 28 bemonsterde locaties, wat neerkomt op meer dan 50 % van de bemonsterde locaties (met zelfs een uitschieter die meer dan 10 maal hoger ligt dan de PCB-norm) (*PCB : polychloor bifenyl – red.*).

De beslissing om over te gaan tot een *algemeen* meeneemverbod voor paling in Vlaanderen is ook niet enkel gebaseerd op de overschrijdingen van de PCB-consumptienorm in paling, maar ook op hoge concentraties van andere poluënten. Voor het geval van de Westhoek zien we dat zo goed als alle piekwaarden voor lindaan teruggevonden worden in de Westhoek (9 van de 10 hoogste waarden in Vlaanderen). Als we deze waarden vergelijken met de norm gehanteerd in Nederland (200 ng/g versgewicht), zien we dat deze norm in de Poperingevaart zelfs meer dan tien keer overschreden wordt. Ook voor dieldrin zien we in de Westhoek overschrijdingen van de tolerantienorm gehanteerd in Nederland (100 ng/g versgewicht). (Bron : Palingpolluëntenmeetnet van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer) (*ng : nanogram – red.*).

2. Het uitzetten van paling is nooit verboden noch stopgezet, wel werd er een tweetal jaar geleden voor geopteerd om in plaats van pootaal glasaal uit te zetten. Het uitzetten van paling is wegens de aanwezige migratiebelemmeringen nog steeds noodzakelijk in het kader van stockbeheer. De Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij heeft in een advies, voorbereid door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer en de Vlaamse Vereniging voor Hengelsportverbonden, aanbevolen om jaarlijks paling te blijven uitzetten op plaatsen die ervoor geschikt zijn en momenteel (nog) onbereikbaar zijn via natuurlijke migratie en om geen pootaal meer uit te zetten (niet rendabel wat sootherstel op populatieniveau betreft, risico's voor verspreiding van ziekten en parasieten, huidige onzekerheid m.b.t. mogelijke gevaren naar volksgezondheid door inbreng van door micropolluenten verontreinigd materiaal), maar voor deze bepoting glasaal te gebruiken, liefst afkomstig van het eigen bekken (IJzer, Schelde), zo niet van een naburig bekken (bron : Belpaire en Coussement, 2000, Nota omtrent het uitzetten van paling in de Vlaamse openbare waters – Advies voor de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij (20 maart 2000), Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, IBW.Wb.V.Adv.2000.070).

Gezien het tekort aan glasaal van eigen bodem wordt momenteel glasaal uit het buitenland (Engeland) aangekocht.

3. Door het ministerieel besluit van 19 april 2002, waarin werd gesteld dat elke gevangen paling onmiddellijk moet worden vrijgelaten, is het inderdaad niet meer mogelijk om peurwedstrijden te houden waarin de paling wordt bijgehouden in een peurnet tijdens de duur van de wedstrijd. Bovendien werd er in hetzelfde ministerieel besluit op de vijf meest vervuilde sites in Vlaanderen een verplichting ingesteld om alle vis onmiddellijk vrij te laten na vangst. Voor hengeltwedstrijden op deze vijf sites werd wel in de uitzondering voorzien om tijdens de duur van de wedstrijd vissen te bewaren in een leefnet.

Om de peurwedstrijden in West-Vlaanderen toch toe te laten, wil ik tegemoetkomen aan de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger om een afwijking toe te staan op het gebruik van het peurnet tijdens de wedstrijden. Hiervoor zal ik aan mijn administratie de opdracht geven om de nodige gegevens met betrekking tot de peurwedstrijden te verzamelen en vervolgens een ontwerp van ministerieel besluit voor

te bereiden die deze afwijking mogelijk moet maken.

Tevens vraagt de Vlaamse volksvertegenwoordiger om een afwijking op het behoud van ondermaatse paling toe te staan voor peurwedstrijden. Momenteel staat er een minimummaat van 25 cm op paling. Een uitzondering om ondermaatse paling in het leefnet te behouden, moet worden opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 20 mei 1992 ter uitvoering van de wet op de riviervisserij, zoals er reeds bepaald is dat tijdens goedgekeurde wedstrijden ondermaatse exemplaren van een aantal witvissoorten behouden mogen worden in het leefnet. Op 4 april werd het besluit principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering, waarna het voor advies naar de Raad van State is gegaan. In de besprekingen die voorafgingen, zijn er vanuit de sector van de hengelaars geen vragen geweest om ondermaatse paling te behouden tijdens wedstrijden. Deze problematiek kan worden bekeken bij een nieuwe wijziging van het besluit.

**Vraag nr. 152
van 28 maart 2003
van de heer ERIK MATTHIJS**

Afvalkosten – KMO's

Het studie bureau Marketing Development onderzocht de mening van de KMO's over hun afvalkosten. 55 % van de KMO's stelt dat de afvalberg bij hen niet toeneemt, maar wel de verwerkingskosten. 31 % van de bedrijven zegt niet terecht te kunnen op het gemeentelijk containerpark. 48 % doet een beroep op een privé-containerfirma.

De gemeentelijke containerparken rekenen aan de KMO's ook vaak meer aan dan aan particulieren.

Een veel gehoorde klacht is dat er tweemaal moet worden betaald voor hetzelfde. Dit gebeurt doordat de producent reeds in het kader van de producentenverantwoordelijkheid een bedrag neertelt, terwijl de kleinhandelaar en de particulier ook nog eens een retributie moeten betalen.

Is de inschatting van de KMO's terecht ?

Op welke manier kan het dubbel betalen voor de verwerking van afval worden vermeden ?

Antwoord

Een belangrijke pijler waarop het Vlaamse afvalbeleid steunt, is het principe "de vervuiler betaalt". Dit betekent dat degene die afval produceert, ook de kosten moet dragen om zich op een milieuvriendelijke manier van zijn afval te ontdoen. Deze verplichting geldt bijgevolg niet alleen voor de burger, ook de bedrijven zijn financieel verantwoordelijk voor hun geproduceerde afvalstoffen.

Voor de kleine bedrijven is er de afgelopen jaren veel veranderd in het afvallandschap. Sinds het van kracht worden van het Vlarea (Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer) zijn de gemeenten niet langer verplicht het afval van kleine ondernemingen op te halen. Vele kleinhandelaars hadden echter jaren gebruikgemaakt van de diensten van gemeenten en intercommunales, meestal gratis. Maar een financiering van de selectieve inzameling van bedrijfsafval vanuit de algemene middelen van de gemeentebegroting, en dus op kosten van de burger, is niet langer aanvaardbaar. Een mogelijk alternatief voor de kleine onderneming is de inschakeling van een privé-ophaalfirma.

In deze problematiek heeft de overheid de verantwoordelijkheid op zich genomen om de bedrijven ten dienste te zijn. Daartoe heeft de Vlaamse regering in 2000 een eerste aanzet gedaan met de opmaak van het "Uitvoeringsplan Gescheiden Inzameling van Kleine Ondernemingen" (KMO-plan). Het doel van dit plan is een duidelijke, eenvoudige en betaalbare oplossing te bieden voor de milieuhygiënisch verantwoorde gescheiden inzameling van bedrijfsafval, in het bijzonder bij de kleine ondernemingen. Dit plan is totstandgekomen in open overleg met alle vertegenwoordigende organen, met als doel een maximale betrokkenheid en engagement bij de latere uitvoering. In het plan werden een aantal acties opgenomen, waarvan een aantal inmiddels in uitvoering zijn.

In deze optiek heeft het KMO-plan gekozen voor het stimuleren van de Vlaamse gemeenten om hun inzamelsystemen tegen kostprijs open te stellen voor bedrijfsafval dat inzake aard, samenstelling en hoeveelheid vergelijkbaar is met huishoudelijke afvalstoffen. Voorwaarden hierbij zijn dat de bedrijven het afval gescheiden aanbieden, hiervoor de reële kostprijs betalen, de capaciteit van de gemeentelijke inzamelsystemen niet overbelast wordt en een zo goed mogelijke registratie van dit bedrijfsafval wordt doorgevoerd. Het plan kiest ervoor om de gemeenten deze rol autonoom te laten vervullen. De OVAM heeft een modelpolitiereglement uitgewerkt dat gekoppeld is aan een model

van forfaitair en contantbelastingreglement. Deze modellen beschouwd moeten worden als een leidraad voor de gemeenten.

Bij de toepassing van deze modelreglementen beveelt de OVAM aan om zoveel mogelijk dezelfde tarieven te hanteren voor de aangeboden afvalstoffen van bedrijven en van particulieren. Dit vereenvoudigt de controle en administratieve afhandeling op het containerpark. Het voorkomt tevens onwettiggedrag waarbij bedrijfsafval onder de noemer van huishoudelijk afval wordt aangeboden.

Bij een producentenverantwoordelijkheid is het de bedoeling dat de totale afvalkosten reeds vervat zitten in de aankoopprijs van het product. Op basis van deze bijdragen moet de hele afvalketen inzake selectieve inzameling en verwerking betaald worden. Meestal wordt voor de inzameling van de afgedankte producten – i.c. afvalstoffen – gebruikgemaakt van gemeentelijke inzamelkanalen. Het is de bedoeling dat de lokale besturen hiervoor volledig vergoed worden. Alleen wanneer ze hiervoor niet volledig vergoed worden, kunnen de lokale besturen nog bijdragen vragen aan burgers en bedrijven die deze afvalstoffen aanbieden. De OVAM heeft op 31 januari 2003 in deze zin richtlijnen rondgestuurd aan alle lokale besturen.

Het is in geen geval de bedoeling een dubbele betaling te hebben voor dezelfde dienstverlening. De OVAM zal samen met de administratie Binnenlandse Aangelegenheden toezien op de (contant)belastingreglementen terzake. Ook bij het verlenen van subsidies voor diftarsystemen kijkt de OVAM toe op het vermijden van systemen met dubbele betaling. Maar uiteraard moeten de gemeenten wel een volledige vergoeding van hun kosten krijgen (*diftar : gedifferentieerd tarief voor huisvuilverwijdering – red.*).

Vraag nr. 153 van 28 maart 2003 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

CO₂-emissierechten – Registratiesysteem

Door de moeilijkheid van het behalen van de doelstellingen van het Kyoto-protocol zal de Europese industrie een handel opzetten in CO₂-emissierechten (koolstofdioxide).

Het blijkt evenwel dat er onvoldoende gegevens bekend zijn over de huidige emissies.

1. Op welke manier is een betrouwbare emissie-rechtenhandel volgens de minister mogelijk ?
2. Kan zij meedelen of er momenteel een emissie-registratiesysteem bestaat ?

Antwoord

1. Het Europees systeem van CO₂-emissiehandel werkt op het niveau van de installaties en er worden in de ontwerprichtlijn en in de verdere uitvoering ervan een reeks criteria opgesteld voor de initiële toekenning van emissierechten.

Op dit ogenblik werkt de Vlaamse administratie in overleg met de andere gewesten en de federale overheid in spoedtempo aan de implementatie van deze richtlijn zoals opgenomen in het Vlaams Klimaatplan.

2. Er bestaat dit moment nog geen emissierechtenregister in Vlaanderen, België of op EU-niveau.

De Europese Commissie heeft een opdracht uitbesteed om zulk een register op EU-niveau te realiseren. Het eindrapport wordt verwacht tegen september 2003. De Europese Commissie zal het "formaat" van het EU-register dan aan de lidstaten ter beschikking stellen, die vrij zijn om dit te gebruiken.

De emissies van broeikasgassen op niveau van het gewest en van de sectoren zijn op dit moment zeer goed bekend. De uitstoot van broeikasgassen op bedrijfsniveau, voor inrichtingen die onder het toepassingsgebied van de ontwerprichtlijn verhandelbare emissierechten vallen, is nog niet voor 100% bekend. De huidige informatie is afkomstig van de bestaande rapportering in het kader van de Vlaamse milieuwetgeving. De ontwerprichtlijn betreft echter een ruimer toepassingsgebied dan dat van de bestaande Vlaamse rapporteringsverplichting. Het gaat bijvoorbeeld ook over verbrandingsinstallaties met een thermisch vermogen tussen 20 en 50 MW (*megawatt – red.*).

Vele van deze installaties hebben momenteel nog niet de verplichting hun emissies op individuele basis te rapporteren. Daarom hebben we voorlopig geen exacte uitstootgegevens voor elk van deze installaties. Hun emissies worden wel globaal geschat op basis van de Energiebalans Vlaanderen. Net zoals de meeste andere Europese lidstaten, zullen we onze wetgeving tijdig

moeten aanpassen om de nieuwe EU-verplichtingen correct toe te passen. De Vlaamse administratie werkt daartoe aan een aanvulling van het Vlareem.

Vraag nr. 154 van 28 maart 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteiten – Omzendbrieven

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 145

van 28 maart 2003

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 2465

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 155 van 28 maart 2003 van de heer JUL VAN APEREN

Hengstenkeuring – Criteria en jurering

Bij de Koninklijke Maatschappij (KM) Het Belgisch Trekpaard zijn er meerdere fokkers die vragen hebben over de huidige gang van zaken bij de keuring van de hengsten en over de vermenging van bevoegdheid van sommige beheerders.

1. Het koninklijk besluit (KB) van 10 december 1992 betreffende de verbetering van paardachtigen, afdeling IV – keuring hengsten, bepaalt in artikel 13 dat op voorstel van de erkende fokkersverenigingen de minister de modaliteiten vaststelt voor het beoordelen van de genetische waarde van de fokdieren met het oog op hun toelating tot de voortplanting. Het ministerieel besluit (MB) van 23 december 1992 betreffende de verbetering van de paardachtigen, afdeling II – keuring van de hengsten, bepaalt in artikel 4, § 1, dat in akkoord met de dienst de erkende fokkersverenigingen de criteria bepalen voor de toelating tot de voortplanting.

Graag zou ik van de minister vernemen welke de criteria zijn die op de officiële centrale hengstenkeuring van 23 november 2002 van toepassing waren op de hengsten van de KM Het Belgisch Trekpaard, de datum waarop deze aan de bevoegde dienst werden voorgelegd voor akkoord.

Ook vernam ik graag de datum waarop de bevoegde dienst zoals bepaald in het bovenvermelde KB deze criteria goedkeurde en welke criteria dit effectief waren.

2. Artikel 72, § 2 van hetzelfde ministerieel besluit van 23 december 1992 bepaalt dat voor de prijskampen voor model en gangen de fokkersvereniging, hier dus de KM Het Belgisch Trekpaard, voor 31 december van het jaar dat de prijskamp voorafgaat de data, de lijst en het reglement ter goedkeuring moet voorleggen aan de minister.

Graag zou ik van de minister vernemen of er voldaan werd aan de voorwaarden vermeld in het MB voor de officiële prijskampen voor merries en hengstveulens gehouden in 2002, evenals aan het goedgekeurd reglement dat in voorkomend geval van toepassing was, aangezien de beoordeling gebeurt op model en gangen.

3. Bij ministerieel besluit van 3 september 2002 betreffende de aanwijzing van juryleden voor de paardenfokkerij werden voor Het Belgisch Trekpaard drie dierenartsen opgenomen als jurylid.

Graag zou ik van de minister vernemen of deze juryleden verkozen werden conform de statuten van de KM Het Belgisch Trekpaard, door wie zij effectief werden verkozen, en hoeveel stemmen zij respectievelijk behaalden.

4. Bij de officiële centrale hengstenkeuring van 23 november 2002 bestond de officiële hengstencommissie uit drie juryleden. Er werd gebruikgemaakt van een puntensysteem waarbij de controlerende dierenartsen een quotering van vijf punten hadden in het gehanteerde puntensysteem van de jury. In het van toepassing zijnde KB van 10 december 1992 en MB van 23 december 1992 is het "de jury" zelf die de hengsten aanwijst die toegelaten worden tot de voortplanting en is er geen sprake van effectieve inbreng van de dierenartsen in de beslissing, wat nu wel is gebeurd.

Graag zou ik van de minister vernemen op welke wettelijke basis deze effectieve inbreng van de toegekende punten van de dierenartsen steunt en hoe deze inbreng past in dit wettelijk kader.

Tevens zou ik graag het goedgekeurd foktechnisch reglement voor Het Belgisch Trekpaard ontvangen waarin de samenstelling en de werking van de jury zijn geregeld zoals bepaald in het MB van 3 september 2002.

5. Een dierenarts die op de officiële centrale hengstenkeuring met dienst was en punten toekende bij het toelaten van de hengsten tot de voortplanting, is terzelfder tijd beheerder van de KM Het Belgisch Trekpaard, is voorzitter van de VZW Vlaamse Fokkers van Het Belgisch Trekpaard en is tevens voorzitter van de Koninklijke Provinciale Vereniging De Paardenkwekers van Oost-Vlaanderen. Bovendien werd hij bij ministerieel besluit van 3 september 2002 opgenomen als jurylid voor het keuren van de hengsten voor de dekseizoenen 2003 tot en met 2005 en is hij ook nog praktiserend dierenarts.

Gezien de actieve rol als beheerder-voorzitter die betrokkene vervult in de verschillende maatschappijen met dezelfde doeleinden, zijn functie als jurylid en zijn praktijk als dierenarts, is er hier vrij duidelijk belangenvermenging.

Graag zou ik van de minister vernemen of de punten die door de betrokken dierenarts gegeven werden op de centrale hengstenkeuring van 23 november 2002 van Het Belgisch Trekpaard, effectief in aanmerking kunnen worden genomen voor de toelating van de hengsten tot de voortplanting voor het seizoen 2003 en zo ja, hoe zij dit dan deontologisch verklaart, gezien de reële rechter-en-partij-situatie van de betrokken dierenarts en zijn grote belangenvermenging.

Antwoord

De vereniging Koninklijke Maatschappij Het Belgisch Trekpaard heeft haar zetel in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest. Vooreerst wens ik bijgevolg duidelijk te stellen dat de activiteiten van deze vereniging sinds 15 oktober 2002 (de einddatum van de overgangsperiode met betrekking tot de overgangsmaatregelen voor de uitoefening van de geregionaliseerde bevoegdheden) in principe niet meer ressorteren onder het toezicht van het Vlaams Gewest.

In het ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de drie gewesten, dat binnenkort officieel bekrachtigd zal worden, is in de mogelijkheid voorzien dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het beheer van bepaalde dossiers kan delegeren naar de andere gewesten volgens door hun administratie bepaalde modaliteiten.

Om de continuïteit te kunnen garanderen en om de praktische gevolgen van de regionalisering voor de betrokkenen in de praktijk te minimaliseren, heb ik in december aan mijn collega-minister Tomas gevraagd hoe men deze delegatie wenste toe te passen voor de fokkersverenigingen met zetel in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest. Hoewel er op dit moment nog geen officiële mededeling vanwege mijn collega Tomas is gebeurd, wens ik in de mate van het mogelijke toch te antwoorden op de gestelde vragen rond de hengstenkeuring, de criteria en de jurering.

1. De criteria die van toepassing waren op de officiële hengstenkeuring van 23 november 2002, zijn opgenomen op de individuele keuringsfiche van de hengst zoals deze werd goedgekeurd door de raad van beheer van de vereniging op 21 mei 1997. De verantwoordelijke ambtenaar was op deze vergadering aanwezig en heeft haar akkoord gegeven over de opmaak van de fiche. De kennisgeving van de goedkeuring door de dienst gebeurde via de goedkeuring van het verslag van deze vergadering. Op deze fiche komen vier criteria voor, met name : type, bewegingen, toilet – beenwerk, evaluatie dierenarts.

De fiche werd een eerste maal gebruikt tijdens de hengstenkeuring van 22 november 1997 in Gent en is sindsdien niet gewijzigd naar inhoud, wel naar benaming, en dit voor twee criteria. Het criterium "type" werd bij de vorige edities van de keuring als "exterieur" aangeduid, het criterium "evaluatie dierenarts" als "zuiverheid – beenwerk".

2. De lijst met data en plaatsen waar de prijsskampen 2002 voor model en gangen voor merries en hengstveulens plaatsvonden, is aan de dienst voorgelegd via het ledenblad Info 52 van juni 2002.

Het technisch reglement, dat aan de dienst ter goedkeuring werd voorgelegd op 9 september 1999, is nog steeds van toepassing. De kennisgeving van de goedkeuring door de dienst gebeurde via het verslag van de betrokken raad van beheer, op 30 november 1999.

3. De juryleden werden bij geheime stemming verkozen tijdens de algemene vergadering van 27 april 2002 in Groot-Bijgaarden. De dierenartsen werden zonder verkiezing voorgedragen door de vereniging.

De juryleden werden benoemd door de minister in de volgorde zoals opgegeven door de vereniging in haar schrijven van 27 mei 2002. Eerst worden de zes juryleden vermeld, daarna de drie dierenartsen.

4. De juryleden beschikken over de exclusieve bevoegdheid tot het goedkeuren of afkeuren van een hengst. Zij dienen in hun eindbeoordeling evenwel rekening te houden met de quoterings van de dierenartsen. De beoordeling door de drie dierenartsen gaat deze van de juryleden vooraf. Deze quoterings wordt aan de juryleden meegedeeld voor zij hun eindoordeel vellen.

Het is de plicht van elke erkende fokkersvereniging om een fokprogramma te hebben waarin de fokdoelstellingen zijn bepaald en de nodige maatregelen worden genomen om deze fokdoelstellingen te behalen. Elke vereniging bepaalt bijgevolg een technisch reglement waarin deze maatregelen vervat zitten.

Om het aantal risico's – voortvloeiend uit fouten en gebreken bij de hengst die voor een leek minder zichtbaar zijn – voor de fokkerij te beperken, hebben een aantal verenigingen reeds jaren geleden het diergeneeskundig onderzoek ingevoerd als een verplichtend onderdeel van de hengstenkeuring. Het belang dat aan dit diergeneeskundig onderzoek wordt gehecht, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de vereniging.

5. Het criterium "zuiverheid beenwerk /evaluatie dierenartsen" wordt door elk van de drie dierenartsen apart beoordeeld. Na hun beoordeling delibereren zij. Daarbij worden de drie afzonderlijke scores vergeleken en geëvalueerd. Na de deliberatie wordt één gezamenlijke quoterings meegedeeld aan de jury. In de eindbeoordeling hebben de dierenartsen geen delibererende stem.

Tot slot wens ik nog eens te herhalen dat de opvolging van een fokkersvereniging met zetel in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest onder de bevoegdheid van dit gewest valt.

Vraag nr. 156
van 28 maart 2003
van de heer JACKY MAES

IJzervallei – Frame-project

Ik heb vernomen dat er voor de natuurontwikkeling rond de IJzermonding en de IJzervallei een "Frame-project" werd goedgekeurd. Het Vlaams Gewest en Europa zouden samen 1.673.175 euro ter beschikking stellen om een reeks initiatieven uit te voeren in de IJzermonding, de IJzerbroeken en langs de IJzer zelf. Het project zou over drie jaar lopen.

Als deze informatie juist is, dan opent dit Frame-project mijns inziens een reeks mogelijkheden om effectieve maatregelen te nemen voor natuurontwikkeling en het verbreden van het maatschappelijk draagvlak rond deze gebieden.

1. Wanneer gaat dit Frame-project effectief van start en wat zijn de eerste projecten die aangepakt zullen worden ?
2. Wie coördineert dit project en welke diensten zijn hierbij betrokken ?
3. Wat werd binnen het project gecreëerd om te communiceren met de lokale besturen en de bevolking van het werkingsgebied ?

Antwoord

1. De afdeling Natuur heeft begin 2003 een samenwerkingsakkoord met Europa voor het Interreg IIIb-project Frame (Flood Risk Management in Estuaries) ondertekend.

De volgende plannen worden eerst voorbereid :

- a) IJzermonding : studie fase I inrichting Hemmepolder, ontwerp 4 vogelobservatiehutten ;
 - b) IJzervallei : communicatie- en onthaalplan, opmaak kaart natuurbehoud, -educatie en -recreatie IJzervallei, opmaak informatiepanelen EEG Vogelrichtlijngebied IJzervallei, 1 vogelobservatiehut.
2. De buitendienst West-Vlaanderen van de afdeling Natuur coördineert dit project, terwijl de afdeling Waterwegen en Zeewezen Kust en de toeristische dienst van de provincie West-Vlaanderen Westtoer betrokken zijn geweest bij de planning en startfase van dit Frame-project.

3. Het personeel van de buitendienst West-Vlaanderen van de afdeling Natuur en het studiebureau dat het communicatie- en onthaalplan zal opmaken, zal zorgen voor een goede communicatie met de lokale besturen in het werkingsgebied.

Vraag nr. 157
van 4 april 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Milieuheffingen – Studie

In opdracht van de voormalige minister van Leefmilieu werden studies uitgevoerd over de milieuheffingen. De milieuheffingen maken immers een belangrijk deel uit van de Vlaamse gewestelijke fiscaliteit, en nemen nog steeds toe.

Ook minister-president Patrick Dewael heeft in het najaar van 1999 een studie aangevat voor een voortraject naar een Vlaamse fiscale administratie in de eenentwintigste eeuw.

1. Kan de minister meedelen of zij in het bezit is van de studies die zijn uitgevoerd in opdracht van de voormalige minister van Leefmilieu ?
2. Wat zijn haar bevindingen m.b.t. deze studie ?
3. Heeft zij bepaalde bevindingen reeds geconcretiseerd in haar beleid ?
4. Kan deze studie worden bezorgd ?
5. Is de minister reeds betrokken bij de studie in opdracht van minister-president Patrick Dewael ?

Zo ja, op welke manier heeft zij reeds gevolg kunnen geven aan de aanbevelingen van deze studie ?

- NB. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan minister-president Dewael (vraag nr. 29).

Antwoord

1. Studies in opdracht van de vorige minister van Leefmilieu, Theo Kelchtermans. De enige studie uitgevoerd in opdracht van deze minister m.b.t. de milieuheffingen is : KPMG-Stem, Studie Milieufinanciering (Aminal/DGSL/9701), Defini-

tief eindrapport juni 1997. Uiteraard zijn wij in het bezit van deze studie.

Daarnaast zijn er nog studies gebeurd in de periode 1996-2000 met betrekking tot dit onderwerp door de SERV, door een administratieve werkgroep, door Aminoal, maar dit zijn dus geen uitbestede studieopdrachten.

(Aminoal : administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer ; SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – red.)

- 2 en 3. Een aantal bevindingen van deze studie zijn verwerkt in de discussienota "Visie op de langetermijnfinanciering van het Vlaams milieubeleid" juli 2002 (meegedeeld aan de Vlaamse regering). Met name in het hoofdstuk "Milieueffingen : internationale tendensen en vergelijkingen" wordt een landenvergelijking gegeven van de belastingen en heffingen op water.

Met de kanttekening dat het door de aard van de gegevens en onvolledigheid ervan (bv. uitzonderingen, vrijstellingen, etc.) nodig is voorzichtig te zijn met interpretatie, wordt besloten dat watervoorziening, riolering en waterzuivering in de ons omringende landen (Nederland, Denemarken, Frankrijk en Duitsland werden onderzocht) meer en meer gefinancierd worden met retributies. Voor de industrie wordt er in deze landen gestreefd naar volledige kostendekking en ook voor huishoudens worden deze kosten grotendeels verhaald op de waterverbruiker.

4. Deze studie kan worden aangevraagd bij Aminoal, directoraat-generaal ; let wel, deze studie telt meer dan 300 blz. en is ten dele verouderd (van 1997!).
5. Als collegiaal lid van de Vlaamse regering ben ik als minister van Leefmilieu betrokken bij de studie in opdracht van minister-president Patrick Dewael betreffende een voortraject naar een Vlaamse fiscale administratie in de 21ste eeuw, met name voor de uitwerking van het project Beter Bestuurlijk Beleid en de afbakening hierin van de respectieve bevoegdheden van beleidsdomein Leefmilieu en beleidsdomein Begroting en Fiscaliteit.

(Antwoord Patrick Dewael : blz. 2387 – red.)

**Vraag nr. 158
van 4 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

N16 Puurs-Bornem – Chroomzuurongeval

Op 5 februari 2003 verloor een vrachtwagen 1.000 liter chroomzuur op de N16 op het grondgebied van de gemeenten Puurs en Bornem.

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) stuurde een bodemsaneringsdeskundige om er de chroomvervuiling te onderzoeken en de nodige vaststellingen te doen. De deskundige vond het noodzakelijk dat het Vlaams Gewest nog bijkomende stalen zou laten nemen, teneinde zeker te zijn dat er geen schadelijke effecten meer zouden zijn. Chroom heeft immers een aantal schadelijke effecten bij contact met de huid en op de slijmvliezen.

De staalnamen moesten uitwijzen of verdere sanering nodig is.

Kan de minister medelen of er terzake al meer bekend is ?

NB. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Bossuyt (vraag nr. 291).

Antwoord

De OVAM werd op 5 februari 2003 op de hoogte gebracht van een mogelijke bodemverontreiniging met chroomzuur als gevolg van een schadegeval op de N16 Mechelen-Sint-Niklaas ter hoogte van Puurs, Bornem en in mindere mate Temse. Onmiddellijk na de vaststelling van het schadegeval is gestart met het reinigen van de openbare weg. De firma De Bree Cleaning en de lokale brandweer hebben, op aangeven van de gemeentelijke bevoegde ambtenaren, in eerste instantie getracht het oppervlakkig zichtbaar chroomzuur in te dammen, te neutraliseren met kalk en waar mogelijk op te zuigen. Een gedeelte van het chroomzuur is bij het reinigen van de weg terechtgekomen in de onverharde berm en de baanbeken.

In opdracht van de OVAM werd door een erkende bodemsaneringsdeskundige een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd op 7 februari 2003. De erkende bodemsaneringsdeskundige besluit dat een uitgebreid onderzoek noodzakelijk is om aan de hand van analyses de exacte schade aan het mi-

lieu en eventuele risico's voor de volksgezondheid te bepalen.

In een schrijven van 11 februari 2003 werd het Vlaams Gewest – wegendistrict Ruisbroek, als beheerder van de weg de saneringsplichtige (volgens art. 10, § 1 van het bodemsaneringsdecreet), gewezen op de verplichtingen in het kader van het bodemsaneringsdecreet. In dit schrijven werd vermeld dat overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 van het bodemsaneringsdecreet de saneringsplichtige dient over te gaan tot de uitvoering van een beschrijvend bodemonderzoek, onder leiding van een erkend deskundige.

Volgens informatie die werd verstrekt door de districtschef van het wegendistrict Ruisbroek is er een prijsvraag gebeurd. De opdracht werd gegund aan een erkend bodemsaneringsdeskundige. Volgens hun planning zou de monsternamen op 24 april 2003 kunnen beginnen.

(Antwoord Gilbert Bossuyt : blz. 2489 – red.)

**Vraag nr. 161
van 11 april 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Bescherming inheemse fauna – Exotische diersoorten

Exotische diersoorten komen blijkbaar meer en meer voor in de natuur, zo blijkt uit een recente wetenschappelijke studie. De auteurs waarschuwen voor de mogelijke gevolgen van de invoer van diersoorten die genetisch nauw verwant zijn met inlandse, maar door hun aard zeer ernstige en onherroepelijke schade kunnen toebrengen. Door de verwantschap kunnen hybride soorten ontstaan, die de genetische "pool" kunnen wijzigen en het risico inhouden voor de productie van minder aangepaste elementen, met vooral een bedreiging voor dieren die reeds verzwakt zijn door de vervuiling van hun natuurlijk leefmilieu.

Meer in het bijzonder wordt verwezen naar de sedert de eeuwwisseling ingevoerde Egyptische kikvorsen, die worden uitgezet in tuinvijvers.

Dit is een van de vele uitheemse diersoorten die in ons land hun intrede hebben gedaan. Vaak gaat het om dieren die ofwel tersluiks werden ingevoerd, ofwel met andere goederen hun weg hebben gevonden naar Europa. Dit geldt onder meer voor bepaalde soorten schorpioenen. De eigen biologische diversiteit komt aldus in het gedrang.

1. Hebben de bevoegde diensten reeds melding gemaakt van de aanwezigheid van deze uitheemse diersoorten en de aandacht gevestigd op de mogelijke gevolgen voor de oorspronkelijke inlandse fauna ?
2. Wordt de invoer van vreemde diersoorten voldoende gecontroleerd ? Door welke diensten worden deze controles verricht ? Worden maatregelen genomen om deze controles te verscherpen ?

Antwoord

De bevoegde diensten zijn zich uiteraard bewust van de problematiek. Daarom is in het decreet "natuurbehoud" ook een algemeen verbod ingesteld op de introductie in de natuur van niet-inheemse diersoorten.

In sommige gevallen kan men afwijkingen vragen. De in-, uit- en doorvoer van de uitheemse planten en diersoorten en hun krennen wordt geregeld door de federale overheid. Ook het handelsrecht is een federale bevoegdheid. Controles worden uitgevoerd door de douanediensden.

**Vraag nr. 162
van 11 april 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Gemeentelijke containerparken – Slachtingen

Naar aanleiding van de islamitische offerfeesten werden alle slachthuizen opengesteld, zodat de moslims massaal konden slachten.

Dit jaar werd ook een aantal gemeentelijke containerparken ter beschikking gesteld voor het slachten van een offerdier.

1. Is het deontologisch correct om containerparken ter beschikking te stellen voor geloofsfeesten ?

Gaaf de minister ervan uit dat een containerpark, gelet op alle gevaarlijke stoffen die er aanwezig zijn, kan gebruikt worden voor het slachten van dieren voor consumptie ?

2. Kan gemeentepersoneel ingezet worden bij het slachten van een offerdier, gelet op het feit dat zij niet opgeleid zijn om dergelijke activiteiten uit te voeren en gelet op het feit dat dit niet tot

het takenpakket behoort van personeel van containerparken ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van het islamistisch offerfeest worden jaarlijks, bij gebrek aan slachtcapaciteit, een aantal tijdelijke slachtvloeren erkend. Deze erkenningen worden afgeleverd door het federale Ministerie van Volksgezondheid.

Een tijdelijke slachtvloer moet aan een hele reeks voorwaarden voldoen (overdekt, verharde vloer, bloedopvang, ...) en er moet toezicht zijn van een voldoende aantal erkende dierenartsen. Vanzelfsprekend dienen contacten met afvalstoffen (andere dan degene die vrijkomen bij het slachtproces) onmogelijk te zijn.

De gemeente die een tijdelijke slachtvloer wenst te installeren, moet hiertoe een dossier indienen bij de federale diensten van Volksgezondheid, die dit dossier nauwkeurig onderzoeken en de eventuele erkenning afleveren. Het Vlaams Gewest dient hierbij niet te worden betrokken.

2. Een belangrijke voorwaarde voor het krijgen van een erkenning voor een tijdelijke slachtvloer is de aanwezigheid van een voldoende aantal dierenartsen. Zij worden belast met het toezicht op de naleving van de reglementaire voorschriften tijdens het volledige slachtproces. Het slachten zelf dient te worden georganiseerd door de islamitische gemeenschap zelf.

Het gemeentepersoneel hoeft zich slechts te beperken tot zijn eigen bestaande takenpakket.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 109
van 28 maart 2003
van de heer ROBERT VOORHAMME

Fort 3 Borsbeek – Bouwaanvraag polyvalente zaal

Reeds enige tijd wacht de gemeente Borsbeek op reactie vanwege de administratie (Arohm) op haar vragen omtrent een bouwaanvraag voor een polyvalente zaal op het Fort 3 in Borsbeek.

1. Waarom blijft deze reactie uit ?
2. Zorgt de minister ervoor dat er zo spoedig mogelijk een antwoord wordt bezorgd aan de gemeente Borsbeek ?

Antwoord

In casu wordt door de gemeente Borsbeek de oprichting van een polyvalente zaal op Fort 3 gevisieerd. Bedoeld dossier heeft nog geen definitief beslag gekregen omdat het gaat om een belangrijk project, waarvan de eventuele goedkeuring doorslaggevend gevolgen heeft op de verdere stedenbouwkundige ordening van de plaats : zowel de afdeling Personenvervoer als de afdeling Internationale Luchthaven Antwerpen hebben bedoelde aanvraag ongunstig geadviseerd, omdat de aanvraag gesitueerd is in het verlengde van de start- en landingsbaan. Tevens dient te worden vermeld dat de oude delen van het Fort werden beschermd als monument op 7 januari 2003. De polyvalente zaal valt evenwel buiten deze beschermingszone.

Het rapport van Ernst & Young ETM toont duidelijk aan dat de luchthaven van Antwerpen geen toekomstkansen heeft indien de bestaande startbaan niet optimaal wordt benut. In uitvoering van de beslissing van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 worden heden de financiële mogelijkheden onderzocht voor de ondertunneling van de Krijgsbaan, gelet op de strengere veiligheidsnormen opgelegd aan de burgervluchtvaart. Bijgevolg wordt bedoeld dossier in beraad gehouden tot op het ogenblik dat de Vlaamse regering ten gronde heeft beslist over de verdere uitbouw van de luchthaven en de wijze waarop dit zal geschieden.

Ik wens er de Vlaamse volksvertegenwoordiger tevens attent op te maken dat er, naast de aanvraag voor de polyvalente zaal, eveneens een aanvraag werd ingediend door de NV Pelikaan strekkende tot de oprichting van een sporthal naast de gevisieerde polyvalente zaal. In dit dossier heeft de afdeling Internationale Luchthaven Antwerpen logischerwijze ongunstig geadviseerd. Ook dit dossier wordt om diezelfde reden nog in beraad gehouden.

Vraag nr. 110
van 28 maart 2003
van de heer JAN LOONES

Heffing leegstand – Hervorming

Het plan van de minister om de Vlaamse heffing op leegstand – in tegenstelling tot de verkrottings-

belasting, die Vlaams blijft – af te schaffen, wordt door de VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) en het VOB (Vlaams Overleg Bewonersbelangen) kritisch onthaald (Lokaal d.d. 1-15 maart 2003).

Vooreerst is men verbaasd over de aanleiding voor het plan van de minister : het hoge aantal bezwaarschriften dat Abafim (administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management) te verwerken krijgt. Vooreerst hebben de bezwaren niet zozeer te maken met de discussie of een huis al dan niet leegstaat, dan wel met de achterstand bij het Kadaster of bij de Vlaamse administratie, en bovendien zou de berg bezwaarschriften tegen de zomer zijn weggewerkt.

Ook de intentie van de minister om de leegstandsheffing naar de gemeenten door te schuiven, die deze heffing kunnen behouden als dit in hun beleid past, wordt niet enthousiast onthaald. Dit brengt onduidelijkheid met zich mee voor de burger. Enkel één uniforme Vlaamse heffing en behandeling van dossiers is duidelijk.

Bovendien gebeurt de inventarisering van de leegstand nu ook al door een groot aantal gemeenten en zullen de gemeenten hun vergoeding verliezen voor wat ze vroeger al of niet deden.

Het VOB vreest dat de afschaffing de balans tussen stimulerende en sanctionerende maatregelen zal verbreken. In tegenstelling tot de minister, voor wie leegstand blijkbaar geen storend element is in onze samenleving, is het VOB namelijk van oordeel dat leegstand een kanker is voor de leefbaarheid van steden.

Men stelt zich dan ook vragen bij de afschaffing van een goed werkend instrument, dat bovendien deel uitmaakt van de Vlaamse Wooncode, waarvan de toepassing op heel Vlaanderen slaat, en niet overgelaten wordt aan de goodwill van de gemeenten.

Wel is men van oordeel dat er moet worden gezocht naar oplossingen om de werking van het instrument te versoepelen en bij te sturen, niet om het af te schaffen.

1. Blijft de minister bij zijn intentie om de heffing op leegstand op Vlaams niveau af te schaffen ?
2. Werd daaromtrent overleg gepleegd met de minister van Huisvesting ?

3. Hoe beoordeelt de minister de kritische opmerkingen van de VVSG en het VOB ?

Werden zij betrokken in de plannen van de minister ?

4. Hoe beoordeelt de minister het voorstel van de VVSG om de procedure van de leegstandsheffing bij te sturen, in plaats van de heffing af te schaffen ?

Zijn er daaromtrent gesprekken geweest ?

Antwoord

Vooraleer de concrete vragen te beantwoorden, wens ik voor alle duidelijkheid de problematiek van de Vlaamse leegstandsheffing in het kort in herinnering te brengen. Ik heb namelijk de indruk dat in de vraagstelling oorzaken en gevolgen van het probleem door elkaar gehaald worden.

Momenteel wordt er tegen 55 à 60 procent van de aanslagen gevestigd in uitvoering van het decreet van 22 december 1995 (hoofdstuk VIII, afdeling 2, artikels 24-44) houdende heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen, bezwaar ingediend.

Wat is de oorzaak van dit onredelijk groot aantal bezwaren ?

De belangrijkste oorzaak van de stortvloed aan bezwaarschriften is de moeizaam verlopende *inventarisatie* van de panden die tot een heffing aanleiding geven. De inventarissen worden opgemaakt op basis van vermoedenslijsten van in aanmerking komende panden, opgemaakt door de gemeenten. Deze lijst bevat de gegevens over het pand en de eigenaar. Het onderzoek en de inventaris worden in beginsel toevertrouwd aan de provinciaal gevestigde ROHM-diensten van het Vlaams Gewest (*ROHM : Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen – red*). De gemeente kan evenwel het onderzoek en het beheer van de inventaris overnemen. Ongeveer 23 % van de gemeenten zorgt zelf voor de inventarisatie. Het argument dat de leegstandsheffing beter niet wordt overgelaten aan de goodwill van de gemeenten, gaat dus uiteraard niet op. De gemeenten spelen immers vandaag reeds een belangrijke rol bij de inventarisatie van de te belasten panden.

Vaak worden panden onterecht als leegstaand geïnventariseerd. Uit nazicht van de ingewilligde bezwaren blijkt dat niet minder dan 11,67 % van

de bezwaren moet worden ingewilligd omdat het geïnvesterde pand onterecht als leegstaand werd geïnvesterd. Een pand wordt vaak te snel op de inventaris leegstand gezet, zonder een aantal noodzakelijke controles vooraf in te bouwen.

Een tweede belangrijke oorzaak van het aantal bezwaarschriften is een inventarisatie op naam van een verkeerde eigenaar : in 11,23 % van de dossiers duidt de inventarisbeheerder foutief een eigenaar aan op de datum van opname in de inventaris, en nog eens 10,26 % duidt bij de verjaardag van de opname in de inventaris weer een foutieve eigenaar aan. Nog in 2,97 % van de dossiers wordt zelfs een persoon als eigenaar aangeduid terwijl die al geruime tijd overleden is.

Ook het feit dat de inventarisbeheerder pas schrappingen uit de inventaris doorvoert nadat de data voor de aanmaak van nieuwe aanslagen ingelezen zijn, maakt dat 7,47 % bezwaren ingewilligd worden. Indien de schrapping werd uitgevoerd, zou de verzending van een groot aantal onterechte aanslagen vermeden zijn.

De achterstand bij de Vlaamse administratie Abafim is een gevolg en geen oorzaak van de toevloed aan bezwaarschriften.

Een subsidiair gevolg is wel dat de bezwaren niet allemaal tijdig konden worden behandeld en reeds nieuwe aanslagbiljetten betreffende dezelfde panden worden verstuurd. zodat nog eens in 9,91 % van de dossiers het voorgaande bezwaar nog kan worden ingewilligd na de verzending van de nieuwe aanslag.

Alles samen maakt dit 53,51 % van de thans ingewilligde bezwaren uit. Bovendien kan worden vastgesteld dat het voornamelijk de lijst leegstand is waar de meeste fouten in voorkomen.

Het grote aantal bezwaarschriften en de achterstand in de administratieve verwerking hiervan hebben mij trouwens genoodzaakt de afhandeling ervan toe te vertrouwen aan twee private kantoren, die ermee gelast werden 18.400 bezwaarschriften nog voor het zomerreces af te handelen. Ik meen immers dat de belastingplichtige recht heeft op rechtszekerheid en het recht heeft op een afhandeling van zijn klacht binnen een redelijke termijn.

Als ik het fenomeen van het groot aantal bezwaarschriften, dat zich nu al geruime tijd voordoet, analyseer, vraag ik me toch af of het instrument leegstandsheffing op gewestelijk niveau wel houdbaar

blijft, gelet op de moeilijkheid om dit eenduidig te definiëren.

In dat verband kan ik ook verwijzen naar het evaluatierapport over de Vlaamse fiscaliteit dat in het Vlaams Parlement werd besproken : "De complexiteit van de te volgen procedures, en vooral het groot aantal panden in Vlaanderen dat in aanmerking komt voor opname in de inventaris, verhinderen een goede en optimale uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid van het leegstanddecreet" (Stuk 569 (2000-2001) – Nr. 1).

Vandaar dat ik het voorstel geformuleerd heb om de Vlaamse leegstandsheffing te verenigen tot een krotbelasting "sensu stricto". De Vlaamse regering onderzoekt momenteel de mogelijkheden om de problemen bij de inventarisatie te verhelpen of om de gemeenten te begeleiden bij het organiseren van een autonome leegstandsheffing. Ik merk trouwens op dat de Vlaamse leegstandsheffing niet belet dat een gemeente ook een eigen leegstands- of krotbelasting behoudt. Ongeveer één vijfde van de Vlaamse gemeenten heeft momenteel naast de gewestelijke leegstandsheffing ook nog een eigen gemeentelijke heffing.

Wat de verwijzing van de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de Vlaamse Wooncode betreft, merk ik op dat de Vlaamse leegstandsheffing geen deel uitmaakt van deze Vlaamse Wooncode. De inventarislijst vormt wel een raakpunt tussen beide reglementeringen. De Vlaamse Wooncode kan echter verder perfect en volledig worden toegepast, ook als de opname op de lijst van leegstaande panden als heffingsgrondslag zou verdwijnen.

Wat nu de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreft.

1. Afschaffing van de leegstandsheffing op Vlaams niveau

Een voorstel tot wijziging van het programma-decreet houdende schrapping van de opname op de lijst leegstand als heffingsgrondslag ligt ter discussie bij de Vlaamse regering.

Op 28 maart jl. heeft de Vlaamse regering beslist een werkgroep ad hoc (samen te roepen door de Vlaamse minister bevoegd voor de huisvesting) te belasten met het doorvoeren van een verder onderzoek van deze problematiek, en met het opstellen van een voorontwerp van decreet dat de bepalingen van het aanvullend regeerakkoord over deze problematiek realiseert.

2. Overleg met de minister bevoegd voor de huisvesting

Er werd uitvoerig overleg gepleegd, zowel met de Vlaamse minister bevoegd voor de huisvesting als met de andere leden van de Vlaamse regering.

3. Kritische opmerkingen VVSG en VOB

Bij het uitwerken van een oplossing voor dit probleem zal de Vlaamse regering uiteraard oog hebben voor de belangen van de lokale besturen en van alle bij het probleem betrokken instanties.

4. Bijsturen van de procedure – Voorstel van de VVSG

Het bijsturen van de procedures qua beheer van de inventaris is een materie waar de Vlaamse minister van Huisvesting voor bevoegd is. Het fiscale aspect van de heffing behoort tot mijn bevoegdheid.

Uiteraard dienen beide domeinen op elkaar afgestemd te worden. Het kan geen twijfel lijden dat op het vlak van de inventarisatie een en ander mank loopt en dat de gevolgen daarvan voelbaar zijn op het fiscale vlak, onder meer in de vorm van een ernstig inkomstenverlies, zowel voor het Vlaams Gewest als voor de gemeenten, en een vertraging in de bezwaarafhandeling, met rechtsonzekerheid voor de burger tot gevolg.

Er moet in overleg met alle betrokken partijen gestreefd worden naar een hervorming van het instrument zodat het efficiënt, doelmatig en in overeenstemming met het regeerakkoord kan worden aangewend.

Vraag nr. 111
van 28 maart 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Vlaams Egalisatierentefonds – Afschaffing

Het VERF (Vlaams Egalisatierentefonds) zal worden afgeschaft.

1. Wat zijn daarvan de financiële en budgettaire consequenties ?
2. Wat zal er gebeuren met de reserves van deze Vlaamse openbare instelling ?

Antwoord

Het VERF zal worden afgeschaft.

Het VERF wordt opgericht met als doelstelling onverwachte en tijdelijke rentestijgingen te kunnen opvangen en aldus de begroting in een gegeven jaar niet te ontwrichten. Zodoende kon de Vlaamse Gemeenschap een groter gedeelte van haar schuld aanhouden met vlottende rentevoeten (schuld tegen vlottende rentevoet wordt gedefinieerd als schuld met een initiële contractuele looptijd tot en met één jaar of met een initiële contractuele looptijd langer dan één jaar waarvan de rentevoet minimaal eens per jaar wordt aangepast). Het is immers bij schuld met een vlottende rentevoet dat deze onverwachte rentestijgingen direct de grootste invloed hebben op de begroting, waarbij het misschien niet meer mogelijk is om de begroting aan te passen.

Sinds de oprichting van het VERF in 1998 is de schuldpositie van de Vlaamse Gemeenschap fundamenteel gewijzigd. Sinds 1998 daalde de schuld spectaculair, van een totale schuld van 7.632,12 miljoen euro per 31 december 1997 daalde deze tot 3.883,89 miljoen euro op 31 december 2002. Dit betekent een schuldafbouw met 3.748,23 euro. Deze schuldafbouw werd verwezenlijkt met de terugbetaling van de schulden tegen vaste rentevoet die op eindvervaldag en met de vervroegde terugbetaling van schulden tegen vlottende rentevoet. Immers, schulden tegen vlottende rentevoet kunnen op iedere rentevervaldag terugbetaald worden zonder kosten.

Ook voor de volgende jaren wordt een verdere schuldafbouw vooropgesteld. In deze context daalde het aandeel van de schuld tegen vlottende rentevoet dan ook spectaculair. Terwijl op 31 december 1997 nog 21,01 % van de totale schuld een vlottende rentevoet had, was dit slechts 9,73 % op 31 december 2002. Hierdoor is de invloed van een onverwachte rentestijging op de begroting praktisch onbestaande geworden.

Sinds de oprichting van het VERF in 1998 is er nog nooit een interventie nodig geweest. Doordat de schuld meer afnam dan initieel voorzien, waren de budgettaire middelen voor rentebetalingen steeds voldoende. In de overeenkomst met het VERF is bepaald dat het VERF slechts zal interveniëren indien deze budgettaire middelen ontoereikend zouden zijn. Ook al waren er in deze vijf jaar rentetegenvallers, het VERF heeft in de praktijk nooit moeten interveniëren.

Op basis van het voorgaande is de Vlaamse regering bij de goedkeuring van het voorontwerp van het nieuw kas-, schuld- en waarborgdecreet (op te stellen in uitvoering van de resolutie van 23 mei 2000 van het Vlaams Parlement) (*Stuk 618 (2000-2001) – Nr. 3 – red.*) tot het besluit gekomen dat het VERF als buffer om onverwachte rentestijgingen op te vangen overbodig is geworden. Hierbij zijn er dan ook geen budgettaire of financiële consequenties.

De reserves van het VERF bedroegen 42.887.824,27 euro op 31 december 2002. Deze reserves zullen worden teruggestort naar de algemene middelen van de Vlaamse Gemeenschap. Deze reserves zullen worden gebruikt als kapitaalbreng in de BAM voor 20 miljoen euro, en als financiering van Aquafin voor 20 miljoen euro (*BAM : Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel – red.*). Hierdoor zorgt men ervoor dat deze beide instellingen minder geld moeten gaan lenen op de kapitaalmarkt en vermijdt men aldus dat de waarborgde schuld van de Vlaamse Gemeenschap zou toenemen.

Vraag nr. 112
van 28 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

VRT-berichtgeving – Europees Parlement

Stellen dat het Europees Parlement weinig aan bod komt in de mediaberichtgeving, is een open deur instampen.

De keren dat er een Europees item aan bod komt in het journaal op de openbare zender, creëert de indruk dat er maar een heel beperkt aantal Vlaamse europarlementsleden is.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal keer dat er bij de VRT in het nieuws en in duidingprogramma's aandacht werd besteed aan het reilen en zeilen in het Europees Parlement sedert het begin van deze legislatuur ?
2. Op welke manier wordt bij de VRT gebruikge- maakt van de beelden die het Europees Parlement zelf ter beschikking stelt ?

Hoe frequent komt de VRT zelf met een film- ploeg ?

3. Wat is het criterium voor het bij voorkeur ge- bruiken van eigen beeldmateriaal tegenover de ter beschikking gestelde beelden ?

4. Welke europarlementsleden kwamen sedert het begin van deze legislatuur aan bod op de open- bare omroep ?

Hoeveel aandacht kregen deze politici ?

Antwoord

VRT-radio

Een kleine steekproef van de voorbije weken en maanden toont aan dat de VRT-radionieuwsdienst veel aandacht besteedt aan de werkzaamheden van het Europees Parlement.

Recentelijk werden er interviews uitgezonden met Marianne Thyssen, Miet Smet, Kathleen Van Brempt, Dirk Sterckx, Ann Van Lancker, Bart Staes en Nelly Maes. In alle belangrijke beslissin- gen die een weerslag hebben op ons land, heeft de radionieuwsdienst Europese parlementsleden geïnterviewd. Dit gebeurt meestal telefonisch, zoals on- llangs nog over de verdeelde stemming over Irak. Bij de recente havenproblematiek ging één van de VRT-verslaggevers naar Straatsburg. Zowel inzake de Europese Conventie, de uitbreiding van de Eu- ropese Unie, de beperking van het tabaksgebruik, enzovoort, zijn op de VRT-radio Europese parle- mentsleden aan het woord geweest. Na de verkie- zingen organiseert de radionieuwsdienst samen met Radio 1 een publieksdebat over de Europese Conventie, waaraan ook parlementsleden zullen deelnemen.

Gezien de overvloed aan gegevens is het onmogelijk een overzicht te geven aan alle items in ver- band met het Europees Parlementslid sinds het begin van deze legislatuur. In ieder geval brengt VRT-radio geregeld verslag uit over het Europees Parlement.

VRT-televisie

Het opstellen van een gedetailleerde lijst van het aantal keer dat VRT-televisie sinds 1999 in zijn nieuws en duidingsprogramma's aandacht heeft be- steed aan het Europees Parlement is een vrijwel onmogelijk werk. Het Europees Parlement komt niet alleen aan bod via debatten (plenair of in com- missie), maar ook via interviews met Europarle- mentsleden over onderwerpen die zij in het bijzon- der volgen. Deze items zijn niet met een eenvoudi- ge zoekopdracht op te sporen. De beschrijvingen in het beeldarchief zijn daarvoor ontoereikend.

Een kort onderzoek via het beeldarchief leverde ons volgende minimumcijfers op m.b.t. het aantal uitgezonden items :

1999 : 25
 2000 : 25
 2001 : 25
 2002 : 17
 2003 : tot begin april 9.

Dit zijn enkel de items waarin ook zeer uitdrukkelijk het Europees Parlement als gebouw zelf in beeld komt. Het gebeurt echter vaak dat een Europees onderwerp wordt behandeld, bijvoorbeeld het debat over de liberalisering van het spoor, met wel een interview met een Europarlementslid, maar verder alleen beelden van treinen. Deze verslagen zijn hier niet meegeteld, omdat de beschrijvingen in het beeldarchief niet toelaten er met zekerheid al deze onderwerpen uit te halen. De werkelijke cijfers zullen dus hoger liggen. Ook items over de Europese Conventie zijn niet meegeteld : sinds begin 2002 zijn hier 22 items over uitgezonden.

Beelden die het Europees Parlement ter beschikking stelt, worden opgenomen en gevolgd in het omroepcentrum indien zich een belangwekkend debat aankondigt. VRT-televisie komt met een eigen filmploeg indien bijkomende interviews nodig zijn, en dat is dan weer afhankelijk van het belang en de nieuwswaarde van het onderwerp. Het is niet mogelijk om precieze cijfers te geven over het aantal keren dat dit in de voorbije jaren is gebeurd.

Wat de Europarlementsleden betreft die tot nu toe aan bod gekomen zijn op VRT-televisie :

Ward Beysen : 6
 Willy De Clercq : 6
 Jan D'haene : 2
 Karel Dillen : 0
 Nelly Maes : 18
 Miet Smet : 21
 Patsy Sörensen : 3
 Bart Staes : 23
 Dirk Sterckx : 28
 Marianne Thyssen : 21
 Kathleen Van Bempt : 8
 Frank Vanhecke : 5
 Johan Vanhecke : 16
 Anne Van Lancker : 24

Alleen die items zijn geteld waarin de betrokkene zelf aan het woord komt, niet de items waarin hij te zien is/ter sprake is gekomen, en ook alleen items

waarin de betrokkene uitdrukkelijk over een Europees onderwerp wordt aangesproken.

Vraag nr. 113
van 28 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Koopcentrum Moeskroen en stedelijk netwerk Kortrijk-Rijsel – Overleg

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen voorziet in grensoverschrijdende samenwerkingsverbanden, waarbij afspraken worden geformuleerd over de ruimtelijke structuur en over belangrijke ontwikkelingsprojecten. Het grensoverschrijdend stedelijk netwerk Kortrijk-Rijsel-Roubaix-Tourcoing-Moeskroen is erkend.

Het geplande grootschalig shoppingcentrum in Moeskroen mikt nadrukkelijk op het economisch weefsel in Vlaanderen. Bovendien wordt hiervoor een duurzame open ruimte van 9 hectare ingenomen.

1. Gezien de grote gevolgen inherent aan het oprichten van dit megakoopcentrum, is het opportuun dat er vanuit de Vlaamse overheid een signaal wordt gegeven aan Wallonië. De bezwaren die de minister formuleerde betreffende de aflevering van een bouwvergunning werden genegeerd.

Over welke instrumenten beschikt de minister om alsnog een constructief overleg met zijn Waalse collega af te dwingen ?

In welke mate is dit reeds gebeurd ?

Wat waren de resultaten ?

2. Wat is de stand van zaken voor het grensoverschrijdend stedelijk netwerk Kortrijk-Rijsel-Roubaix-Tourcoing-Moeskroen ?

Hoe wordt dit ingevuld ?

Welke afspraken werden hierbinnen reeds gemaakt met de betrokken actoren ?

3. Wat is de visie van de minister over het feit dat Vlaanderen machteloos de grote grensoverschrijdende impact moet ervaren van goedgekeurde bouwplannen door zijn Waalse collega zoals in het geval Moeskroen ?

Hoe kan dit in de toekomst verijdeld worden ?

Antwoord

1 en 3. Overleg en instrumenten

In mijn antwoorden op voorgaande vragen over dit dossier ben ik uitvoerig ingegaan op de inspanningen die gedaan zijn in dit dossier. Ik betreur eveneens dat de resultaten daarvan beperkt zijn. We kunnen niet anders dan vaststellen dat we over te weinig werkzame instrumenten beschikken om dergelijke problematieken in overleg met de Waalse collega's of de andere bureaus aan te pakken. Naar de toekomst lijkt het mij dan ook noodzakelijk hieromtrent actie te ondernemen.

Ik vind het belangrijk dat inzake grensoverschrijdende planningsdossiers een vroegtijdige afstemming en meer transparantie gaan ontstaan. De structuren van de Benelux bieden naar mijn idee belangrijke aanknopingspunten om een mechanisme uit te werken voor planconsultatie, ook waar het concrete vergunningen betreft. Met de huidige middelen (e-mail en internet) moet het mogelijk zijn een eenvoudig hanteerbaar en transparant systeem op te zetten om de buurlanden en -gewesten volledig te informeren, zodat wanneer dit nodig lijkt een effectieve consultatie-, inspraak- en misschien wel onderhandelingsprocedure kan worden doorlopen.

Ik zal hieromtrent op de volgende Ministeriële Conferentie van de Benelux vragen de de Bijzondere Commissie voor de Ruimtelijke Ordening de opdracht te geven een dergelijk systeem uit te werken.

2. Grensoverschrijdend netwerk Kortrijk-Rijsel-Roubaix-Tourcoing

De uitwerking voor het grensoverschrijdend netwerk Kortrijk-Rijsel-Roubaix-Tourcoing is nog niet opgestart. Er zijn nog geen contacten of afspraken geweest met de betrokkenen.

Op dit ogenblik wil ik prioriteit blijven geven aan de afbakening van de stedelijke gebieden. De opdracht voor de afbakening van Antwerpen is recentelijk gegund, het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel volgt nadien. Daarnaast werkt mijn administratie aan tal van andere ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Het lijkt me immers niet verstandig om aan alles tegelijk te beginnen. De stedelijke netwer-

ken worden logischerwijze opgestart na de afbakening van de stedelijke gebieden.

**Vraag nr. 115
van 4 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Gewestbelastingen – Openstaande saldo's Franstaligen

Op 15 januari ll. verklaarde een federaal volksvertegenwoordiger in de Kamer dat duizenden Franstaligen geen enkele Vlaamse gewestbelasting betalen, zolang zij geen in het Frans gesteld belastingbiljet ontvangen.

Klopt dit met de werkelijkheid ?

Zo ja, hoeveel belastingplichtigen weigeren er dan deze belastingen te betalen ?

Welke dwangmaatregelen werden er uitgevaardigd om ze hiertoe alsnog te verplichten ?

Antwoord

Inzake de Vlaamse gewestbelastingen geldt de wetgeving op het taalgebruik in bestuurszaken. De toepassing ervan gebeurt conform de richtlijnen die uiteengezet werden in de omzendbrief-Peeters.

Concreet houdt dit in dat enkel Franstalige inwoners van een van de faciliteitengemeenten een Franstalig aanslagbiljet kunnen aanvragen. Deze aanvraag moet voor elk aanslagbiljet opnieuw gevraagd worden. Het aanslagbiljet wordt eerst in het Nederlands verstuurd.

Ter illustratie : voor de onroerende voorheffing werden voor aanslagjaar 2002, op een totaal van 2.477.053 verstuurd aanslagbiljetten, 3.469 aanvragen gedaan voor het verkrijgen van een Franstalig aanslagbiljet. Voor de gewestelijke leegstandsheffingen is er in 2002 slecht één aanvraag geweest tot het verkrijgen van een Franstalig aanslagbiljet (op een totaal van 16.804 verstuurd aanslagen).

Het aantal Franstaligen dat weigert om Vlaamse gewestbelastingen te betalen zolang zij geen aanslagbiljet in het Frans hebben ontvangen, is dus uiterst miniem.

Bovendien meen ik dat niet kan worden gesteld dat dit per definitie wanbetalers zijn. Indien het Franstalig aanslagbiljet immers wordt aangevraagd

vóór het verstrijken van de uiterste betaaldatum en het Franstalig aanslagbiljet ook aan de belastingplichtige wordt toegestuurd binnen deze termijn, levert de eventuele weigering van de Franstalige belastingplichtige om de Vlaamse gewestbelasting te betalen voordat hij een in het Frans gesteld aanslagbiljet heeft ontvangen geen probleem op : hij ontvangt het Franstalig aanslagbiljet vóór het verstrijken van de uiterste betaaldatum en kan dus nog tijdig betalen. Hier maakt een Franstalige enkel gebruik van de hem wettelijk toegekende faciliteiten.

Indien geen aanvraag wordt gedaan, en er bij gebrek daaraan dus ook geen Franstalig aanslagbiljet wordt verzonden, zal de gewone invorderingsprocedure gestart worden indien de betaling van de belasting zou uitblijven. Dit houdt concreet in dat nalatigheidsintresten aangerekend zullen worden en dat indien nodig een Nederlandstalige herinnering, aanmaning en dwangschrift zullen worden opgemaakt.

De redenen van het uitblijven van een tijdige betaling van de Vlaamse gewestbelastingen kunnen heel divers zijn, maar zijn meestal niet bekend. Het is dan ook niet mogelijk om cijfers te geven over het aantal Franstalige belastingplichtigen die weigeren een Vlaamse gewestbelasting te betalen bij gebrek aan een Franstalig aanslagbiljet.

Wel is het zo dat het aantal aanslagbiljetten met een openstaand saldo in de faciliteitengemeenten schijnbaar enigszins hoger ligt dan in de andere gemeenten : zo vertonen in Sint-Genesius-Rode 7,6 % van de aanslagbiljetten onroerende voorheffing van aanslagjaar 2002 een openstaand saldo, in Kraainem 9,8 %. Het gemiddelde voor alle gemeenten ligt op 4 % aanslagen met een openstaand saldo.

**Vraag nr. 116
van 4 april 2003
van de heer ERIK MATTHIJS**

Financieringsfonds Eenmalige Uitgaven – Bestemming

Bij de bespreking van de begrotingscontrole 2003 werden opnieuw heel wat middelen uit het Financieringsfonds voor Eenmalige Investeringsuitgaven gereserveerd voor bepaalde beleidsdomeinen.

1. Wat is het bedrag dat gereserveerd is in dit fonds ?
2. Kan de minister een overzicht geven van de bestemming van de middelen ?
3. Zijn alle uitgetrokken middelen vastgelegd ?

Antwoord

1. Het totaalbedrag gereserveerd in dit fonds bedraagt 686.438.324,54 euro op datum van 31 maart 2003. Zie tabel als **bijlage**, waar de dotaties sedert december 2000 tot en met januari 2003, alsook correcties op deze dotaties in detail worden weergegeven.
2. Bestemde en nog te bestemmen middelen voor een totaalbedrag van 685.449.727,00 euro :
 - a) tot en met de initiële begroting 2003 werden 409.167.453,91 euro van deze middelen toegekend aan projecten, met inbegrip van de werkingskosten over het boekjaar 2002 voor het FFEU ten bedrage van 18.893,09 euro ;
 - b) naar aanleiding van de begrotingscontrole 2003 wordt aan het Vlaams Parlement een begroting voorgelegd waarin voor 276.162.273,09 euro aan bijkomende middelen worden bestemd voor nieuwe projecten ;
 - c) werkingskosten over het begrotingsjaar 2003 voor het FFEU, initieel ingebracht voor een bedrag van 150.000,00 euro maar aangepast na budgetopstelling tot 120.000,00 euro.

(FFEU : Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven – red.)

Het saldo, nog te bestemmen middelen, zal, indien het Vlaams Parlement de voorstellen van de Vlaamse regering volgt, nog 988.597,54 euro bedragen.

Een detailoverzicht van de reeds goedgekeurde projecten 2001 en 2002, alsook van de voorgestelde projecten 2003, wordt weergegeven in tabel als **bijlage**.

3. Er werden tot en met 31 maart 2003 voor een bedrag van 163.483.495,71 euro aan middelen vastgelegd.

Bijlage

Financieringsfonds voor Schuldaafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven per 31/3/2003

Middelen (EUR)

Oorsprong	Bedrag	
Dotatie 12/2000	54.082.083,15	
Dotatie 01/2001	62.170.434,61	
Dotatie 12/2001	265.277.994,22	
Correctie 12/2001	-22.650.469,62	Voorlopige weigering door RH 15/1/03
Dotatie 01/2002	120.443.481,42	
Correcties 12/2001	-3.681.941,50	
Correcties dot. 12/2001	-195.388,31	
Correcties 01/2002	-5.740.171,25	
Correcties dot. 01/2002	-304.611,69	
Dotatie 12/2002	150.253.796,60	
Dotatie 01/2003	66.783.116,91	
Totaal middelen	686.438.324,54	

Uitgaven (EUR)

Projecten	Toekenningen	Vastleggingen	Betalingen
Stadsvernieuwing	24.789.352,48	0,00	0,00
Fietspaden	49.578.704,95	49.231.807,72	334.237,84
Missing links	24.789.352,48	24.789.352,48	4.489.456,44
Mobiliteit en Verkeersveiligheid	151.314.000,00	0,00	0,00
Duurzame milieu-investeringen	37.184.028,72	15.386.732,56	0,00
Wetenschapsbeleid	37.184.000,00	37.184.000,00	4.000.000,00
Aquafin-investeringen	24.789.352,48	24.789.000,00	24.789.000,00
Onderwijsinvesteringen	19.831.481,98	0,00	0,00
Culturele investeringen	14.873.611,49	0,00	0,00
Toeristische investeringen	12.420.000,00	0,00	0,00
Welzijnsinvesteringen	6.197.338,12	6.113.917,20	0,00
Investeringen Buitenl. Beleid	6.197.338,12	5.969.792,66	5.969.792,66
t.e.m. Werkingskosten 2002	18.893,09	18.893,09	18.893,09
2002 Gestemde begroting	409.167.453,91		
Wegwerken gevaarlijke punten	99.368.057,43	0,00	0,00
Waterwerken (havens)	32.226.158,22	0,00	0,00
Ouderenvoorzieningen	37.289.352,48	0,00	0,00
Waterbeheersing	24.789.352,48	0,00	0,00
Ecologisch Fonds (brownfields)	12.500.000,00	0,00	0,00
Herstellen van dijken	6.700.000,00	0,00	0,00
Wetenschapsbeleid	37.289.352,48	0,00	0,00
Dynamo-stadsvernieuwing	12.500.000,00	0,00	0,00
Sportinfrastructuurplan Vlaand.	7.250.000,00	0,00	0,00
Holocaustmuseum Mechelen	6.250.000,00	0,00	0,00
2003 Voorstel Vl. regering	276.162.273,09		
Werkingskosten 2003	120.000,00	0,00	0,00
Totaal uitgaven	685.449.727,00	163.483.495,71	39.601.380,03
Saldo (EUR) te bestemmen middelen	988.597,54		

Vraag nr. 117
van 4 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Afbakening stedelijke gebieden

Tijdens de hoorzitting in het kader van de bespreking van het Actieplan voor de Vlaamse Rand van de Vlaamse regering stelde de vertegenwoordiger van de provincie Vlaams-Brabant dat de provincie en de gemeenten bij de opmaak van hun ruimtelijke structuurplannen rekening moeten houden met het fenomeen van het onder druk staan van de open ruimten in de Vlaamse Rand. In dat verband moeten zij streven naar een evenwichtige inkleuring van stedelijke en andere gebieden.

De afgevaardigde van de provincie stelde dat het uitblijven van de afbakening door het Vlaams Gewest van de (groot/regionaal)stedelijke gebieden hierbij een extra probleem vormt.

Welke maatregelen neemt de minister terzake ?

Antwoord

In zijn vraag peilt de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar de afbakening van stedelijke gebieden, in het bijzonder de afbakening van het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel in relatie tot de druk op de ruimte in de Vlaamse Rand.

In het kader van de uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen loopt een ruim programma acties in het beleidsveld Ruimtelijke Ordening binnen de bevoegdheden van de Vlaamse overheid. Naast overlegprocessen op vlak van afbakening van buitengebied, zeehavens, lijninfrastructuur, bedrijventerreinen, enzovoort, vormt de afbakening van de stedelijke gebieden de belangrijkste speerpunt voor de toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen in Vlaanderen.

De Vlaamse overheid heeft de taak de ruimtelijke ontwikkeling van dertien stedelijke gebieden te sturen via zogenaamde afbakeningsprocessen, waarin de grote opties inzake woongebieden, bedrijventerreinen en groengebieden worden voorbereid. Deze dertien stedelijke gebieden zijn de regionaalstedelijke gebieden Aalst, Brugge, Hasselt-Genk, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout, daarnaast de grootstedelijke gebieden Antwerpen en Gent, en ten slotte het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel. Twaalf van de dertien afbakeningen werden reeds opgestart, een aantal werden vol-

tooid en voorbereid als gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Vermits de afbakening van het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel als meest complex proces wordt beschouwd, zal dit als laatste worden opgestart. Hierdoor zal het mogelijk zijn gebruik te maken van de ervaring van de andere doorlopen afbakeningsprocessen. Na de opstartfase zal het overleg over het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel kunnen beginnen eind 2003. Deze timing werd reeds aangegeven in mijn beleidsbrief voor het werkingsjaar 2003 (*Stuk 1422 (2002-2003) – Nr. 1 – red.*).

Het tot nu toe uitblijven van de afbakening van het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel vormt in de praktijk zeker geen probleem.

Ten eerste zijn in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen bijzondere ontwikkelingsperspectieven opgenomen voor het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel en de groene gordel. Daardoor is het mogelijk lopende planningsinitiatieven in het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel of de groene gordel op een volwaardige wijze te evalueren. Gemeentelijke of andere planningsinitiatieven worden aldus niet belemmerd door het tijdelijk uitblijven van een afbakening.

Ten tweede wordt in de tussentijd gewerkt aan dringende dossiers die een afbakening niet kunnen afwachten. Dit is onder meer het geval met de huidige besluitvorming voor de ontsluiting van de luchthaven of de recente gewestplanwijziging Halle-Vilvoorde-Asse in 2000, waarin talrijke opties vervat zaten naar bescherming van de groene gordel en stedelijke revitalisatie. Het betreft vooraangaande opties die geen hypotheek vormen voor de gehele afbakening.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
 VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
 CULTUUR, JEUGD EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 131
van 18 juli 2002
van de heer DIRK HOLEMANS

Besluiten gemeentelijke overheid – Klachten

Voor de leden van het Vlaams Parlement, als decreetgever, is het essentieel om inzicht te verwerven de wijze waarop de uitvoerende macht decre-

ten omzet in concreet beleid. Enkel zo kan de controletaak van het Vlaams Parlement – een kern-taak van elk parlement – behoorlijk worden uitgevoerd.

Dit geldt niet het minst voor die decreten waarmee de decreetgever burgers uitdrukkelijk specifieke rechten heeft verleend. Dit is onder meer zo voor het decreet van 28 april 1993 dat burgers het recht verleent bij de gouverneur (of de minister) een klacht in te dienen tegen een besluit van een gemeenteoverheid. Inzicht verwerven in de mate waarin burgers hebben gebruikgemaakt van dit recht, en op welke wijze hiermee is omgegaan door de uitvoerende macht, is zeker op dit ogenblik een terechte vraag, gelet op het voorstel van decreet van de heren Gilbert Van Baelen, Cis Schepens, Dany Vandebossche, Dirk De Cock en mijzelf, houdende wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten. Dit decreet is recentelijk door het Vlaams Parlement goedgekeurd (Stuk 1188 (2001-2002) – Nr. 4).

Om te kunnen nagaan of dit decreet resulteert in een gewijzigd beleid inzake het klachtrecht en of dit voor burgers toegankelijker wordt, is het noodzakelijk nu inzicht te verwerven in de mate waarin er tot nu toe gebruik is van gemaakt en in de wijze waarop het beleid de decretale verplichtingen heeft uitgevoerd.

Het gaat met name om het verkrijgen van een afdoend antwoord op de vraag of de gouverneurs eenzelfde schorsingsbeleid voeren, of met andere woorden het gelijkheidsbeginsel niet wordt geschaad. Signalen die mij bereiken, wijzen erop dat er significante verschillen bestaan tussen de verschillende provincies.

Enkel het antwoord op de geformuleerde subvragen kan de objectieve basis vormen voor een politiek debat over het in dit verband gevoerde beleid door de bevoegde minister.

Graag vernam ik dan ook, in het kader van het decreet van 28 april 1993 dat burgers het recht verleent bij de gouverneur een klacht in te dienen

tegen een besluit van een gemeenteoverheid, uitgesplitst over de jaren 1999, 2000 en 2001 en per afzonderlijke provincie :

- a) het totale aantal binnengekomen klachten van burgers (incl. gemeenteraadsleden) tegen een besluit van een gemeenteoverheid ;
- b) het aantal klachten dat ontvankelijk werd verklaard ;
- c) het aantal ontvankelijke klachten waarbij de toezichthoudende overheid besloot niet op te treden ;
- d) het aantal klachten vermeld onder c) waarbij een antwoord met vermelding van de motieven van de toezichthoudende overheid (waarom geen gevolg werd gegeven aan de klacht) aan de klager werd bezorgd ;
- e) het aantal klachten dat aanleiding heeft gegeven tot een schorsing van het besluit van een gemeenteoverheid ;
- f) het aantal klachten dat aanleiding heeft gegeven tot een vernietiging van het besluit van een gemeenteoverheid ;
- g) het aantal dossiers waarvan de behandeling van de klacht een periode van zes maanden tot een jaar in beslag heeft genomen, en het aantal dossiers waarvan de behandeling van de klacht meer dan een jaar in beslag heeft genomen ;
- h) het aantal dossiers waarbij een klacht werd ingediend in 1999 en waarvan het dossier nog lopende is.

Aanvullend antwoord

Naar aanleiding van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger vroeg ik de gouverneurs van de vijf Vlaamse provincies mij de door hem gevraagde gegevens te willen bezorgen.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt hierna de resultaten van deze bevraging.

A. Provincie Vlaams-Brabant

	1999	2000	2001
Klachten	211	200	188
Ontvankelijke klachten	203	191	177
Niet-optreden	177	162	147
Gemotiveerd antwoord	177	162	147
Schorsing	20	25	23
Klachten die aanleiding gaven tot een vernietiging	15	15	12
Klachten waarvan de behandeling meer dan zes maanden in beslag nam	17	7	12
Klachten waarvan de behandeling meer dan één jaar in beslag nam	1	3	1
Klachten nog in behandeling sinds 1999	0	0	0

B. Provincie Oost-Vlaanderen

	1999	2000	2001
Klachten	167	138	168
Ontvankelijke klachten	167	127	168
Niet-optreden	141	106	148
Motivering van het antwoord	141	106	148
Klachten die aanleiding gaven tot schorsing	25	29	20
Klachten die aanleiding gaven tot een vernietiging	0	0	0
Klachten waarvan de behandeling meer dan zes maanden in beslag nam	0	2	2
Klachten waarvan de behandeling meer dan één jaar in beslag nam	0	0	5
Klachten nog in behandeling sinds 1999	0	0	0

C. Provincie Antwerpen

	1999	2000	2001
Klachten	144	199	313
Ontvankelijke klachten	140	193	308
Niet-optreden	133	176	286
Motivering van het antwoord	133	176	286
Klachten die aanleiding gaven tot schorsing	7	17	22
Klachten die aanleiding gaven tot een vernietiging	1	3	3
Klachten waarvan de behandeling meer dan zes maanden in beslag nam	5	3	9
Klachten waarvan de behandeling meer dan één jaar in beslag nam	0	1	1
Klachten nog in behandeling sinds 1999	0	0	0

D. Provincie Limburg

	1999	2000	2001
Klachten	77	113	125
Ontvankelijke klachten	65	99	115
Niet-optreden	31	46	76
Motivering van het antwoord	30	45	64
Klachten die aanleiding gaven tot schorsing	8	30	9
Klachten die aanleiding gaven tot een vernietiging	2	12	3
Klachten waarvan de behandeling meer dan zes maanden in beslag nam	2	2	2
Klachten waarvan de behandeling meer dan één jaar in beslag nam	1	1	1
Klachten nog in behandeling sinds 1999	0	0	0

E. Provincie West-Vlaanderen

	1999	2000	2001
Klachten	92	125	144
Ontvankelijke klachten	89	119	136
Niet-optreden	77	82	94
Motivering van het antwoord	75	82	90
Klachten die aanleiding gaven tot schorsing	7	27	34
Klachten die aanleiding gaven tot een vernietiging	0	4	2
Klachten waarvan de behandeling meer dan zes maanden in beslag nam	0	2	0
Klachten waarvan de behandeling meer dan één jaar in beslag nam	0	1	0
Klachten nog in behandeling sinds 1999	1	0	0

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 4 november 2002, blz. 685 – red.)

Vraag nr. 131
van 19 maart 2003
van mevrouw SONJA BECQ

OCMW's – Dienstverlening en inzagerecht

Zie :
 Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
 Vraag nr. 144
 van 19 maart 2003
 van mevrouw Sonja Becq
 Blz. 2496

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 134
van 24 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Resolutie toegankelijkheid begijnhoven – Stand van zaken

Op 16 januari 2002 werd de resolutie aangenomen om begijnhoven toegankelijker te maken (Stuk 957 (2001-2002) – Nr. 3). De minister engageerde zich hiervoor duidelijk door expliciet deze zorg op te nemen in zijn beleidsbrief.

1. Mag ik de minister vragen of er reeds sites van begijnhoven zijn die aanpassingen deden conform de goedgekeurde resolutie ?

Zijn er begijnhoven waarvan de minister weet dat er werken gepland zijn die – mits de nodige aandacht – de toegankelijkheid voor personen met een handicap verhogen ?

2. Kunnen de gemeenten voor ondersteuning in verband met de mogelijkheden terecht bij de Vlaamse administratie ? Of worden ze doorverwezen naar de gespecialiseerde toegankelijkheidsbureaus ?

Antwoord

1. Uit het onderzoek dat aan mijn beleidsbrief voorafging, is gebleken dat op enkele uitzonderingen na alle normaal publiek toegankelijke gebouwen (kerken, kapellen, musea, etc.) in de begijnhoven, die op de lijst van het Werelderfgoed staan, reeds vlot toegankelijk zijn voor personen met een handicap. Uitzonderingen zijn : het convent, de infirmerie en de kapel (samen het cultureel centrum) in het begijnhof van Diest, het convent van Chièvres (in gebruik als vergader- en seminarieruimte), de Sint-Margaretakerk in het begijnhof van Lier en het ommuurd perceel met de infirmerie en Sint-Ursulakapel in Tongeren, die geen van alle toegankelijk zijn. De Sint-Annazaal in het begijnhof van Kortrijk heeft een hellend vlak, maar blijft moeilijk toegankelijk.

Om de begaanbaarheid van de gekasseide wegen te verbeteren, zijn in de begijnhoven van Brugge en Diest intussen proefstroken met kasseien uitgevoerd: door het opvoegen van bestaande kasseibestrating met gemodificeerde mortels in Brugge en door het herplaatsen van de bestaande kasseien in Diest. In Gent (O.-L.-V. ter Hoye) is in het recent verleden gekozen voor een strook vlakke platines tussen de hobbelige kasseien.

De hoofdtoegang van de Sint-Margaretakerk van het begijnhof van Lier bestaat uit een uitzonderlijk hoge trappenpartij van vier treden die uitgeven op een relatief smalle straat. In de restauratie die nu loopt, zijn geen bijzondere

voorzieningen getroffen voor mensen met een handicap. Fase 3 van de restauratie voorziet in de plaatsing van een hellend vlak bij de linker zij-ingang.

2. De gemeenten kunnen voor algemene vragen inzake toegankelijkheid voor personen met een handicap terecht bij "Gelijke Kansen in Vlaanderen" van de afdeling Interdepartementale Beleidsondersteuning.

Specifieke aanpassingswerken die de toegankelijkheid voor personen met een handicap bevorderen, worden a rato van 60% door het Vlaams Gewest gesubsidieerd in uitvoering van artikel 5, § 2, 2° lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 20 september 2002.

Vraag nr. 135 van 24 maart 2003 van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Adviesraden – Stand van zaken

1. Welke adviesraden, comités, commissies, hoge raden, en dergelijke ressorteren onder de bevoegdheid van de minister ?
2. Hoeveel en welke van deze adviesraden, comités, commissies, hoge raden, en dergelijke heeft de minister in deze regeerperiode afgeschaft ?
3. Hoeveel en welke van deze adviesraden, comités, commissies, hoge raden, en dergelijke heeft de minister in deze regeerperiode opgericht ?
4. Hoeveel leden telt elke bestaande raad, commissie, ... ? Graag ook een opsplitsing naar het aantal mannen en vrouwen in elk orgaan.

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewael nr. 27, Landuyt nr. 60, Vogels nr. 151, Vanderpoorten nr. 86, Dua nr. 147, Van Mechelen nr. 108, Van Grembergen nr. 135, Gabriels nr. 87, Vanhengel nr. 28, Bossuyt nr. 25).

Gecoördineerd antwoord

Vragen 1 en 4 : zie bijgevoegde lijst als **bijlage 2**.

Antwoorden vragen 2 en 3

Patrick Dewael

Afgeschafte adviesraden in deze regeerperiode : geen.

Opgerichte adviesraden tijdens deze regeerperiode : geen.

Gilbert Bossuyt

Afgeschafte adviesraden in deze regeerperiode : geen.

Opgerichte adviesraden tijdens deze regeerperiode : geen.

Mieke Vogels

Afgeschafte adviesraden in deze regeerperiode :

zie **bijlage 1**.

Opgerichte adviesraden tijdens deze regeerperiode :

zie **bijlage 1**.

Paul Van Grembergen**Bevoegdheid Binnenlandse Aangelegenheden**

Afgeschafte adviesraden in deze regeerperiode

(De adviescommissie van) het Vlaams Noodfonds werd opgeheven vanaf 1 januari 2003 ingevolge het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds.

Opgerichte adviesraden in deze regeerperiode

Bij besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 25 januari 2002 tot vaststelling van de voorwaarden en

de regels inzake de toekenning van subsidies voor vormingsinitiatieven voor lokale mandatarissen, ambtenaren en topambtenaren werden opgericht :

- het adviescollege voor lokale mandatarissen ;
- het adviescollege voor lokale ambtenaren ;
- het adviescollege voor lokale topambtenaren.

Bevoegdheid Cultuur

Afgeschafte adviesraden in deze regeerperiode

- Beoordelingscommissie voor de letteren

In het decreet van 19 december 1997 houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden worden in artikel 10, eerste lid en § 3, eerste lid, de woorden "de letteren" geschrapt (decreet van 30 maart 1999, houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Letteren, artikel 18, § 1).

- Volgende raden en commissies werden tijdens deze regeerperiode opgericht en ook – wegens ondertussen gewijzigde regelgeving – opnieuw afgeschaft. Momenteel zijn zij (onder een nieuwe regelgeving en onder enigszins andere benaming) opnieuw opgericht (zie overzicht onder de antwoorden op vragen 1 en 4 als **bijlage 2**) : Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap, Adviescommissies experimenteel jeugdwerk, Adviescommissie informatie- en communicatieprojecten, Adviescommissie artistieke producten en projecten.
- Ad-hoccommissie archieven, documentatiecentra en bewaarbibliotheken

Deze commissie werd afgeschaft en vervangen door de commissie Archieven (n.a.v. de goedkeuring van het archiefdecreet van 19 juli 2002) – zie vraag 3.

Opgerichte adviesraden in deze regeerperiode

Orgaan	Status	Man	Vrouw
Ad-hoccommissie ontsluiting cultureel erfgoed + tentoonstellingen van cultuurhistorisch belang	opgericht	2	4
Commissie archieven (decreet van 19 juli 2002)	opgericht	5	3
Beoordelingscommissie variabele subsidie cultuurcentra		3	3
Beoordelingscommissie AKB-project	opgericht	4	–
Beoordelingscommissie sociaal-culturele projecten	opgericht	9	4
Ad-hoccommissie culturele publicaties en tijdschriften (niet-gereguleerde commissie)	opgericht	3	2
Ad-hoccommissie voor projecten leesbevordering (niet gereguleerde commissie)	opgericht	3	2

De ad-hoccommissie voor leesbevordering werd ingesteld in 2003

AKB : amateuristische kunstbeoefening – red.

Bevoegdheden Ambtenarenzaken, ICT en Monumenten en Landschappen

Afgeschafte adviesraden in deze regeerperiode :
geen.

Opgerichte adviesraden tijdens deze regeerperiode :
geen.

Marleen Vanderpoorten

Afgeschafte adviesraden in deze regeerperiode

Orgaan	Status	Man	Vrouw
Adviescommissie projectvoorstellen universiteiten	afgeschaft		
Commissie internationale samenwerking op gebied van hoger onderwijs	afgeschaft		
Commissie Laakbare Praktijken (zowel basis- als secundair onderwijs)	afgeschaft		
Beoordelingscommissie van nascholingsprojecten	wordt afgeschaft		
Beoordelingscommissie van vormingsprojecten voor ouders	wordt afgeschaft		

Opgerichte adviesraden in deze regeerperiode

Orgaan	Status	Man	Vrouw
Adviescommissie projecten en instituten hoger kunstonderwijs	opgericht	9	3
Begeleidingscommissie vervangingspool	opgericht	13	11
Commissie Zorgvuldig Bestuur (= pvv Commissie Laakbare Praktijken)	opgericht	8	1
Commissie inzake leerlingrechten	opgericht	4	3
Centrale commissie strategisch plan integrale jeugdhulpverlening	opgericht	8	9
Vlaams Comeniuscomité voor schoolonderwijs	nog op te richten		
Vlaams Comeniuscomité voor hoger onderwijs	nog op te richten		
Vlaams Socratescomité	nog op te richten		
Commissies van advies voor het buitengewoon onderwijs (1 per provincie)	opgericht	Antwerpen : 5 Vl.-Brabant : 6 Limburg : 7 Oost-Vl. : 6 West-Vl. : 7	6 5 4 5 4
Subcommissies van de commissies van advies voor het buitengewoon onderwijs (1 per provincie)	opgericht	Antwerpen : 3 Vl.-Brabant : 4 Limburg : 4 Oost-Vl. : 3 West-Vl. : 4	4 3 3 4 3
Raad van beroep studietoelagen	nog op te richten		
Kerngroep DIVA	opgericht	6	1
Stuurgroep DIVA	opgericht	11	5

DIVA : dienst Informatie, Vorming en Afstemming – red.

Renaat Landuyt**Bevoegdheid Toerisme**

Afgeschafte adviesraden in deze regeerperiode : geen.

Opgerichte adviesraden tijdens deze regeerperiode : geen.

Bevoegdheid Werkgelegenheid

Afgeschafte adviesraden : geen.

Opgerichte adviesraden

- Opvolgingscommissie voor de aanmoedigingspremies bij loopbaanonderbreking in de social profit

Besluit van de Vlaamse regering van 3 mei 2002 tot instelling van de aanmoedigingspremies

voor loopbaanonderbreking in de Vlaamse private social-profitsector. Besluit van de Vlaamse regering van 8 december 2000 tot instelling van de aanmoedigingspremies bij loopbaanonderbreking in geval van zorgkrediet, loopbaankrediet en landingsbanen in de social-profitsector.

– Adviescommissie sociale economie

Besluit van de Vlaamse regering van 8 september 2000 houdende een impuls- en ondersteuningsprogramma van de meerwaardeneconomie, titel VII in het bijzonder.

– Adviescommissie dienstencheques

Besluit van de Vlaamse regering van 14 maart 2003 tot erkenning van ondernemingen voor het aanbieden van thuishulp van huishoudelijke aard die gefinancierd wordt door de dienstencheques.

Vera Dua

Nog geen antwoord.

Dirk Van Mechelen

Bevoegdheid Financiën en Begroting – Wetenschaps- en Technologisch Innovatiebeleid

Afgeschafte adviesraden in deze regeerperiode : geen.

Opgerichte adviesraden tijdens deze regeerperiode : geen.

Bevoegdheid Media

Afgeschafte adviesraden tijdens deze regeerperiode

De Vlaamse Audiovisuele Raad werd geschrapt bij de inwerkingtreding van het decreet van 13 april 1999 (beslissing van de Vlaamse regering van 25 oktober 1999).

Opgerichte adviesraden tijdens deze regeerperiode

Er werd één comité en één forum opgericht in de regeerperiode van de minister.

Het Opvolgingscomité voor de uitvoering van de e-VRT-projecten werd bij beslissing van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 opgericht.

De minister richtte, samen met de minister-president en met de minister bevoegd voor het ICT-beleid in het MVG, het Strategisch Digitaal Forum op (ministerieel besluit van 27 juli 2001 tot oprichting van het Strategisch Digitaal Forum) (*MVG : Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – red.*).

Bevoegdheid Ruimtelijke Ordening

Afgeschafte adviesraden tijdens deze regeerperiode

Er werden in deze regeerperiode geen adviescommissies afgeschaft, de oude adviescommissies inzake ruimtelijke ordening werden op basis van het nieuwe decreet ruimtelijke ordening vervangen door nieuwe.

Opgerichte adviesraden tijdens deze regeerperiode

Vlacoro werd op basis van het nieuwe decreet ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 hersamengesteld in 2001. In alle vijf de provincies zijn ondertussen Procoro's actief. En in meer dan 260 van de 308 Vlaamse gemeenten werd reeds een Gecoro opgericht. Iets meer dan tien gemeenten kregen een vrijstelling van de verplichting om een Gecoro op te richten. In die gemeenten neemt de planologische ambtenaar de taken van de adviescommissie waar.

(*Vlacoro : Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening ; Procoro : Provinciale Commissie voor Ruimtelijke Ordening ; Gecoro : Gemeentelijke Commissie voor Ruimtelijke Ordening – red.*)

Jaak Gabriels

Afgeschafte adviesraden in deze regeerperiode

– Erkenningscommissie voor Uitzendbureaus in het Vlaams Gewest (SERV).

– Erkenningscommissie voor Outplacement-, Wervings- en Selectiebureaus en Bureaus voor Arbeidsbemiddeling tegen betaling in het Vlaams Gewest (SERV).

– De Vlaamse Commissie voor het Preventief Bedrijfsbeleid is sinds 6 november 2002 op non-actief gesteld. Momenteel zijn er geen leden benoemd.

Opgerichte adviesraden in deze regeerperiode

– Raad voor advies en consultancy wordt binnenkort opgericht. Het zal gaan om zes leden (3 on-

- afhankelijke experts inzake certificeringscertificaten, 2 vertegenwoordigers van de SERV en 1 lid van de administratie dat de minister zal vertegenwoordigen).
- Vijf Beheerscomités Researchparken.
 - In het kader van de programmaperiode 2000-2006 van de Europese Structuurfondsen werden door de Vlaamse regering (beslissingen van 3 december 1999 en 30 maart 2001) de volgende beheersstructuren opgericht voor de uitvoering van de doelstelling 2-programma's (bevordering van de regionaal-economische ontwikkeling) in Vlaanderen : monitoringcomité per programma, verantwoordelijk voor de algemene strategie en het globale toezicht op de uitvoering van het programma, en provinciale managementcomités, bevoegd voor de goedkeuring van de concrete individuele projecten in het kader van de respectieve (sub)programma's.
 - Voor de uitvoering van het programma voor de Antwerpse Zuidrand in het kader van het communautair initiatief Urban ter bevordering van de stedelijke ontwikkeling werd een comité van toezicht en managementcomité opgericht.
 - Adviescommissie Private Arbeidsbemiddeling in het Vlaams Gewest SERV.
 - Begeleidingscommissie Herplaatsingsfonds SERV.
 - Overlegplatform Vlaamse Arbeidsbemiddelingsbureaus SERV.
 - Sectoriële Commissie Toerisme SERV.
- (SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – red.)*
- Guy Vanhengel**
- Afgeschafte adviesraden in deze regeerperiode : geen.
- Opgerichte adviesraden in deze regeerperiode
- In deze regeerperiode werd het Vlaams Overlegplatform Topsport opgericht (11 mannen, 2 vrouwen).
- In deze regeerperiode werd de Coördinatieraad inzake medisch verantwoorde sportbeoefening opgericht (leden nog aan te stellen).
- (Bovenvermelde bijlage 2 ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)*

Bijlage 1 – Apart antwoord van Mieke Vogels

Naam orgaan	Afgeschaft	Opgericht	Aantal mannen	Aantal vrouwen	Totaal leden	Aantal mannen plaatsvervang.	Aantal vrouwen plaatsvervang.	Totaal plaatsverv.
Adviescommissie inzake verlenen van beginseltoestemming voor interlandelijke adoptie		20/10/1998	3	1	4	0	0	0
Adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden		15/07/1997	4	3	7	4	3	7
Gezins- en Welzijnsraad		15/07/1997	13	14	27	0	0	0
Gezins- en Welzijnsraad : commissie Gezinsbeleid		15/07/1997	5	8	13	0	0	0
Gezins- en welzijnsraad : commissie Ontwikkeling en emancipatie		15/07/1997	7	6	13	0	0	0
Gezins- en Welzijnsraad : commissie Ouderenbeleid		15/07/1997	8	5	13	0	0	0
Gezins- en Welzijnsraad : commissie Zorg		15/07/1997	9	4	13	0	0	0
Bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand Antwerpen		20/07/1988	4	7	11	0	0	0
Bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand Brugge		20/07/1988	8	3	11	0	0	0
Bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand Brussel		20/07/1988	6	5	11	0	0	0
Bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand Dendermonde		20/07/1988	5	6	11	0	0	0
Bemiddelingscommissie bijzondere jeugdbijstand Gent		20/07/1988	5	6	11	0	0	0
Bemiddelingscommissie bijzondere jeugdbijstand Hasselt		20/07/1988	6	5	11	0	0	0
Bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand Ieper-Veurne		20/07/1988	4	2	6	0	0	0

Naam orgaan	Afgeschaft	Opgericht	Aantal mannen	Aantal vrouwen	Totaal leden	Aantal mannen plaatsvervang.	Aantal vrouwen plaatsvervang.	Totaal plaatsverv.
Bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand Kortrijk		20/07/1988	7	4	11	0	0	0
Bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand Leuven		20/07/1988	7	4	11	0	0	0
Bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand Mechelen		20/07/1988	3	3	6	0	0	0
Bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand Oudenaarde		20/07/1988	3	3	6	0	0	0
Bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdbijstand Tongeren		20/07/1988	7	4	11	0	0	0
Bemiddelingscommissie bijzondere jeugdbijstand Turnhout		20/07/1988	5	1	6	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Aalst		08/12/1998	8	4	12	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Antwerpen (1-2)		08/12/1998	6	12	18	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Brugge		08/12/1998	7	5	12	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Brussel		08/12/1998	3	6	9	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Dendermonde		08/12/1998	4	8	12	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Gent-Eeklo		08/12/1998	5	6	11	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Halle-Vilvoorde		08/12/1998	4	6	10	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Hasselt		08/12/1998	6	6	12	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Ieper		08/12/1998	7	4	11	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Kortrijk		08/12/1998	6	5	11	0	0	0

Naam orgaan	Afgeschaft	Opgericht	Aantal mannen	Aantal vrouwen	Totaal leden	Aantal mannen plaatsvervang.	Aantal vrouwen plaatsvervang.	Totaal plaatsverv.
Comité voor bijzondere jeugdzorg Leuven		08/12/1998	5	3	8	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Maaseik		08/12/1998	5	6	11	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Mechelen		08/12/1998	8	4	12	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Oostende		08/12/1998	5	7	12	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Oudenaarde		08/12/1998	5	6	11	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Roeselare-Tielt		08/12/1998	7	5	12	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Sint-Niklaas		08/12/1998	2	5	7	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Tongeren		08/12/1998	3	5	8	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Turnhout		08/12/1998	5	7	12	0	0	0
Comité voor bijzondere jeugdzorg Veurne-Diksmuide		08/12/1998	4	7	11	0	0	0
Interdepartementale Commissie Migranten (ICM), opgericht bij beslissing van de Vlaamse Executieve van 12/07/89 en omgevormd tot Interdepartementale Commissie voor Etnisch-Culturele Minderheden (ICEM) bij beslissing van de VR van 24/06/97		24/06/1997	8	9	17	0	0	0
Centrale Commissie – integrale jeugdhulpverlening		06/10/2000	15	10	25	0	0	0
Deskundige Commissie Kindefectrapport		18/08/1998	2	3	5	2	3	5
Intersectorale Werkgroep Algemene Preventie	19/02/2002	29/06/2001	20	12	32	0	0	0
Adviesraad bij het Vlaams Zorgfonds		17/07/2000	17	12	29	0	0	0
Bezwaarcommissie in het kader van de zorgverzekering		28/09/2001	1	4	5	3	2	5

Naam orgaan	Afgeschaft	Opgericht	Aantal mannen	Aantal vrouwen	Totaal leden	Aantal mannen plaatsvervang.	Aantal vrouwen plaatsvervang.	Totaal plaatsverv.
Expertcommissie ter voorbereiding van de afstemming van de regelgeving Vlaamse zorgverzekerings op de Europese regelgeving		06/12/2002	5	2	7	0	0	0
Pedagogische Commissie voor de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand		12/12/1990	7	2	9	0	0	0
Vlaamse Gezondheidsraad		1997, nieuwe sa- menstelling sinds sep. 2003	20	15	35			
Vlaamse Adviesraad voor Erkenning van Verzor- gingsinstellingen		1997, nieuwe sa- menstelling sinds sep. 2003	11	4 (recent 1 over- lijden)	8			8
Kon. Academie voor Geneeskunde van België			titel- voerend : 53	titelv. 2	titelv : 55			
Erkenningscommissie van de diensten Medisch Toezicht			binnen- lands correspon- derend : 27	bin. corr. : 7	bin. corr. : 34			
			11	7	9			

Naam orgaan	Afgeschaft	Opgericht	Aantal mannen	Aantal vrouwen	Totaal leden	Aantal mannen plaatsvervang.	Aantal vrouwen plaatsvervang.	Totaal plaatsverv.
Ad-hoccommissie individuele bijstand en sociale integratie		decreet 15/07/1997	10	4	14			
Ad-hoccommissie voorzieningen voor opvang, behanding en begeleiding		decreet 15/07/1997	9	4	13			
Ad-hoccommissie voorzieningen voor professionele integratie		decreet 15/07/1997	7	5	12			
Ad-hoccommissie programmatie en erkenningswaarden		decreet 15/07/1997	10	4	14			
Ad-hoccommissie inschrijving en evaluatie		decreet 15/07/1997	5	8	13			
Adviescommissie voor Heroverweging – kamer 1		decreet 15/07/1997	5	2	7			
Adviescommissie voor Heroverweging – kamer 2		decreet 15/07/1997	4	3	7			
Adviescommissie voor Heroverweging – kamer 3		decreet 15/07/1997	3	4	7			
Adviescommissie Ontwikkelingssamenwerking	X		3	2	5			

Aanvullend antwoord**Vera Dua**

Vraag 2

Afgeschafte adviesraden in deze regeerperiode

- Natuurinrichtingsprojectcomité werd ontbonden wegens de beëindiging van het project.
- Adviesorganen ruilverkaveling : voor vijf commissies van advies is de werking de facto beëindigd na het verlijden van de aanvullende akte ; zestien commissies werden formeel afgeschaft.
- Coördinatiecommissies : van twee is de werking de facto beëindigd na de in artikel 11 van de ruilverkavelingswet opgenomen beslissing over het nut van de ruilverkaveling.
- Van de oorspronkelijke 23 adviescommissies voor de Vlaamse Natuurreservaten geldt voor de meeste dat de mandaten verlopen zijn, en dat men niet tot een samenstelling kan komen die de eenderdereguleer respecteert. Bijgevolg zijn de meeste van deze commissies niet meer opnieuw samengesteld en wordt de hun opgedragen functie niet meer vervuld.

Vraag 3

Opgerichte adviesraden in deze regeerperiode

Bevoegdheidsdomeinen Landbouw

- Comité van toezicht ter implementatie van het Vlaams programma voor plattelandsontwikkeling, periode 2000-2006.
- Managementcomité ter implementatie van het Vlaams programma voor plattelandsontwikkeling, periode 2000-2006.
- Vlaamse Land- en Tuinbouwraad : nieuw gewijzigd op 3 december 1999.
- Vlaams Visserijcomité : samenstelling gewijzigd in 2000.
- Commissie voor permanente vorming in de landbouwsector.
- Comité van toezicht ter implementatie van het Vlaams programma voor plattelandsontwikke-

ling, periode 2000-2006 werd opgericht op 18 mei 2001 (BVR + MB van 18 mei 2001).

- Managementcomité ter implementatie van het Vlaams programma voor plattelandsontwikkeling, periode 2000-2006 werd eveneens opgericht op 18 mei 2001.

Bevoegdheidsdomein Leefmilieu

- Twaalf natuurinrichtingscomités en zeven natuurinrichtingsprojectcommissies werden door de minister in werking gesteld, ten gevolge van de instelling van twaalf natuurinrichtingsprojecten.
- De minister ondertekende de oprichting van de adviescommissie voor het natuurreservaat D'Heye, waar de samenstelling correct is.

**Vraag nr. 136
van 28 maart 2003**

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wezembeek-Oppem – Taalgebruik gemeenteraadszitting (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 84 van 14 februari 2003 aangaande het taalgebruik op de gemeenteraadszitting van Wezembeek-Oppem stelt de minister dat het feit dat de zitting geschorst werd om de ombudsman van BIAC (Brussels International Airport Company) toe te laten een gedachtewisseling te hebben met onder meer de raadsleden, niets verandert aan het feit dat deze bijeenkomst tijdens de schorsing betrekking heeft op de binnendienst van de gemeente, zodat het Nederlands de voertaal moest zijn. De minister voegde daaraan toe dat dit des te meer relevant is, omdat na de schorsing de gemeenteraad werd hervat en er over het desbetreffende punt gestemd werd (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 2052).

In zijn antwoord op de vraag om uitleg van collega Van Hauthem op 11 februari 2003 kondigde de minister trouwens aan dat hij de gouverneur om een gedetailleerd verslag zou vragen en dat hij nadien de passende maatregelen zou nemen. De minister liet daarbij heel duidelijk verstaan dat hij het gemeenteraadsbesluit dat na deze beraadslaging genomen is, zou vernietigen (Handelingen Commissievergadering nr. 133, blz. 23).

Kan de minister een stand van zaken geven ?

Antwoord

Zoals inderdaad aangekondigd in mijn antwoord op de vraag om uitleg van de heer Joris Van Hautem met betrekking tot het verloop van de gemeenteraadszitting van 27 februari 2003 in Wezembeek-Oppem en het optreden toen van de ombudsman van BIAC, heb ik de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant gevraagd een grondig onderzoek in te stellen en mij omstandig verslag te geven van wat er zich uiteindelijk heeft afgespeeld op voormelde gemeenteraadszitting.

Ingevolge het verslag dat de gouverneur mij bezorgde, heb ik dan de maatregelen genomen.

Bij besluit van 28 maart 2003 ging ik dan ook over tot vernietiging van de hierna vermelde besluiten van de gemeenteoverheid van Wezembeek-Oppem :

- het besluit van 27 januari 2003 van de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem houdende de aanneming van de motie betreffende het naleven van de voorafgaande gebruiksvoorwaarden van de landingspiste 02 op de luchthaven van Zaventem ;
- het besluit van 27 januari 2003 van de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem houdende de aanneming van de spoedeisende behandeling door de gemeenteraad van de motie over de nachtvluchten ;
- het besluit van 27 januari 2003 van de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem houdende aanneming van de motie over de nachtvluchten ;
- de besluiten van 27 januari 2003 van de burgemeester van Wezembeek-Oppem om de vergadering van de gemeenteraad van 27 januari 2003 te schorsen en de schorsing op te heffen teneinde aan de gemeenteraadsleden en het aanwezig publiek toe te laten vragen te stellen aan de ombudsman van de luchthaven in Zaventem.

De besluiten van de burgemeester werden vernietigd omdat zowel uit de onderzoeksresultaten van de gouverneur als mijn eigen onderzoek bleek dat de burgemeester duidelijk misbruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheden om een gemeenteraadszitting te schorsen. Een schorsing of sluiting van de gemeenteraadsvergadering moet immers ingegeven zijn door feiten die zich tijdens de vergadering in kwestie hebben voorgedaan. Dit was hier duidelijk niet het geval. Bovendien schrijft artikel 135 van de Nieuwe Gemeentewet voor dat de burgemeester tot taak heeft te zorgen voor de veiligheid

en de rust in openbare gebouwen. Het getuigt minstens van onbehoorlijk bestuur om tijdens de periode dat een zitting van de gemeenteraad geschorst is, een vergadering te houden enkel en alleen met de bedoeling het gebruik van het Frans toe te laten, terwijl hij als redelijk en voorzichtig bestuurder kon en moest weten dat dit eventueel de openbare orde zou kunnen verstoren, wat inderdaad ook gebeurd is.

De besluiten van 27 januari 2003 van de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem over de motie van de nachtvluchten werden vernietigd omdat artikel 97 van de Nieuwe Gemeentewet geschonden was. De stemming over een eventuele motie met betrekking tot de nachtvluchten op Zaventem stond niet op de normale agenda van de gemeenteraadszitting van 27 januari 2003. Om dit punt vooralsnog op de agenda van de gemeenteraad te kunnen plaatsen, had het een spoedeisend karakter moeten hebben, in die mate dat het geringste uitstel eventueel gevaar zou kunnen opleveren. Vermits het desbetreffende agendapunt duidelijk niet aan deze criteria beantwoordde, heb ik dan ook de beide gemeenteraadsbesluiten die betrekking hadden op de motie aangaande nachtvluchten, vernietigd.

De vergadering die gehouden werd tijdens de schorsing van de gemeenteraad, was bedoeld om de ombudsman van de luchthaven van Zaventem de mogelijkheid te bieden om de aanwezige gemeenteraadsleden en andere toehoorders te informeren over de nachtvluchten. Het ging hier duidelijk om een vergadering "sui generis". Dit betekent dat voor het taalgebruik van deze vergadering dezelfde regel geldt als voor de vergaderingen van de door de gemeente opgerichte commissies, adviesraden en dergelijke, met name dat voor de bestuurders het Nederlands de enige bestuurstaal is, dit overeenkomstig artikel 23 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken dat het taalgebruik voor de binnendiensten regelt. Het feit dat tijdens deze vergadering hoofdzakelijk Frans werd gesproken, betekent dat de taalwetgeving werd geschonden. Ook om die reden ben ik derhalve tegen de besluiten van 27 maart 2003 van de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem opgetreden middels een vernietiging.

Ten slotte hebben ook nog twee andere motieven meegespeeld bij mijn optreden.

Enerzijds werden de prerogatieven van een gemeenteraadslid geschonden, doordat na de schorsing van de gemeenteraadszitting het woord werd geweigerd aan de gemeenteraadsleden van de par-

tij DWO, zagezegd om de gemeenteraadszitting niet nodeloos te verlengen en het volledige debat niet opnieuw te laten voeren. De vergadering "sui generis" die tijdens de schorsing van de gemeenteraadszitting werd gehouden, had immers geen enkele beslissingsbevoegdheid, zodat na de hername van de zitting van de gemeenteraad volledig ten onrechte het woord geweigerd werd aan een gemeenteraadslid dat de intentie had om binnen zijn onderzoeks- en informatierecht vragen te stellen over de motie zelf en het debat eventueel te laten hernemen in de reguliere gemeenteraadszitting om tot een normale besluitvorming te komen.

Anderzijds heb ik in mijn vernietigingsbesluit nog aangehaald dat het probleem van de nachtvluchten duidelijk het gemeentelijk belang overschrijdt, zodat het betrekken van de bevolking (tijdens de sui generis vergadering) in deze besluitvorming artikel 117 van de Nieuwe Gemeentewet schendt.

Tot slot kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger nog meedelen dat ik, wat het optreden van de burgemeester van Wezembeek-Oppem betreft, die duidelijk misbruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheden, mijn federale collega van Binnenlandse Zaken heb aangeschreven met het oog op de eventuele uitoefening van zijn tuchtbevoegdheid ter zake.

Vraag nr. 137
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bibliotheken faciliteitengemeenten – Inspectie taalverhouding (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 90 van 14 februari 2003 inzake de bibliotheken in de faciliteitengemeenten stelt de minister dat het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, niet langer voorziet in een aparte inspectiedienst voor de bibliotheken. Wel is bepaald dat gedurende de looptijd van een gemeentelijk beleidsplan de administratie minstens éénmaal de uitvoering van de beleidsplannen zal evalueren op basis van de goedgekeurde en bijgestuurde beleidsplannen, de jaarlijkse actieplannen en de werkingsverslagen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 2067).

Als ik het goed begrijp, heeft dit tot gevolg dat, wat de faciliteitengemeenten betreft, niet meer ter plaatse wordt vastgesteld of de samenstelling van de boekencollectie in de bibliotheken wel degelijk

beantwoordt aan de decretaal voorgeschreven taalverhoudingen.

Kan de minister dit bevestigen ?

Antwoord

Ter precisering van mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 90 van 14 februari 2003 kan ik meedelen dat de door de administratie geplande evaluatie zal verlopen in de vorm van een visitatie ter plaatse.

Het spreekt voor zich dat, zeker met betrekking tot de faciliteitengemeenten, de samenstelling van de collectie gedrukte materialen in de bibliotheek een belangrijk aandachtspunt van de visitatie zal vormen.

Vraag nr. 138
van 28 maart 2003
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Nederlands als omgevingstaal voor jongeren – Brussel

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 154
van 28 maart 2003
van de heer Walter Vandenbossche
Blz. 2500

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 139
van 28 maart 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

's Hertogenmolens Aarschot – Restauratie

Uit het antwoord op mijn vraag nr. 5 van 5 oktober 2001 verneem ik dat er voor de restauratie van 's Hertogenmolens wordt uitgekeken naar privé-partners en dat een oproep tot kandidaatstelling door de afdeling Monumenten en Landschappen wordt voorbereid (Bulletin van Vragen en

Antwoorden nr. 7-8-9 van februari-maart 2002, blz. 838).

1. Werd deze oproep reeds uitgevoerd ?
2. Hebben er zich reeds privé-partners aangemeld ?

Antwoord

De oproep kon nog niet worden uitgevoerd. Vooral eer dit kan gebeuren, moet nog het statuut van de Demer worden gewijzigd van bevaarbare naar onbevaarbare waterloop. Deze beslissing zal in de komende weken door de Vlaamse overheid genomen worden en zal over enkele maanden ook effectief zijn uitgevoerd.

De stad Aarschot heeft inmiddels ook het initiatief genomen om het totaalproject Amer – 's Hertogenmolens nader te definiëren, met de steun van de Vlaamse regering.

Aangezien er nog geen oproep is gebeurd, kunnen er zich nog geen privé-partners hebben aangemeld om in te gaan op de oproep.

Vraag nr. 141 van 28 maart 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wezembeek-Oppem – Franstalige muziekacademie

Tijdens de hoorzitting in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand over het Actieplan voor de Vlaamse Rand, vestigde de voorzitter van de Conferentie van Vlaamse Mandatarissen uit de Rand de aandacht op het feit dat de muziekacademie van Sint-Pieters-Woluwe nog altijd een Franstalige afdeling in de Vlaamse faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem openhoudt.

Met het arrest nr. 56/2000 vernietigde het Arbitragehof onder andere de geplande toekenning door de Franse Gemeenschap van weddentoelagen aan personeelsleden van de Franstalige muziekacademie.

De sluiting ervan zou niet tot de bevoegdheid behoren van de toezichthoudende overheid.

1. Welke stappen heeft de Vlaamse regering tot hiertoe ondernomen om er bij de bevoegde instantie(s) op aan te dringen dat er een einde komt aan deze onwettelijkheid ?

2. Werden er de jongste jaren gemeenteraadsbesluiten van Wezembeek-Oppem vernietigd m.b.t. de personeelsuitgaven van het niet-gesubsidieerd personeel van de Franstalige bijafdeling van de muziekacademie van Sint-Pieters-Woluwe in Wezembeek-Oppem ?

Antwoord

Het probleem van de Franstalige afdeling van de muziekacademie van Sint-Pieters-Woluwe is reeds een aantal maal aan bod gekomen. Volgens de letter van de wet kunnen in de randgemeenten alleen het kleuter- en lager onderwijs in het Frans georganiseerd worden en kan dit dus niet uitgebreid worden tot bijvoorbeeld het kunstonderwijs.

Het is duidelijk dat dit feitelijk niet kan. Naast de Franstalige afdeling bestaat echter ook een Nederlandstalige afdeling van dezelfde muziekacademie. Deze Nederlandstalige afdeling kan uiteraard wel wettelijk bestaan. Vanuit de muziekacademie van Sint-Pieters-Woluwe wordt echter gesteld dat het opdoeken van de Franstalige afdeling tot gevolg zal hebben dat ook de Nederlandstalige afdeling verdwijnt.

Dit kan uiteraard niet de bedoeling zijn. Vandaar dat tot op heden de Franstalige afdeling in feite min of meer gedoogd wordt. Ik overleg met mijn collega bevoegd voor Onderwijs om te kijken op welke wijze vooralsnog een oplossing kan worden gevonden voor deze situatie.

M.b.t. de personeelsuitgaven van het niet-gesubsidieerd personeel van deze Franstalige bijafdeling werd het gemeenteraadsbesluit van 25 maart 1999 houdende de goedkeuring van de personeelsuitgaven met betrekking het dienstjaar 1998 van het niet-gesubsidieerd personeel van de Franstalige bijafdeling van de muziekacademie van Sint-Pieters-Woluwe vernietigd door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden op 8 juli 1999.

Dit was de laatste maal dat de gemeenteraad dergelijke uitgaven heeft goedgekeurd.

Vraag nr. 142 van 28 maart 2003 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Abdij 't Park Heverlee – Restauratie – Glasramen

De site Abdij van Park in Heverlee, nabij Leuven, is beschermd als monument van de Vlaamse Ge-

meenschap. In de media werd reeds verschillende keren gewag gemaakt van aankomende restauratiewerken en bepaalde herbestemmingen. Het werkbezoek van de minister in Leuven (30/08/02) stond onder andere in het teken van een kennismaking met diverse restauratiewerken en culturele projecten. De minister noemde daarin de Parkabdij een "exceptioneel patrimonium".

Naar aanleiding van eigen onderzoek blijkt dat belangrijk authentiek materiaal van deze abdij zich bevindt in één van onze musea, namelijk het Koninklijk Museum voor Kunst en Geschiedenis (KMKG) in Brussel. Het betreft twee glasramen uit de zeventiende eeuw, die na veel omzwervingen aangekocht werden in 1956 en heden tentoongesteld staan in het KMKG. Het is in het belang van het Vlaams erfgoed dat deze stukken, gezien hun enorme culturele waarde, opnieuw in hun oorspronkelijke context kunnen worden geplaatst. Bovendien veronderstelt een degelijke restauratieprocedure aangaande historische bouwwerken dat zoveel mogelijk origineel materiaal wordt gebruikt om het betrokken gebouw in zijn meest authentieke staat te herstellen.

1. In welk stadium bevindt zich het dossier betreffende de restauratiewerkzaamheden van de site ?
2. Worden er in het kader van de restauratieprocedure, binnen het dossier van Monumenten en Landschappen, eventueel onderhandelingen opgestart die het moeten mogelijk maken om de authentieke glasramen behorende tot het cultureel erfgoed van de abdij opnieuw in hun originele context te plaatsen ?

Antwoord

1. De restauratie van de Abdij van 't Park in Leuven is een zeer omvangrijke opgave, die moet worden gespreid over verschillende fasen.

Op dit ogenblik is een eerste dossier ingediend en in onderzoek voor de restauratie van het pachthof.

2. Ik zal een onderzoek laten instellen naar de haalbaarheid om de vermelde glasramen eventueel opnieuw in de abdij te kunnen opstellen.

Vraag nr. 143 van 28 maart 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Sociale woning en integratieplicht

In het Actieplan voor de Vlaamse Rand kondigt de minister aan dat zal worden onderzocht of er aan de toekenning van een sociale woning, in het kader van de inburgeringstrajecten of meer in het algemeen, een plicht tot integratie kan worden gekoppeld.

Kan de minister mij een stand van zaken geven ?

NB. Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister Gabriëls (vraag nr. 91).

Antwoord

Het antwoord op deze vraag zal worden verstrekt door de heer Jaak Gabriëls, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting.

Vraag nr. 144 van 28 maart 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Informatie-initiatieven

1. In het Actieplan voor de Vlaamse Rand kan men vernemen dat er naar gestreefd zou worden om iedereen die dat wenst de mogelijkheid te bieden in de Rand te blijven of er te komen wonen. De campagne die de VZW "de Rand" naar analogie van "Wonen in Brussel" voert, zou daarom verder gesteund en versterkt worden. Kan de minister verduidelijken welke initiatieven terzake tot dusver werden genomen ?

2. Er is in het actieplan sprake van de uitbouw van een infoloket door de VZW "de Rand" in samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant. Hier zou informatie over wonen in de Rand verkregen kunnen worden.

Kan de minister wat dat betreft een stand van zaken geven ?

3. Ten slotte had ik ook graag vernomen hoever het staat met de uitbouw van een netwerk om een link te leggen tussen koper en verkoper of tussen huurder en verhuurder ?

Antwoord

VZW "de Rand" voert momenteel geen campagne naar analogie van "Wonen in Brussel". Dit is met de huidige middelen en personeelsbezetting niet realiseerbaar. "Wonen in Brussel" beschikt immers over veel meer mogelijkheden om het wonen in de hoofdstad te promoten. VZW "de Rand" biedt wel informatie aan onder meer via haar website over de diverse steunmaatregelen die met betrekking tot huisvesting in de Vlaamse Rand van toepassing zijn. Deze informatie wordt permanent bijgewerkt.

Met de provincie Vlaams-Brabant werd overeengekomen dat aan de loketten van elk van de gemeenschapscentra van VZW "de Rand" informatie kan worden verkregen over geldende steunmaatregelen, immobiliënkantoren en dergelijke meer. Deze informatie wordt voorbereid door een stafmedewerker van VZW "de Rand" en de bevoegde ambtenaar van de provincie Vlaams-Brabant.

Een netwerk om een link te leggen tussen koper en verkoper of tussen huurder en verhuurder bestaat tot op heden niet.

Vraag nr. 145
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteiten – Omzendbrieven

Heeft de minister tijdens deze legislatuur zijn administratie en de overheidsdiensten in het algemeen door middel van omzendbrieven reeds herinnerd aan de wijze waarop zij de faciliteiten dienen te interpreteren en toe te passen in hun contacten met de bevolking van de faciliteitengemeenten en in hun werking ter plaatse ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewaël nr. 28, Landuyt nr. 61, Vogels nr. 158, Vanderpoorten nr. 90, Dua nr. 154, Van Mechelen nr. 114, Van Grembergen nr. 145, Gabriëls nr. 94, Vanhengel nr. 31, Bossuyt nr. 283).

Gecoördineerd antwoord

Het is gebruikelijk noch aangewezen de Vlaamse ambtenaren te herinneren aan de manier waarop zij de faciliteiten moeten toepassen en interpreteren.

De omzendbrief VR 97/29 van 7 oktober 1997 betreffende het taalgebruik in de diensten van de Vlaamse regering is maar één van de omzendbrieven die ambtenaren in de praktijk brengen. Een omzendbrief blijft van toepassing tot op het moment dat hij wordt opgeheven of vervangen. De omzendbrief inzake het taalgebruik is duidelijk en bekend. Ik heb geen enkele aanwijzing dat hij niet of onvoldoende wordt toegepast binnen de administratie van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse ambtenaren hebben op een gemakkelijke wijze toegang tot alle omzendbrieven, dienstorders en regelgeving die ze bij de uitoefening van hun taken moeten toepassen. Dit kan op een elektronische manier via intranet, of via de papieren versie van het Vademecum van de Vlaamse regering. Beide informatiekanaal bevatten een overzicht van de omzendbrieven van de Vlaamse regering. Ook omzendbrief VR 97/29 is er terug te vinden.

Vraag nr. 146
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Franstalige culturele verenigingen

1. Tijdens de hoorzitting van 25 maart jongstleden in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand aangaande het Actieplan van de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand stelde de voorzitter van de Conferentie van Vlaamse Mandatarissen in de Rand dat naar aanleiding van de defederalisering van de culturele sector destijds beslist werd dat de Franstalige verenigingen die op dat moment bestonden in de faciliteitengemeenten, verder ondersteund mochten worden door de Franse Gemeenschap en bovendien zouden worden erkend door de Vlaamse Gemeenschap.

Kan de minister dit bevestigen ?

Bestaan er terzake concrete akkoorden of protocollen ?

2. In 1970 was het Centre Culturel van Wezembeek-Oppeem een overkoepelende organisatie voor drie Franstalige verenigingen. Volgens de voorzitter van de Conferentie telt het centrum momenteel dertig Franstalige verenigingen, die blijkbaar allemaal door de Franse Gemeenschap worden gesubsidieerd. Dit gaat zeker in tegen de geest van de afspraak waarnaar de voorzitter verwees.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Werden er in het verleden al stappen ondernomen om deze gang van zaken tegen te gaan ?

Heeft de minister terzake al stappen ondernomen ?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat naar aanleiding van de defederalisering van de culturele sector beslist werd dat de Franstalige verenigingen die op dat moment bestonden in de faciliteitengemeenten verder mochten blijven bestaan. Dit vloeit rechtstreeks voort uit artikel 5 van de wet van 21 juli 1971 betreffende de bevoegdheid en de werking van de Cultuurraden voor de Nederlandse en Franse Cultuurgemeenschap:

"Onverminderd de territoriale bevoegdheid van elke cultuurraad blijven gehandhaafd de ... , evenals de feitelijke toestanden welke op 31 december 1970 in die gemeenten bestonden op cultuurgebied".

Ik heb er momenteel geen weet van of er daarnaast nog specifieke akkoorden of protocollen werden afgesloten aangaande deze materie.

Ik laat dit nader onderzoeken door de administratie Cultuur, alsook op welke wijze eventueel kan worden gereageerd tegen het ogenschijnlijk uitgebreide aantal Franstalige verenigingen dat verder gesubsidieerd wordt door de Franse Gemeenschap.

Vraag nr. 147
van 4 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Openbare bibliotheek Wemmel – Franstalige leesgroep

Op de webstek van de faciliteitengemeente Wemmel blijkt dat de openbare bibliotheek van die ge-

meente een leesgroep voor Franstalige volwassenen wenst op te starten en daartoe zoekt naar een Franstalige begeleider.

Kunnen dergelijke eentalig Franstalige activiteiten in een Vlaamse openbare bibliotheek wettelijk georganiseerd worden ?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat de openbare bibliotheek van Wemmel, op vraag van de schepen van Cultuur, het initiatief genomen heeft om een Franstalige leesgroep op te richten voor Franstalige volwassenen. Dit naar analogie van de reeds bestaande Nederlandstalige leesgroep.

De plaatselijke openbare bibliotheek van Wemmel wordt beschouwd als een plaatselijke dienst conform de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken. Het oprichten van een Franstalige leesgroep in een Vlaamse openbare bibliotheek is echter moeilijk te verzoenen met deze bestuursstaalwetgeving.

Mijn administratie heeft reeds informele contacten gehad met de plaatselijke overheden om dit te melden. Ik volg dit dossier op en zal wanneer nodig en waar mogelijk op de gepaste wijze optreden.

Vraag nr. 148
van 4 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Historische panden Mechelen – Onderhoud (2)

Diverse beschermde monumenten in Mechelen blijken in slechte staat te verkeren.

Zo bevindt het gebouw gelegen in de Keizerstraat 18 zich momenteel in een vergaande staat van verval. De gevel is totaal verwaarloosd, vertoont grote scheuren, verzakkingen, en is volledig verweerd. Het betreft een diephuis met halsgevel uit 1777, bekend onder de naam "Zwart Verken". Het werd beschermd bij besluit van 2 mei 1985.

Het gebouw gelegen in de Zakstraat 18-20 bevindt zich eveneens in een vergaande staat van verval. Het betreft het zogenaamde "Hof van Palermo", gebouwd in 1476 door Jan Carondelet, eerste voorzitter van de Grote Raad van Mechelen. Het pand is, voorzover zichtbaar, deels ingestort. In elk geval zijn er geen vensters meer in een aantal delen van het pand. Een dringende en drastische ingreep is

hier absoluut noodzakelijk. Het pand werd beschermd bij besluit van 22 december 1943.

Het gebouw in de Augustijnenstraat 1 bevindt zich in een enigszins verwaarloosde staat. Het betreft een diephuis uit de 16de-17de eeuw met een barok O.-L.-Vrouwbeeld uit de 18de eeuw toegeschreven aan Th. Verhaegen. Het pand werd beschermd bij besluit van 13 december 1977.

In de Bleekstraat 7 is er eveneens een enigszins verwaarloosd huis. Er is zichtbare verfafschilfering aan ramen en een muurscheur aan een venster. Verder kan er sprake zijn van een algemeen slecht onderhoud van het pand. Het betreft twee breedhuizen uit 1648. Het pand werd beschermd bij besluit van 13 december 1977.

Overeenkomstig artikel 11, § 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, zijn eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument ertoe gehouden, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, het in goede staat te behouden en het niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen.

Hetzelfde decreet legt in de artikels 13 tot 15 een aantal strafbepalingen op voor degenen die verzuimen de voorschriften na te leven met betrekking tot de instandhouding en het onderhoud van beschermde onroerende goederen.

Bovendien bepaalt artikel 4 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 14 juli 1993 dat, wanneer er voor een beschermd monument gevaar bestaat voor verval of zware beschadiging, zo het in het bezit blijft van zijn eigenaar, de Koning, op aanvraag of na advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, machtiging kan verlenen tot onteigening ten algemene nutte, hetzij door de staat, hetzij door de gemeente.

1. Zijn de eigenaars van vermelde gebouwen privé-eigenaars, een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ?

Gaat het in het eerste geval om particulieren of om andere privé-eigenaars ? Om welk bestuur of welke overheid gaat het in de andere gevallen ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toe-

zicht houdende instanties om het verval van die panden tegen te gaan ?

Wat is in voorkomend geval, de stand van zaken ?

3. Werd door de bevoegde instanties reeds overwogen om, in het kader van artikel 13 van het decreet van 3 maart 1976, stappen te ondernemen teneinde de eigenaars ertoe aan te zetten de betrokken panden conform de geldende voorschriften te onderhouden en/of te restaureren ?

Zo ja, wat is de stand van zaken ?

Zo niet, waarom is dit nog niet gebeurd ?

4. Werd door de bevoegde instanties reeds overwogen, gezien de soms vergaande staat van verval van de panden, conform de bepalingen van artikel 4 van de wet van 7 augustus 1931 stappen te ondernemen om ze te onteigenen ten algemene nutte ?

Zo neen, waarom niet ?

Zo ja, wat is de stand van zaken ?

5. Welke maatregelen overweegt de minister op korte termijn teneinde de genoemde panden van de ondergang te redden ?

Antwoord

1. De panden die opgesomd worden, zijn allemaal privé-eigendommen.
2. Er is momenteel nog niets ondernomen door Monumenten en Landschappen om de verwaarlozing van de opgesomde beschermde panden te stoppen.
3. Er zijn momenteel nog geen juridische maatregelen genomen door Monumenten en Landschappen, overeenkomstig artikel 13 van het decreet van 3 maart 1976, omdat het geen structureel verval betreft dat het voortbestaan van het monument zelf in het gedrang brengt.
4. Een onteigening ten algemene nutte is niet aan de orde, om dezelfde reden als verwoord in punt 3.
5. Monumenten en Landschappen zal in overleg treden met het stadsbestuur van Mechelen, om

na te gaan welke werkwijze het meest aangewezen is om de gemelde verwaarlozingen van de opgesomde beschermde monumenten te doen ophouden.

Vraag nr. 149
van 4 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VZW Kunst en Democratie – Subsidiëring

De VZW Kunst en Democratie ontvangt subsidies van de Vlaamse overheid, alleszins al vanuit Cultuur.

1. Van welke orde van grootte spreken we dan en kan de minister meer bijzonderheden verstrekken over de aanwending van de subsidies ?
2. Is de minister op de hoogte van de subsidiëring door andere openbare besturen en heeft hij daar eventueel zicht op ?

Is het normaal dat eenzelfde initiatief uit verschillende hoeken subsidies ontvangt ? Is er eventueel overleg tussen de verschillende subsidiërende entiteiten ?

Antwoord

1. Kunst en Democratie bouwt een werking uit ten aanzien van cultuur en bijzondere doelgroepen in brede zin. Dit houdt onder meer in dat zij een werking opzetten rond cultuurparticipatie en participatiedrempels, sociaal-artistieke projecten, culturele diversiteit en ad hoc rond andere maatschappelijke thema's.

Sinds de start van het reglement voor de sociaal-artistieke projecten ondersteunt de Vlaamse Gemeenschap Kunst en Democratie. In 2001 was dit een subsidie van 2 miljoen Belgische frank. In 2002 ontvingen zij een subsidie van 75.000 euro, in 2003 ontvangen zij een subsidie van 125.000 euro. Dit geld wordt voornamelijk besteed aan personeelskosten. De subsidie werd toegekend op basis van een goedgekeurd beleidsplan. Zij worden ook jaarlijks geëvalueerd.

De subsidie is bedoeld voor de diensten die zij leveren aan sociaal-artistieke projecten. Kunst en Democratie staat immers in voor de praktijkondersteuning. Concreet gaat het dan om coaching van het werkveld door middel van ervaringsuitwisseling, workshops, groepsbezoeken,

publicaties, uitleg omtrent onderzoek en dergelijke meer. Daarnaast leggen zij ook belangrijke links met het hoger onderwijs en maken zij het mogelijk dat toekomstige maatschappelijk werkers op een goede manier met de sociaal-artistieke praktijk in aanraking komen. Kunst en Democratie heeft ook een eigen tijdschrift en organiseert denk- en toonmomenten voor de sector.

In 2002 werd aan Kunst en Democratie ook gevraagd om een aantal rondetafels op te zetten rond cultuurparticipatie van mensen met een laag inkomen. Hiervoor ontvangen zij een zeer beperkte vergoeding van 5.500 euro.

2. Ik ben op de hoogte van het feit dat Kunst en Democratie andere financieringslijnen dan de Vlaamse Gemeenschap aanspreekt om haar werking nog verder te kunnen uitbouwen en nog meer resultaat te leveren. Ik beschik niet over een gedetailleerd overzicht van de verschillende subsidies, financiële steun en sponsoring die zij ontvangen. In het aanvraagdossier en de begroting bij de beleidsnota van Kunst en Democratie is hier steeds duidelijkheid over geweest.

Het is niet vreemd dat een organisatie ook andere financieringsbronnen raadpleegt. Wel integendeel, de meeste decreten en reglementen in het cultuurbeleid gaan uit van het feit dat de organisatie ook voor eigen inkomsten moet zorgen. Vaak zijn daar ook subsidies van andere besturen bij.

Gelet op het feit dat deze praktijk zeer gebruikelijk is, en zeer veel voorkomt, is het onmogelijk om overleg te voeren met de verschillende subsidiërende entiteiten. Dus ook voor Kunst en Democratie gebeurt dit niet op structurele basis.

Vraag nr. 150
van 4 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

St.-Amands – Graf Verhaeren – Jachthavenproject

Zie :

Vlaams minister van Mobiliteit van Openbare Werken en Energie
 Vraag nr. 292
 van 4 april 2003
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 2490

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 87
van 24 maart 2003
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Adviesraden – Stand van zaken

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 135
van 24 maart 2003
van mevrouw Brigitte Grouwels
Blz. 2449

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 88
van 28 maart 2003
van de heer DIRK DE COCK

Huurmarkt – Vergelijkende studie

In antwoord op mijn vraag om uitleg van 25 maart 2003 verwees de minister naar een vergelijkende studie van de huurmarkt in België en zijn buurlanden. Hierin wordt onder meer het Duitse systeem onder de loep genomen waarbij men via fiscale kortingen objectsubsidies toekent aan particuliere eigenaar-verhuurders die hun woning gedurende minimaal 20 jaar "sociaal" verhuren.

De voor- en nadelen van dit systeem zouden in het onderzoek bestudeerd worden, alsook de mogelijkheden die dergelijk systeem kan bieden voor de Vlaamse woonmarkt (Handelingen Commissievergadering nr. 179, blz. 1).

1. Is die studie reeds afgerond ?
2. Zo ja, is het dan mogelijk een exemplaar van deze studie en/of resultaten van het onderzoek te ontvangen ?
3. Zo neen, wanneer worden de resultaten van deze studie verwacht ?
4. Kan de minister de resultaten van die studie medelen zodra ze bekend zijn ?

Antwoord

De studie zit momenteel in de eindfase. De analyses en het studiewerk zijn afgerond, maar er wordt nog gewerkt aan de rapportering en het uitschrijven van de beleidsaanbevelingen.

Na oplevering, waarschijnlijk nog voor de zomer, kan een exemplaar van de studie verkregen worden bij de afdeling Woonbeleid.

Vraag nr. 90
van 28 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Socialehuisvestingsmaatschappijen – Databank patrimoniumbeheer

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 39 van 22 januari 2002 zou ik de minister enkele vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 14 juni 2002, blz. 1514).

1. De databank Patrimoniumbeheer is sinds maart 2000 operationeel.

Hoeveel socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) zijn er tot op vandaag reeds geïnventariseerd ?

Hoeveel dienen er nog opgenomen te worden?

2. Wat is de deadline voor de opname van alle SHM's in deze databank ?
3. Hoe wordt deze databank actueel gehouden ?

Wat is de kostprijs op jaarbasis voor deze actualisatie ?

Hoe wordt een continue input van de SHM's georganiseerd en gegarandeerd ?

Hoe wordt dit opgevolgd ?

4. Werde deze databank reeds geëvalueerd naar onder meer de efficiëntie en gebruiksvriendelijkheid ? Zo ja, wat waren de conclusies ?
5. Dienden er reeds technische aanpassingen te gebeuren aan deze databank ? Zo ja, wat was de reden en kostprijs telkens ?
6. In welke mate is deze databank toegankelijk ? Wie kan ze consulteren ?
7. Ontvangen de SHM's met een bepaalde regemaat een overzichtsrapport met hun concrete situatie ? Zo ja, met welke frequentie ?

SHM's (voornamelijk regio West-Vlaanderen) dienen de woningen wel nog te worden gekoppeld aan de juiste groepscode VHM, teneinde een aantal historische gegevens (oorspronkelijk aantal woningen, kostprijs, .. zoals aanwezig op de VHM) te integreren binnen de nieuwe databank. Dit gebeurt gelijktijdig met de veldenquête die tot doel heeft de actuele toestand van de buitenschil van de woningen te beschrijven.

Circa 105.000 woningen, dat is 77 % van het totale patrimonium, werden inmiddels ook geïnventariseerd op het terrein. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van het aandeel geënquêteerde woningen per arrondissement. Kleine percentageverschillen betekenen meestal dat alle SHM's in de regio werden geënquêteerd, maar dat verder dient te worden aangevuld met recentelijk opgeleverde woningen (bv. Leuven, Tongeren, ...). De provincie Vlaams-Brabant kan praktisch worden afgerond, ook de enquêtes voor Limburg en Oost-Vlaanderen lopen naar hun eindfase. In de provincies West-Vlaanderen en Antwerpen is er een kleine achterstand wegens gebrek aan voltijdse enquêteurs die in de regio wonen.

Antwoord

1. Sinds kort is het volledige huurwoningpatrimonium van alle huisvestingsmaatschappijen opgenomen in de databank bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM). Alle woningadressen, types, aantal slaapkamers, bezetting, ouderdom, ... zijn daarbij bekend. Voor een aantal

Arrondissementen	Geënquêteerd	% Aandeel	Geïnventariseerd	Vershil
Antwerpen	17.535	64	27.532	9.997
Turnhout	5.553	75	7.401	1.848
Mechelen	8.031	86	9.294	1.263
Totaal Antwerpen	31.119	70	44.227	13.108
Halle-Vilvoorde	8.424	98	8.640	216
Leuven	6.490	98	6.635	145
Totaal Vlaams-Brabant	14.914	98	15.275	361
Hasselt	8.904	83	10.714	1.810
Maaseik	4.110	91	4.514	404
Tongeren	3.534	97	3.640	106
Totaal Limburg	16.548	88	18.868	2.320
Aalst	3.203	98	3.273	70
Dendermonde	4.231	92	4.606	375
Eeklo	1.647	94	1.754	107
Gent	13.168	90	14.595	1.427
Oudenaarde	1.368	87	1.579	211
St-Niklaas	6.288	100	6.300	12
Totaal Oost-Vlaanderen	29.905	93	32.107	2.202

Arrondissementen	Geënquêteerd	% Aandeel	Geïnteriseerd	Vershil
Brugge	467	9	5.094	4.627
Diksmuide	494	91	543	49
Ieper	1.913	57	3.361	1.448
Kortrijk	3.733	46	8.124	4.391
Oostende	1.759	49	3.556	1.797
Roeselare	2.067	91	2.283	216
Tielt	569	40	1.423	854
Veurne	1.241	91	1.366	125
Totaal West-Vlaanderen	12.243	48	25.750	13.507
Totalen	104.729	77	136.227	31.498

In onderstaand overzicht vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de SHM's welke nog dienen te worden geënquêteerd of waarvan de enquêtering momenteel nog lopende is (het betreft 25 SHM's, waarvan het merendeel in de provincie West-Vlaanderen) :

- 1020 "De Goede Woning" – Antwerpen
- 1050 "Onze Woning" – Antwerpen
- 1170 "Eigen Haard" – Herentals
- 1256 "Eigen Woning" – Puurs
- 1295 "Zonnige Kempen" – Westerlo
- 1310 "De Voorkempen H. E." – Wuustwezel
- 1320 "Zwijndrechtse Huisvestingsmij." – Zwijndrecht
- 2600 "Elk zijn Huis" – Tervuren
- 3060 "Het Lindenhof" – Blankenberge
- 3070 "Brugse Mij. vr. de Huisv." – Brugge
- 3100 "Inter-Brugse Mij. voor Huisvesting" – Brugge
- 3140 "Mijn Huis" – Harelbeke
- 3210 "De Mandelbeek" – Ingelmunster
- 3220 "Izegemse Bouwmij." – Izegem
- 3240 "Eigen Gift – Eigen Hulp" – Kuurne
- 3280 "Ons Dorp" – Menen
- 3320 "De Oostendse Haard" – Oostende
- 3380 "Tieltse Bouwmaatschappij" – Tielt
- 3440 "Eigen Haard" – Zwevegem
- 9910 "Haard & Kouter" – St-Andries-Brugge
- 9920 "Zuid-West-Vlaanderen" – Kortrijk
- 4140 "De Gentse Haard" – Gent
- 4260 "Hulp in Woningnood" – Berlare
- 7030 "Nieuw Dak" – Genk
- 7050 "Hasseltse Huisvestingsmij." – Hasselt

2. Strikt genomen is de woninginventaris (databank) zoals vermeld reeds volledig (toestand begin 2003).

Wat de veldenquête betreft, wordt er, behoudens de provincie West-Vlaanderen, naar gestreefd alle SHM's te enquêteren op het terrein tegen einde augustus 2003. Voor de provincie West-Vlaanderen en mogelijk ook afronding van de provincie Antwerpen, wordt beoogd één enquêteur (uit Oost-Vlaanderen) beide regio's verder te laten afwerken.

3. De opname van nieuwe woningen (pandcodes, adressen, ...) zal op regelmatige basis gebeuren via de voormelde elektronische overdracht, de koppeling met VHM-projectgegevens dient weliswaar nog te gebeuren op de VHM. De verkoop van individuele huurwoningen zal systematisch worden bijgehouden in de databank. Voor alle nieuw opgerichte huurwoningen zullen de gegevens worden aangevuld met deze opgenomen in het architectuurjaarboek (foto's, collages). Ook van de koopwoningen wordt een inventaris opgebouwd vanaf 2001 de eventuele invoer van historische gegevens vormt hier echter een probleem (onvoldoende accurate gegevens).

Op het vlak van software zijn voorlopig geen verdere uitbreidingen gepland. De actualisering van de databank is zodanig opgevat dat de nieuwe gegevens automatisch voortvloeien uit het productieproces, zodat hiervoor zo weinig mogelijk bijkomende inspanningen moeten worden geleverd. Dubbele invoer werd systematisch geweerd. Bovendien wordt handig gebruik gemaakt van een XML-schema dat werd ontwikkeld voor de controle van de IC-gege-

vens van de huisvestingsmaatschappijen om ook woninginformatie te betrekken uit de verhuur-databanken van de SHM's (*IC : inkomensscoëfficiënt – red.*).

Wat een actualisatie van de veldenquête betreft – onderhoudstoestand op het terrein – moet de haalbaarheid en zin van een continue update door de VHM in vraag worden gesteld. Dit zou enkel leiden tot een kostelijke parallelle administratie met permanent enquêteurs op het terrein. Deze actualisering komt beter toe aan de SHM's, die zo meteen een zicht krijgen op de onderhoudstoestand van hun eigen patrimonium. Om dat proces zoveel mogelijk te automatiseren, wordt het relevante gedeelte van de VHM-applicatie ter beschikking gesteld van de softwareleverancier van de SHM's, die dat zullen integreren in de beheerssoftware van de SHM's. Er zijn dus éénmalige kosten voor de SHM's, waarvan de prijs zal worden vastgesteld door de softwareleverancier. De software is zo opgevat dat de bijhoudingskosten voor de SHM's tot een minimum kunnen worden beperkt.

4. Op dit ogenblik wordt de databank enkel gebruikt door een beperkte groep van gespecialiseerde personeelsleden van de VHM. Aan de applicatie werd dezelfde look and feel gegeven van de projectendatabank, zodat ook nieuwe gebruikers vrij vlot kunnen werken.

De databank werd tijdens de ontwikkeling en tijdens gebruik uitvoerig getest, waarbij resterende bugs werden ondervangen. In de loop van 2002 dienden bijvoorbeeld nog problemen aangaande de ingebouwde netwerkreplicatie (offline – onlinegebruik), ontstaan ten gevolge van een SQL-upgrade, te worden ondervangen.

De VHM blijft altijd bereid een demonstratie van de mogelijkheden en beperkingen van het systeem toe te lichten aan geïnteresseerde parlementsleden, ...

5. De databank werd in 2002 uitgebreid met een luik aangaande de verhuurtoestand (IC, leegstand, bezetting, ...) en de kostprijs (opeenvolgende activeringen van de oorspronkelijke kostprijs bij verbeteringswerken). De functie van de vroegere (niet-adresgerelateerde) databank van de cel Verhuring werd zo geïntegreerd binnen de nieuwe databank. Tevens werden enkele bijkomende standaardrapporten uitgewerkt.

Met het oog op elektronische gegevensuitwisseling werd in samenspraak met de softwareleverancier van de SHM's ook een overdrachtsprotocol (XML-bestanden) uitgewerkt. Op basis van een eenvormige pandcode kunnen nu dus via elektronische weg ook bijkomende gegevens worden opgevraagd. Zo werden voor alle woningen recentelijk de inkomenscoëfficiënt, het inkomen, aantal personen ten laste, aantal gezinsleden en de reële huurprijs opgevraagd en ingeladen in de databank. Bedoeling is de databank stapsgewijs verder aan te vullen en jaarlijks te actualiseren.

6. De databankapplicatie is op de VHM toegankelijk voor de dienst Informatica, de enquêteurs, de sectorarchitecten, de werkopzichters, de cel Verhuring en de cel Externe Relaties (fotobeheer). Hierbij werden de nodige autorisaties ingebouwd, afgestemd op de bevoegdheden van de verschillende gebruikers (mogelijkheid tot raadplegen, wijzigen, ...). Een aantal (huur)gegevens zijn m.b.t. de bescherming op de persoonlijke levenssfeer volledig afgeschermd en beperkt toegankelijk voor slechts enkele personen.

De databank wordt ook gedeeltelijk ontsloten via ASP-paginas op het intranet van VHM (o.a. foto's, aantal woningen per gemeente). Via Access-rapporten en maatqueries kan de databank vlot worden bevraagd, aan de hand van specifieke vraagstellingen.

7. Na enquêtering ontvangen de SHM's eenmalig een cd-rom met de foto's en een rapport van de enquêteresultaten per woninggroep (vastgestelde gebreken en noodzakelijk ingrepen). Hierbij kan voor de verschillende bouwelementen ook een overzichtsstatistiek worden getrokken, op basis waarvan een algemene evaluatie van de voornaamste knelpunten kan worden opgesteld (een plaatsvervangende planning en financiële begroting van concrete ingrepen betreffen een tijdrovende oefening en kunnen bovendien slechts leiden tot zeer hypothetische resultaten).

Via Woonnet kan iedere SHM een aantal gegevens met betrekking tot haar eigen patrimonium ook rechtstreeks raadplegen in de beveiligde toepassing "positionering van de SHM's". Voorlopig blijft dit beperkt tot de woninggroepen, woningtypes, adressen, enquêteresultaten per groep en foto's met vermelding van de vastgestelde gebreken.

Nu de databank werd vervolledigd, zou de positionering in principe uitgebreid kunnen worden met een aantal bijkomende vergelijkende statistieken (t.o.v. peergroups). Bijvoorbeeld overzicht van het aanbod woningtypes (appartementen/huizen/aantal slaapkamers), gemiddelde bezettingsgraad, gemiddelde IC's, huurprijzen, enzovoort.

Vraag nr. 94
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteiten – Omzendbrieven

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 145
 van 28 maart 2003
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 2465

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

GUY VANHENGEL

VLAAMS MINISTER
 VAN SPORT EN
 BRUSSELSE AANGELEGHEDE

Vraag nr. 28
van 24 maart 2003
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Adviesraden – Stand van zaken

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 135
 van 24 maart 2003
 van mevrouw Brigitte Grouwels
 Blz. 2449

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 29
van 28 maart 2003
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Nederlands als omgevingstaal voor jongeren – Brussel

Zie :
 Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
 Vraag nr. 154
 van 28 maart 2003
 van de heer Walter Vandenbossche
 Blz. 2500

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 30
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – ADEPS-subsidies

Uit de hoorzittingen die er recentelijk zijn geweest in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand naar aanleiding van het Actieplan voor de Vlaamse Rand, bleek dat heel wat Franstalige sportclubs uit de Rand gesubsidieerd worden door de Administration de l'Education Physique et des Sports (Adeps), de Franstalige tegenhanger van het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Blos). Dit lijkt mij een overtreding te zijn van het territorialiteitsbeginsel.

Is de minister op de hoogte van deze gang van zaken ?

Is hij het ermee eens dat dit wettelijk niet kan ?

Welke maatregelen neemt hij eventueel ?

Antwoord

In Vlaanderen worden via het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding subsidies toegekend. Dit decreet heeft enkel uitwerking in het Nederlandse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad ten aanzien van de instellingen die wegens hun organisatie moeten worden beschouwd als uitsluitend behorende tot de Vlaamse gemeenschap. Het decreet van 26 april 1999 tot organisatie van de sport in de Franse Gemeenschap heeft enkel uitwerking in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad ten aanzien van de instellingen die wegens hun organisatie moeten worden beschouwd als uitsluitend behorende tot de Franse gemeenschap.

Met toepassing van het territorialiteitsbeginsel worden er in Vlaanderen dan ook enkel subsidies toegekend aan sportfederaties die hun zetel hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Daarenboven moet de Vlaamse erkende sportfederatie sportclubs hebben in ten minste vier Vlaamse provincies (artikel 5, 2° en 8° decreet 13 juli 2001). Voor de berekening van de subsidies aan de sportfederaties wordt er enkel rekening gehouden met het aantal aangesloten leden, aangesloten bij sportclubs die hun zetel hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Een gelijkaardige regel is terug te vinden in het decreet van 26 april 1999 tot organisatie van de sport in de Franse Gemeenschap. Eén van de erkenningsvoorwaarden voor de sportfederatie is het beheren van clubs waarvan de activiteiten overeenstemmen met haar doelstellingen in ten minste drie van de volgende geografische streken: de provincies Waals-Brabant, Henegouwen, Luik, Luxemburg, Namen en het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad (artikel 15, 10°). Ook de Franse Gemeenschap neemt de exploitatiezetel (plaats van de activiteiten) van de sportclub in aanmerking voor de berekening van de subsidies aan de sportfederaties.

Als gevolg van de splitsing van de (meeste) sportfederaties in Vlaamse en Franstalige liga's hebben de sportfederaties zelf een regeling uitgewerkt in hun statuten of huishoudelijke reglementen waarbij de sportclubs die in het Vlaamse taalgebied gevestigd zijn, verplicht moeten aansluiten bij de

Vlaamse liga, de sportclubs gevestigd in het Franse taalgebied verplicht moeten aansluiten bij de Franstalige liga en de clubs gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad zelf de keuze moeten maken bij welke liga zij wensen aan te sluiten.

Op de vraag naar de wijze van subsidiëring, bevestigde Adeps dat er geen subsidies worden toegekend aan clubs gevestigd in de Vlaamse Randgemeenten en dat men zich strikt aan de territoriale beperkingen van het decreet houdt, namelijk het toekennen van subsidies aan de sportfederaties die in het Franse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd. Nog volgens Adeps worden er op basis van de uitvoeringsbesluiten op het decreet van 26 april 1999 enkel rechtstreekse subsidies toegekend aan clubs die in het Franse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd.

Vraag nr. 31
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteiten – Omzendbrieven

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 145
van 28 maart 2003
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 2465

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

GILBERT BOSSUYT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
EN ENERGIE

Vraag nr. 272
van 24 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Belbussen – Kostendekkingsgraad (2)

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 95 van 21 november 2002 aan zijn voorganger, zou ik de minister volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 17 januari, blz. 1271).

1. Welke criteria worden gehanteerd om, niettegenstaande adviezen van de Inspectie van Financiën, alsnog hiervan af te wijken teneinde bepaalde belbusprojecten te realiseren ?
2. Welke criteria worden gebruikt bij de evaluatie van de belbusprojecten ?

Antwoord

1. De theoretische bezettingsgraad met het percentage uitgevoerde ritten is het representatief evaluatiecriterium voor de belbusprojecten. Voor alle projecten werden de adviezen van de Inspectie van Financiën gevolgd.
2. De Lijn realiseert de projecten in de meest efficiënte exploitatievorm, na advies van de openbaarvervoercommissie. Belangrijke richtlijn hierbij is het percentage van de ritten dat daadwerkelijk gereserveerd wordt.

Vraag nr. 273 van 24 maart 2003 van de heer CARL DECALUWE

Exploitatie- en investeringsbudget De Lijn – Evolutie

De jongste jaren is het exploitatiebudget van De Lijn drastisch gestegen, onder meer door de uitgebreide dienstverlening ten behoeve van het stijgend aantal reizigers en de stapsgewijze realisatie van de basismobiliteit.

1. Kan de minister een overzicht geven van de evolutie van het exploitatiebudget van De Lijn vanaf 1998 tot en met 2003 (begroot) ?

Hoe wordt deze evolutie verklaard ?

2. Kan de minister eveneens een overzicht geven van de evolutie van het investeringsbudget van De Lijn vanaf 1998 tot en met 2003 (begroot), en dit opgesplitst in de investeringsdotatie van de Vlaamse overheid en de leningen voor investeringen ?

Hoe wordt deze evolutie verklaard ?

Antwoord

1. Het totale exploitatiebudget (exploitatie-dotaties) van de Lijn evolueerde tussen 1998 en 2003 als volgt (in miljoen euro) :

Jaar	Exploitatiedotaties
1998	257,3
1999	266,1
2000	305,9
2001	361,8
2002	436,3
2003	493,3

In de tabel zijn de exploitatiedotaties voor 2003 de som van de niet-gesplitste kredieten en de vastleggingskredieten voor de projecten.

De stijging van het exploitatiebudget is als volgt te verklaren : in 1998 werden voor 13,7 miljoen euro projecten gefinancierd ; in 2003 was dit bedrag gestegen is tot 175,8 miljoen euro, inclusief 36,8 miljoen euro voor leerlingenvervoer en inclusief de overgedragen projecten naar de basisdotatie.

2. Het investeringsbudget van De Lijn tussen 1998 en 2003 evolueerde als volgt (in miljoen euro) :

Jaar	Eigen investeringen	Kapitaalsubsidies	Leningen
1998	25,5	28,8	0,0
1999	29,2	42,6	24,8
2000	36,0	72,8	37,2
2001	38,8	104,3	27,2
2002	43,8	46,0	37,5
2003	50,0	73,4	50,0

De stijging van de kapitaalsubsidies is vooral het gevolg van de aankoop van Hermelijntrams en de uitbreiding van het tramnet.

De stijging van de eigen investeringen is vooral het gevolg van de aankoop van bijkomende autobussen voor de realisatie van de projecten in het kader van de convenants en van de basismobiliteit. In 2003 is er een éénmalige stijging m.b.t. het gebouw van de centrale diensten van De Lijn.

Vraag nr. 274

van 24 maart 2003

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

N79 Riemst – Verkeersveiligheid

Tijdens de zomer van 2002 werden verkeerslichten geplaatst op het kruispunt van de N79 en de Viséweg in Tongeren : een hele verbetering voor de weggebruikers.

Een aantal pijnpunten op de N79 in Tongeren en Riemst blijft bestaan.

Zo zijn er de verkeersproblemen op de N79 in Riemst. Dit stuk weg is een drukke doorgangsrouten voor alle verkeer tussen de gemeenten Maaseik/Maasmechelen/Lanaken, Maastricht en Tongeren, de op- en afrit van de E313 en het industrieterrein Op 't Reeck in Riemst en het industrieterrein Tongeren-Oost. Door de drukte is het voor overstekende zwakke weggebruikers én voor auto's die deze weg moeten oprijden of kruisen, een gevaarlijke situatie. Dit wordt concreet ervaren in Millen en Herderen en aan de kruispunten van de N79 ter hoogte van de op- en afrit van de autostrade.

1. Werd de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (PCV) reeds geconfronteerd met deze concrete problemen ?

Werd er reeds advies uitgebracht inzake eventueel te nemen maatregelen met betrekking tot de verhoging van de verkeersveiligheid in Millen en Herderen ?

2. Werden er op deze weg tellingen gedaan van de voorbijkomende wagens ter hoogte van de autostrade richting Tongeren en richting Riemst ?

Ter hoogte van de kruispunten van de N79 aan Millen en Herderen ?

Wat is het resultaat ?

Is er een verhoging vastgesteld van het aantal voertuigen tegenover 1998 ?

Antwoord

1. De Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid werd tot op heden nog niet geconfronteerd met de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde problemen op de gewestweg N79.
2. Ter bevordering van de verkeersveiligheid werd op vraag van de gemeente Riemst de toegelaten snelheid op de N79 gereduceerd tot 70 km/u, in plaats van de vroegere 90 km/u.
3. Er werden inderdaad tellingen uitgevoerd ter hoogte van de autosnelweg. De recentste telgegevens werden geregistreerd ter hoogte van meterpunt 25.900, hetgeen representatief is voor het wegvak tussen de meterpunten 24.500 en 29.500, respectievelijk vanaf het complex E313 in Millen tot het kruispunt in Riemst.

Het gemiddeld aantal geregistreerde personenauto-eenheden per dag tussen 6 en 22 uur bedroeg in 1998 12.935 (in 1999 13.995 en in 2000: 14.338). De aangroei van het verkeer tussen 1998 en 2000 bedraagt dus 11 %.

Vraag nr. 275
van 24 maart 2003
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Adviesraden – Stand van zaken

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 135
 van 24 maart 2003
 van mevrouw Brigitte Grouwels
 Blz. 2449

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 276
van 28 maart 2003
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Liberalisering energiemarkt – Compensatie gemeenten

De liberalisering van de energiemarkt heeft tot gevolg dat de intercommunales netbeheerder worden voor de elektriciteits- en gasector. Ze mogen zich vanaf de vrijmaking niet meer bezighouden met de commerciële verkoop.

Voor de staat levert dit een winst in vennootschapsbelasting van 40 tot 50 miljoen euro op voor Vlaanderen. Daarentegen zullen de gemeenten, vennoten van de intercommunales, een belangrijk verlies van dividenden lijden.

Wordt de winst herverdeeld aan de gemeenten ? Zo ja, op welke wijze en in welke mate ?

Antwoord

De activiteiten van de vroegere energie-intercommunales werden opgesplitst enerzijds in de activiteit netbeheer, zijnde de exploitatie, het onderhoud en de uitbreiding van de distributienetten, en anderzijds in de activiteit verkoop van elektriciteit en gas aan vrije klanten.

De inkomsten van de gemeenten uit de activiteit netbeheer zijn afhankelijk van de distributienetta-

rieven. Deze tarieven zijn nog niet definitief goedgekeurd door de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG), maar algemeen wordt verwacht dat de inkomsten van de gemeenten gevoelig zullen dalen.

De activiteit "verkoop" is een commerciële activiteit die voortaan onderhevig is aan vennootschapsbelasting. Dit betekent extra inkomsten voor de federale overheid. Er is niet in een herverdeling van de bijkomende inkomsten van de federale overheid naar de gemeenten voorzien.

Om de daling van de inkomsten van de gemeenten te compenseren, heeft eersteminister Verhofstadt in zijn beleidsverklaring van 8 oktober 2002 aangekondigd dat de transmissienetbeheerder Elia aan alle gemeenten een vergoeding zal betalen voor het gebruik van het territorium. In de programmawet van 24 december 2002 werden de principes van deze vergoeding wettelijk vastgelegd. Volgens mijn informatie wacht de eersteminister met de uitvoering van de bepalingen van de programmawet tot de distributienettarieven definitief zijn goedgekeurd. Ik stel dan ook voor dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger aan de eersteminister vraagt naar de stand van zaken met betrekking tot de compensatie van de daling van de inkomsten van de gemeenten als gevolg van de vrijmaking van de energiemarkt.

Vraag nr. 277
van 28 maart 2003
van de heer ANDRE MOREAU

E40 Oorbeek (Tienen) – Geluidshinder

Op 28 juni 2001 stelde ik in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie een vraag om uitleg over het plaatsen van geluidswerende schermen in Oorbeek (Tienen) langs de E40. Toenmalig minister Steve Stevaert antwoordde (Handelingen Commissievergadering nr. 221 van 28 juni 2001, blz. 5) :

"Mevrouw de voorzitter, collega's, op de vraag van de heer Moreau met betrekking tot de plaatsing van geluidswerende schermen deel ik mee dat de bestaande geluidswerende schermen nog steeds niets aan efficiëntie hebben ingeboet, zodat de vervanging van deze schermen niet aan de orde is. De geluidshinder zal verder worden teruggebracht door het geluidsprobleem aan de bron aan te pakken, namelijk door het ruwe wegdek van de E40 bij de onderhoudswerken met een geluidsarme asfalt-

laag te bedekken. Het rolgeluid van de wagens zal hierdoor aanzienlijk afnemen.

In een eerste fase zal deze geluidsarme asfaltlaag aangebracht worden tussen de brug 044 en de afrit Tienen, zodat de geluidshinder te Oorbeek aanzienlijk zal afnemen. Deze werken zullen eind dit jaar bij de opmaak van het indicatief meerjarenprogramma 2002-2004 op het programma voor een geraamd bedrag van 50 miljoen frank worden ingeschreven. De juiste uitvoeringsdatum staat nog niet vast. Er wordt alvast gemikt op 2002 ..."

Deze werken werden inderdaad in 2002 uitgevoerd.

Het Actiecomité Leefbaar Oorbeek schrijft mij op 30 januari 2003 onder meer het volgende:

"6. Controle geluidsmetingen & reactie Minister Stevaert

Maanden na het uitvoeren van de asfaltering (september-december) was nog steeds geen sprake over controlegeluidsmetingen. Daarom vroeg het Actiecomité Leefbaar Oorbeek opnieuw de aandacht omtrent de E40-problematiek.

Belangrijk punt in deze materie is dat de inwoners de waarde van hun onroerende goederen aanzienlijk zullen zien afnemen.

FASE II.

Nieuwe opstart van het Actiecomité Leefbaar Oorbeek (ALO)

De ingenieurs van de Wegen Vlaams-Brabant lieten in een eerste schrijven weten dat onze vraag werd overgemaakt aan de dienst Wegenbouwkunde. In een daaropvolgend schrijven dat wij ontvingen op 18-01-2003 citeren wij.

"... de vraag voor controlemetingen bij de afdeling Wegenbouwkunde is genoteerd. Daar de geluidsmetingen afhankelijk zijn van de meteo-omstandigheden is het duidelijk dat hiervoor vooraf geen datum kan vastgelegd worden".

Op 18-01-2003 ontvingen we volgend bericht van de kabinetschef van Minister Stevaert S. Dhr. Dirk Van Melkebeke :

"Het door u gestelde probleem (E40-HST) noodzaakt echter bijkomend onderzoek, waartoe ik reeds opdracht heb gegeven. De betrokken administratie zal zo spoedig mogelijk verslag uitbrengen. Van

zodra wij hierover enig nieuws hebben zal ik niet nalaten u in te lichten.

Het Actiecomité Leefbaar Oorbeek reageert:

"In een schrijven aan het Kabinet van Minister Stevaert en aan de Dhr. C. Caestecker Inspecteurgeneraal vermelden wij :

Rekening houdende met de moeilijkheidsgraad van deze problematiek willen wij als Actiecomité Leefbaar Oorbeek alvast een deadline stellen omtrent de controlemetingen, nl. uitvoering voordat er opnieuw bladeren aan de bomen van de E40-berm staan en een deel van het geluid absorberen. Wij menen dan ook dat eind maart een realistische tijdlimiet is die overeenstemt met een tijds marge van 7 maanden na asfaltering..."

1. De kabinetschef van toenmalig minister Stevaert schrijft op 18 januari 2003 : "Het door u gestelde probleem (E40-HST) noodzaakt echter bijkomend onderzoek, waartoe ik reeds opdracht heb gegeven ..."

Wat houdt dat bijkomend onderzoek eigenlijk in ?

2. Wanneer werden er voor het laatst geluidsmetingen uitgevoerd ?

Welke zijn de meetresultaten ?

3. Welke zijn de Europese normen inzake de laawaaihinder ?

Worden in de problematiek Oorbeek de Europese normen al dan niet gehaald ?

Antwoord

1. Representatieve geluidsmetingen kunnen enkel genomen worden onder gunstige weersomstandigheden, d.i. droog weer en een wind die blaast van de autosnelweg naar de woningen (van minder dan 5m/sec).

Op 11 februari 2003 heeft de afdeling Wegenbouwkunde van de administratie Wegen en Verkeer metingen uitgevoerd. Deze waren niet representatief, daar de wind niet goed zat. Van daar dat de metingen herhaald zullen worden, hopelijk deze keer bij "gunstige" omstandigheden (is zeer moeilijk te plannen).

2. De laatste metingen gebeurden dus op 11 februari 2003 en gaven dus geen representatieve resultaten. De laatste representatieve metingen gebeurden vóór de overlaging met asfalt (voorjaar 2002).
3. Er bestaan geen Europese normen inzake lawaaihinder. In meerdere landen bestaat er nationale wetgeving rond wegverkeerslawaai, maar niet in België. Het is wel zo dat, op basis van de directive 2002/49/CE van het Europees Parlement van 25 juni 2002, de lidstaten tegen 18 juli 2005 grenswaarden moeten vastleggen voor het lawaai van weg-, lucht- en treinverkeer.

In Vlaanderen wordt nu gewerkt met richtwaarden, zoals vermeld in de module 5 van het Mobiliteitshandboek, waar het Vlaams Gewest tegemoetkomt vanaf 65dB(A) (*A-gewogen decibel – red.*). Op 11 februari ll. werd die waarde in Oorbeek niet gehaald. Bij de herneming van de metingen zullen de waarden opnieuw geïnterpreteerd worden.

Vraag nr. 278
van 28 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

R1 Antwerpse Ring – Heraanleg

De heraanleg van de R1 in Antwerpen was oorspronkelijk door het Vlaams Gewest op 40 miljoen euro geraamd. De studie voor deze heraanleg werd toevertrouwd aan het Vlaams adviesbureau Technum. Na uitvoering van deze studie bedroeg de raming van de werken uiteindelijk 132,59 miljoen euro.

De werken werden toegewezen aan SCREG (Van Broeckhoven – Van Gorp – Wegebo) voor 98,7 miljoen euro. Voor de uitvoering van de detailstudies doet SCREG verder een beroep op het studie-bureau Gedas.

Gedas is een dochtermaatschappij van Arcadis. Ook Resource Analysis is sedert januari een dochter van Arcadis, na een overname van Technum. De webstek van Arcadis meldt dat ze het Delftse team van Resource Analysis overgenomen heeft van Technum en dat ze hierdoor beter toegerust zou zijn in strategisch beleidsadvies, onder meer aangaande het Schelde-estuarium. Arcadis is een dienstverlenende kennisorganisatie, die wereldwijd werkzaam is op de terreinen infrastructuur, gebouwen en milieu.

1. Wat is de oorzaak van de enorm grote verschillen in ramingen en de uiteindelijke gunning voor deze heraanleg ?
2. In welke mate is de administratie op de hoogte van de bindingen tussen de verschillende studien en adviesbureaus bij de mededinging en toewijzing van studies en aanbestedingen ?

Hoe wordt dit opgevolgd ?
3. Hoe wordt de onafhankelijkheid van Technum en van Gedas gegarandeerd voor de heraanleg van de R1 in Antwerpen?
4. Is deze situatie conform de wetgeving op de overheidsopdrachten ?

Antwoord

1. Het verschil tussen de eerste kostenraming en de uiteindelijke aanbestedingsprijs is te verklaren door de volgende elementen :
 - het combineren, op vraag van het Vlaams Gewest, van een aantal kleinere, oorspronkelijk afzonderlijk geplande projecten met de heraanleg van de Ring, teneinde een goede coördinatie te verwezenlijken van alle werken met verkeershinder (bijv. werken op viaduct in Merksem, beperkte verbreding van de Ring ter hoogte van Groenendaallaan) ;
 - de vaststelling dat de fundering van de wegverharding ook aan volledige vernieuwing toe is. Oorspronkelijk ging het Vlaams Gewest ervan uit dat de fundering deels behouden kon blijven, uit proeven bleek achteraf de noodzaak tot vervanging van de fundering ;
 - het feit dat tijdens de studie ook bleek dat er problemen waren met de riolering ;
 - het feit dat gaandeweg de thesis veld won dat ter gelegenheid van deze werken niet alleen alle huidige gebreken verholpen moesten worden, maar ook alle mogelijk te verwachten gebreken op korte en middellange termijn. De opdracht werd om die reden en na onderzoek dan ook uitgebreid ;
 - de wens van de overheid om een nieuwe wegverharding aan te leggen met een zeer lange verwachte levensduur van 30 à 40 jaar, met als gevolg een keuze voor het in aanleg-

kosten duurdere doorlopend gewapend beton.

2. Bij iedere aanbesteding (studie of uitvoering) wordt nagegaan of de kandidaten juridisch voldoen aan de vereisten om te kunnen meedoen aan de aanbesteding. In dit dossier werden er nog geen tegenindicaties of onverenigbaarheden vastgesteld omtrent de studies die nu uitgevoerd worden.

Voor de renovatie van de Ring R1 is er enkel een studieovereenkomst afgesloten tussen het Vlaams Gewest en Technum. Gedas werkt als onderaannemer van de Tijdelijke Vereniging van aannemers. Het werken met onderaannemers is een zeer gebruikelijke praktijk in de bouwsector.

In de jury voor de toewijzing van de offertes zat onder meer een afgevaardigde van de afdeling Overheidsopdrachten, met het oog op maximale garanties inzake een correcte afhandeling van de aanbestedingsprocedure.

3. Het Vlaams Gewest wordt volledig eigenaar van alle studieresultaten (as-built-plannen, etc.).
4. Zoals hierboven vermeld, zijn er geen indicaties dat de wet op de overheidsopdrachten niet volledig correct toegepast zou zijn.

Vraag nr. 279
van 28 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

Fietstunnels – Criteria, onderhoud, veiligheid

Voor de veiligheid van dwarsende fietsers van een drukke gewestweg wordt wel eens geopteerd voor de aanleg van een fietstunnel.

1. Wanneer wordt geopteerd voor de aanleg van een fietstunnel als oplossing voor de veiligheid van dwarsende fietsers ?

Wat zijn de criteria ?

2. Wie betaalt deze fietstunnels ?

Wat zijn de criteria voor subsidiëring ingeval gemeentebesturen zelf voor deze aanleg moeten instaan ?

In welke mate wordt er gesubsidieerd ?

3. Hoe worden deze fietstunnels onderhouden ?

Wie is verantwoordelijk voor het onderhoud ?

Wat is de frequentie van dit onderhoud ?

4. Kan de minister een overzicht geven van de nieuw aangelegde fietstunnels onder gewestwegen sedert de start van deze legislatuur ?

Om welke investeringsbedragen en subsidies gaat het telkens ?

5. Welke maatregelen worden genomen voor de veiligheid van de fietsers die gebruikmaken van de fietstunnels ?

Antwoord

1. De constructie van een fietstunnel (of -brug) is steeds een relatief dure investering en de beslissing om al dan niet een ongelijkvloerse kruising aan te leggen, hangt af van verschillende factoren, waaronder :

- de wegcategorysering ;
- het potentieel belang van de fietsrelatie ;
- de grootte van de omrijfactor en het belang van de maaswijdtevergroting door barrièrevorming.

2. Fietstunnels ter hoogte van gewestwegen worden in principe betaald door het Vlaams Gewest.

Een fietstunnel wordt beschouwd als een mogelijk onderdeel van de aan te leggen fietsinfrastructuur. Hiervoor kan dus een beroep worden gedaan op de bestaande subsidiemodules / verdeelsleutels voor de aanleg van fietsvoorzieningen. Dit betekent dat het Vlaams Gewest in voorkomend geval 80 of 100% van de kostprijs betaalt.

Fietstunnels worden ook aangelegd in het kader van andere, ruimere projecten zoals bijvoorbeeld de aanleg van nieuwe ringwegen, waarbij het Vlaams Gewest in voorkomend geval de volledige kostprijs betaalt.

3. Het onderhoud van fietstunnels gebeurt door de beheerder van de tunnel. Voor tunnels onder gewestwegen is dit meestal het Vlaams Gewest. In een aantal gevallen gebeurt het onderhoud

door de stad of gemeente (bijvoorbeeld de fiets-tunnels onder E17 en A17 in de regio West-Vlaanderen). De frequentie van het onderhoud wordt dan door de gemeente zelf bepaald.

In het algemeen gebeurt het onderhoud van fietstunnels onder gewestwegen via een onderhoudsbestek "reinigen van tunnels", opgenomen in het onderhoudsprogramma van de afdeling, en wordt in gemiddeld drie à vier onderhoudsbeurten jaarlijks voorzien. De kleinere en minder gebruikte fietstunnels hebben geen afzonderlijk onderhoudscontract. Het onderhoud hiervan gebeurt via de gewone onderhoudsbestekken (groenonderhoud, netheid, signalisatie, onderhoud wegdek, enz...) van elk district wanneer nodig.

4. Het is niet mogelijk om de uitgegeven bedragen voor fietstunnels afzonderlijk te vermelden, aangezien fietstunnels meestal een integraal onderdeel zijn van een ruimer project dat in zijn geheel aanbesteed wordt.

Voorbeelden van gerealiseerde projecten of projecten in uitvoering zijn de aangelegde fiets-tunnels ter hoogte van de N49 in de provincie Oost-Vlaanderen, ter hoogte van de N16 in de provincie Antwerpen, ter hoogte van het knooppunt N21/N26 in Kampenhout-Sas, ter hoogte van de verbinding N34 Oostende (Kennedy – De Bolle) in de provincie West-Vlaanderen en ter hoogte van de R71 in de provincie Limburg.

5. Om de veiligheid te garanderen van de fietsers die gebruikmaken van fietstunnels worden onder andere volgende maatregelen genomen.
- Uit het oogpunt van sociale veiligheid wordt een geïsoleerde ligging van een fietstunnel ten opzichte van de bewoonde wereld vermeden.
 - Goede openbare verlichting.
 - Het vermijden van steile taluds bij tunnelingen (max. 1 : 1).
 - Het vermijden van hoeken (en struiken) waarachter iemand zich kan verschuilen.
 - Aandacht besteden aan de overzichtelijkheid van de tunnelingang : bij het inrijden een zo open mogelijk zicht bieden op de overzijde ;

een recht tracé heeft dan ook duidelijk de voorkeur op een bochtig.

- De tunnel dient voldoende breed te zijn.
- Voldoende vrije doorrijhoogte : deze bedraagt voor fietsers minimaal 2,50 m.
- Wordt de tunnel intensief gebruikt door fietsers en voetgangers dan is een materiële scheiding tussen beide (bv. een licht hoogteverschil) wenselijk.
- Onvoldoende onderhoud nodigt uit tot vandalisme en versterkt het gevoel van subjectieve onveiligheid. Geregeld onderhoud, het opruimen van (zwerf)vuil, afval en dergelijke, is dan ook noodzakelijk.
- Zorgen voor een verzorgde afwatering (bv. om plassen en het ophopen van vuil te voorkomen).

**Vraag nr. 280
van 28 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE**

N8 Heestert-Moen – Fietspaden

De startnota voor de aanleg van een fietspad tussen de Hellekenbos en de Stationsstraat op het grondgebied Zwevegem is goedgekeurd door de Provinciale Auditcommissie.

1. Wat is de concrete stand van zaken van dit dossier ?
2. Werd dit project reeds aanbesteed ?
3. Wanneer starten de werken ?

Hoeveel werkdagen zijn er gepland voor de aanleg van dit fietspad ?
4. Dienden hiertoe onteigeningen te gebeuren ?
Zo ja, welke en voor welke bedragen ?

Antwoord

Het project kan worden aanbesteed zodra de projectnota afgerond werd en goedgekeurd werd door de Provinciale Auditcommissie.

Waarschijnlijk dienen er voorafgaandelijk nog onteigeningen uitgevoerd te worden. Het bedrag hier-

voor is nog niet bekend. Dit wordt gevraagd aan het Aankoopcomité na de afronding van het onteigeningsplan.

Indien de verdere administratieve voorbereidingen vlot verlopen, kan de start der werken in de tweede helft van 2004 verwacht worden.

Vraag nr. 281
van 28 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

N391 Zwevegem – Omleiding en brug

De projectnota voor de omleiding Zwevegem en het bouwen van een brug op de N391 werd op 9 december 2002 voorgelegd aan de Provinciale Auditcommissie.

1. Werde de projectnota goedgekeurd ?

Wat is de concrete stand van zaken van het dossier van de N391 in Zwevegem ?

2. Wat is de concrete aanbestedingsdatum ?

Worden deze werken gefaseerd ?

Over welke termijn zal de uitvoering van deze werken gebeuren ?

Wanneer starten deze werken ?

3. Welke financiële middelen zijn hiervoor gereserveerd ? Zal dit bedrag toereikend zijn ?

Antwoord

1. De projectnota voor de omleiding van de N391 in Zwevegem is goedgekeurd en de onteigeningsplannen zijn inmiddels afgerond. De studie van de brug en van de keermuur ter hoogte van de Oude Deerlijkstraat is eveneens afgerond. De aanbestedingsplannen zijn grotendeels klaar.

2. Een concrete aanbestedingsdatum kan nog niet bepaald worden. De afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen streeft ernaar om de werken in juni-juli aan te besteden.

De werken worden niet gefaseerd. De uitvoeringstermijn moet nog bepaald worden, maar wordt in eerste instantie geschat op 110 werkdagen, wat overeenkomt met een elftal maanden. De werken zullen op zijn vroegst in het najaar van 2003 starten.

3. Er zijn voldoende budgettaire middelen beschikbaar voor de aanbesteding van de werken. De exacte kostprijs zal blijken uit de uitslag van de aanbesteding.

Vraag nr. 282
van 28 maart 2003
van de heer CARL DECALUWE

De Lijn – Vandalisme

Het fenomeen van agressie in het verkeer neemt toe. Eén vorm van deze agressie is het vandalisme tegen de vervoermiddelen van De Lijn.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 214 van 28 februari 2002 aan de voorganger van de minister, zou ik enkele vragen willen stellen (Bulletin van Vragen Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1564).

1. Hoeveel voertuigen zijn momenteel voorzien van een camera ?

Welke criteria worden gehanteerd om bepaalde voertuigen prioritair te voorzien van deze beveiliging ?

2. Hoeveel voertuigen van De Lijn zijn momenteel voorzien van een halfopen en van een gesloten bescherming voor de chauffeur ?

Wat zijn de criteria voor deze voorziening op bepaalde voertuigen ?

3. Kan de minister een overzicht geven van het aantal gevallen van agressie en vandalisme sinds 2001, en dit opgesplitst per provincie ?

4. Kan hij eveneens een overzicht geven van de herstellkosten veroorzaakt door vandalisme, opgesplitst per provincie sinds 2001 ?

5. Wat zijn de preventieve plannen en maatregelen van De Lijn ter bescherming van hun personeel tegen agressie op hun voertuigen op korte en op lange termijn ?

Welke financiële middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

6. Hoe evolueert de vastgestelde agressie en vandalisme op voertuigen met extra beveiliging ?

Hoe uitgesproken is de correlatie tussen beide factoren ?

7. Welke maatregelen werden in de voorbije periode nog genomen om het vandalisme te bestrijden ?
2. Op 31 maart 2003 waren de volgende voertuigen met afgeschermd stuurpost in gebruik bij De Lijn :

- trams : alle trams, behoudens 22 niet-gerenoveerde PCC's in Gent, beschikken dus over een volledig afgesloten stuurpost ;

Antwoord

1. Op 31 maart 2003 waren bij De Lijn 72 voertuigen met camera's in gebruik, namelijk tien trams en 62 bussen.

Antwerpen	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Net
31 Hermelijnen	14 Hermelijnen		45 Hermelijnen
157 andere trams	22 andere trams	49 trams	178 andere trams
188 trams	36 trams	49 trams	273 trams

- bussen : 588 bussen zijn thans voorzien van een zachte afscherming. Op 13 december 2002 werd paritair beslist over te schakelen op een flexibel afsluitbare stuurpost, die op al de nieuw geleverde voertuigen zal worden geïnstalleerd. Hiervan waren er reeds twintig op proef geïnstalleerd.

3. Aantal agressiefeiten in 2001 en in 2002 die aanleiding gaven tot minstens één dag arbeidsongeschiktheid

	2001	2002
Antwerpen	33	39
Oost-Vlaanderen	16	27
Vl.-Brabant	12	7
Limburg	1	4
West-Vlaanderen	2	5

4. Schade ten gevolge van vandalisme is niet steeds eenduidig vast te stellen. Wanneer beschadigingen worden vastgesteld, kan zulks inderdaad het gevolg zijn van vandalisme, maar ook van normale slijtage of van een combinatie van beide.

De volgende uitgaven werden in de boekhouding geregistreerd voor de jaren 2001 en 2002 bij herstellingen aan voertuigen ten gevolge van vandalisme (bedragen in euro).

	2001	2002
Antwerpen	129.462,77	151.032,14
Oost-Vlaanderen	27.170,16	28.779,58
Vl.-Brabant	38.522,29	47.137,41
Limburg	43,64	1.948,49
West-Vlaanderen	5.959,76	13.872,62

5. De preventieve plannen en maatregelen van De Lijn ter bescherming van het personeel tegen agressie op de voertuigen op korte en lange termijn, werden en worden uitgewerkt in een paritair samengestelde werkgroep die voortwerkt op het in het Paritair Subcomité van 12 maart 1999 uitgewerkte Veiligheidsplan.

Summier gaat hierna een overzicht van de preventieve plannen en maatregelen :

organisatorische preventiemaatregelen

- beheer van agressiefeiten ;
- begeleiding van de voertuigen :
 - Activa-plan ;
 - veiligheids- en preventiecontracten ;
 - stadswachten ;
 - toezichtspersoneel – baancontroleurs ;
- samenwerking met de gemeenten ;

- samenwerking met justitie en politie ;
- samenwerking met administratie Wegen en Verkeer – doorstroming ;
- communicatie ;
- samenwerking met andere vervoermaatschappijen ;

technische preventiemaatregelen

- technisch aangepaste voertuigen :
 - afgesloten stuurpost ;
 - camera's ;
 - alarminstallatie ;
 - GPS ;
 - noodknop en radioverbinding dispatching en politie ;
 - technisch aangepaste infrastructuur ;
 - vermindering van ontvangsten op de voertuigen ;
- opleiding en training
- klantenzorg, anticiperend rijden, conflicthantering en stressbeheersing ;
 - opleiding controleurs.

(GPS : Global Positioning System – red.)

De financiële middelen die hiervoor worden aangesproken, komen ten laste van het exploitatiebudget dat door de Vlaamse overheid ter beschikking wordt gesteld.

6. De uitrusting van de voertuigen is te recent om een duidelijke evolutie en een correlatie met de vastgestelde agressie en vandalisme te onderscheiden.
7. Verwezen kan worden naar het antwoord op vraag 5.

Vraag nr. 283
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteiten – Omzendbrieven

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 145

van 28 maart 2003

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 2465

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 284
van 4 april 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Oude Vaartstraat Ranst – Geluidshinder

Vele collega's hebben in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie concrete problemen aangekaart inzake lawaaihinder in een bepaald gebied ten gevolge van de verkeersdrukke. Geluidshinder is in Vlaanderen, zoals velen dus al aantoonde, een belangrijk probleem, waar onvoldoende aandacht aan wordt besteed.

Zo rijst er ook een probleem in de Oude Vaartstraat in de gemeente Ranst. De Oude Vaartstraat loopt gemiddeld op ongeveer 20 meter evenwijdig met de E313, ter hoogte van de splitsing van de snelwegen E313 en E34. De lawaai-overlast in deze straat is zeer ernstig te noemen. Zelfs op de niet-piekmomenten is de geluidsoverlast door het wegverkeer zodanig hoog, dat gewoon praten bijna onverstaanbaar is.

Er werden inmiddels geluidsmetingen uitgevoerd door de administratie Wegen en Verkeer. Het probleem van de geluidsoverlast is bijgevolg zeker bekend bij deze diensten. Erger is dat meermaals aan de buurtbewoners een oplossing werd beloofd, aangezien het probleem er zo groot is, maar dat er tot op heden nog geen enkel initiatief terzake werd genomen.

1. Kan de minister meedelen wat het resultaat is van de metingen in de Oude Vaartstraat in Ranst aan de E313 en E34 ?

2. Wie dient er terzake initiatieven te nemen, is dit de gemeente Ranst door middel van het mobiliteitsconvenant module 5 ?
3. Welke initiatieven neemt de minister ingevolge deze geluidsmetingen ?
4. Op welke termijn kan dit probleem worden opgelost, bijvoorbeeld door middel van geluidsschermen ?

Antwoord

De geluidshinder in de omgeving van de Oude Vaartstraat in Ranst is de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen bekend.

Op 22 november 2000 werden geluidsmetingen uitgevoerd die aantoonde dat de aan te nemen LAeq-waarde 80 dB(A) bedroeg (*LAeq : continu equivalent geluidsniveau ; dB(A) : A-gewogen decibel – red.*). De kostprijs voor de plaatsing van een geluidswerende inrichting wordt derhalve voor 100 % door het Vlaams Gewest gedragen.

Het meerjarenprogramma 2003-2005 voorziet in de aanbesteding van de geluidsschermen in 2004. De afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen zal zelf te gepasten tijde met het gemeentebestuur contact opnemen teneinde een module 5 af te sluiten.

Vraag nr. 285 van 4 april 2003 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Wegenwerken Haacht – Hinder en communicatie

Sommige openbare werken uitgevoerd in opdracht van de Vlaamse overheid nemen veel meer tijd in beslag dan oorspronkelijk gepland. In doorgangsgemeenten kan dit voor de handelaars in de straten of wijken waar deze werken plaatsvinden, soms langdurige problemen veroorzaken. Dit blijkt onder meer het geval te zijn in de Vlaams-Brabantse gemeente Haacht, waar de hinder reeds drie jaar aansleept.

Voor de middenstand en de handelaars dreigt een dergelijke situatie kwalijke gevolgen te hebben. Ondanks een minutieuze planning lijkt alles van bij de start te zijn misgelopen. Niet alleen wegens het feit dat de werken tot een buurgemeente – in een andere provincie – werden uitgebreid, waardoor een eerste vertraging ontstond. In die omstandigheden zijn de nareigheden elkaar opgevolgd: de

fases overlaptten, afspraken werden niet nageleefd. Het gemeentebestuur heeft de lokale handel zoveel mogelijk geholpen.

Op schadevergoeding moeten de handelaars niet rekenen. Wegwijzers naar hun zaak lieten zelfs jaren op zich wachten.

1. Is het niet veeleer aangewezen dat, wanneer openbare werken worden uitgevoerd, van bij de start een verantwoordelijke voor de communicatie wordt aangewezen bij de dienst belast met het toezicht op de werken ? Deze zou dan permanent instaan voor het opvangen van klachten en het beantwoorden van alle vragen, van welke aard dan ook.
2. Welke andere initiatieven worden genomen om ongemakken voor de omwonenden en voor de benadeelde handelaars en ondernemers zoveel mogelijk te beperken ?

Antwoord

1. Van bij de start van het ontwerp waren de Haachtse handelaars vertegenwoordigd in de gemeentelijke begeleidingscommissie. De fase-ring van de werken gebeurde in samenspraak met het Haachtse Handelaarsverbond.

Tijdens het ganse verloop van de werken is er contact en overleg geweest met het Handelaarsverbond, dat zich zelfs enkele malen distantieerde van ongegronde klachten van handelaars. Buiten deze contacten werd door de leidend ambtenaar een contactavond ingericht met de handelaars van Haacht, waarop slechts een handvol handelaars aanwezig waren. Met opmerkingen, voorstellen en suggesties kon men steeds terecht op het gemeentehuis en de plaatselijke werfkeet.

2. Wat initiatieven betreft om de ongemakken voor de omwonenden en handelaars zoveel mogelijk te beperken, kan worden gesteld dat het via de contacten met het Handelaarsverbond mogelijk was, op de eerste eindejaarsfeesten na, het centrum langs alle zijden bereikbaar te maken tijdens de feestdagen en vakantieperiodes. Ook nu is dit het geval met Pasen.

Van bij de start van de werken werd toegelaten dat de handelaars bordjes plaatsten langs de toegangswegen. Toen dit tot wantoestanden leidde, werden een aantal onveilig geplaatste borden weggenomen. De gemeente nam daarop

het initiatief om alle handelaars op één bord samen te brengen.

Vraag nr. 286
van 4 april 2003
van de heer ERIK MATTHIJS

Spoorlijn 55 Evergem – Aanleg bedding

De werken voor de aanleg van spoorlijn 55 in Evergem vorderden snel tot oktober 2002. De administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) maakt de bedding klaar, zodat de NMBS daarop de spoorlijn kan aanleggen.

In de planning was de einddatum voor het bouwrijp maken van de bedding 28 februari 2003. De aanleg van de spoorinfrastructuur zou dan gebeuren vanaf 1 maart 2003 tot 30 september.

Sinds oktober 2002 zijn de voorbereidende werkzaamheden van de AWZ opgeschort.

Wat is de reden voor het stopzetten van de werken ?

Wanneer worden de werken hervat ?

Wat is de nieuwe einddatum voor de aanleg van de bedding ?

Antwoord

De werkzaamheden voor het opzetten van de bedding van spoorlijn 55 in Evergem werden opgeschort van 7 januari tot 7 maart 2003.

1. De redenen voor het opschorten van de werken waren van drieërlei aard.
 - De stabiliteit van de ontworpen betonnen steunmuur langs de bestaande lijn 55 ter hoogte van de kruisingsbrug met lijn 217 bleek door de kwaliteit van de ondergrond niet verzekerd. Een nieuwe oplossing met damplanken diende te worden uitgewerkt. Na goedkeuring van de oplossing dienden de damplanken te worden besteld. Een leveringstermijn van een zestal weken is niet ongewoon voor damplanken.
 - Een nieuwe studie van de afwatering van de bedding van lijn 55 diende te worden uitgevoerd. Het was immers nodig het grachtenstelsel te herzien ten gevolge van de aanleg van de noordelijke ontsluitingsweg van het

Kluizendok onmiddellijk naast de spoorbedding aan de ene kant en ten gevolge van een inpassing in het grachtenstelsel van de polders en de watering aan de andere kant.

- Het was noodzakelijk een nieuwe studie te maken in verband met de funderingen van de landhoofden van de brug in de Langerbruggestraat, zodat men rekening kan houden met de ligging van een aantal belangrijke leidingen waarvan de exacte positie werd bepaald na ontgraving.
2. De werken zijn opnieuw gestart op 10 maart 2003 met de werken aan de brug in de Langerbruggestraat. Ondertussen zijn ook de nog uit te voeren werken voor de afwatering van de bedding hervat en is de steunmuur uitgevoerd.
 3. De verdere planning van de werken voor de aanleg van de bedding ziet er als volgt uit :
 - tegen de bouwvakantie 2003 : einde van de werken van de huidige aanneming,
 - vanaf 15 juni : aanleg van de vormlaag op de klaargemaakte bedding,
 - vanaf 1 juni : de NMBS kan de werken aanvangen voor het plaatsen van de kabels langs het tracé en na de bouwvakantie de werken voor het plaatsen van de sporen.

Vraag nr. 287
van 4 april 2003
van de heer JOHAN DE ROO

N44 Knesselare – Wegdek

Enige tijd geleden werden werken aan het wegdek uitgevoerd langs de N44 ter hoogte van de gemeente Knesselare. Zo werd het wegdek op bepaalde plaatsen hersteld.

Helaas stelde ik vast dat er langs dit vernieuwde wegdek opnieuw problemen zijn. Zo zijn er diverse "gaten" in het wegdek, waardoor de veiligheid en optimale rijomstandigheden in het gedrang komen.

1. Wanneer werd het wegdek langs de N44 ter hoogte van de gemeente Knesselare hersteld ?
2. Welke herstellingen vonden plaats ?

3. Wat is de oorzaak van deze "gaten" in het wegdek ?
4. Geldt voor het uitvoeren van openbare werken de tienjarige aansprakelijkheid van de aannemer ?

Zo ja, zal het Vlaams Gewest zich op deze aansprakelijkheid beroepen ?

Antwoord

Op de N44 in Knesselare werd in juni 1996 op de bestaande betonverharding een zeer open asfaltverharding (dikte = 4 cm) aangelegd. Op het bestaand beton werd vooraf een stalen wapeningsnet aangelegd om te voorkomen dat ter hoogte van de voegen in de cementbetonverharding de nieuwe asfaltverharding zou scheuren.

Ondervinding leert nu dat op sommige plaatsen het asfalt toch scheurt en onder de belasting van het verkeer verder uitbrokkelt. De scheuren en uitbrokkelingen worden momenteel hersteld met gietasfalt. Aangezien de uitbrokkelingen niet het gevolg zijn van een gebrekkige uitvoering van het werk door de aannemer, maar van een door de afdeling Wegen en Verkeer voorgeschreven aanpak die achteraf onvoldoende performant blijkt te zijn, is de aannemer niet verantwoordelijk.

**Vraag nr. 288
van 4 april 2003
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL**

N1 Kontich – Snelheidsbeperking

Op woensdag 29 maart 2003 werd een fietser dodelijk gewond op de Statielei in Mortsel. Zij was 22 jaar, gehuwd en had een dochtertje. Ze is gevallen toen ze haar evenwicht verloor en werd direct gegrepen door een vrachtwagen die haar niet meer kon ontwijken.

De snelheid op alle Mortselse gewestwegen is al verlaagd tot 50 km/uur. In vele omliggende gemeenten is dit niet het geval. Zo bedraagt de toegelaten snelheid op de N1 in Kontich over zijn volledige lengte 90 km/uur.

Langs deze weg zijn er veel baanwinkels, waarvan sommige met te weinig parkeergelegenheid. Automobilisten parkeren dan maar aan de overzijde van de N1 en steken te voet tussen het snelle verkeer de weg over.

Iets verder op de Koningin Astridlaan hebben de zwakke weggebruikers enkel een aangrenzend dubbelrichtingsfietspad. Aan de overzijde is er zelfs geen smal voetpaadje of betonstrookje. De postbode waagt elke dag zijn leven door tussen de verkeersstroom van 90 km/uur te fietsen.

Vorbij Kontich-Centrum zijn er verschillende slecht beveiligde oversteekplaatsen voor scholieren uit Waarloos op weg naar de Kontichse scholen. Ook vlakbij de dorpskern van Waarloos blijft de toegelaten snelheid 90 km/uur.

Toen de administratie van de minister een verlaging van de toegelaten snelheid op deze gewestweg tot 70 km/uur voorstelde, werd advies gevraagd aan de Kontichse gemeenteraad. Deze keurde het voorstel af.

Het akkoord van de lokale overheid is blijkbaar nodig.

Wordt er nog onderhandeld met de gemeente om ze toch positief te laten staan tegenover deze snelheidsverlaging ?

Op welke wijze wordt er rekening gehouden met de werkelijk gevaarlijke verkeerssituatie voor de zwakke weggebruikers ?

Antwoord

De administratie Wegen en Verkeer hanteert de volgende criteria om een snelheidsverlaging van 90 naar 70 km/uur voor te stellen aan de betrokken gemeentebesturen :

- indien het fietspad aanliggend is op minder dan 50 cm van de rand van de rijweg ;
- indien er een groot aantal harde obstakels is op minder dan 2 m van de rand van de rijweg (bijvoorbeeld een bomerrij) ;
- indien het een gevaarlijk wegvak betreft ;
- in geval van een hoge bebouwingsdichtheid.

Op basis van deze criteria heeft de administratie een snelheidsverlaging voorgesteld voor de N1 in Kontich. Het negatief advies van de gemeente is niet bindend. De administratie Wegen en Verkeer kan bij het opstellen van een aanvullend verkeersreglement dit negatief advies naast zich neerleggen, indien zij motiveert waarom zij dit advies niet volgt.

Bij het veranderen van het snelheidsregime naar 70 km/uur legt de administratie Wegen en Verkeer zich in de eerste plaats toe op die wegvakken welke aan bovenvermelde criteria voldoen en waarvoor de gemeente akkoord is, vermits alle wegvakken niet onmiddellijk tegelijkertijd aangepakt kunnen worden en een gefaseerde aanpak dus noodzakelijk is.

Om zo snel mogelijk een groot aantal wegvakken verkeersveiliger te kunnen maken, worden eerst die wegvakken aangepast waarvoor er medewerking bestaat vanuit het gemeentebestuur en waar er dus geen tijd verloren wordt in discussies met de gemeentebesturen. Nadat op deze wegvakken de snelheid is aangepast, zullen de andere wegvakken stelselmatig met de gemeenten besproken worden met het oog op een snelheidsverlaging.

Vraag nr. 289
van 4 april 2003
van de heer MARC VAN DEN ABEELLEN

Doortrekking N171 – Start van de werken

Het dossier van de doortrekking van de expresweg N171, de zogenaamde "banaan", werd reeds een aantal keer in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie behandeld. De recente ontwikkelingen noodzaken mij echter hieromtrent een vraag te stellen aan de minister.

Het provinciebestuur en de gemeenteraden van de Rupelstreek gaan ermee akkoord dat de doortrekking van N171 er moet komen. Ook de voorganger van de minister stelde in deze commissie dat "de uitvoering van de werken sowieso zal doorgaan". Om de daad bij het woord te voegen, had toenmalig minister Stevaert in zijn meerjarenplanning de nodige budgetten ingeschreven opdat de werken zouden kunnen worden uitgevoerd. Ondertussen werd door middel van een aanbestedingsprocedure reeds een aannemer aangesteld, zodat de werken in principe onmiddellijk van start kunnen gaan.

Mijn verbazing was dan ook groot toen ik via de media vernam dat de start van de werken, meer bepaald de aanleg van een rotonde boven de A12, opnieuw zou worden uitgesteld. De gemeente Rumst heeft namelijk een kortgeding aangespannen bij de Raad van State, waardoor de administratie Wegen en Verkeer Antwerpen de noodzakelijke bouwvergunning niet kan afleveren.

1. Welke gevolgen heeft de procedure in kortgeding bij de Raad van State voor de startdatum van de werken aan de N171 ?
2. Zijn er nog juridische hinderpalen mogelijk die de werken kunnen vertragen ?
3. Wanneer zouden de werken daadwerkelijk kunnen starten ?

Antwoord

De werken voor de bouw van twee bruggen boven de A12 voor de aanleg van een rotonde kunnen slechts starten zodra hiervoor een bouwvergunning afgegeven werd. Bij positieve uitspraak van de Raad van State kan aan de aannemer vrij snel opdracht gegeven worden om de werken aan te vatten.

Het Vlaams Gewest dient de uitspraak van de Raad van State in elk geval af te wachten en heeft op dit gegeven geen enkele vat. Ondertussen wordt het voorbereidende administratieve proces (onder andere finalisering van streefbeeldstudie) voor de aanbesteding van de doortrekking van de N171 onverkort voortgezet.

Vraag nr. 290
van 4 april 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

E19 – Kadavers

De E19 Antwerpen-Brussel is een zeer drukke verkeersas, waar in beide richtingen op de meeste plaatsen meestal vier rijstroken zijn. Bovendien heeft deze gewestweg een bos, met name het Witte Kinderbos. Hierdoor is op deze middenberm een rijke biotoop gecreëerd, waar soms mooie vogels, maar ook andere dieren te vinden zijn.

Enige tijd geleden bemerkte ik verschillende kadavers langs de E19. Het kadaver van een ander dier was platgereden en verspreid over één tot twee rijstroken, waardoor het verkeer moest afremmen en rond het kadaver moest rijden. Aangezien het toen een zeer droge periode was, werd het wegdek niet gespoeld door regenwater, waardoor het een aantal dagen besmeurd bleef met de resten van het kadaver.

1. Op welke manier worden in Vlaanderen de verwijdering en de afvoer van kadavers op gewestwegen geregeld ?

2. Waarom duurde het zo lang vooraleer het dode dier dat voor heel wat verkeersongemak zorgde op de E19, werd verwijderd ?

Wie moet de betrokken gewestweg daarna eventueel reinigen om de resten te verwijderen ?

Antwoord

1. De opruiming van de kadavers gebeurde vroeger door het vilbeluik. De laatste tijd echter wordt hiervoor de VZW Socio uit Deurne gecontacteerd. Zij houden zich meer in het bijzonder bezig met het in statistiek brengen van de in het verkeer omgekomen dieren.
2. Normaal worden kadavers nog dezelfde dag van vaststelling door bovenvermelde instelling opgehaald.

Het spreekt voor zich dat deze actie slechts kan gebeuren zodra de bevoegde dienst in kennis is gesteld. Indien de bevoegde wegwachter van de administratie Wegen en Verkeer op de hoogte is, verwittigt hij in elk geval onmiddellijk de bovenvermelde instelling.

3. Wanneer het kadaver op de rijbaan zelf ligt, is het meestal binnen de kortste tijd platgereden.

Indien er geen hinder is voor de weggebruiker, gebeurt er dan ook geen opruiming meer en laat men dit over aan de natuurelementen (regen, vogels). Het reinigen van het wegdek zou immers aanleiding geven tot aanzienlijke verkeershinder en onveiligheid voor de weggebruikers bij mogelijke filevorming. Om de veiligheid van de werkers te waarborgen, moet ook voorafgaandelijk de nodige veiligheidssignalisatie aangebracht worden.

Vraag nr. 291
van 4 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

N16 Puurs-Bornem – Chroomzuurongeval

Op 5 februari verloor een vrachtwagen 1.000 liter chroomzuur op de N16 op het grondgebied van de gemeenten Puurs en Bornem.

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) stuurde een bodemsaneringsdeskundige om er de chroomvervuiling te onderzoeken en de nodige vaststellingen te doen. De

deskundige vond het noodzakelijk dat het Vlaams Gewest nog bijkomende stalen zou laten nemen, teneinde zeker te zijn dat er geen schadelijke effecten meer zouden zijn. Chroom heeft immers een aantal schadelijke effecten bij contact met de huid en op de slijmvliezen.

Kan de minister medelen of dit ook is gebeurd ?

Wat waren eventueel de bevindingen ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Dua (vraag nr. 158).

Antwoord

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest werd op 5 februari 2003 op de hoogte gebracht van een mogelijke bodemverontreiniging met chroomzuur als gevolg van een schadegeval op de N16 Mechelen - Sint-Niklaas ter hoogte van Puurs, Bornem en in mindere mate Temse. Onmiddellijk na de vaststelling van het schadegeval is gestart met het reinigen van de openbare weg. De firma De Bree Cleaning en de lokale brandweer hebben, op aangeven van de gemeentelijke bevoegde ambtenaren, in eerste instantie getracht het oppervlakkig zichtbaar chroomzuur in te dammen, te neutraliseren met kalk en waar mogelijk op te zuigen. Een gedeelte van het chroomzuur is bij het reinigen van de weg terechtgekomen in de onverharde berm en de baanbeken.

In opdracht van de OVAM werd door een erkende bodemsaneringsdeskundige een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd op 7 februari 2003. De erkende bodemsaneringsdeskundige besloot dat een uitgebreid onderzoek noodzakelijk is om aan de hand van analyses de exacte schade aan het milieu en eventuele risico's voor de volksgezondheid te bepalen.

In een schrijven van 11 februari 2003 werd het Vlaams Gewest, wegendistrict Ruisbroek, als beheerder van de weg de saneringsplichtige (volgens artikel 10) § 1 van het bodemsaneringsdecreet), gewezen op de verplichtingen in het kader van het bodemsaneringsdecreet. In dit schrijven werd vermeld dat overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 van het bodemsaneringsdecreet de saneringsplichtige dient over te gaan tot de uitvoering van een beschrijvend bodemonderzoek, onder leiding van een erkend deskundige.

Ondertussen werd een erkend bodemsaneringsdeskundige aangesteld door het wegendistrict en werden er bodemmonsters genomen. De resultaten van de monsternamen zijn momenteel nog niet bekend.

(Antwoord Vera Dua : blz. 2434 – red.)

**Vraag nr. 292
van 4 april 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

St.-Amands – Graf Verhaeren – Jachthavenproject

Naar verluidt heeft de voorganger van de minister begin maart aan het gemeentebestuur van Sint-Amands bevestigd dat het graf van Emiel Verhaeren dat aan de Schelde gelegen is, nog dit jaar zal worden gerestaureerd en dat ook de omgeving van de tombe wordt aangepakt.

1. Kan de minister meedelen waaruit de werken juist zullen bestaan ?

Wanneer worden ze uitgevoerd ?

Wordt er rekening gehouden met het toeristisch seizoen ?

2. Destijds was er sprake van de bouw van een kleine jachthaven in Sint-Amands. Bestaan er terzake nog concrete plannen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Grembergen (vraag nr. 150) en Bossuyt (vraag nr. 292).

Gecoördineerd antwoord

1. Op 13 maart 2003 heeft de afdeling Zeeschelde van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) een algemene offertevraag uitgeschreven voor : "Zeeschelde RO te St.-Amands, graf van Emile Verhaeren – Haalbaarheidsstudie van de herwaardering van het monument alsmede de opmaak van een bestek voor uitvoering".

De aanbesteding houdt in :

- een haalbaarheidsstudie uitvoeren,
- aanmelding aan Europa (indien nodig),

- aanvraag van bouwvergunning,
- opmaak van een bestek.

Op deze algemene offertevraag werden geen inschrijvingen ontvangen. Bijgevolg wordt een beroep gedaan op artikel 17, § 2.1, e van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten. Bedoeld artikel stipuleert dat een beroep mag worden gedaan op de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking, op voorwaarde dat het oorspronkelijk voorwerp van de opdracht niet wezenlijk gewijzigd wordt.

Ondertussen werd aan zeven studiebureaus gevraagd een offerte in te dienen. Deze onderhandelingsprocedure is thans lopende.

De juiste inhoud en omvang van de werken zullen afhangen van de bovenvermelde studie. Afhankelijk van het resultaat van deze studie kunnen de werken op zijn vroegst aanbesteed worden in het najaar en kunnen ze eventueel in 2004 starten.

Het zal moeilijk zijn rekening te houden met het toeristisch seizoen, aangezien een aantal werken in de zomerperiode dienen te gebeuren. Het graf is immers gelegen op een schor dat in de winter geregeld onder water komt.

2. Enkele jaren geleden werd door een studiebureau inderdaad een voorontwerp uitgewerkt voor de bouw van een jachthaven op de Schelde in Sint-Amands. Door de ligging van deze jachthaven op een tijrivier bleek de kostprijs voor de aanlegsteigers zeer hoog : op korte termijn werd gerekend op een bedrag van 2.549.580 euro.

Gelet enerzijds op de beperking van de kredieten voor de waterwegen, en anderzijds op het groot aantal nog uit te voeren prioritaire projecten voor de binnenvaart en de waterbeheersing, beschouw ik de bouw van een jachthaven in Sint-Amands dan ook niet meer als prioritair. Temeer daar de administratie momenteel een beleidsstudie uitvoert voor de waterrecreatie. De bouw van nieuwe jachthavens zal hier zeker aan bod komen.

Vermits in deze studie alle aspecten van de waterweg aan bod komen en alle mogelijke instanties hierbij betrokken worden, zal ze nog heel wat tijd in beslag nemen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 141
van 12 maart 2003
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Brandveiligheidsadviezen bejaardenvoorzieningen
– *Interpretatie*

De administratie wordt geacht de wetgeving toe te passen. Blijkbaar interpreteert zij die ook, en blijkbaar nogal verregaand.

In bepaalde dossiers m.b.t. de erkenning van bejaardenvoorzieningen wordt een gunstig advies van de brandweer door de administratie omgevormd tot een negatief advies. Adviezen van de brandweer die stellen dat het gebouw voldoet aan de wettelijke voorwaarden, maar die suggesties formuleren tot verbetering van het gebouw, zijn normaal gezien positieve adviezen. Voor sommige bejaardenvoorzieningen interpreteert de administratie deze adviezen als negatief, wat natuurlijk gevolgen heeft voor de erkenning van die voorzieningen.

1. Vanwaar de uiteenlopende interpretatie van adviezen van de brandweer door de administratie Welzijn ?
2. Wat is het uitgangspunt dat de administratie terzake dient te hanteren : is een advies van de brandweer dat stelt dat een gebouw conform de wettelijke bepalingen brandveilig is, maar enkele suggesties voor verbeteringen bevat, positief of negatief ?

Antwoord

1. In uitvoering van de geldende wetgeving inzake brandveiligheid (het koninklijk besluit (KB) van 12 maart 1974) moet bij de aanvraag om erkenning een document gevoegd worden waarbij de brandweerdienst bevestigt dat de voor de kostgangers bestemde gebouwen en de gebouwen die daarvan niet verwijderd of gescheiden

zijn, aan het bepaalde in de bijlagen van het KB van 12 maart 1974 voldoen. Indien dit attest geweigerd wordt, dan deelt de brandweer een verslag mee waarin de normen worden vermeld die niet zijn nageleefd.

Wanneer de brandweer in uitvoering hiervan dus eenduidig en expliciet bevestigt dat een rusthuis voldoet aan de toepasselijke normen, dan wordt dit door mijn administratie beschouwd als een gunstig advies.

Wanneer dit attest daarnaast bovendien suggesties formuleert die een verhoging van het veiligheidsniveau in de voorziening nastreven boven datgene wat wettelijk bepaald is en waaraan de desbetreffende voorziening ten volle voldoet, dan wijzigt dit niets aan het gunstig advies.

De administratie signaleert mij wel dat in bepaalde dossiers de brandweer zijn gunstig advies afhankelijk maakt van het uitvoeren van bijkomende veiligheidsmaatregelen, die al dan niet in de wetgeving zijn opgenomen. In sommige gevallen stelt de brandweer zelfs zeer expliciet dat de voorziening voldoet aan de normen die erop van toepassing zijn, maar dat de voorziening voor de brandweer als onveilig beschouwd wordt, gelet op het behaalde veiligheidsniveau.

In deze laatste gevallen rijst duidelijk een interpretatieprobleem.

2. Aansluitend op het afsluiten van de werkzaamheden van een werkgroep rond een nieuwe brandveiligheidsnormering vorig jaar en teneinde het aan de orde gestelde probleem en aanverwante problemen rond de toepassing van de geldende wetgeving inzake brandveiligheid (verouderde normen, geen duidelijke procedure voor het afleveren van het attest, behandeling van afwijkingsaanvragen, ...) aan te pakken, heb ik mijn administratie de opdracht gegeven een dossier voor te bereiden ter indiening bij de Vlaamse regering. In deze regelgeving zal aandacht dienen te worden geschonken aan onder andere een duidelijke procedure voor het afleveren van een document inzake brandveiligheid, een Vlaamse afwijkingscommissie, duidelijke attestering, ...

Tevens wordt een tweede ontwerp van regelgeving voorbereid, dat aangepaste brandveiligheidsnormen zal invoeren.

Vraag nr. 142
van 17 maart 2003
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Vlaams Fonds – Convenants

Via het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 wordt de mogelijkheid gecreëerd tot het afsluiten van een convenant tussen de voorziening en het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Dit is dan een tijdelijke ad-hocregeling om snel tegemoet te komen aan het invullen van de dringende behoeften van personen met een handicap die op een wachtlijst opgenomen zijn, en dit in afwachting van verlening van een reguliere bijstand.

Bij het opstellen van een convenant dient rekening gehouden te worden met de noden en wensen van de persoon met een handicap ; dit veronderstelt uiteraard betrokkenheid van de gebruiker bij het opstellen van deze overeenkomst.

1. Hoeveel convenants werden door het Vlaams Fonds voor de realisatie van het uitbreidingsbeleid 2002 goedgekeurd ?
2. Werden deze convenants aangevraagd door personen die thuis verbleven, of door personen die in een voorziening verbleven ?

3. Kan de minister een overzicht geven van de soorten convenants die opgesteld werden ?

4. Op welke manier wordt deze convenantenwerking door de voorzieningen tot op heden geëvalueerd ?

Op welke gebieden moet er bijgestuurd worden ?

5. Kan in de afgesloten convenants een aanzet tot zorgvernieuwing teruggevonden worden ?

Zo neen, op welke manier wordt dit in de toekomst toch gestimuleerd ?

Antwoord

1. Momenteel zijn er vijftien convenants goedgekeurd, er is nog één niet volledig rond.
2. In totaal wordt momenteel aan 65 personen via een convenant overbruggingszorg geboden. 32 personen doen voor het eerst een beroep op een voorziening. Een aantal mensen zaten al in een voorziening, maar niet met de gepaste zorgvorm.
3. Een overzicht van de convenants en de geboden overbruggingszorg is terug te vinden in volgende tabel.

Instelling	Aantal	Vraag	Situatie medio 2002	Geboden overbruggingszorg
Ado Icarus	1	ZelfstWo	thuis	ADL assistentie thuis
	2	ZelfstWo	thuis	ADL assistentie thuis
	3	ZelfstWo	thuis	ADL assistentie thuis
	4	ZelfstWo	thuis	ADL assistentie thuis
	5	ZelfstWo	thuis	ADL assistentie thuis
	6	ZelfstWo	thuis	ADL assistentie thuis
	7	ZelfstWo	thuis	ADL assistentie thuis
	8	ZelfstWo	thuis	ADL assistentie thuis
	9	ZelfstWo	thuis	ADL assistentie thuis
	10	ZelfstWo	thuis	ADL assistentie thuis
	11	ZelfstWo	thuis	ADL assistentie thuis
Oostrem	1	TNWbez	MS-kliniek	serviceflat – ontspanning op zondagnamiddag
	2	TNWnur	PZ St.-Kamillus	St.-Kamillus (beperkt in tijd) / bewegings-therapie / ev. plaatsing in de Valier = regulier

Instelling	Aantal	Vraag	Situatie medio 2002	Geboden overbruggingszorg
	3	TNWnur	thuis	tegemoetkoming in opvang kortverblijf Hof van Egmont
	4	TNWbez	thuis + kliniek	thuis/logopedie/extra gezinshulp
	5	TNWnur	thuis	thuis/extra verpleegster/ergotherapie/ontspanning : 1 x per week bezoek aan 't Balanske
	6	TNWnur	thuis	RVT : tegemoetkoming kosten (= verschil bijdrage RVT en nursinghome)
	7	TNWnur	RVT	RVT : tegemoetkoming kosten extra logopedie / extra kine
Mariaheem	1	TNWbez	thuis	thuis/voltijds DC
	2	TNWbez	PZ Caritas	PZ Caritas/deeltijds DC + vervoer
	3	TNWbez	PZ Guislain	PS Guislain/voltijds DC + vervoer
	4	TNWbez	internaat	internaat/BUSO
	5	TNWnur	privé-tehuis	De Jonathan (samenwerkingsovereenkomst) 1 d/w begeleiding terplaatse of in Mariaheem
	6	TNWnur	thuis/PZ	thuis/'t Vierkant DC + vervoer (samenwerkingsovereenkomst) logeren
	7	TNWnur	thuis	thuis/voltijds DC + vervoer/logeren
	8	TNWbez	PZ Caritas	PZ Caritas/deeltijds DC + vervoer
	9	TNWbez	PZ Caritas	beschut wonen (op proef) of PZ Caritas (als BW niet lukt) BUSO of voltijds DC
Gielsbos	1	Int		dagopvang + dag & nachtopvang zie bijstandscontract tot 01/09/02
	2	Int		WE-opvang + dag & nachtopvang tijdens vakantieperiode tot 01/07/03
Zonnelied	1	TNWnur		internaam Heemschool
	2	TNWbez		St.-Gregorius Gentbrugge
Clara Fey	1	TNWbez	internaat	internaat St.-Gregorius
	2	TNWnur	thuis	begeleiding thuis 2 x 3 u per week
	3	TNWbez		leefgroepaanbod St.-Rafaël
	4	TNWbez		dagcentrum 't Punt
Oranje	1	TNWbez	St.-Amadeus	verblijft nog in St.-Amadeus/voorbereidend werk
	2	TNWbez	internaat	verblijft nog in St.-Jozef (I) / voorbereidend werk
	3	TNWbez	thuis	woonbegeleiding thuis/dagcentrum
	4	TNWnur	St.-Amadeus	verblijft nog in St.-Amadeus/voorbereidend werk
	5	TNWbez	Borgwal	verblijft in Borgwal / voorbereidend werk
	6	TNWbez	St.-Amadeus	verblijft nog in St.-Amadeus / voorbereidend werk
	7	TNWbez	St.-Amadeus	verblijft nog in St.-Amadeus / voorbereidend werk

Instelling	Aantal	Vraag	Situatie medio 2002	Geboden overbruggingszorg
	8	DC TNW ?	thuis	woonbegeleiding thuis
	9	TNWbez	psychiatrie	verblijft nog in psychiatrie) / voorbereidend werk
	10	TNWnur	St.-Amadeus	verblijft nog in St.-Amadeus / voorbereidend werk
	11	TNWbez	thuis	kortopvang om de 6 weken
	12	DC	thuis	DC in Maldegem (eveneens Oranje)
	13	DC	thuis	
Emiliani	1	TNWbez	thuis	kortverblijf in Oranje-Brugge
Den Acht-kanter	1	TNWbez	verblijft nog in PZ OLV Izegem	begeleide overstap
	2	TNWbez	verblijft nog in St.-Amadeus	begeleide overstap
	3	TNWbez	verblijft nog in OPZ Rekem	begeleide overstap
Maria-ter-Engelen	1	TNWbez	PZ Caritas	begeleiding bij de overgang naar Maria-ter-Engelen
Ons Erf	1	TNWnur	thuis	BUSO "De Varens", Brugge/thuis
	2	TNWnur	PC OLV van Vrede, Menen	PC OLV van Vrede, Menen
	3	TNWnur	PC H. Hart, Ieper	PC H. Hart, Ieper
Schoonderhage	1	TNWbesch.	thuis wonen	dagopvang + kortverblijf
	2	TNWb		dagopvang + ondersteuning thuis
Focus Brugge	1	ZelfstWo	thuis	zelfstandig wonen in een woning van de dienst buiten de erkenning
Elkon	1	TNWbez	dagcentrum	voltijds DC / avond/ WE opvang
	2	TNWbez	dagcentrum	4 dagen / week DC : avond / WE opvang
	3	TNWnur	dagcentrum	voltijds DC / avond / WE opvang
	4	TNWnur	revalidatiecentrum	SI diepenbeek / avond / WE opvang
	5	TNWnur	dagcentrum	voltijds DC : avond / WE opvang
Br. Ebergiste	1	besch. wonen	thuis	geleidelijke overgang van begeleiding door Mariaheem naar begeleiding door Ebergiste
	2	besch. wonen	thuis	geleidelijke overgang van begeleiding door Mariaheem naar begeleiding door Ebergiste

N.v.d.r.

ADL : activiteiten van het dagelijkse leven
 TNWbez : tehuis niet-werkenden – bezigheid
 TNWnur : tehuis niet-werkenden – nursing
 MS : multiple sclerose
 PZ : psychiatrisch ziekenhuis
 RVT : rust- en verzorgingstehuis
 DC : dagcentrum
 BUSO : buitengewoon secundair onderwijs
 BW : beschut wonen
 Int : internaat
 SI : semi-internaat

4. Voor de voorzieningen is het niet altijd evident om op veranderende persoonlijke situaties in te spelen. Er worden in ieder geval inspanningen geleverd om zo goed als kan in te gaan op de actuele behoeften. De bijstandscontracten worden waar nodig aangepast.

Aangezien er te verwachten valt dat er door het nieuwe uitbreidingsbeleid ook nieuwe convenants zullen worden afgesloten, zullen (tussentijdse) evaluaties op een structurele manier ingevoerd worden.

5. Zorgvernieuwing is terug te vinden, in die zin dat de voorzieningen die een covenant hebben aangegaan, hierbij zo soepel mogelijk hebben ingespeeld op de ondersteuningsvragen van hun cliënten. In de overbruggingszorg die wordt aangeboden, werd uitgegaan van de eigenlijke zorgvraag en tracht men zo dicht mogelijk aan de gevraagde hulpverlening tegemoet te komen in onderling overleg en weergegeven in een bijstandscontract.

Hoewel het hier gaat om een pragmatische oplossing van tijdelijke aard, kan deze zorg op maat via enveloppefinanciering misschien een testcase zijn voor persoonsgebonden budget.

**Vraag nr. 143
 van 17 maart 2003
 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gehandicapten – Bijkomende opvangplaatsen

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap – dat ervoor opteerde bestaande instellingen extra middelen voor onmiddellijke opvang te geven – besliste eind juni 2002 om 124 opvangplaatsen extra voor mensen met een ernstige handicap en een zware zorgbehoefte toe te wijzen. In juli en september zouden de 208 resterende plaatsen toegewezen worden. Het zou gaan

om een eerste reeks van extra plaatsen die de wachtlijsten willen wegwerken.

In totaal stonden in juni 2002 nog 4.000 mensen op de wachtlijsten bij gehandicapteninstellingen. 551 van hen hadden een dringende zorgbehoefte en het was een prioriteit die 551 mensen van de wachtlijsten te krijgen.

1. Aan welke voorzieningen werden deze bijkomende plaatsen tot nu toe toegewezen ?
2. Wat was de toenmalige stand van zaken van de wachtlijsten in de verschillende provincies ?
3. Wat is de huidige stand van zaken in verband met de resterende wachtlijsten in de verschillende provincies ?
4. Moeten de voorzieningen die uitbreiding kregen nog aanpassingen doorvoeren aan hun infrastructuur om dit te verwezenlijken ?

Kunnen ze hiervoor prioritair op steun rekenen van het VIPA, het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden ?

Antwoord

1. Totnogtoe (op 31 maart 2003) werden 419 (semi-)residentiële en 204 ambulante plaatsen (12 plaatsen zelfstandig wonen, 119 plaatsen begeleid wonen en 73 plaatsen beschermd wonen) bijkomend toegewezen, alsook 1.846 bijkomende begeleidingen voor diensten voor thuisbegeleiding toegestaan.

Een overzicht van deze plaatsen gaat als **bijlage**.

2. Er werd vertrokken van de eerste uniforme centrale wachtlijstgegevens die voorhanden waren, met name de toestand op 30 juni 2001. Meer bepaald baseerde men zich op de meest dringende vragen, dit wil zeggen de vragen met urgentiecode 1 (onmiddellijke opvang nodig) of 2 (opvang nodig uiterlijk binnen 6 maanden).

De stand van deze vragen, opgesplitst per provincie, was op 30 juni 2001 als volgt :

ANT	VBB	LIM	OVL	WVL	Totaal
565	234	266	309	289	1.663

3. De meest recente stand van zaken, op basis van reeds geconsolideerde cijfers, is deze van 30 juni 2002 :

ANT	VBB	LIM	OVL	WVL	Totaal
1.196	339	702	693	600	3.530

4. De meeste voorzieningen beschikken over de nodige ruimte of werken in voorlopige gebouwen, in afwachting van de nodige aanpassing of uitbreiding van hun infrastructuur.

De voorzieningen die een beroep doen op het VIPA krijgen inderdaad – binnen de perken van de vigerende reglementering – een prioritaire behandeling.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 144
van 19 maart 2003
van mevrouw SONJA BECQ**

OCMW's – Dienstverlening en inzagerecht

Sommige OCMW's kunnen bogen op een uitstekende en vlotte dienstverlening, bij andere loopt het soms ietwat moeizamer.

Voor elke individuele aanvraag of voor elk probleem van een cliënt wordt door de sociale dienst van het OCMW een dossier opgemaakt, dat wordt voorgelegd aan het Vast Bureau. Soms gaat hier geruime tijd over, aangezien het Vast Bureau op geregelde tijdstippen vergadert. In noodsituaties kan wel gebruik worden gemaakt van artikel 28, § 3 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Indien een OCMW echter, om welke reden dan ook, geen gebruik wenst te maken van het voormeld artikel 28, § 3, gaat soms kostbare tijd verloren.

Daarnaast bestaan er klachten over het gebrek aan continuïteit in de dienstverlening. Uiteraard is het mogelijk dat, vooral in kleinere OCMW's die met een beperkt personeelsbestand moeten werken, een maatschappelijk werker tijdelijk afwezig is, maar ook dan dient de dienstverlening, ook voor bestaande cliënten, verzekerd te worden. Dit blijkt niet altijd het geval te zijn.

Ten slotte zijn er vragen bij het inzagerecht – van cliënten – in hun dossier. Er zijn OCMW's die dit niet toestaan.

1. Is het kwaliteitsdecreet op de welzijnsvoorzieningen van toepassing op de werking van het OCMW ? Zo neen, is het dan niet aangewezen dat dit toepassingsgebied wordt uitgebreid ?
2. Klopt het dat OCMW's hun cliënten geen inzage verlenen in hun dossiers, dat onvoldoende continuïteit aanwezig is ? Of, dat er geen snelle dienstverlening is in acute situaties ?

Is hieromtrent onderzoek verricht ?

Zijn er terzake algemene richtlijnen of aanbevelingen vanuit de hogere overheid ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister Van Grembergen (vraag nr. 131).

Gecoördineerd antwoord

1. Het decreet van 29 april 1997 inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen is van toepassing op de aan een erkenning van de Vlaamse regering onderworpen welzijnsvoorzieningen, ongeacht of het hier gaat om privaatrechtelijke initiatieven, dan wel om voorzieningen die werkzaam zijn in de schoot van een OCMW.

Een aantal OCMW's hebben van deze gelegenheid gebruikgemaakt om heel hun dienstverlening te evalueren en bij te sturen.

Een verruiming van het toepassingsgebied van het kwaliteitsdecreet naar de werking van het OCMW als dusdanig lijkt mij niet haalbaar, omdat we dan onder meer op onze bevoegdheidsbeperking ten aanzien van de organieke wet botsen.

2. Het is mij niet bekend dat sommige OCMW's aan hun cliënten de inzage in hun dossiers zouden weigeren. Tot op heden ontving ik alleszins geen klachten in dit verband. De administratie Binnenlandse Aangelegenheden liet mij weten dat ook bij haar nog geen formeel beroep werd ingesteld – in het kader van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur – tegen een beslissing tot afwijzing van een dergelijke aanvraag tot inzage.

Evenmin heb ik weet van klachten over de continuïteit van de dienstverlening of over een ge-

brek aan snelle dienstverlening in acute situaties. Het komt mij voor dat het huidige wettelijke kader de OCMW's perfect toelaat om hun dienstverlening op een efficiënte wijze te organiseren. Over de aangeraakte punten werd bij mijn weten nog geen wetenschappelijk onderzoek verricht. Evenmin werden terzake door de hogere overheid algemene richtlijnen of aanbevelingen verstuurd.

Zo de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet zou hebben van concrete klachten in dit verband, verzoek ik haar om deze aan mij door te zenden, zodat zij nader kunnen worden onderzocht.

**Vraag nr. 145
van 21 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Campagne "Laat je geen geweld aandoen" – Evaluatie

De campagne "Laat je geen geweld aandoen, trek je grens" was een initiatief van de minister en richtte zich voornamelijk tot jongeren tussen 14 en 18 jaar oud. In de media en in een aantal jongerenpublicaties verschenen er advertenties waarin jongeren getuigen over diverse vormen van grensoverschrijdend gedrag. De scholen en centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) werden aangeschreven om dit initiatief te steunen. "Via deze communicatie wordt een weerbaarheidsbewustzijn bij jongeren gecreëerd", aldus de minister.

Volgens mijn informatie is deze campagne gestart in december. De CLB's hadden op voorhand verklaard niet mee te kunnen doen wegens gebrek aan mankracht door de inspanningen die in het kader van het vaccinatiebeleid moesten gebeuren, en van verschillende scholen vernam ik bij navraag dat men, gezien het samenvallen met de examenperiode vóór Kerstmis, geen aandacht besteedde aan deze campagne.

Ik kreeg trouwens geregeld te horen dat de scholen door de Vlaamse administratie bijna wekelijks overstelpt worden met mogelijke acties, folders, bewustmakingscampagnes, die allemaal hun waarde hebben, maar door de overvloed en het niet-planmatige karakter veeleer wrevel dan belangstelling opwekken.

1. Wie nam het initiatief voor deze campagne ?

Welke andere partners die bezig zijn met geweld op jongeren werden bij de voorbereiding betrokken ?

2. Waarom werd deze campagne op dit toch voor scholen en doelgroep vrij ongelegen ogenblik opgestart ?

3. Wie/welk reclamebureau stippelde de campagne uit ?

Wat was de kostprijs ervan ?

4. Welke andere campagnes voerde de minister bevoegd voor Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, in 2002 ?

Wat was de volledige kostprijs van elk van deze campagnes ?

5. Voor welke van deze campagnes werden de scholen en/of de CLB's ingeschakeld ?

Werd de minister bevoegd voor Onderwijs hier op voorhand bij betrokken om de opportuniteit van de methode te bekijken ?

Antwoord

1. In 2001 jaar werd op initiatief van de federale minister bevoegd voor Gelijke Kansen, Laurette Onkelinx, een interministeriële conferentie georganiseerd. Het overleg resulteerde in een nationaal actieplan ter bestrijding van geweld op vrouwen. In het kader van dat actieplan was er ook de federale campagne "Verbreek de stilte voor ze u breekt, geweld in het gezin is een misdrijf".

Ik ondersteunde de federale campagne. Dat gebeurde onder meer door het leveren van adressen voor een mailing naar voorzieningen in de sectoren Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen. Daarnaast startte ik, aansluitend op de federale campagne, zelf een campagne. De campagne "Laat je geen geweld aandoen. Trek je grens" richt zich specifiek tot jongeren van 14 tot 16 jaar. Enerzijds is het de bedoeling om jongeren te laten inzien dat ze zélf te ver kunnen gaan, bijvoorbeeld in het pesten van leeftijdsgenoten. Anderzijds is het de bedoeling om jongeren weerbaarder te maken en waar nodig op weg te helpen naar hulp in hun omgeving. Op die manier draagt de Vlaamse campagne ertoe bij om al bij jongeren preventief op te treden tegenover geweld.

Het thema "geweld" kreeg van 11 november tot het einde van het jaar aandacht in de media. Zo verschenen er in het kader van de Vlaamse campagne tussen midden november en eind december 2002 advertenties in specifieke jongerenpublicaties, zoals Joepie, Rif Raf, Maks (verspreid via de scholen) en De Mix. Verder werden er van midden tot eind december affiches verspreid via het Vespasiusnetwerk. Hierop stonden drie jongeren afgebeeld die uit eigen ervaring spraken : Marie, Evelien en Stefan.

Jongeren die te maken hebben met geweld werden via de advertenties en affiches voor hulp verwezen naar vrienden en familie, hun leerkrachten, jongerenadviescentra en centra voor slachtofferhulp (te situeren binnen de centra voor algemeen welzijnswerk), centra voor geestelijke en seksuele gezondheid en centra voor leerlingenbegeleiding. Daarnaast konden ze voor meer informatie terecht bij de Vlaamse Infolijn en op de website www.vlaanderen.be/welzijnengezondheid. Verder was er redactionele aandacht in kranten en tijdschriften. Ook de elektronische nieuwsbrief van het Onderwijsdepartement "Schooldirect" attendeerde de schooldirecteuren op de campagne.

De campagne werd dus vanaf midden november tot eind december 2002 intensief gevoerd, via verschillende kanalen.

De administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, de administratie Gezondheidszorg en de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen werden bij de voorbereiding van de campagne betrokken. In het kader van de Vlaamse campagne waren er geen contacten met het kabinet Onderwijs en gebeurden er geen mailings naar de scholen. De centra voor leerlingenbegeleiding werden onrechtstreeks ingeschakeld, omdat ze in sommige advertenties werden vermeld als eerstelijns-hulpverlener.

- De Vlaamse campagne "Laat je geen geweld aandoen. Trek je grens" startte op 11 november 2002, de 31ste Nationale Vrouwendag, omdat het thema "geweld in relaties" dan aan de orde was.

Aangezien de campagne niet tijdgebonden was en via diverse kanalen gevoerd werd, kon het thema "geweld in relaties" zowel binnen als buiten de school aan bod komen en zowel voor als na de examen- en eindejaarsperiode. De campagne heeft dus effectief haar doelgroep kunnen bereiken.

- De campagne werd begeleid door het communicatiebureau Choco CVBA.

Er werd 95.107 euro besteed aan de campagne, waarvan 17.789 euro voor het communicatiebureau en 77.228 euro voor de mediaruimte.

- Hieronder volgt een overzicht van de publiekscampagnes die in 2002 gevoerd werden :

Campagnes 2002	Kostprijs in euro
Laat je geen geweld aandoen	95.107
Je bent nooit te oud om ... (Zilveren Surfers)	222.687
Ik mag gezien worden	274.483
Kwaliteit van werk, kwaliteit van leven, deel 2	74.331
Ik kies voor evenwicht	138.525

- De scholen werden in 2002 niet rechtstreeks ingeschakeld bij andere publiekscampagnes.

**Vraag nr. 146
van 21 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Zelfdoding – Preventie

De minister heeft op 18 november 2002 tijdens een bijeenkomst van nabestaanden van zelfdoding gepleit voor een betere opvolging van wie een zelfmoordpoging ondernam. De minister verklaarde er dat zij psychiatrische teams op spoedgevallendiensten wil.

De werkgroep Verder, Nabestaanden na Zelfdoding, heeft zich tot doel gesteld de problematiek zichtbaarder te maken. De werkgroep stelde een heruitgave voor van de brochure Wegwijzer, die alle bestaande initiatieven voor nabestaanden bundelt en zo de weg naar hulpverlening wees.

De minister pleitte voor preventiestrategieën en wees erop dat een geslaagde zelfmoord in twee op drie gevallen voorafgegaan wordt door één of meerdere zelfmoordpogingen. Daarom ook de visie van de minister dat multidisciplinaire psychiatrische teams op spoedgevallendiensten, personen na een zelfmoordpoging psycho-sociaal screenen. Ze stelde ook dat de communicatie tussen deze

diensten en huisartsen geoptimaliseerd moet worden. Nu wordt 11 procent niet doorverwezen naar een eerste interventie op de spoedgevallendienst.

De minister wilde ook een opvulling van de leemtes in de basisopleiding van zorgverstrekkers zoals huisartsen en thuisverplegers inzake het inschatten van de risico's op zelfmoord. Omdat een dragend sociaal netwerk noodzakelijk is voor de opvang van nabestaanden, worden bestaande diensten en gespreksgroepen voor nabestaanden beter bekendgemaakt.

Mag ik de minister vragen welke concrete initiatieven zij genomen heeft :

- om te komen tot een betere opvolging van personen die een zelfmoordpoging ondernamen ;
- voor de realisatie van de aangekondigde preventiestrategieën ;
- opdat multidisciplinaire psychiatrische teams op spoedgevallendiensten personen na een zelfmoordpoging psycho-sociaal kunnen screenen ;
- om de communicatie tussen de psychiatrische teams op spoedgevallendiensten en huisartsen te optimaliseren ;
- opdat de basisopleidingen van zorgverstrekkers ook lessen zouden bevatten over het inschatten van risico's op zelfmoord ;
- om de opvang van nabestaanden door diensten en gespreksgroepen beter bekend te maken ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger is goed op de hoogte van de verschillende preventieve initiatieven die ik graag wil realiseren ten aanzien van depressie en zelfmoord. Deze strategieën, en nog een aantal andere, werden besproken tijdens de tweedaagse gezondheidsconferentie over preventie van depressie en zelfmoord, die plaatsvond op 3 en 4 december van vorig jaar.

Een woordje uitleg over het concept "gezondheidsconferentie" is hier zeker op zijn plaats. De gezondheidsconferentie maakt deel uit van de procedure die vanaf nu gehanteerd zal worden om te komen tot een nieuwe gezondheidsdoelstelling. Deze procedure bestaat uit een zestal stappen.

1. De minister bevoegd voor Volksgezondheid neemt het initiatief tot het formuleren van een nieuwe gezondheidsdoelstelling.
2. Verschillende werkgroepen, samengesteld uit deskundigen, zijn verantwoordelijk voor de voorbereidende analyses.
3. Op de gezondheidsconferentie worden de gezondheidsdoelstelling en de bijhorende strategieën – die de realisatie van deze doelstelling mogelijk moeten maken – voorgesteld aan en besproken door de betrokken sectoren. Op basis van deze publieksinbreng kunnen deze doelstelling en strategieën verder verfijnd worden.
4. De conclusies van deze gezondheidsconferentie worden aan de Vlaamse Gezondheidsraad gepresenteerd, waarna deze raad een gefundeerd advies verleent.
5. De gezondheidsdoelstelling en de bijhorende strategieën worden aan de Vlaamse regering ter goedkeuring voorgelegd.
6. Het Vlaams Parlement debatteert hierover en staat borg voor de democratische legitimatie.

Vorig jaar besliste ik te willen komen tot een nieuwe, zesde gezondheidsdoelstelling, namelijk met betrekking tot preventie van depressie en zelfmoord. De voorbereidingen werden gestart eind 2001 door een interne werkgroep, bestaande uit leden van mijn administratie en kabinet. In het voorjaar van 2002 werden zeven werkgroepen en een overkoepelende stuurgroep opgericht. Ondertussen is ook de gezondheidsconferentie achter de rug. Momenteel is mijn equipe druk bezig met de voorbereidingen van de vierde stap in de gehele procedure : de realisatie van een conferentieboek. Het is namelijk belangrijk dat een goede verslaggeving en besluitvorming gebeuren, zowel van de voorbereidende fase als van de besprekingen op de gezondheidsconferentie. Op deze manier kan de Vlaamse Gezondheidsraad, en in een latere fase ook de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement, beschikken over een overzichtelijk en volledig dossier.

Na deze informatie begrijpt de Vlaamse volksvertegenwoordiger ongetwijfeld dat ik nog weinig concrete initiatieven genomen heb met betrekking tot de door haar vermelde preventiestrategieën. Rome en Parijs werden ook niet op een dag gebouwd. Wil men een gecoördineerd preventiebeleid voeren, en niet uitsluitend een aantal geïso-

leerde projecten lanceren, is een grondige voorbereiding van primordiaal belang. In dat kader ben ik trouwens van plan op korte termijn een werkgroep op te richten, die zich onder andere zal buigen over de te hanteren prioriteiten in mijn beleid.

Tot slot wil ik toch meegeven dat ik steun verleen aan de werkgroep Verder, een sinds enkele jaren bestaand initiatief dat zich inzet voor nabestaanden na zelfdoding. De kosten verbonden aan de door hen ontwikkelde informatiebrochure Wegwijzer, een bedrag van 41.530 euro voor het kalenderjaar 2003, heb ik ten laste van de begroting Gezondheid genomen. Deze brochure bevat, naast een inventaris van zelfhulp- en gespreksgroepen voor nabestaanden na zelfmoord, informatie over het rouwproces en het nut van een zelfhulp- of gespreksgroep in dit kader. Deze folder is gratis en wordt op grote schaal verspreid. Op deze manier wil men garanderen dat nabestaanden kunnen beschikken over voldoende informatie over hun specifieke situatie en, indien nodig, weten waar aan te kloppen voor de nodige hulp.

Vraag nr. 150
van 24 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Multidisciplinaire teams – Kwaliteitseisen

Op 19 juli 2002 wijzigde de Vlaamse regering het inschrijvingsbesluit van 24 juli 1991. Door deze wijziging worden nu aan de multidisciplinaire teams minimale kwaliteitseisen gesteld: ze moeten voortaan, vooraleer een erkenning verleend wordt, de verbintenis aangaan dat ze zullen voldoen aan minimale kwaliteitseisen. In ruil werd de ondermaatsse financiële compensatie voor de goed uitgewerkte dossiers verhoogd. Bij niet-naleving worden sancties ingesteld.

De bestaande multidisciplinaire teams hadden drie maanden de tijd na de inwerkingtreding van het ministerieel besluit om zich aan de eisen te conformeren.

1. Mag ik de minister vragen of alle bestaande multidisciplinaire teams zich hebben kunnen conformeren aan de kwaliteitseisen? Zo niet, welke niet en waarom niet?
2. Worden er nog hogere kwaliteitseisen voorbereid, gecompenseerd door de effectieve kostprijs?

Antwoord

Dankzij het besluit van 19 juli 2002 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1991 betreffende de inschrijving bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap heeft de Vlaamse regering inderdaad een kader gecreëerd waarbij zowel voor algemene multidisciplinaire teams, als voor multidisciplinaire teams met een bijkomende erkenning (voor materiële bijstand, voor persoonlijk assistentiebudget) kwaliteitseisen kunnen worden gecreëerd.

Alvorens deze kwaliteitseisen bij ministerieel besluit vast te leggen, wens ik de resultaten af te wachten van de studie die het Vlaams Fonds uitschreef over het diagnostisch aanbod in Vlaanderen. De opdracht is toevertrouwd aan de afdeling Orthopedagogiek van de KU Leuven en loopt af op 31 oktober 2003 (*KU Leuven: Katholieke Universiteit Leuven – red.*). Momenteel kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dus nog geen informatie geven over het aantal teams dat de verbintenis heeft aangegaan om de kwaliteitseisen te zullen naleven.

Uiteraard zullen de kwaliteitseisen, eens ze er zijn, bijgeschaafd worden en verstrengd worden indien die noodzaak blijkt.

Vraag nr. 154
van 28 maart 2003
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Nederlands als omgevingstaal voor jongeren – Brussel

Het belang van een ruim aanbod aan Nederlandstalige initiatieven in de vrije tijd en de complementariteit daarvan met het Nederlandstalig onderwijs, kan in Brussel niet voldoende worden onderstreept. De belangen van kinderen en jongeren uit Vlaamse, taalgemengde en anderstalige gezinnen lopen hier zonder meer gelijk. Te veel anderstalige kinderen/jongeren kennen het Nederlands nog steeds enkel als "schooltaal", met belangrijke leerproblemen als gevolg. Vlaamse kinderen en jongeren hebben ook in Brussel nood aan vrijetijdsbesteding in hun moedertaal en een versterking van het Nederlands buiten de muren van de klas.

Brussel is niet aan zijn proefstuk toe, vaak hebben initiatieven reeds een lange weg afgelegd om te komen tot het huidige aanbod. De indruk blijft nochtans bestaan dat veel van wat wordt ondernomen, mede door het institutionele kluwen dat

eigen is aan Brussel, te fragmentarisch blijft en/of te veel functioneert als op een eiland. Een globale aanpak die toelaat eventuele tekorten in het aanbod, het bereik en de toegankelijkheid van de bestaande initiatieven op te sporen en over de grenzen van de verschillende openbare en privé-initiatiefnemers te komen tot verdere professionalisering, ondersteuning en samenwerking, dient dan ook maximaal te worden nagestreefd. Een overzicht van de diversiteit op het terrein is in dat streven daarom de eerste logische stap.

Mijn vragen voor de minister zijn dan ook de volgende.

1. Kan de minister per Brusselse gemeente een lijst bezorgen van de projecten "taalactivering voor kinderen en jongeren" (speelse initiatieven met een specifieke methodiek rond taalverwerking) die na 1999, (mede) door de Vlaamse overheid werden ondersteund ?
2. Kan de minister per Brusselse gemeente een lijst bezorgen van de projecten "animatie in het Nederlands voor kinderen en jongeren" (sport, cultuur, jeugdwerk, naschoolse opvang, ...) die na 1999 (mede) door de Vlaamse overheid werden ondersteund ?
3. Kan de minister per Brusselse gemeente een lijst bezorgen van de projecten "schoolopbouwwerk", "huiswerkbegeleiding" en "opvoedingsondersteuning voor ouders" die na 1999 (mede) door de Vlaamse overheid werden ondersteund ?
4. Kan de minister per Brusselse gemeente een lijst bezorgen van de projecten "taallessen Nederlands voor kinderen en jongeren" die na 1999 (mede) door de Vlaamse overheid werden ondersteund ?
5. Kan de minister per Brusselse gemeente een lijst bezorgen van de specifieke projecten rond taal en taalbeleid binnen de schoolmuren en/of tijdens de schooltijd die in het Brussels Nederlandstalig onderwijs (mede) werden ondersteund door de Vlaamse overheid na 1999 ?
6. Kan de minister een lijst bezorgen van de projecten en/of instanties die voorzien in een professionele ondersteuning vanuit de tweede lijn van voornoemde projecten, en dit zowel binnen als buiten het Nederlandstalig onderwijs ?
7. Kan de minister voor de periode na 1999 per project aangeven vanuit welke middelen het

werd gefinancierd, welke de eventuele samenwerkingsverbanden waren met andere projecten, wie de initiatiefnemers van elk project zijn en vanuit welke administratie elk project werd ondersteund en opgevolgd ?

Welke zijn de toekomstperspectieven van elk project ?

8. Kan de minister voor de periode na 1999 per project ook de doelstellingen, activiteiten en doelgroep verduidelijken ?

Hoe groot was de personeelsbezetting per project en welke waren de kwalificaties van het personeel ?

Met welke methodiek werd er gewerkt ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 154), Vanderpoorten (nr. 87), Van Grembergen (nr. 138) en Vanhengel (nr. 29).

Gecoördineerd antwoord

Mieke Vogels

1. Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn

Terecht stelt de Vlaamse volksvertegenwoordiger deze vraag aan meerdere collega's van de Vlaamse regering :

- Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken Paul Van Grembergen is onder meer bevoegd voor de bescherming en luister van de taal, het jeugdbeleid, de permanente opvoeding en de culturele animatie ;
- Vlaams minister van Onderwijs en Vorming Marleen Vanderpoorten is onder meer bevoegd voor het onderwijs en de post- en parascolaire vorming ;
- Vlaams minister van Sport en Hoofdstedelijke Aangelegenheden Guy Vanhengel is onder meer bevoegd voor de coördinatie van het beleid met betrekking tot Brussel-Hoofdstad.

Gelet op deze bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse regering, zal ik mij dus beperken tot antwoorden op de vragen die mijn bevoegdheden betreffen. Uiteraard maak ik geen melding van de initiatieven die door de Vlaamse Gemeenschapscom-

missie (VGC) worden ontwikkeld met betrekking tot de aan de orde gestelde materie. Tevens wil ik aanstippen dat sommige projecten over een ruimer gebied lopen en andere ingebed zijn in een reguliere werking, zodat de opsplitsing naar het bereik in één gemeente niet steeds is aangewezen.

1. Voor deze initiatieven zijn binnen mijn bevoegdheden geen initiatieven te melden.
2. Cf. het antwoord bij vraag 3 : project Onder Ons en VZW De Brug.
3. Elke geregistreerde initiatiefnemer in het kader van de opvoedingsondersteuning conform het decreet van 19 januari 2001 houdende inrichting van activiteiten inzake gezinsondersteuning kan subsidies ontvangen voor activiteiten inzake opvoedingsondersteuning. Deze activiteiten hebben tot doel, via voorlichtings-, opleidings-, vormings- of trainingsactiviteiten onder deskundige begeleiding, gezinnen en families en iedereen die met de opvoeding van kinderen begaan is in staat te stellen kennis, inzichten en vaardigheden te verwerven of verder te ontwikkelen met betrekking tot de opvoeding en ontwikkeling van kinderen en jongeren. Deze activiteiten worden gesubsidieerd vanuit programma 41.4, basisallocatie 34.01 "Subsidies aan initiatiefnemers die activiteiten inzake opvoedingsondersteuning organiseren".

Een lijst van de talrijke activiteiten georganiseerd door deze initiatiefnemers met een uitsplitsing voor Brussel afzonderlijk, is niet beschikbaar.

In 2001 ontving VZW Onder Ons een experimentele projectsubsidie voor het project "Integratie wijkgericht emancipatiecentrum". Eén van de doelstellingen van dit project bestond in het organiseren van naschoolse activiteiten, waarin persoonlijke en sociale vaardigheden werden aangeleerd aan groepen van gemiddeld vijftien allochtone kinderen. De taalactivering was hier een belangrijk element. Er werden ook alfabetiseringslessen en taallessen Nederlands georganiseerd, er waren moedergroepen, waarbij onder andere gewerkt werd rond opvoedingsondersteuning. Het bedrag dat hiervoor verleend werd, bedroeg 29.747,22 euro.

De VZW Opbouwwerk Brug (ondersteund door VZW Foyer), Werkhuizenstraat 25 in 1080 Brussel, is voor onbepaalde duur erkend als instelling voor maatschappelijk opbouwwerk, met als werkgebied de gemeenten Sint-Jans-Molen-

beek, Brussel, Sint-Joost-ten-Node, Schaarbeek, Anderlecht en Etterbeek binnen het Brusselse Hoofdstedelijke gewest. De subsidieerbare personeelsformatie omvat één voltijdse equivalent opbouwwerker vanuit het opbouwwerk ; daarnaast zijn er een 0,8 gesco en een 0,8 kracht van "samenlevingsinitiatieven" (*gesco : gesubsidieerde contractueel – red.*).

De werking richt zich op allochtone en kansarme ouders en jongeren – de gezinnen die zich integreren via het Nederlandstalig onderwijs – en streeft naar empowerment via opvoedingsondersteuning.

Inhoudelijke thema's waarrond wordt gewerkt, zijn : opvoedingsondersteuning voor ouders, schoolopbouwwerk, uitwisseling tussen Vlaamse en allochtone gezinnen rond de kinderen, ondersteunen van het integratieproject (info vorming, ouders en dergelijke). De activiteiten richten zich op het verbeteren van de randvoorwaarden die moeten toelaten dat de doelgroep zelf meer vat krijgt op de eigen toekomst, en op het versterken van het zelfbeeld en het geloof in de eigen mogelijkheden.

Concreet houdt dat in voor :

- de ouders : werking met moedergroepen en in vier scholen ondersteuning van de "communicatie ouders-school" ;
- de kinderen : werking met autochtone gastgezinnen voor allochtone kinderen ;
- de jongeren : wijkoverschrijdend bijeenkomen van jongeren met het oog op een positieve groepsdynamiek en persoonlijk succes. Hierover werd een actieonderzoek opgezet om te peilen naar de succesfactoren.

Het project ging samenwerkingsverbanden aan met andere schoolopbouwwerkprojecten, RISO-Brussel, scholen en lokale steunpunten (*RISO : Regionaal Instituut voor Samenlevingsopbouw – red.*).

4. In het besluit van de Vlaamse regering van 14 juli 1998, artikel 56, § 3, betreffende de subsidiëring van integratiecentra en integratiediensten werd bepaald dat er een subsidieregeling kon worden uitgewerkt voor taallessen Nederlands aan allochtonen in Brussel door de minister van Welzijn, in overleg met de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Via deze regeling werden het Centrum Nederlands voor Migrant (vanaf

2001 VZW NT2 Brussel) en de VZW Taallessen Nederlands voor Jonge Migranten gesubsidieerd (*NT2 : Nederlands als Tweede Taal – red.*).

Vooraf deze laatste VZW bereikte naast hoofdzakelijk volwassenen ook jongeren. Een aantal van de volwassen cursisten waren ouders die Nederlands wilden leren om hun kinderen te kunnen helpen bij schoolwerk en dergelijke.

Ik subsidieerde deze taallessen voor het laatst in 2002. Vanaf 2002 zijn Taallessen Nederlands voor Jonge Migranten en NT2 Brussel erkend als afdelingen van een CVO-school en worden zij gesubsidieerd door het departement Onderwijs (*CVO : centrum voor volwassenenonderwijs – red.*).

5. Binnen het beleidsdomein Welzijn worden geen projecten van die aard gesubsidieerd.
6. Via de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn werd in 2000 een experimentele projectsubsidie toegekend aan de VZW Viboso in het kader van het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden (*Viboso : Vlaams Instituut ter Bevordering en Ondersteuning van de Samenlevingsopbouw – red.*). Het project droeg de naam : "Opstarten van een aanspreekpunt Schoolopbouwwerk". Er werd een subsidie toegekend van 27.886,31 euro of 1.124.931 frank. Dit project betrof niet alleen ondersteuning van projecten in Brussel, maar over de hele Vlaamse gemeenschap.

Met dit project werden onder andere volgende activiteiten uitgevoerd :

- de opstart van het overleg met de tweedelijns werkers schoolopbouwwerk (SOW), dat geregeld heeft plaatsgevonden ;
 - een systematische verkenning van alle schoolopbouwwerkinitiatieven en hun behoeften aan informatie en ondersteuning ;
 - het opmaken van een inventaris van het personeelsbestand met betrekking tot schoolopbouwwerk in Vlaanderen ;
 - de voorbereiding en uitvoering van een tien-daagse basisopleiding voor schoolopbouwwerkers ;
 - voorbereiding van een concepttekst rond schoolopbouwwerk ;
 - participatie aan vergaderingen van het Vlaams beleidsoverleg rond schoolopbouwwerk, voorbereiding en opvolging ;
 - voorbereiding van een Cahier over schoolopbouwwerk.
- Uit de interventie die door het project op dat ogenblik gemaakt werd in verband met schoolopbouwwerk, bleek dat de meeste projecten in verband met schoolopbouwwerk in Brussel gefinancierd werden met SIF-middelen. In 2000 ging dit in totaal over 12,25 VTE, voor een totaal van 19.295.000 frank. Hiervan was 0,25 personeelslid werkzaam op tweedelijnsniveau in het Centrum Sociale Stadsontwikkeling. Andere projecten waren : Brussel (Chicago), Sint-Joost (Familiethuis), Molenbeek (Vaartkapoen), Molenbeek (De Brug), Brussel (Impuls), Jette (Snoob) en Laken (Nekkersdal) (*SIF : Sociaal Impulsfonds ; VTE : voltijdse equivalent – red.*).
- De VZW Foyer krijgt een structurele subsidie als regionaal integratiecentrum. Van daaruit ondersteunt zij met een 1/2 VTE op tweedelijnsniveau een project voor schoolopbouwwerk van VZW De Brug.
- In het decreet en besluit op het maatschappelijk opbouwwerk is bepaald dat de VZW Viboso als opdracht heeft de ondersteuning van de erkende en gesubsidieerde opbouwwerkorganisaties van Vlaanderen en Brussel. De VZW Viboso ondersteunt echter ook de initiatieven van onderwijsopbouwwerk in Vlaanderen en Brussel. Zij ontvangen geen subsidies van de Vlaamse Gemeenschap, maar functioneren bijna voor 100% met SIF-middelen, thans middelen uit het Gemeentefonds.
- Als ondersteuning van het onderwijsopbouwwerk worden onder meer volgende activiteiten georganiseerd :
- geregeld overleg van alle tweedelijns werkers (interventie, beleidsinformatie, bespreking van inhoudelijke documenten, ...) ;
 - een basisopleiding voor beginnende onderwijsopbouwwerkers navormingsinitiatieven ;
 - deelname aan het beleidsoverleg van Welzijn, Gezondheid en Stedenbeleid ;
 - deelname aan Commissies van de VLOR (*Vlaamse Onderwijsraad – red.*) ;

- ondersteuning van hun deelname aan de lokale overlegplatforms ;
- uitwerken van (visie)teksten, artikels en publicaties in verband met onderwijsopbouwwerk.

Dat alles gebeurt in nauw overleg en samenwerking met het Vlaams Minderhedencentrum.

Voor de ondersteuning van het onderwijsopbouwwerk via de Ondersteuningsstructuur SOW Brussel, stelde de VZW Viboso één personeelslid van haar decretale personeelsformatie vrij. De VZW Viboso kreeg totnogtoe geen extra personeel gesubsidieerd voor de ondersteuning van de sector van het onderwijsopbouwwerk.

Het Vlaams Minderhedencentrum VZW heeft als hoofdplicht de integratiecentra en integratiediensten te ondersteunen en te begeleiden. Het zet samenwerkingsverbanden op en ontwikkelt onder meer methodieken, visieteksten en vorming om de deskundigheid in de sector te verhogen.

De ondersteuning is gericht op alle Vlaamse integratiecentra- en diensten, dus ook in Brussel.

In verband met onderwijsopbouwwerk werkt het Vlaams Minderhedencentrum samen met Viboso ter ondersteuning van het werkveld. Het Vlaams Minderhedencentrum neemt ook, samen met Viboso, deel aan beleidsoverleg terzake. Het Vlaams Minderhedencentrum heeft een stafmedewerker die gespecialiseerd is in onderwijs, die in samenwerking met het Forum van Etnisch-Culturele Minderheden het onderwijsbeleid specifiek gericht naar etnisch-culturele minderheden opvolgt en evalueert, door deskundigen uit het werkveld samen te brengen en de signalen en knelpunten te bundelen en te bepleiten bij het beleid door deel te nemen aan allerlei overleg in verband met gelijke kansen voor allochtonen in het onderwijs en onderwijsopbouwwerk. Daarnaast organiseert de stafmedewerker Onderwijs van het Vlaams Minderhedencentrum in samenwerking met het Forum en Viboso ook vorming voor de medewerkers binnen de minderhedensector, de onderwijsopbouwwerkers, de onthaalbureaus en de zelforganisaties rond beleidsontwikkelingen inzake onderwijs.

7. Cf. antwoorden op de vorige vragen.
8. Cf. antwoorden op de vorige vragen.

2. Vlaams Fonds

De sector sociale integratie van personen met een handicap is weinig betrokken bij de doelgroepen en ondersteuningsvormen bedoeld door de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn schriftelijke vraag.

De enige voorziening die hierbij in aanmerking komt, is de Brabantse Dienst voor Thuisbegeleiding, die in Brussel en de Vlaamse Rand erkend is voor de begeleiding van zeven gezinnen en hiervoor een subsidie van 25.770 euro ontving in 2002.

De personeelsbezetting van deze dienst volgt de regels vastgelegd in het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1996 betreffende de erkenning en subsidiëring van thuisbegeleidingsdiensten voor personen met een handicap (Belgisch Staatsblad van 24 februari 1997).

Daarnaast kunnen in Brussel en de Vlaamse Rand wonende personen met een handicap voor hun vrijetijdsbesteding een beroep doen op één der vier Brabantse diensten (VZW's 't Kruispunt in Leuven ; Het Balanske in Tielt-Winge ; Gehandicapten en Solidariteit in Brussel ; KVG West-Vlaams-Brabant in Leuven), erkend in het raam van het besluit van de Vlaamse regering van 3 mei 2002 tot vaststelling van de voorwaarden en modaliteiten van erkenning en subsidiëring van organisaties inzake aangepaste vrijetijdsbesteding voor personen met een handicap.

Deze organisaties krijgen een jaarlijkse geïndexeerde forfaitaire werkingstoelage van 50.676 euro (bedrag 2002).

3. Kind en Gezin

Vraag 2

Projecten "animatie in het Nederlands voor kinderen en jongeren"

Momenteel worden er twee Nederlandstalige initiatieven voor buitenschoolse opvang (IBO's) in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest erkend en gesubsidieerd door Kind en Gezin.

- 1) Brussel – Laken : IBO Baloe, E. Bockstaellaan 107 in 1020 Brussel ; capaciteit : 35 ; initiatiefnemer : GC Nekkersdal, E. Bockstraat 107, 1020 Brussel.
- 2) Sint-Jans-Molenbeek : IBO De Verliefde Wolk, Vierwindenstraat 58 in 1080 Sint-Jans-Molenbeek ; capaciteit : 79 ; initiatiefnemer : VZW De Welvaartkapoen, Schoolstraat 76, 1080 Brussel.

(GC : gemeenschapscentrum – red.)

Doelstelling

Deze initiatieven voor buitenschoolse opvang organiseren opvang voor en na de schooluren, op woensdagmiddag en op vakantiedagen.

Doelgroep

Kinderen van 2,5 jaar tot 12 jaar die schoollopen in Nederlandstalige basisscholen.

Samenwerkingsverbanden

Deze IBO's hebben een samenwerkingsakkoord met de Nederlandstalige basisscholen in de gemeente.

Middelen en bevoegde administratie

Kind en Gezin en de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Vraag 3

Overzicht van de projecten :

- regioteams Kind en Gezin ;
- Kinderdienst (1000 Brussel) ;
- Inloopteam Kinderzorg Dansaert (1000 Brussel) ;
- CKG Centrum voor het Jonge Kind (1083 Brussel) ;
- Scharnierproject Kuregem (1020 Brussel) ;
- Elmer Noord (1030 Schaarbeek) – Elmer Zuid (1070 Anderlecht).

Een korte beschrijving van elk van deze projecten vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger hieronder.

Regioteams Kind en Gezin

De volgende regioteams van Kind en Gezin zijn actief in Brusselse gemeenten :

Regiohuis Brussel 1
Joseph Baecklaan 68
1080 Sint-Jans-Molenbeek
Telefoon : 02 513 23 33
E-mail : regiohuis.brussel1@kindengezin.be

Regiohuis Brussel 2
Engelandstraat 66/68
1060 Brussel
Telefoon : 02 513 23 33
E-mail : regiohuis.brussel2@kindengezin.be

Regiohuis Brussel 3
Zespenningenstraat 47
1000 Brussel
Telefoon : 02 513 23 33
E-mail : regiohuis.brussel3@kindengezin.be

Deze regioteams bieden preventieve ondersteuning aan ouders met jonge kinderen bij de gezondheid, ontwikkeling en opvoeding van hun kind. Een belangrijke pijler van deze dienstverlening is opvoedingsondersteuning. Deze pijler is momenteel volop in ontwikkeling.

Beleidsdoelstellingen Kind en Gezin op vlak van opvoedingsondersteuning

- Ouders voelen zich bekwaam in de opvoeding van hun jonge kind.
- Ouders zijn zich bewust van de wisselwerking tussen kind, ouders en omgeving.
- Ouders beschikken over rijke inzichten en opvoedingsvaardigheden.
- Ouders weten zich gesteund door formele en informele netwerken.
- Ouders krijgen een adequaat antwoord bij (lichte) opvoedingsvragen en -spanning.
- Kinderen in een problematische opvoedingssituatie worden vroegtijdig opgespoord, opgevolgd en doorverwezen.

Doelgroep

Ouders met kinderen van 0 tot 3 jaar (6 jaar indien niet schoolgaand).

Activiteiten

Het regiohuis is de draaischijf voor de regionale dienstverlening van Kind en Gezin. Elke voormiddag kunnen ouders of zorgverleners met nood aan informatie er terecht. Gratis preventieve ondersteuning voor ouders bij de gezondheid, ontwikkeling en opvoeding van hun kind gebeurt in één van de 300 consultatiebureaus in Vlaanderen. Tijdens de voorschoolse leeftijd krijgen ouders het aanbod voor een tiental consulten op het consultatiebureau. Daarnaast brengt de regioverpleegkundige

bij alle gezinnen met een pasgeborene die dat wensen, één of meerdere huisbezoeken. Ouders met bijkomende vragen of risico-indicatoren inzake gezondheid, ontwikkeling en opvoeding kunnen gebruikmaken van extra consulten en huisbezoeken.

Methodiek

Ik zet de belangrijkste principes op een rij.

- Basisvisie op opvoeden : opvoeden is een interactioneel proces dat complementair en circulair is.
- Vraaggericht werken en empowerment-based care

Vraaggericht werken en empowerment-based care is de steeds terugkerende basis in de dienstverlening die we uitbouwen. Dit wil zeggen dat we willen vertrekken vanuit de individuele vragen en behoeften van ouders en willen komen tot een gezamenlijk antwoord op hun opvoedingsvragen. Zoals reeds gezegd, streven we er daarbij naar om het probleemoplossend vermogen van ouders te vergroten.

Dit betekent onder andere dat Kind en Gezin ten aanzien van de gezinnen zich wil opstellen als niet diegene die het allemaal beter weet. Daarentegen willen we in onze dienstverlening blijf geven van geloof in de mogelijkheden van gezinnen, respect tonen voor de beslissingen van gezinnen, mee helpen zoeken naar haalbare oplossingen, wijzen op de sterktes in het gezin, enzovoort. Kortom : we bieden geen pasklare antwoorden (die bestaan ook niet), maar zoeken samen met de ouders naar oplossingen en maken hierbij gebruik van de in het gezin aanwezige krachten.

- Laagdrempelige dienstverlening

De huidige werking van Kind en Gezin biedt nu reeds heel wat garanties voor een laagdrempelige dienstverlening. De dienstverlening is bijvoorbeeld gratis en wordt aangeboden aan alle gezinnen met jonge kinderen. Daarnaast zijn de consultatiediensten gemakkelijk bereikbaar voor de ouders. Ook in de uitbouw van nieuwe dienstverlening wordt steeds gestreefd naar laagdrempeligheid.

- Methodisch werken

Methodisch werken betekent dat de dienstverlener zich niet laat drijven op indrukken en intuïties, maar het voorgelegde probleem grondig en systematisch analyseert, uitmaakt welke doe-

len hij/zij wil bereiken, de gepaste strategie kiest en toepast en vervolgens evalueert in welke mate de gestelde doelen zijn bereikt. Deze keuze voor methodisch werken komt duidelijk tot uiting in de investeringen die Kind en Gezin momenteel doet in het uitbouwen van een professionele dienstverlening op het vlak van opvoedingsondersteuning.

Een belangrijke investering in dit kader is de aanwerving in 2002 van een team opvoedingsconsultanten. Dit team heeft een cruciale taak in het uitbouwen van de regionale opvoedingsondersteuning. Zij ondersteunen teams bij het ontwikkelen en verbeteren van hun aanbod inzake opvoedingsondersteuning. De opvoedingsconsultanten bieden ook individuele ondersteuning aan teamleden bij vragen rond de aanpak van opvoedingsvragen.

Samenwerkingsverbanden

Kind en Gezin kiest ervoor om opvoedingsondersteuning uit te bouwen via een netwerk van partners. Dit wil zeggen dat elk regioteam de opdracht heeft om voldoende te investeren in samenwerking en afstemming met de andere actoren op het vlak van opvoedingsondersteuning. Op het vlak van opvoedingsondersteuning aan kansarme gezinnen vermelden we in het bijzonder de samenwerking met de inloopteams.

Initiatiefnemers

Kind en Gezin
Centrale Administratie
Hallepoortlaan 27
1060 Brussel

Middelen

Vlaamse overheid.

Personeelsbezetting + kwalificaties personeel

Een regioteam bestaat hoofdzakelijk uit regioverpleegkundigen, soms bijgestaan door ervaringsdeskundigen in de kansarmoede of interculturele medewerkers (gemiddeld aantal regioteamleden : 10). Elk regioteam wordt gecoacht door een regioteamverantwoordelijke.

Bevoegde administratie

Kind en Gezin.

Kinderdienst

Kinderdienst van Teledienst
Kogelstraat 24
1000 Brussel

Doelstellingen

De Kinderdienst is een private gezinsplaatsingsdienst. Dit houdt in dat de Kinderdienst in opvang voorziet voor kansarme kinderen (tussen 0 en 12 jaar) in opvanggezinnen. Deze opvang is op vrijwillige basis en voor een korte termijn van maximum drie maanden.

Gedurende de opvang wordt het hele gezin intensief begeleid, opdat de kinderen zo snel mogelijk terug naar huis kunnen. Het betreft een gezinsgerichte begeleiding. Men tracht te voorkomen dat situaties escaleren, waardoor meer ingrijpende maatregelen kunnen worden vermeden. Het geheel past steeds in een globaal en preventief hulpverleningsconcept waarbij, indien nodig, zoveel mogelijk met andere instanties wordt samengewerkt.

Doelgroep

De kinderdienst richt zich tot gezinnen die om een sociale reden (bv. hospitalisatie, relationele problemen, overbelasting, depressie, ...) tijdelijk voor de zorg van hun kinderen niet kunnen instaan. Evenmin kunnen de gezinnen een beroep doen op familie, vrienden, kennissen of burens wgens hun sociaal isolement. Talrijke gezinnen komen uit kansarme milieus. Ongeveer de helft van de ouders die een beroep doen op de Kinderdienst, zijn alleenstaande moeders.

Vaak is het zo dat er geen alleenstaande aanmeldingsredenen bestaat, maar dat het om een complex geheel van problemen gaat (bv. pedagogische moeilijkheden, gezondheidsproblemen, financiële problemen) die onderling samenhangen.

Activiteiten

Opvangformules :

eenmalige opvang/crisisopvang,
peterschap,
vakantie opvang,
sociaal kamp.

Methodiek

De begeleidingen zijn gezinsgericht. De hele gezinscontext wordt betrokken bij het gebeuren. Er

wordt met de gezinnen rond een aantal thema's gewerkt. Het kan gaan om financiële en huisvestingsproblemen, om relationele conflicten, evenals om psychische en pedagogische moeilijkheden. De begeleiding is bij sommige gezinnen zeer intensief, bij andere minder.

In eerste instantie is er geprobeerd om in de basale noden van een gezin te voorzien. Nadien wordt er dan gezocht naar structurele oplossingen met de gezinnen. Indien nodig wordt er ook doorverwezen naar andere diensten die omtrent bepaalde thema's meer gespecialiseerd zijn.

Samenwerkingsverbanden

Geen gegevens hierover.

Initiatiefnemers

Autonome dienst.

Middelen

Subsidiëring via Kind en Gezin.

Personeelsbezetting + kwalificaties personeel

Kind en Gezin subsidieert per dienst maximaal 37.490 euro aan personeelskosten op jaarbasis.

Kwalificaties personeel : maatschappelijk assistent, licentiaten psychologie/orthopedagogie.

Bevoegde administratie

Kind en Gezin.

Inloopteam Kinderzorg Dansaert

Inloopteam Kinderzorg Dansaert
Antoine Dansaertstraat 94-96
1000 Brussel

Doelgroep

Kansarme gezinnen met kinderen van 0 tot 3 jaar (ev. tot 6j. als niet-schoolgaande kinderen) – (staan open voor iedereen).

Doelstellingen

In de realisatie van zijn dienstverlening streeft het Inloopteam ernaar om samen met de betrokken ouders, partners (onder "partners" werden begrepen regioteamleden, arts(en), vrijwilligers, centra voor kindzorg en gezinsondersteuning, dagop-

vangvoorzieningen, vertrouwenscentra kindermishandeling) en andere diensten in de omgeving :

- de ontplooiing en de zelfredzaamheid van deze gezinnen en aanstaande ouders te doen toenemen op het vlak van de opvoeding van hun kinderen, de mondigheid van opvoeders en de groei van hun zelfbeeld en zelfwaardergevoel te stimuleren ;
- de draagkracht van ouders in het opnemen van hun verantwoordelijkheid naar hun (potentiële) kinderen te stimuleren en te ondersteunen ;
- de groeiomogelijkheden en krachten van de gezinnen zichtbaar te maken, in de eerste plaats met en voor de gezinnen zelf, maar ook ten aanzien van andere betrokkenen in het ondersteuningsproces ;
- de ontwikkelingskansen van jonge kinderen te optimaliseren ;
- de noodzakelijke kanalen en voorzieningen te vinden, te gebruiken of het ontstaan ervan te stimuleren ;
- ervoor te zorgen dat de gezinnen weten waarvoor ze bij het Inloopteam terecht kunnen en er ook effectief van gebruikmaken ;
- de omgeving te sensibiliseren inzake opvoeding en kansarmoede.

Activiteiten

Groepswerking kansarme zwangere vrouwen, groepswerking kansarme vrouwen met kinderen, toeleidingsactiviteit : ouder-kindrelatie (babymassage), groepswerking buitenshuis, onthaal, doorverwijzing en opvolging, bemiddeling, zorgcoördinatie, ondersteuning teamleden regio 3, sensibilisatie.

Project "OO Etterbeek" : gelijkaardige werking als Inloop : huisbezoeken, onthaal, doorverwijzing en bemiddeling. De vormingswerkster is aanwezig tijdens de zitting van het jonge kind en doet één bijkomende wekelijkse permanentie op woensdagmiddag waar gezinnen terecht kunnen met hun opvoedingsvragen (*OO : opvoedingsondersteuning – red.*).

Methodiek

De specifieke cultuur waarmee wordt gewerkt, is moeilijk in een methodiek te gieten en te beschrijven. Vanwege die cultuur wordt de inbedding in de wijk heel belangrijk geacht. De lokale gedragenheid blijft een essentiële voorwaarde.

De methodieken waaraan gedacht wordt, zijn : empowerment, het voorportaalmodel (= een vorm van vindplaatsgericht werken waar ouders reeds komen, daardoor kan een vroegtijdig en laagdrempelig aanbod aangeboden worden), ontwikkelingsdialoogmodel, sociaal contact en sociaal netwerk, activering van de rol van de ouders (niet plaats innemen).

Samenwerkingsverbanden

Geen officiële, werken in de praktijk wel samen met scholen, VGC, CKG, kinderdagverblijven, CGG, sociale organisaties, juridische organisaties (Foyer), onthaalhuizen, ... (*CKG : centrum voor kinderzorg en gezinsondersteuning ; CGG : centrum voor geestelijke gezondheidszorg – red.*).

Initiatiefnemers

VZW Kind en Preventie werkgroep.

Middelen

Inloop Kinderzorg Dansaert krijgt subsidies via Kind en Gezin, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, het Sociaal Impulsfonds en het Brussels Gewest. Het project "opvoedingsondersteuning Etterbeek" krijgt subsidies via het Sociaal Impulsfonds en het Brussels Gewest.

Personeelsbezetting + kwalificaties personeel

1 VTE coördinator
1,5 VTE vormingswerker
0,5 VTE baliebediende
1 VTE onderhoud + balie startbaan (1 jaar)

Bevoegde administratie

Kind en Gezin.

CKG Centrum voor het Jonge Kind

CKG Centrum voor het Jonge Kind
A&M Hellinckxstraat 45
1083 Brussel

Activiteiten

Het CKG zorgt voor de opvang van kinderen (van ouders die door een acuut of occasioneel feit gehinderd worden in de vervulling van hun opvoedingstaak. Dit gehinderd zijn, houdt verband met de leef-, arbeids-, woon-, gezondheids- of financiële situatie van de ouder(s) of van de kinderen) en doet aan thuisbegeleiding.

Het CKG vangt de kinderen residentieel (dag en nacht), semi-residentieel (dag of nacht) of ambulantly (thuisbegeleiding) op.

In het CKG Centrum voor het Jonge Kind vangt men kinderen residentieel, semi-residentieel en ambulantly op. In de afdeling 't Filouke doet men aan ambulante begeleiding.

Doelstelling

De *algemene* doelstelling van het CKG is : de kans op het verder cumuleren van het probleem of het opnieuw optreden van een crisis is sterk verkleind.

Verder kunnen er *specifieke* doelstellingen op lange of korte termijn worden onderscheiden die zich richten op het kind, de ouder, het gezin en de context.

Kindgerichte doelstellingen :

- tot rust gekomen ;
- meer harmonische ontwikkeling ;
- een veilige, ontwikkelingsgerichte leefsituatie is gecreëerd.

Oudergerichte doelstellingen :

- meer probleeminzicht ;
- tot rust gekomen in een conflictsituatie ;
- meer opvoedingscompetentie, grotere draagkracht als opvoeder (bv. veranderde kijk op zichzelf als opvoeder, meer vaardigheden om om te gaan met de kinderen) ;
- Autonomo of met behulp van een sociaal netwerk de opvoeding verder kunnen opnemen.

Gezins- en contextgerichte doelstellingen :

- vergrote draagkracht (bv. krachten uit de omgeving werden extra versterkt, bv. een leerkracht die zich de situatie van het gezin bijzonder aantrekt, wordt in zijn mogelijk ondersteunende rol bekrachtigd) ;
- verlaagde draaglast (de (crisisuitlokkende) stressfactoren zijn naar beneden gebracht, bv. OCMW werd ingezet waardoor huisvestingsproblemen verminderd zijn) ;
- versterkt sociaal netwerk.

In sommige situaties richt het CKG-aanbod zich op tussendoelstellingen alvorens de eigenlijke begeleiding in het VKG of elders te laten aanvatten :

- het probleem is grondig in kaart gebracht (vanuit een pedagogische invalshoek) ;
- het gezin is gemotiveerd voor hulpverlening.

Doelgroep

Specifieke doelgroep voor residentieële en semi-residentieële opvang

Het CKG richt zich op ouders van jonge kinderen :

- die hetzij tijdelijk onbeschikbaar zijn en in de onmogelijkheid zijn terug te vallen op de ondersteuning van een sociaal netwerk,
- die hetzij tijdelijk in een situatie van verminderde draagkracht verkeren vanwege psychiatrische en/of materiële problemen.

Afhankelijk van de draagkracht van de ouders en de vlotte bereikbaarheid van het centrum wordt voor semi-residentieële begeleiding boven residentieële opvang gekozen. Ter bevordering van de ouder-kindrelatie wordt de semi-residentieële opvang prioritair ten aanzien van de residentieële opvang gestimuleerd.

Specifieke doelgroep voor ambulante begeleiding

Het CGK richt zich op ouders van jonge kinderen met een hulpvraag vaak vertrekkende vanuit onbegrepen gedrag van hun kind voortspuitend uit een tekort aan informatie, inzichten, vaardigheden of ouder-kindrelatieproblemen (beperkte sensitieve responsiviteit). Deze hulpvraag bereikt het CKG voornamelijk door het ontbreken van een sociaal netwerk.

Methodiek

Bij residentieële en semi-residentieële opvang

Pedagogisch : Loczy als inspiratiebron

A. Bieden van een affectieve geprivilegieerde relatie (gehechtheid) door :

- continuïteit in het team,
- continuïteit in de relatie kind-begeleider,

- continuïteit tussen de kinderen in de leefgroep,
- continuïteit in het CKG,
- continuïteit tussen het CKG en het thuismilieu.

B. Ondersteunen van de autonomie van het kind en zijn autonome activiteiten

C. Zorgen voor de bewustwording bij het kind van zichzelf en zijn omgeving door :

- structurering,
- privacy,
- identiteit.

Agogisch : methode Nand Cuvelier

M = Moeilijkheid

E = Erkenning van het probleem

T = Toekomstmogelijkheden onderzoeken

O = Opties vastgelegd in het ondersteuningsplan

D = Doen, uitvoering van de opties

E = Evaluatie van de resultaten

Bij ambulante begeleiding

Bij aanmelding of overstap naar een ambulante begeleiding wordt door de maatschappelijk assistent en ambulante begeleider een tandem gevormd.

De ambulante begeleider staat in voor de pedagogische begeleiding via :

- informatie en/of adviesverstrekking rond thema's zoals eten, slapen, spel, verzorging, structuur, ...
- verhogen van de pedagogische vaardigheden via modellering ;
- onderkennen van de ontbrekende randvoorwaardenscheppende opvoedingsterreinen en kanalisatie naar de sociale dienst ;
- ondersteunen bij de uitbouw van een pedagogisch vangnet.

De maatschappelijk assistent staat in voor de sociale begeleiding via vormgeving van de ontbrekende randvoorwaardenscheppende opvoedingsterreinen door :

- advies en informatie,
- toeleiding tot gespecialiseerde diensten,
- praktische hulp,
- ...

Samenwerkingsverbanden

Klein Kasteeltje
 Kinderdienst voor Teledienst
 Psychoterapeutisch centrum
 Basisschool St.-Lutgardis
 Basisschool gemeenschapsonderwijs
 Arando De Schulting
 Open Deur
 Foyer VZW
 Opvang VZW
 Kiezen voor Kinderen
 Dienst Opvanggezinnen van de VGC
 Centrum voor Welzijnswerk Laken VZW
 Academisch ziekenhuis kinderen
 OCMW Jette
 Vertrouwensartsencentrum Kind in Nood
 CBJ Halle-Vilvoorde
 CBJ Brussel
 Politionele samenwerkingsakkoorden

Het CKG nam het initiatief het regiohuis Brussel van Kind en Gezin op de hoogte te stellen van elke gestarte begeleiding, met als doelstelling een eventuele samenwerking te stimuleren tussen de verschillende hulp- en dienstverleningen georganiseerd door Kind en Gezin.

Gezien het taalprobleem in Brussel, heeft het CKG weinig akkoorden met OCMW's kunnen realiseren in 1996. In de praktijk is er echter intensieve samenwerking met tal van OCMW's van binnen en buiten Brussel. Het CKG zal in de volgende periode inspanningen leveren om met de OCMW's nog bijkomende akkoorden te kunnen afsluiten.

Initiatiefnemers

VZW Centrum voor het Jonge Kind.

Middelen

Subsidiëring via Kind en Gezin.

Personeelsbezetting + kwalificaties personeel

Het CKG heeft 44 mensen in dienst, waarvan 38 personen voltijds en 6 mensen deeltijds, waarvan :

- 2 administratief bedienden
- 1 coördinator administratie
- 18 begeleiders
- 3 teamleiders
- 6 thuisbegeleiders
- 1 directeur
- 4 maatschappelijk assistenten
- 1 huishoudster
- 2 koks
- 5 onderhoudspersoneel
- 1 verpleegkundige.

Elk erkend centrum voorziet in een personeelsequipe met minstens een directie, sociale, begeleidende, paramedische, administratieve en/of logistieke functie. De equipe is samengesteld uit minstens acht voltijdse equivalente personeelsleden.

De personeelsleden van een erkend centrum moeten geregeld bijscholing of vorming krijgen.

Bevoegde administratie

Kind en Gezin.

Scharnierproject Kuregem

Scharnierproject Kuregem
Huis der Gezinnen
Emile Delvastraat 35
1020 Brussel (Anderlecht)

Activiteiten

Het Scharnierproject Kuregem omvat het preventieve project "ontwikkelingsbegeleiding" – *De eerste stappen*. Het is een innoverende concretisering van opvoedingsondersteuning wegens zijn specifiek methodische invulling. Het project is gericht op ouders en kinderen tussen 0 en 6 jaar in de wijk Kuregem (Anderlecht), gekenmerkt door een gemengde autochtone/allochtone populatie en door kansarmoede. Met "scharnier" beklemtonen de indieners dat het de bedoeling is om op een drempel, bij de geboorte van een nieuwe generatie of een nieuw leven, nieuwe en gelijke kansen te creëren door het basisvertrouwen van ouders en baby te versterken en vroege ontwikkelingsachterstand of sociaal disfunctioneren in de kleuterschool of bij aanvang van de basisschool te voorkomen.

Opvoedingsondersteuning wordt gerealiseerd via groepsactiviteiten : moedergroepen, oudergroepen, moeder-kindgroepen, initiatieven naar vaders, alsook door informatieavonden voor ouders. Zij bestaat uit een laagdrempelige onthaal- en speelruimte waarin kinderen samen leren spelen en ouders op verhaal kunnen komen met hun vragen en bekommernissen over opvoeding en kinderopvoeding. Binnen deze context wordt op een wetenschappelijk onderbouwde wijze ondersteuning en begeleiding opgezet.

Doelgroep

Het project richt zich op ouders met nog zeer jonge kinderen (0 tot 6 jaar). Leden uit de extended family (grootouders, oom, tante, ...) en andere zorgfiguren worden in de groepen eveneens ontvangen.

Bij voorkeur worden ouders reeds in contact gebracht met het project tijdens de prenatale consultaties, vooral dan in de wachtkamer van artsen. De zuigelingenconsultatie biedt andere mogelijkheden, terwijl het project ook kenbaar gemaakt wordt aan ouders in crèches en in kleuterscholen. Ten slotte blijkt de ondersteuning van het project door sleutelfiguren in de respectieve migrantengemeenschappen van cruciaal belang. Mond-aan-mondreclame doet vervolgens zijn werk. Door te mikken op deze verschillende kanalen, menen we in de nabije toekomst een brede groep van moeders en een niet onbelangrijke groep van vaders met het project in contact te kunnen brengen.

Doelstelling + methodiek

De opvoedingsondersteunende en ontwikkelingsbegeleidende activiteiten zijn bedoeld om de negatieve spiraal van het transgenerationeel doorgeven van kansarmoede te doorbreken. Dit wordt beoogd door het versterken van basisvertrouwen bij de betrokken kinderen en het helpen vormgeven aan concrete projecten en doelstellingen die de ouders omtrent hun kinderen hebben, maar waarvan ze soms in een voor hen complexe wereld niet steeds weten te beginnen.

Met de ouders wordt gewerkt aan een versterking van de aanwezige opvoedingscapaciteiten, met de kinderen aan de eerste stappen van thuis naar een bredere sociale leefwereld : crèche, kleuterschool en basisschool.

Over een periode van drie tot zes jaar zal een groep kinderen gevolgd kunnen worden tot aan hun eerste stappen naar de kleuterschool, respectievelijk basisschool. Vooral voor deze laatste

groep kinderen zal de mate van schoolrijpheid en van sociale integratie op school een indicatie vormen van de efficiëntie van het project van ontwikkelingsbegeleiding/opvoedingsondersteuning. Dit zou dan contrasteren met de stijgende schoolse onrijpheid en integratieproblemen op school die momenteel door verschillende centra voor leerlingenbegeleiding gemeld worden.

De achtergrond van de ontwikkelingsbegeleiding in "De eerste stappen" wordt gevormd door het gedachtegoed van Françoise Dolto en haar Maison (Ou)vertes. Haar ontmoetings- en speelruimten in allerlei Parijse buurten – ook kansarme en multi-etnische – hadden tot doel ouders op verhaal te laten komen en in het proces van hun spreken verborgen pedagogische capaciteiten te ontdekken.

Men werkt evenwel, analoog aan actuele inzichten over hulpverlening aan kansarme gezinnen, directiever en gestructureerder. Zo wordt er bijvoorbeeld wel informatie gegeven over netwerken van hulpverlening in de wijk, over scholen, over opvangmogelijkheden tijdens de vakanties, etcetera. Er wordt ook in eerste contacten actief begeleid tijdens oudercontacten op school (al is het om de barrière een eerste keer lager te leggen), ... Ook in het spel van kinderen wordt duidelijk gestructureerd. Er is een speelhoek voor elke leeftijdscategorie ; daarover hebben de betrokken kinderen een zekere verantwoordelijkheid : deze hoek wordt na de groepsbijeenkomsten ordelijk achtergelaten en aldus, één week later, "herontdekt". Structuren en grenzen stellen, blijkt voor bepaalde ouders ook een favoriet thema om te bespreken ; ze willen ervan leren.

Samenwerkingsverbanden

Het project is ingeschreven in een breed plaatselijk netwerk, onder andere contacten met crèches, verpleegkundigen, artsen en pediaters van Kind en Gezin en ONE, huisartsen, schoolpsychologen en maatschappelijk assistenten (*ONE : Office de la Naissance et de l'Enfance – red.*). Het project maakt deel uit van het platform Petite Enfance. De wetenschappelijke begeleiding van het project is in handen van de Dienst voor Huisartsengeneeskunde (Universiteit Antwerpen), het Centrum voor Kinderpsychotherapie (Katholieke Universiteit Leuven) en het Centrum voor Etnische Minderheden en Gezondheid (Vrije Universiteit Brussel).

Initiatiefnemers

Centrum Etnische Minderheden en Gezondheid VZW.

Middelen

Vlaamse Gemeenschapscommissie, Brussels Sociaal Impulsfonds, Kind en Gezin.

Personeelsbezetting + kwalificaties personeel

Geen gegevens.

Bevoegde administratie

Kind en Gezin.

Elmer

Elmer Noord
Gallaitstraat 116
1030 Schaarbeek

Elmer Zuid
G. Moreastraat 110
1070 Anderlecht

Doelgroep

Elmer richt zich naar ouders met kinderen tussen 0 en 3 jaar die niet of niet onmiddellijk terecht kunnen in de reguliere kinderopvang. Meer specifiek gaat het om werklozen die een opleiding volgen, gaan solliciteren, plots werk gevonden hebben, als PWA-er werken, gezinnen in crisissituaties wegens medische, psychologische of familiale problemen (*PWA : plaatselijk werkgelegenheidsagentschap – red.*).

Ook kinderen die in moeilijke omstandigheden opgroeien, maken deel uit van de doelgroep.

Tijdens de schoolvakanties en op woensdagnamiddag worden in beperkte mate ook kinderen tot 6 jaar opgevangen. Bij voorkeur zijn dit broers of zusjes van kinderen die in Elmer opgevangen worden of kinderen die vroeger reeds in Elmer opgevangen werden.

Doelstellingen

Naar de kinderen :

- kwalitatieve occasionele kinderopvang bieden, met aandacht voor het stimuleren van de ontwikkeling van de kinderen ;
- hefboom in de kansarmoedebestrijding zijn, door het begeleiden van de overstap naar de kleuterschool ;
- multiculturele opvang organiseren.

Naar de ouders :

- laagdrempelige opvang realiseren ;
- ouderbetrokkenheid en -participatie realiseren ;
- draagkracht verhogen en draaglast verlagen ;
- ondersteunen van het vormen van sociale netwerken ;
- voorwaardenscheppend zijn ten aanzien van laaggeschoolde, langdurig werklozen die een cursus of beroepsopleiding volgen ;
- integratie in andere maatschappelijke instellingen, waaronder reguliere kinderopvang en onderwijs.

Naar de kinderverzorgsters :

- opleiding tot kinderverzorgster van negen langdurig werkloze vrouwen met beperkte scholing als hulpkinderverzorgster ;
- tewerkstelling van negen langdurig werkloze vrouwen met beperkte scholing als hulpkinderverzorgster en ervaringsdeskundige.

Activiteiten

Elmer is een kleinschalig, Nederlandstalig opvangproject, opgestart in Schaarbeek en gevestigd in een gewoon rijhuis in het hart van de volkse wijk. Er kunnen veertien kinderen gelijktijdig opgevangen worden. Bij de inschrijving wordt steeds voorrang gegeven aan kinderen wier ouders een opleiding volgen. Het initiatief is echter op zoek naar een nieuwe infrastructuur, met een grotere opvangcapaciteit.

Begin 1999 opende het initiatief een tweede afdeling op het gelijkvloers van het WOK-gebouw in

Kuregem, eveneens met een opvangcapaciteit van veertien plaatsen (*WOK : Wijkontwikkeling Kuregem – red.*).

Elmer is geopend op weekdagen van 8 uur tot 18 uur. Op vrijdagmiddag worden geen kinderen opgevangen. Op deze manier kan het teamoverleg structureel ingebouwd worden.

Veel kinderen uit de doelgroep van Elmer komen met een zekere ontwikkelingsachterstand in de eerste kleuterklas aan. De bedoeling is om deze kinderen basiservaring te laten opdoen die voldoende uitdagend is om de interesse van de kinderen te wekken. De aanwezigheid en knowhow van de kleuterleidster zijn hierin essentieel.

Het is eveneens de bedoeling om elk kind individueel te benaderen en in te spelen op de specifieke noden. De allochtone kinderverzorgsters spelen hierin een cruciale rol.

Op het vlak van opvoedingsondersteuning zijn, naast de dagelijkse informele contacten, verscheidene activiteiten georganiseerd, zoals bijvoorbeeld een tweehandsbeurs voor kinderkleding, vorming rond leesstimulering, schoolkeuzebegeleiding, ...

Elmer is tegelijkertijd een tewerkstellingsinitiatief voor laaggeschoolde vrouwen die met een alternierend systeem een kwalificatieopleiding in de kinderverzorging volgen.

Sporadisch biedt Elmer een extra dienstverlening in het weekend, op vraag van een bepaalde dienst of organisatie die een activiteit voor ouders heeft georganiseerd. Deze opvang wordt niet georganiseerd in de lokalen van het initiatief, maar ter plaatse.

Samenwerkingsverbanden

Elmer participeert in activiteiten en manifestaties die in de wijk worden georganiseerd en neemt geregeld deel aan het Schaarbeekse overlegplatform van de kinder- en vrouwenwerking.

Daarnaast bestaat er nog een al dan niet intensieve samenwerking met onder meer volgende instanties : de OCMW's van Schaarbeek en Kuregem, het CKG Ganshoren, NIVO Brussel, Coördinatie Sociaal Netwerk Anderlecht, het PZC, kinderdagverblijven uit de buurt, ... (*CKZ : centrum voor kinderverzorg en gezinsondersteuning ; NIVO : Nederlandstalig Initiatief voor Vorming en Opleiding ; PZC : preventieve zorgcentrum – red.*)

Middelen

Subsidiëring via Kind en Gezin.

Personeelsbezetting + kwalificaties personeel

De opvang wordt verzorgd door een multicultureel team, per locatie bestaande uit een maatschappelijk assistente, een kleuterleidster en vier begeleiders in opleiding.

De begeleiders zijn laaggeschoolde, langdurig werkloze vrouwen die de kans krijgen op termijn van drie jaar een diploma te halen van kinderverzorgster. Deze mensen zijn geselecteerd uit de groep die Elmer als zijn doelgroep beschouwt. Het zijn dus ervaringsdeskundigen die de lage drempel van het initiatief realiseren. De selectie gebeurt aan de hand van een doordachte vragenlijst. Bij de start krijgen ze een intensieve vooropleiding van zes weken.

Bevoegde administratie

Kind en Gezin.

Paul Van Grembergen

De Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt gesubsidieerd door de afdeling Jeugd en Sport in het kader van het decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid. In 2003 zal de Vlaamse Gemeenschapscommissie 980.460 euro ontvangen voor de ondersteuning van Nederlandstalige jeugdwerkinitiatieven in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Hierbij de lijst van de jeugdinitiatieven die via de jeugddienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie ondersteuning krijgen. Dezelfde lijst werd ook bezorgd aan minister Delathouwer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, in antwoord op dezelfde schriftelijke vraag.

1. Taalactivering voor kinderen en jongeren : zie de gemeenten Sint-Jans-Molenbeek en Sint-Lambrechts-Woluwe.
2. Animatie voor kinderen en jongeren : hierbij gaat het om initiatieven in de vrije tijd.

Voor projecten in de enge betekenis : zie **bijlage 1** (met initiatieven in de gemeenten Brussel, Schaarbeek, Etterbeek, Elsene, Sint-Gillis, Anderlecht, Sint-Jans-Molenbeek, Koekelberg,

Jette, Evere, Watermaal-Bosvoorde, Ukkel, Vorst en Sint-Lambrechts-Woluwe).

De sportinitiatieven vallen niet onder de bevoegdheid van de minister van Jeugd.

Voor de jongereninformatiepunten, het jeugdwerk en andere jeugdinitiatieven : zie **bijlage 2**. Dit is een print van de jeugdgids 2002 van de Jeugddienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. In **bijlage 3** worden een aantal wijzigingen hierop aangebracht.

- 3 - 5. De materies vermeld in de andere vragen vallen niet onder de bevoegdheid van de minister van Jeugd.
6. Professionele ondersteuning in de tweede lijn wordt gegeven door de hoofdstedelijke verbonden van jeugd- en jongerenbewegingen, door het grootstedelijk jeugdcentrum Jeugd en Stad, door de gemeentelijke jeugddiensten, door de gemeenschapscentra, door de Vlaamse Gemeenschapscommissie zelf (zie jeugdgids).
7. Al deze initiatieven worden ondersteund via de jeugddienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. De toekomstperspectieven zijn afhankelijk van de individuele initiatiefnemers en de vrijwilligersgroep die zich hiervoor inzet.
8. De Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft geen zicht op de personeelsbezetting en de kwalificaties van het personeel. De methodiek is zeer variabel : spel is een sterke constante. Zie verder de activiteiten en doelgroep vermeld in de lijsten.

Marleen Vanderpoorten

In eerste instantie kan, voor het *geheel van de vragen*, nogmaals worden verwezen naar de structurele bijkomende omkadering waarin voorzien is voor het Brusselse Nederlandstalige onderwijs.

Voor de Brusselse scholen gelden speciale normen, waardoor de personeelsomkadering voor hetzelfde aantal leerlingen in Brussel hoger ligt dan in de rest van Vlaanderen. Personeelsleden die bewijzen dat ze beide landstalen beheersen, krijgen een bijkomende vergoeding bij hun wedde. Binnen het gelijke-onderwijskansenbeleid wordt voor Brusselse scholen voor de toekenning van de bijkomende lestijden of uren-leraar rekening gehouden met een extra wegingscoëfficiënt van 1,5. Al deze maatregelen betekenen bijkomende middelen voor de

Brusselse scholen om te kunnen omgaan met de complexe leersituatie van de Brusselse leerlingen.

Wat betreft *de eerste en de vierde vraag* ondersteunt de Vlaamse onderwijsoverheid sinds 1990 het Steunpunt NT2. Eén van de opdrachten van het Steunpunt is het ontwikkelen van materialen die het taalvaardigheidsonderwijs in Vlaamse scholen optimaliseren. Een deel van de uitgetrokken middelen is steeds met dit doel gebruikt. Zowel vóór als na 1999 zijn heel wat didactische materialen en/of taalmethodes ruim beschikbaar gesteld, en dit zowel voor het kleuter-, het lager als het secundair onderwijs. Een lijst vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage 4** bij dit antwoord.

Ook wat de *vijfde vraag* betreft, kan naar het Steunpunt NT2 worden verwezen, dat op het vlak van taal en taalbeleid binnen de school een aantal materialen heeft ontwikkeld en ter beschikking gesteld. Een lijst vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage 5** bij dit antwoord.

Alle ontwikkelde materialen die het Steunpunt in eigen beheer kan uitgeven, worden tegen productieprijs beschikbaar gemaakt voor de Vlaamse scholen. Deze materialen staan uiteraard ook ter beschikking van Brusselse scholen. Het is onmogelijk na te gaan welke of in welke mate Brusselse scholen deze materialen in hun lespraktijk implementeren. Naar aanleiding van een evaluatieonderzoek van het Steunpunt NT2 over de VBB-procesen, is gebleken dat de scholen die deelnemen aan het VBB-project zich zeer bewust zijn van de complexe talige situatie waarin zij zich bevinden. Zij kennen de bestaande materialen en gebruiken ze. De stimulerende rol die het Voorrrangsbeleid Brussel (VBB) terzake speelt, is hier niet vreemd aan.

Wat de *zesde vraag* betreft.

Zowel het Steunpunt NT2 als de VZW VBB voorzien in een professionele ondersteuning vanuit de tweede lijn. Sinds 1990 is één van de opdrachten van het Steunpunt NT2 het bieden van nascholing die het taalvaardigheidsonderwijs optimaliseert. Een deel van de uitgetrokken middelen is steeds met dit doel gebruikt. Dit resulteert in jaarlijks meer dan 450 uren nascholing voor meer dan 6.000 deelnemers. Het is onmogelijk op korte termijn exact na te gaan in welke mate hier Brusselse scholen/personeelsleden aan hebben deelgenomen. Het Steunpunt stelt dat het aandeel Brusselse onderwijspersoneelsleden bij de deelnemers aan de nascholingen groter is dan hun relatieve vertegenwoordiging in het Vlaamse lerarenkorps. Dit wijst

op een grote, en sinds de start van het VBB nog verder toenemende gevoeligheid voor de complexe onderwijssituatie.

Sinds 2000 is in Brussel de VZW VBB (Vorrangsbeleid Brussel) opgericht en werkzaam. Via begeleiding op maat van de school wil de VZW de kwaliteit van het Brusselse onderwijs verder verhogen. Er is specifieke aandacht voor taalvaardigheidsonderwijs en taalbeleid. Er nemen op dit ogenblik 52 basisscholen deel aan het project. De zevende en de achtste vraag betreffen de inhoudelijke en organisatorische vorm van de ondersteuning.

Het Steunpunt NT2 ontvangt jaarlijks middelen uit de onderwijsbegroting, oorspronkelijk via overeenkomsten, sinds 1999 via een erkenning met een jaarlijks te herzien subsidiebesluit. Het Steunpunt staat onder leiding van prof. dr. Kris Vandenbranden en wordt vanuit de administratie opgevolgd via een stuurgroep van ambtenaren van het departement Onderwijs en buitenlandse (i.c. Nederlandse) experts.

Het Steunpunt heeft als opdrachten : (1) de ondersteuning van het onderwijsveld (wat gebeurt via nascholing) ; (2) de ontwikkeling van materialen ; en (3) het uitvoeren van wetenschappelijk onderzoek op het gebied van taalleren en taal(vaardigheids)onderwijs. Het Steunpunt kan hiervoor een beroep doen op een subsidie van maximaal 600.000 euro in 1999 (jaarlijks geïndexeerd). Er is in negen wetenschappelijke medewerkers per jaar voorzien voor deze drie opdrachten.

Voor professionalisering gebruikt het Steunpunt een waaier aan methodieken, gaande van centraal georganiseerde initiatieven tot en met schoolgerichte nascholing, waarbij het Steunpunt individuele klasleerkrachten coacht. Bij zijn materiaalontwikkeling bewaakt het Steunpunt dat de beschikbare materialen op een wetenschappelijk verantwoorde wijze tot stand komen, ruim getest zijn, inhoudelijk afgestemd zijn op de geldende eindtermen en een grote onmiddellijke praktische bruikbaarheid vertonen. Beide opdrachten worden ondersteund door intensief gebruik van de resultaten van wetenschappelijk onderzoek.

De VZW VBB heeft als doel (1) het vergroten van de professionaliteit van leerkrachten met het oog op het verkleinen van leer- en ontwikkelingsachterstanden bij leerlingen ; (2) het optimaliseren van de samenwerking en coördinatie tussen de verschillende onderwijsparticipanten ; en (3) het verhogen van het coördinerend vermogen van de scholen.

Om dit te bereiken, is het VBB actief op vier werke terreinen : taalvaardigheidsonderwijs Nederlands, omgaan met diversiteit en differentiatie, samenwerking met ouders en samenwerking en coördinatie met andere onderwijsparticipanten. Als methodiek staat begeleiding op maat van de school centraal, en dit na een uitgebreide beginsituatieanalyse en behoeftendetectie. Visie, na te streven doelen en werkwijzen komen ruimschoots aan bod in het beleidsplan, de jaarverslagen en de evaluatieverslagen van het VBB-project.

Op dit ogenblik zijn via het VBB-project dertien begeleiders werkzaam in 72 basisscholen van het Nederlandstalige Brusselse onderwijsveld. Hierdoor bereikt het VBB 1.167 leraren en 75 directies.

Binnenkort zullen de resultaten van een eerste procesmatige evaluatie van de werking van de VBB – uitgevoerd door de KU Leuven (Steunpunt NT2), de UG (Steunpunt ICO) en de VUB – aan het parlement bekendgemaakt worden (24/04/03) (*KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven ; NT2 : Nederlands Tweede Taal ; UG : Universiteit Gent ; ICO : Intercultureel Onderwijs ; VUB : Vrije Universiteit Brussel – red.*).

Bijlage 4

Didactische materialen en/of taalmethodes beschikbaar vóór 1999

Basisonderwijs

- "Kleutertaal Leidstertaal" (bekend als de "bronnenboeken") : stimuleren taalvaardigheid kleuters.
- "Toren van Babbel" : kant-en-klaar lesmateriaal voor taalvaardigheidsonderwijs dat de hele lagere schoolperiode overspant, inhoudelijk afgestemd op de eindtermen basisonderwijs.
- "Joker" : integratie van anderstalige nieuwkomers in de reguliere klas in het basisonderwijs.

Didactische materialen en/of taalmethodes beschikbaar na 1999

Basisonderwijs

- "Leesprikkels voor het eerste leerjaar" : kant-en-klare activiteiten om tijdens het tweede en het derde trimester van het eerste leerjaar op een geïntegreerde manier te werken aan technisch lezen, begrijpend lezen en leesplezier. Het materiaal vormt een interessante aanvulling bij

de methodes voor aanvankelijk leren lezen, die vooral focussen op de ontwikkeling van de technische leesvaardigheid.

- "Goochelen met woorden" : de uitbouw van functionele taalvaardigheid Nederlands voor anderstalige nieuwkomers in het basisonderwijs, met de mondelinge taalvaardigheid centraal. De verschillende delen volgen elkaar op met een stijgende moeilijkheidsgraad.

Secundair onderwijs

- "Tatami-reeks" (Taalvaardigheidstaken voor het Middelbaar Onderwijs) : taak- en leerlinggericht materiaal voor de bevordering van de schoolse taalvaardigheid van de leerlingen door de leerkracht Nederlands in de eerste en tweede graad. Schriftelijke vaardigheden staan centraal, maar ook mondelinge vaardigheden komen aan bod. De taken vormen per deel één project en creëren een motiverende taakomgeving die leidt tot begeleid zelfstandig leren en leren leren.
- "Sesam-reeks" : lesmateriaal voor de eerste graad, ter bevordering van de vaardigheid om complexe talige informatie te verwerken. Zowel bruikbaar in homogeen taalzwakke klassen, als in zeer heterogene klasgroepen. De delen vormen een traject van taaltaken met toenemende complexiteit.

- "Taalkit" : lesmateriaal van steeds toenemende complexiteit, dat anderstalige nieuwkomers de taalvaardigheid wil bijbrengen nodig om als leerende en als individu te kunnen functioneren op school.

Materialen rond taal en taalbeleid binnen scholen, beschikbaar vóór 1999

Basisonderwijs

- "TAL" (Taalvaardigheidstoets Aanvang Lager Onderwijs) : signaaltoets eind derde kleuterklas, bekijkt of kleuters over voldoende taalvaardigheid beschikken om in het eerste leerjaar in te stromen.
- "TAL-K" : een afgeleide van TAL voor het begin van de derde kleuterklas. Door beide toetsen (TAL-K en TAL) te gebruiken, kan de kleuterleid(st)er vorderingen in taalvaardigheid vaststellen.

Materialen rond taal en taalbeleid binnen scholen, beschikbaar na 1999

Basisonderwijs

- "KOBİ-TV" (Kleuterobservatie-instrument Taalvaardigheid) : leid(st)ers van de tweede kleuterklas kunnen op een efficiënte en kleuter-vriendelijke manier de taalvaardigheid van jonge kleuters in kaart brengen. Het gebruik van een observatieschaal laat toe via kleine waarnemingen de vorderingen in taalvaardigheid van de kleuters te volgen. Het handboek bevat aanbevelingen over hoe de leid(st)ers met de resultaten van afnames (in het bijzonder van zwak taalvaardige leerlingen) kunnen omgaan.
- "VLOT" : leerlingvolgsysteem taalvaardigheid met drie toetsmomenten per leerjaar, voor de vier vaardigheden (lezen, schrijven, luisteren, spreken), inhoudelijk afgestemd op de eindtermen (*VLOT : Volgsysteem Lager Onderwijs Taalvaardigheid – red*).
- "Leesrijk school- en klasklimaat. Een schat aan le(e)sideeën voor het basisonderwijs" : een boek met ideeën en didactische tips voor het werken aan leesvaardigheid en leesbevordering in de lagere school, specifiek met het oog op de leesbevordering van kansarme allochtone en autochtone kinderen.
- "Good practices basisonderwijs" : een video met het verhaal van scholen/leerkrachten die hun taalbeleid en taalvaardigheidsonderwijs hebben geoptimaliseerd, en duidelijke leereffecten ressorteren bij de leerlingen. De video dient voorlopig als illustratiemateriaal bij nascholingen. Een autonoom bruikbare en dus breed verspreidbare versie is gepland.

Secundair onderwijs

- "TAS" (Taalvaardigheidstoets Aanvang Secundair Onderwijs) : toets met vier functies: peilen van schoolse taalvaardigheid, instroomtoets, diagnostische toets en hefboom voor leerlinggericht onderwijs via behoeftendetectie.
- "Tasan" (Toets Aanvang Secundair Anderstalige Nieuwkomers, 12-15 jaar) : uitstroomtoets voor de onthaalklas met een diagnose- en signaalfunctie. De toets geeft informatie over de taalvaardigheid van de leerling, zijn/haar noden bij de vervolgoegang in het reguliere onderwijs en de inhoud en aanpak van het onthaalonderwijs zelf.

Beide onderwijsniveaus

- "Multimediale sensibiliseringsmodule rond Nederlands als instructietaal" : cd-rom voor leerkrachten van alle vakken (dus vooral de niet-taalklassen) die hen bewust maakt van het primordiaal belang van taal in elk vak bij het opzetten van onderwijsleerprocessen en van de hinderpalen die zij voor hun leerlingen (vaak onbewust) opwerpen met de gebruikte instructietaal. De gebruikers krijgen taken die hen doen ervaren wat instructietaal complex en moeilijk maakt (voor zwak taalvaardige leerlingen).
- "Taalbeleidsinstrument voor de screening van taalvaardigheidsonderwijs binnen het gelijksoortig onderwijskansenbeleid" : een instrument waarmee een schoolteam het eigen handelen en denken met betrekking tot taalvaardigheidsonderwijs en taalbeleid in kaart brengt. Hierdoor kan het team komen tot een stand van zaken enerzijds en een concreet plan, doelstellingen en acties anderzijds. Kleuter-, lager en secundair onderwijs hebben aparte versies.

Guy Vanhengel

Als minister bevoegd voor Hoofdstedelijke Aangelegenheden beschik ik over een projectsubsidiepot, via dewelke ik onder andere projecten subsidieer die in Brussel het gebruik van de Nederlandse taal promoten.

Het behelst volgens de subsidiegids "projecten die het aanbod aan taallessen diversifiëren, uitbreiden of verrijken. We denken hier aan aangepaste cursussen voor specifieke doelgroepen (minderjarigen, ouders, ...), of aan taalopleidingen in combinatie met een beroepsopleiding. Bijzondere aandacht gaat naar projecten die samenwerkingsverbanden creëren tussen de verschillende taallessaanbieders. Taallessen zonder meer worden niet gesubsidieerd". Het gaat hier dus niet uitsluitend om initiatieven voor jongeren.

Sinds 1999 werden de volgende initiatieven gericht op jongeren, via dit kanaal gesubsidieerd.

1999

Nihil.

2000

- Centrum West (1080 Brussel) : Musketiers in Concert

- Vereniging voor Marokkaanse Jongeren (1080 Brussel) : Nederlandse Taalanimatie voor 13-16-jarigen

2001

- Mini-Anneessens (1000 Brussel) : Spelenderwijs Nederlands leren
- De boekenbende aan huis (1030 Brussel) : Zo knuffel ik het Nederlands
- Verbond van Latijns-Amerikaanse Verenigingen in het Brussels Gewest (1030 Brussel) : In de open lucht van de Nederlandstalige cultuur
- Jonge Kamer Brussel (1050 Brussel) : Debating voor scholieren
- Centrum West (1080 Brussel) : Mobiele Fanfarappers
- GC Roodebeek (1200 Brussel) : Taalrap

2002

- Chicago Multicultureel Jongeren centrum (1000 Brussel) : Chicago swing

Anderzijds verschijnt sinds 1999 om de twee jaar op initiatief van de Vlaamse Gemeenschap-Hoofdstedelijke Aangelegenheden en de Vlaamse Gemeenschapscommissie de gids *Spraakmaker*, een inventaris van het aanbod aan taallessen Nederlands in het Brussels Hoofdstedelijke gewest. De eerste gids uit 1999 was beperkt tot een gestructureerd overzicht van het aanbod aan taallessen Nederlands voor volwassenen, maar de tweede uitgave van 2001 bevatte een afzonderlijk luik, met het aanbod dat specifiek gericht is op taalcursussen Nederlands voor kinderen en jongeren (taalkampen, taalstages, talenworkshops, taallessen). Tegen de zomer van 2003 zal een nieuwe, geactualiseerde uitgave van de *Spraakmakergids* worden uitgegeven, waarin ook een nieuwe rubriek rond taalstimulerende activiteiten (praatcafés, conversatiegroepen, ...) zal worden ingelast. In het kader van de nieuwe uitgave van de *Spraakmakergids* werden trouwens alle Brusselse gemeenten aangeschreven met de vraag een overzicht te geven van door hen georganiseerde of gesubsidieerde taallessen Nederlands. In *Spraakmaker* worden dus niet alleen door de Vlaamse overheid gesubsidieerde initiatieven opgenomen, maar alle initiatieven rond taallessen Nederlands die ons worden gemeld.

Tot slot kan ik nog de oprichting van het Brussels Huis van het Nederlands vermelden. Het project Huis van het Nederlands vindt zijn oorsprong in de eindconclusies en beleidsaanbevelingen die tijdens de rondetafelconferentie NT2 van 24 mei 2002 werden geformuleerd en heeft als opzet het aanbod taallessen Nederlands samen te brengen met het oog op betere onderlinge afspraken, het bundelen van inspanningen en een betere afstemming van vraag en aanbod. In totaal selecteerde collega Vanderpoorten zeven steden in Vlaanderen (waaronder Brussel) die in deze beginfase in aanmerking kwamen voor de oprichting van een Huis van het Nederlands. Ik besliste daarop om het Brussels Huis van het Nederlands evenwel een meer uitgebreide opdracht mee te geven dan de Huizen van het Nederlands in de rest van Vlaanderen. De drie opdrachten voor het Brussels Huis van het Nederlands kunnen als volgt samengevat worden :

- het optimaliseren van de organisatie van vraag en aanbod taallessen Nederlands als Tweede Taal ;
- de inhoudelijke kwaliteitsondersteuning van het aanbod taallessen en taalinitiatieven Nederlands als Tweede Taal ;
- taalpromotie die in de Brussels context plaatsvindt en een verantwoorde invulling geeft aan promotie en dienstverlening op het vlak van het gebruik van het Nederlands.

Het Brussels Huis van het Nederlands zal vanzelfsprekend ook aandacht schenken aan initiatieven voor anderstalige jongeren waarbij het Nederlands een centrale rol vervult.

(Bovenvermelde bijlagen 1, 2 en 3 liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 161
van 28 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gemeentelijke inburgeringstrajecten – Stand van zaken

De Vlaamse inburgeringstrajecten 2002 hebben betrekking op de periode november 2002-oktober 2003. De uitvoering ervan is dus nu volop bezig. Ook heel wat gemeenten trekken nu, in 2003, middelen uit om nog extra trajecten te organiseren.

Tijdens de bespreking van het inburgeringsdecreet in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen werd erop gewezen dat het meer dan ooit onzeker is dat deze middelen in 2003 even hoog zouden blijven als in het voorbije jaar : de specifieke SIF-middelen bestaan immers niet meer als dusdanig, en anderzijds zijn er de eigen trajecten van de Vlaamse Gemeenschap, waarvan aangekondigd werd dat zij de lokale initiatieven zouden overnemen (SIF : Sociaal Impulsfonds).

Er werd in de commissie dan ook gevraagd aan de minister om te bewaken dat het totaal aantal door lokale overheden aangeboden trajecten voor nieuwkomers even hoog zou blijven, om het uitgezette groeipad te kunnen volgen.

1. Welke gemeenten bieden, eventueel in een samenwerkingsverband, trajecten aan voor nieuwkomers uit eigen middelen ?

Om hoeveel trajecten gaat het in elk van deze gemeenten ?

2. Welke gemeenten bieden, eventueel in een samenwerkingsverband, trajecten aan voor andere dan de huidige afgelijnde doelgroep nieuwkomers ?

Om hoeveel trajecten gaat het in elk van deze gemeenten ?

Antwoord

Hieronder kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst van de gemeenten vinden die trajecten aanbieden aan nieuwkomers of aan andere dan de huidige afgelijnde doelgroep uit eigen middelen met het budget 2003.

Antwerpen

SIF/Stedenfonds : 433.813,67 euro.

Besteding :

- aanvulling bij het budget van IOP (inburgering van minderjarigen) ;
- ondersteuning van zelforganisaties voor inburgering van oudkomers (aantal trajecten is nog niet bekend) ;
- aanbod voor meerderjarige niet-doelgroepnieuwkomers in samenwerking met de particu-

liere integratiesector (aantal trajecten nog niet bekend) ;

- ± 80 trajecten aan doelgroepnieuwkomers.

(IOP : Informatie- en Oriëntatiepunt voor Minderjarige Nieuwkomers – red.)

Gent

Overgang SIF/Stedenfonds 1/1/2003-30/6/03 : 280.482 euro.

Stedenfonds 1/7/2003-31/12/2003 : 164.611 euro.

SIF/Stedenfonds OCMW 1/1/2003-31/12/2003 : 37.417 euro.

Reguliere middelen : 22.554 euro.

Totaal : 505.074 euro.

Besteding : 147 trajecten voor doelgroepnieuwkomers.

Mechelen

Stedenfonds : 170.000 euro.

Besteding : enkel trajecten voor andere dan de huidige doelgroep nieuwkomers. Het aantal is nog niet bekend.

34 gemeenten in de provincie Antwerpen¹.

Reguliere gemeentemiddelen : totaal 68.374,71 euro.

Bijkomende middelen van de provincie : 24.789,35 euro.

Totaal : 93.164,06 euro.

¹ Arendonk, Beerse, Boechout, Boom, Bornem, Borsbeek, Grobbendonk, Hemiksem, Herenthout, Herselt, Hoogstraten, Lier, Merksplas, Mol, Niel, Oud-Turnhout, Retie, Schelle, Sint-Katelijne-Waver, Turnhout, Willebroek, Zwijndrecht, Baarle-Hertog, Balen, Herentals, Hove, Meerhout, Nijlen, Olen, Putte, Puurs, Sint-Amands, Vosse-laar, Wijnegem.

Besteding : 45 trajecten voor doelgroepnieuwkomers

Genk

Ex-SIF 2003 (tot 30/06/03) : 67.616 euro.

Stad Genk gesco : 17.413,44 euro.

Totaal : 85.029,44 euro.

Besteding : aanvulling op het budget voor de 90 inburgeringstrajecten gefinancierd met Vlaamse middelen.

(gesco : gesubsidieerde contractueel – red.)

Hasselt

Reguliere gemeentemiddelen : 29.461,91 euro.

Besteding : aanvulling op het budget voor de 60 inburgeringstrajecten gefinancierd met Vlaamse middelen (financiering 0,75 VTE coördinatie).

(VTE : voltijdse equivalent – red.)

Ham, Heusden-Zolder, Leopoldsburg

Ex-SIF Heusden-Zolder : 33.000 euro.

Gesco Heusden-Zolder : 22.000 euro.

Totaal : 55.000 euro.

Besteding :

- trajecten voor 20 niet-doelgroepnieuwkomers ;
- aanvulling op het budget voor de 45 inburgeringstrajecten gefinancierd met Vlaamse middelen (trajectbegeleiding).

Zeven gemeenten uit het Waasland

Reguliere gemeentemiddelen :

Beveren : 7.436,80 euro,
 Kruibeke : 1.239,46 euro,
 Temse : 4.214,18 euro,
 Sint-Gillis-Waas : 1.239,46 euro,
 Stekene : 2.478,93 euro,
 Sint-Niklaas : 64.452,32 euro,
 Lokeren : 22.310,42 euro,

Totaal : 103.371,60 euro.

Besteding : 90 trajecten voor doelgroepnieuwkomers.

Oostende

Reguliere middelen gesco : 68.000 euro.

Ex-SIF (tot 30/6/03) : ± 4.375 euro (het is nog onduidelijk of dit gecontinueerd wordt).

Besteding : 50 trajecten voor doelgroepnieuwkomers.

Vraag nr. 162
van 28 maart 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Borstvoeding – Promotie-initiatieven

Wereldwijd wordt het belang van borstvoeding gepromoot. Zo is er elk jaar in samenwerking met Unicef een Internationale Week van de Borstvoeding. Ook Kind en Gezin voert een vrij intense actie voor borstvoeding. Men tracht te starten met ondersteuning tijdens de zwangerschap of, in aansluiting met het ziekenhuis, onmiddellijk na het ontslag uit het ziekenhuis. Nadien wordt dit in het kader van het geregeld huisbezoek verder opgevolgd. Door allerlei wettelijke maatregelen op de arbeidsplaats wordt een borstvoedingsvriendelijke omgeving gecreëerd. Ook diensten voor kraamhulp of thuiszorg, het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie (VIG), ... zullen hieromtrent allicht initiatieven nemen.

Studies wijzen uit dat enerzijds de keuze voor borstvoeding ook al lang voor de zwangerschap gemaakt wordt, en dat anderzijds de overgang van ziekenhuis naar thuissituatie aanleiding is om te stoppen met borstvoeding. Voor het eerste is informatie en sensibilisatie zeker bij jongere vrouwen en mannen essentieel, voor het tweede begeleiding door een vroedkundige of verpleegkundige. In sommige landen wordt er in een tegemoetkoming voorzien voor vroedkundigen/verpleegkundigen om deze begeleiding op te nemen. Verder staat vast dat bepaalde doelgroepen minder voor borstvoeding (blijven) kiezen, onder andere lagergeschoolden en een stijgend aantal "migranten". Allicht zijn er hiervoor naast culturele ook nog andere oorzaken.

Naast deze inspanningen werd onlangs in een reclamecampagne het beeld van de vrouw die borstvoeding geeft, misbruikt : terecht kwamen hierop heel wat negatieve reacties binnen. Het degradeert dit positieve beeld dat nodig is om borstvoeding meer acceptabel te maken.

1. Welke maatregelen of sensibiliserende acties worden er uitgevoerd door Kind en Gezin of door andere initiatiefnemers om borstvoeding te promoten bij jongeren en in de maatschappij als geheel ?
2. Is de thuisbegeleiding door Kind en Gezin en andere diensten voor jonge moeders die in het ziekenhuis voor borstvoeding opteerden, intenser ?

Gebeurt dit door frequentere bezoeken of andere maatregelen ?

3. Hebben Kind en Gezin of andere initiatiefnemers acties ontwikkeld specifiek gericht op migrantengroepen (lagergeschoolden en/of andere groepen) die moeilijker bereikt worden ?

Welke ? Met welk resultaat ?

4. Welke mogelijkheden heeft de minister, zowel vanuit haar bevoegdheid Gezondheid als vanuit Gelijke Kansen, om te ageren tegen campagnes die een positief borstvoedingsklimaat verhinderen ?

Antwoord

1. De sensibiliserende acties vanuit Kind en Gezin om borstvoeding te promoten, zijn in eerste instantie gericht op de specifieke doelgroep van Kind en Gezin, namelijk aanstaande ouders en ouders met jonge kinderen van 0 tot 3 jaar. Voor deze doelgroep promoot Kind en Gezin het geven van borstvoeding via de infovergaderingen "Kind op Komst", via het kraambezoek, via de huisbezoeken, via de consulten op het consultatiebureau van het jonge kind en via de regiopermanentie. Mede door het uitvoeren van deze acties wordt de directe omgeving van moeder en kind gesensibiliseerd.

Andere sensibiliserende acties die Kind en Gezin mee opzet en ondersteunt, zijn vooral gericht op de promotie van borstvoeding. Deze acties zijn dus meer algemeen, en minder gericht op de specifieke doelgroep van Kind en Gezin. Ik vermeld in deze context de volgende initiatieven.

Week van de Borstvoeding

Elk jaar wordt van 1 tot 7 augustus de Week van de Borstvoeding georganiseerd. Kind en Gezin werkt hieraan sinds enkele jaren mee. In 2002 hebben zeventien regiohuizen specifieke aandacht besteed aan deze Week van de Borstvoeding. Dit gebeurt telkens in nauwe samenwerking met de Vereniging voor Begeleiding en Bevordering van Borstvoeding. Het specifiek ontwikkelde materiaal voor deze Week wordt via de activiteiten van het regioteam verdeeld.

Project "Borstvoeding Natuurlijk" regioteam Leuven

Sinds 1998 investeert het regioteam Leuven in een intensieve actie "Borstvoeding Natuurlijk".

De vooropgezette doelstellingen waren :

- het hoog niveau van het aantal starters met borstvoeding (80%) behouden ;
- het aantal moeders die op drie maanden borstvoeding geven, verhogen ;
- omgeving borstvoedingsvriendelijk maken.

Voor het realiseren van deze doelstellingen werd een samenwerking gerealiseerd met relevante actoren uit de omgeving, zoals lokale handelaars, horecaverenigingen en kinderdagverblijven.

Brochure "Borstvoeding de ideale start"

Sinds jaren beschikt Kind en Gezin over een uitgebreide en informatieve brochure ter bevordering en ondersteuning van borstvoeding. Deze brochure is gratis en wordt via diverse kanalen beschikbaar gesteld voor ouders, met name via de bibliotheek van Kind en Gezin (telefonisch en via mail), via de regiohuizen, via de infomomenten "Kind op Komst" voor zwangere vrouwen en via het moederboekje dat door de behandelende arts aan aanstaande ouders wordt gegeven.

De brochure is geschreven op maat van de ouders, maar ze wordt ook gratis ter beschikking gesteld van alle andere geïnteresseerden. Uit de praktijk blijkt dat bijvoorbeeld ook heel wat studenten deze brochure aanvragen. Wat niet onbelangrijk is, omdat zo een doelgroep wordt bereikt die nog een oordeel moet vormen over een eventuele voedingskeuze.

Affiche Borstvoeding

Recentelijk maakte Kind en Gezin tien informatieve affiches die handelen over de tien belangrijkste actuele thema's rond het jonge kind. E kwam in deze context ook een affiche ter promotie van borstvoeding.

Deze affiches worden uitgehangen op de consultatiebureaus en in de regiohuizen van Kind

en Gezin. Mede door de affiche worden alle bezoekers van het consultatiebureau gesensibiliseerd.

Vernieuwde website

Sinds maart 2003 is de nieuwe website van Kind en Gezin on line. Deze website bevat heel wat informatie voor (aanstaande) ouders met jonge kinderen. Voeding is een van de thema's die grondig uitgewerkt zijn. Het thema "borstvoeding" komt uitgebreid aan bod, wat bijdraagt tot de promotie en bevordering ervan.

De informatie is in eerste instantie gericht op de doelgroep van Kind en Gezin, maar is uiteraard ook te consulteren door andere geïnteresseerden. Deze informatieve website draagt bij tot het sensibiliseren van het ruime publiek.

Kind en Gezin als borstvoedingsvriendelijke instelling

Kind en Gezin heeft zich als doel gesteld op een adequate wijze borstvoeding te promoten en desbetreffende ondersteuning te bieden aan alle (toekomstige) ouders en hun omgeving. Dit betekent dat Kind en Gezin moet onderzoeken hoe de organisatie, rekening houdende met het personeelsstatuut en ongeacht de beroepsactiviteiten, initiatieven kan nemen om het langer geven van borstvoeding bij de eigen werknemers te stimuleren.

Er zijn binnen de organisatie heel wat mogelijkheden voor de personeelsleden om langer thuis te blijven zodat ze langer borstvoeding kunnen geven. Ondanks het ontbreken van het wettelijk kader voor de Vlaamse ambtenaren, zijn de personeelsleden van Kind en Gezin in de mogelijkheid gesteld om ook de borstvoedingspauzes op te nemen.

Bekendmaking borstvoedingspauzes

Vanaf juli 2002 geldt in België een arbeidsregeling met betrekking tot borstvoedingspauzes. Kind en Gezin heeft actief meegewerkt om het bestaan van de borstvoedingspauzes kenbaar te maken via de regioteamleden van Kind en Gezin en via de opvangvoorzieningen. Dit ondersteunt werkende moeders die borstvoeding langer willen aanhouden. Zo kan de combinatie werken en toch borstvoeding blijven geven, voor heel wat moeders gemakkelijker worden. Kind en Gezin is een van de diensten waar moeders terecht kunnen voor een borstvoedingsat-

test. Dit werd ook kenbaar gemaakt via de media. Door het indienen van dit attest worden de moeders financieel vergoed voor het nemen van borstvoedingspauzes.

Richtlijnen verdeling van gratis zuigelingenvoeding

De richtlijnen met betrekking tot de verdeling van gratis zuigelingenvoeding werden verfijnd en zijn conform de Belgische wetgeving vervat in het KB van 18 februari 1991 betreffende voedingsmiddelen voor bijzondere voeding. Met deze actie wil Kind en Gezin bijdragen tot de promotie van borstvoeding. Het is immers wetenschappelijk aangetoond dat het geven van gratis kunstvoeding een negatieve invloed heeft op de duur van borstvoeding.

Federaal Borstvoedingscomité

Het Federaal Borstvoedingscomité werd officieel geïnstalleerd door minister Aelvoet op 24 oktober 2001. Dit comité is multidisciplinair samengesteld. Kind en Gezin is lid van het comité. De prioriteiten van het comité zijn :

- nagaan welke positieve initiatieven er kunnen worden genomen om ervoor te zorgen dat moeders effectief zes maanden borstvoeding kunnen geven ;
- nagaan of het geven van stalen van kunstvoeding aan de moeders bij het verlaten van de kraamkliniek, aanleiding geeft tot het vroeger stoppen met borstvoeding ;
- een correcte en transparante registratie ontwikkelen.

Gezien deze prioritaire opdrachten, werd door het Federaal Borstvoedingscomité onlangs :

- een actieplan voor het ontwikkelen van een gunstig klimaat voor de ontwikkeling van het "Babyvriendelijk Ziekenhuisinitiatief" in de Belgische kraamklinieken voorgelegd aan federaal minister Tavernier ;
- een concepttekst met voorstellen van maatregelen die kunnen worden genomen opdat moeders effectief zes maanden borstvoeding kunnen geven, voorgelegd aan federaal minister Tavernier ;

- een werkgroep opgestart die de methodologie voor het verzamelen van cijfergegevens over borstvoeding zal uitwerken.

2. Kind en Gezin kan zich inzake deze materie enkel uitspreken over de eigen activiteiten.

Na de bevalling, die meestal in de kraamkliniek plaatsvindt, krijgen de ouders het bezoek van Kind en Gezin. Tijdens dit contact wordt de dienstverlening van Kind en Gezin toegelicht. Wanneer de ouders dat wensen, wordt het regioteam van de woonplaats van de ouders op de hoogte gebracht van de geboorte. Een lokale regioverpleegkundige maakt dan een afspraak voor een huisbezoek. Wanneer de moeder borstvoeding geeft, dan komt de regioverpleegkundige zo snel mogelijk na de thuiskomst uit de kraamkliniek op huisbezoek. Ook tijdens de volgende huisbezoeken komt de ondersteuning en begeleiding van borstvoeding uitgebreid aan bod.

Het ondersteunen, begeleiden en promoten van borstvoeding is als basisdoelstelling opgenomen in het basiszorgaanbod van Kind en Gezin. In het kader van het begeleiden van borstvoeding kunnen extra huisbezoeken worden gebracht afhankelijk van de problematiek. Bijzondere situaties zoals borstvoeding bij prematuren, na een keizersnede, bij fysiologische geelzucht of bij meerlingen, ... krijgen speciale aandacht. Wanneer er problemen zijn zoals stuwings, tepelkloven, een verstopt melkkanaaltje, enzovoort, geeft de regioverpleegkundige aangepast advies. Indien nodig brengt de regioverpleegkundige een extra huisbezoek om de evolutie van de borstvoeding op te volgen.

Om de regioverpleegkundigen in staat te stellen op een kwalitatieve wijze aan voedingsadviesring inzake borstvoeding te doen, werd een vormings- en ondersteuningssysteem ontwikkeld waarmee ze hun voedingskennis kunnen verhogen en/of bijsturen. In 2001 werd een eerste aanzet gegeven met een studiedag waarop het thema "begeleiding bij borstvoeding" aan bod kwam. Regionaal werden daaropvolgend ontwikkelingsinitiatieven georganiseerd. Sommige regioteams hebben een intense driedaagse opleiding over borstvoeding doorlopen. Er is ook voor geopteerd om, op basis van de resultaten van een kennisbevraging omtrent voeding, een Open Leren-cursus te ontwikkelen met betrekking tot verschillende voedingsthema's. In het licht van de doelstelling in Vlaanderen om het geven van borstvoeding te bevorderen, is ervoor

gekozen de eerste Open Leren-cursus over het thema "borstvoeding" uit te werken. Deze cursus is gericht op individuele vorming.

Een intense opleiding van de gezondheidswerkers maakt dat ook de thuisbegeleiding kwalitatief intensiever verloopt.

Tevens wordt een lokale samenwerking opgezet met vroedvrouwen, waarbij er afspraken gemaakt worden met betrekking tot taken en begeleiding.

3. Kind en Gezin kan zich in verband met deze vraag enkel uitspreken over de eigen activiteiten. Deze sensibilisering rond en de promotie van borstvoeding bij deze doelgroepen vragen een specifieke methodiek. Momenteel is er heel weinig wetenschappelijke literatuur beschikbaar over de voedingssituatie bij deze doelgroepen. Teneinde specifieke aandachtspunten af te lijnen in de voedingssituatie van kwetsbare groepen, zodat Kind en Gezin daarvoor een gepast dienstverleningsaanbod kan ontwikkelen, wordt een wetenschappelijk onderzoek naar de voedingssituatie van kansarmen en alloctonen gepland. Het opzetten van dit project is gepland voor 2003.
4. Onduidelijkheid over welke campagne precies een positief borstvoedingsklimaat verhindert, maakt het onmogelijk concreet in te gaan op mogelijke reacties erop.

Vraag nr. 163
van 28 maart 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Actieplan Vlaamse Rand – Franstalige sociale voorzieningen

In de hoorzitting in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand van 25 maart laatstleden aangaande het Actieplan voor de Vlaamse Rand, bleek tijdens de uiteenzetting van de voorzitter van de Conferentie van Vlaamse Mandatarissen in de Rand dat bij de splitsing van de sociale sector in 1980 de afspraak werd gemaakt dat de Franstalige voorzieningen voor onder meer moeilijk opvoedbare jeugd zouden kunnen blijven bestaan, maar dat deze onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap zouden vallen.

Kan de minister meedelen of dat in de praktijk ook werd verwezenlijkt ?

Antwoord

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde Franstalige voorzieningen werden opgesomd in artikel 92 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980.

Het betreft feitelijke toestanden die op 1 januari 1980 bestonden voor :

- Home Suzanne van Durme in Sint-Genesius-Rode ;
- Pensionnat Jules Lejeune in Wezembeek-Oppem ;
- La Maison in Linkebeek ;
- La Bergerie in Sint-Genesius-Rode.

Geen enkele van deze voorzieningen komt voor op de lijst van erkende voorzieningen voor bijzondere jeugdbijstand. De vier voorzieningen werden door Justitie gesubsidieerd, maar bij de splitsing van de bevoegdheden in '81 werden ze naar de Franse Gemeenschap overgeheveld, aangezien het gaat om voorzieningen die onder een Waalse inrichtende macht ressorteren.

Navraag bij de Administration Générale de l'Aide à la Jeunesse leert dat Home Suzanne van Durme (St.-Genesius-Rode) en Pensionnat Jules Lejeune (Wezembeek-Oppem) nog steeds als voorzieningen door de Franse Gemeenschap gesubsidieerd worden en dat La Maison (Linkebeek) als Waals MPI beschouwd wordt (*MPI : medisch-pedagogisch instituut – red.*).

Voor La Bergerie kon l'Aide à la Jeunesse geen antwoord geven. De voorziening wordt niet langer door hen gesubsidieerd. Vermoedelijk zijn, na de splitsing van de bevoegdheden, de activiteiten stopgezet of wordt de subsidiëring van de voorziening door een andere sector op zich genomen.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 55
van 11 maart 2003
van de heer MARC VAN DEN ABELEN

Vlaamse CAO's – Bevoegdheid

De problematiek van de Vlaamse collectieve arbeidsovereenkomsten kende recentelijk twee belangrijke ontwikkelingen. Vooreerst werd op 29 november 2002 het decreet houdende de algemeenverbindendverklaring van akkoorden tussen werknemers- en werkgeversorganisaties betreffende gemeenschaps- en gewestaangelegenheden afgekondigd (Belgisch Staatsblad van 17 december 2002). Vervolgens sloten de verschillende overheden op 12 december 2002 een samenwerkingsakkoord houdende de algemeenverbindendverklaring van de collectieve arbeidsovereenkomsten (Belgisch Staatsblad van 10 januari 2003, erratum Belgisch Staatsblad van 22 januari 2003).

De samenwerkingsovereenkomst die thans voorligt, lijkt de visie van federaal vice-premier L. Onkelinx bij te treden. Zij stelde dat de algemeenverbindendverklaring van CAO's hoe dan ook een federale bevoegdheid is, maar dat niets de gemeenschappen of de gewesten verhindert om bepalingen van CAO's die onder hun bevoegdheid ressorteren, daarna op dat niveau algemeen verbindend te verklaren. Vlaamse CAO's kunnen dus, maar moeten niet.

Op grond van het samenwerkingsakkoord kunnen de gefederaliseerde overheden bepalingen van CAO's algemeen verbindend verklaren, "indien zij het nodig achten". Het akkoord is bovendien slechts van toepassing op CAO's waarvoor aan de Koning overeenkomstig artikel 28 van de CAO-wet om algemeenverbindendverklaring werd gevraagd.

Het voorliggend samenwerkingsakkoord ligt daarmee niet in de lijn van het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Die had immers gesteld "dat de Koning niet langer bevoegd is om (bepalingen van) collectieve arbeidsovereenkomsten algemeen verbindend te verklaren die betrekking hebben op aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten. Het zijn enkel de gemeenschaps- en gewestregeringen die, met betrekking tot die aangelegenheden, bevoegd kunnen zijn om collectieve arbeidsovereenkomsten algemeen verbindend te verklaren" (eigen onderstreping).

Het samenwerkingsakkoord stemt evenmin overeen met de interpretatie die de minister aan de problematiek heeft gegeven. In een antwoord op een actuele vraag van de heer Jan Laurys van 17 april 2002 en voortbouwende op het advies van de Raad van State, stelde de minister dat, volgens dit advies, de Vlaamse overheid niet alleen bevoegd is tot het algemeen verbindend verklaren van bepaalde CAO's, maar bovendien dat de federale over-

heid daartoe dan niet meer bevoegd zou zijn (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 43 van 17 april 2002, blz. 8). Dit lezen we nochtans niet in het nieuwe Vlaamse decreet, noch in het samenwerkingsakkoord waaruit de principiële bevoegdheid van de federale overheid en de facultatieve bevoegdheid van de Vlaamse overheid blijkt.

Daarom zou ik de minister de volgende vragen willen stellen.

1. Welke interpretatie moet er aan het decreet en het samenwerkingsakkoord gegeven worden (visie-Onkelinx of visie-Landuyt) ?

Indien het de visie van vice-premier Onkelinx is, rijst de vraag of, en zo ja waarom, de minister zijn interpretatie heeft bijgestuurd ?

2. Wat is de situatie bij zogenaamde gemengde CAO's indien de gefederaliseerde entiteit wel, maar de Koning niet algemeen verbindend verklaart ?

Is de CAO dan algemeen verbindend verklaard ? Of nog : volstaat dan de "Vlaamse" algemeenverbindendverklaring ?

Antwoord

- 1.1. Met betrekking tot het decreet is mijn standpunt het volgende.

Er is een onderscheid tussen de organisatie van het sociaal overleg en de wil om de resultaten van dit overleg tot wet of decreet te verheffen, in de mate dat men daarvoor bevoegd is. Het is dit laatste aspect dat door het decreet geregeld wordt.

Het decreet ligt in de lijn van de visie van de Raad van State. De Raad van State zegt dat een algemeenverbindendverklaring een rechtshandeling van een overheid is, die enkel en alleen maar binnen haar bevoegdheden kan handelen. De algemeenverbindendverklaring van bepalingen die raken aan de gewest- en/of gemeenschapsbevoegdheden, behoort dus onvermijdelijk toe aan de gewesten of gemeenschappen. Dit impliceert dus ook dat bepaalde clausules die betrekking hebben op gemeenschaps- of gewestbevoegdheden en door de Koning werden bekrachtigd, eigenlijk geen juridische relevantie hebben, aangezien de Ko-

ning daar niet bevoegd voor is. Dit is ook de kern van het advies van de Raad van State.

Wat het samenwerkingsakkoord betreft, kan ik het volgende stellen.

Dit akkoord heeft betrekking op alle CAO's gesloten in een paritair orgaan, neergelegd op de griffie van de dienst van de collectieve arbeidsovereenkomsten van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid. Volgens dit akkoord verbindt de federale staat er zich toe deze geregistreerde CAO's op de website van het federale Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid te publiceren.

Dit laat de Vlaamse overheid toe na te gaan welke CAO's op federaal niveau bestaan en die welke bepalingen bevatten die raken aan de gewest- of gemeenschapsbevoegdheid, van de site te plukken. Door een beslissing van de Vlaamse regering worden deze CAO's algemeen verbindend verklaard voor de aangelegenheden die binnen de Vlaamse bevoegdheid vallen.

Dit akkoord is dan ook praktisch van aard en doet geen uitspraak over een principiële bevoegdheid van de federale overheid tegenover een facultatieve bevoegdheid van de Vlaamse overheid. Het akkoord doet dan ook geen afbreuk aan de visie dat mijn bevoegdheid niet beperkt blijft tot een facultatieve daad. De Vlaamse volksvertegenwoordiger kan dus concluderen dat mijn standpunt correct is.

- 1.2. Mijn visie werd niet bijgestuurd. Ze is nog steeds dezelfde als op het moment van afkondiging van het decreet.

2. De Vlaamse regering kan de CAO's enkel algemeen verbindend verklaren voor de aangelegenheden die binnen haar bevoegdheid vallen. Het is hierbij niet relevant of de Koning deze CAO al dan niet algemeen verbindend heeft verklaard.

Wanneer de sociale partners een "gemengde" CAO voor algemeenverbindendverklaring neerleggen bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, en de Koning weigert deze gemengde CAO algemeen verbindend te verklaren, is het evident dat de bepalingen van deze CAO die betrekking hebben op de federale bevoegdheden niet algemeen verbindend zijn.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 95
van 20 februari 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nord-Pas-de-Calais – Samenwerkingsprojecten

In de Beleidsbrief Buitenlandse Aangelegenheden wordt aangekondigd dat het, in het kader van het samenwerkingsprogramma Vlaanderen-Frankrijk, de bedoeling is om talrijke projecten op het gebied van onderwijs, cultuur, taal en wetenschappen te ontwikkelen.

In dat verband zou ik graag vernemen hoe dat voornemen concreet zal worden ingevuld voor Frans-Vlaanderen, officieel bekend als Nord-Pas-de-Calais.

1. In welk stadium bevinden die projecten voor 2003 zich ?
2. Kan de minister een overzicht geven van de lopende en van de nieuwe initiatieven op het gebied van onderwijs van of in het Nederlands ? Wordt er terzake in structurele hulp voorzien ?
3. Is er enig overleg of samenwerking met de Nederlandse Taalunie in dat verband ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vanderpoorten (nr. 71), Van Grembergen (nr. 95) en Gabriels (nr. 68).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 2 mei 2003, blz. 2201 – red.).

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 16
van 8 november 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Ontwerpen van decreet en besluit – Adviezen Raad van State

Ontwerpen van decreet en reglementaire uitvoeringsbesluiten worden verplicht onderworpen aan de controle van de Raad van State. Ondanks het feit dat de reglementering terzake exclusief door de Kamer (en de Senaat) wordt vastgelegd, is dit een materie die ook het Vlaams Parlement aangaat. Ook het aantal en de wijze van adviesaanvraag vanuit het Vlaams Parlement speelt hierin een rol.

Graag ontving ik per minister en per beleidsdomein een overzicht van de adviezen (en de termijnen) van de Raad van State.

1. Hoeveel ontwerpen van decreet werden per jaar, per minister en per beleidsdomein ingediend tijdens deze legislatuur ?

Voor hoeveel van deze ontwerpen van decreet werd dringend advies gevraagd respectievelijk binnen drie dagen, binnen één maand en zonder termijn, en binnen welke termijn werden deze adviezen overgezonden aan de regering ?

Hoeveel tijd verliep er per jaar, per minister en per beleidsdomein tussen het verzenden van het dringend advies enerzijds op drie dagen, anderzijds op één maand, en het moment van indiening in het Vlaams Parlement enerzijds en de termijn tussen de stemming in het parlement en de publicatie in het Belgisch Staatsblad anderzijds ?

Hoeveel keer werden redenen voor dringend advies niet aanvaard ?

2. Hoeveel reglementaire besluiten van de Vlaamse regering werden per jaar, per minister en per

beleidsdomein ingediend tijdens deze legislatuur ?

Voor hoeveel van deze besluiten werd dringend advies of de termijn van één maand ingeroepen ?

Zijn er verschillende redenen (per jaar, per minister en per beleidsdomein) waarom het dringende karakter wordt ingeroepen, en zo ja, welke ? Graag ook vermelding van de redenen waarom de dringende adviezen door de Raad van State werden aanvaard.

Welke reden wordt het meest ingeroepen ?

Hoeveel tijd verliep er tussen de goedkeuring door de Vlaamse regering en de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad van voormelde "zeer dringende" besluiten ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Dewaël vraag nr. 5, Stevaert nr. 94, Vogels nr. 35, Vanderpoorten nr. 20, Landuyt nr. 10, Dua nr. 38, Van Mechelen nr. 36, Van Grembergen nr. 21, Gabriëls nr. 16, Vanhengel nr. 4).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewaël, minister-president van de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 86
van 20 maart 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Sociale appartementen Boom – Doorlichting

Volgens een krantenartikel laat de minister deze weken het torengedebouw met sociale woningen in de Antwerpsestraat 441 in Boom doorlichten.

De renovatiekosten van dit gebouw zouden – luidens het artikel – dermate hoog zijn dat zij misschien niet zouden opwegen tegen de verhuurmogelijkheden. Eenvoudige renovatie zou vier miljoen euro kosten. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) zou echter verder willen gaan en muren uitbreken om appartementen te vergroten. Hierdoor zou het aantal appartementen verminderen, met ook minder huurinkomsten als gevolg. De raad van bestuur van de Volkshuisvesting, de eigenaar van het gebouw, zal na de doorlichting oordelen over eventuele afbraak.

Verskillende ongeruste bewoners van voormelde sociale appartementen contacteerden mij terzake.

1. Kan de minister de stand van zaken meedelen inzake de doorlichting van het torengedebouw aan de Antwerpsestraat ?

Wanneer kunnen de besluiten van het onderzoek verwacht worden ?

2. In welke mate zal de VHM conform haar wettelijke opdrachten een bepaalde beslissing opleggen aan de Volkshuisvesting ?

Artikel 33, § 2 van de Vlaamse Wooncode bepaalt immers dat de VHM erop moet toezien dat de socialehuisvestingsmaatschappijen "bijdragen tot de herwaardering van het woningbestand, door ongeschikte gebouwen te renoveren, te verbeteren en aan te passen of ze zo nodig te slopen en te vervangen".

3. Om welke reden wil de VHM de muren uitbreken en de appartementen vergroten ?

4. Op welke manier zal met de wil van de bewoners rekening worden gehouden in de beslissing betreffende afbraak of renovatie ?

Antwoord

1. De doorlichting van het gebouw aan de Antwerpsestraat is er in eerste instantie gekomen op vraag van de socialehuisvestingsmaatschappij zelf. Deze doorlichting heeft tot doel enkel die haalbare oplossingen in beschouwing te nemen, en dit zowel voor de huurder als voor de socialehuisvestingsmaatschappij.

Een eerste haalbaarheidsstudie werd aangevraagd en werd in februari 2001 afgeleverd door Studiegroep Omgeving. Gezien de hoge renovatiekosten, werd het renovatiedossier ingetrokken.

Heden wordt samen met de socialehuisvestingsmaatschappij, VHM en mijn diensten gezocht naar wat de beste oplossing is voor alle partijen. Binnen een kort tijdsbestek – en dit is binnen twee maanden – moet ik daarover meer informatie kunnen verstrekken, maar om alle partijen tot een akkoord te kunnen laten komen, vraag ik nog even geduld. Zodra er een beslissing is, zullen we niet nalaten de Vlaamse volksvertegenwoordiger hiervan op de hoogte te stellen.

2. Zoals daarnet gesteld, wordt samen met de VHM naar de meest haalbare oplossing gezocht. In het kader van de Vlaamse Wooncode zal de VHM haar taak als toezichter op de socialehuisvestingsmaatschappij op zich nemen. Aangezien de haalbaarheid wordt bekeken in overleg met de VHM, zal deze dan geen beslissing opleggen aan de socialehuisvestingsmaatschappij.
3. De opmerking van de VHM betreft het vergroten van de bestaande tweede kamer van 1,90 m. Binnen de bestaande C 2001 – de ontwerprichtlijnen van de VHM – is namelijk opgenomen dat iedere supplementaire kamer minimum 8,16 m² dient te zijn. Aangezien de lengte van de kamers vrij vast is door het bestaande concept en de planopbouw, was de opmerking gekomen om de tweede kamer van 1,90 m te verbreden. Dit zou echter maar kunnen door de muren uit te breken en één grote slaapkamer te maken.

Echter is noch de sociale huisvestingsmaatschappij, noch de huurder hiervoor vragende partij. Vandaar dat momenteel onderzocht wordt met alle partijen samen hoe dit kan worden opgelost.

4. Dat er met de bewoners rekening wordt gehouden betreffende de beslissing, mag reeds blijken uit de verschillende hoorzittingen die de socialehuisvestingsmaatschappij en haar bestuur georganiseerd hebben.

Zo was er onder andere een hoorzitting in december 1999 en op 11 april 2001. Bijkomend is er zeer recentelijk een bewonersvergadering geweest op 24 maart 2003, en dit na een schrijven van de voorzitter van het Vlaams Blok, afdeling Boom, aan de bewoners van het torengedouw. Op deze laatste bewonersvergadering was ook de betrokken ingenieur-architect en hij heeft de stand van zaken toegelicht aan de bewoners.

Anderzijds stel ik mij terloops de vraag hoe men concreet met de wil van de bewoners rekening kan houden als er, in het geval van de laatste bewonersvergadering, maar bewoners aanwezig waren van 18 van de 81 appartementen.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

Nihil.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

* datum van afsluiting :28/5

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
29	04.04.2003	M. Van den Eynde	<i>Vlaamse fiscaliteit – Studie</i>	2387
R. LANDUYT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme				
59	24.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Resolutie aanmoedigingspremies landingsbanen – Stand van zaken</i>	2390
60	24.03.2003	B. Grouwels	<i>Adviesraden – Stand van zaken</i>	2391
61	28.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteiten – Omzendbrieven</i>	2391
62	04.04.2003	J. Sauwens	<i>Werkzaamheidsgraad – Cijfersverschillen</i>	2391
63	04.04.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Motie aanmoedigingspremies tijdskrediet – Stand van zaken</i>	2393
64	04.04.2003	P. Ceysens	<i>Sociale werkplaatsen – Huishoudelijke taken</i>	2393
65	04.04.2003	F. Dewinter	<i>Diversiteitsbeleid – Subsidies aan ondernemingen</i>	2394
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking				
141	12.03.2003	P. Ceysens	<i>Brandveiligheidsadviezen bejaardenvoorzieningen – Interpretatie</i>	2491
142	17.03.2003	A. De Martelaer	<i>Vlaams Fonds – Convenants</i>	2492
143	17.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gehandicapten – Bijkomende opvangplaatsen</i>	2495
△ 144	19.03.2003	S. Becq	<i>OCMW's – Dienstverlening en inzagerecht</i>	2496
145	21.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Campagne "Laat je geen geweld aandoen" – Evaluatie</i>	2497
146	21.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Zelfdoding – Preventie</i>	2498
147	24.03.2003	C. Decaluwe	<i>Middelenverdeling kansarmoede – West-Vlaanderen</i>	2401
148	24.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Schuldbemiddeling OCMW en CAW – Evaluatie</i>	2403
150	24.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Multidisciplinaire teams – Kwaliteitseisen</i>	2500
152	28.03.2003	W. Demeester-De Meyer	<i>Opvang mentaal gehandicapten – Wachtlijst</i>	2404
153	28.03.2003	K. Helsen	<i>Folder "Politiek of politiek" – Uitgangspunten</i>	2405
△ 154	28.03.2003	W. Vandenbossche	<i>Nederlands als omgevingstaal voor jongeren – Brussel</i>	2500
158	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteiten – Omzendbrieven</i>	2406
159	28.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Welzijns- en gezondheidssector – Dienstroosters</i>	2407
160	28.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Rust- en verzorgingstehuizen – Verpleegkundige permanentie</i>	2407
161	28.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeentelijke inburgeringstrajecten – Stand van zaken</i>	2518
162	28.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Borstvoeding – Promotie-initiatieven</i>	2520
163	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Franstalige sociale voorzieningen</i>	2523

164	04.04.2003	M. Hermans	<i>Minderjarige delinquenten – Gemeenschapsdienst</i>	2409
168	04.04.2003	P. Ceysens	<i>Voedsel ingrediënten en gezondheid – Informatie</i>	2410
169	04.04.2003	P. Ceysens	<i>Filmkeuringscommissie – Hervorming</i>	2412
170	04.04.2003	P. Ceysens	<i>Fast food en gezondheid – Informatie</i>	2413
171	04.04.2003	P. Ceysens	<i>Beschutte werkplaatsen – Huishoudelijke taken</i>	2414
175	18.04.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Personeel OPZ's – Medicatietegemoetkoming</i>	2415

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

87	28.03.2003	W. Vandenbossche	<i>Nederlands als omgevingstaal voor jongeren – Brussel</i>	2416
88	28.03.2003	J. Librecht	<i>Veeartsenijopleiding – Instroom en beroepssituatie</i>	2416
89	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Taalinspectie faciliteitenscholen</i>	2418
90	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteiten – Omzendbrieven</i>	2418
91	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Europese Scholen – Gedetacheerde leerkrachten</i>	2418
92	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Europese Scholen – Leerlingen Nederlandse sectie</i>	2419
93	28.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opleidingen verpleegkunde – Modules</i>	2419

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

55	11.03.2003	M. van den Abeelen	<i>Vlaamse CAO's – Bevoegdheid</i>	2524
----	------------	---------------------------	--	------

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

146	24.03.2003	C. Decaluwe	<i>Liebekken – Riolerings- en zuiveringsgraad</i>	2421
147	24.03.2003	B. Grouwels	<i>Adviesraden – Stand van zaken</i>	2423
149	28.03.2003	F. Vermeiren	<i>Afvalverwerking – Stand van zaken</i>	2423
150	28.03.2003	F. Vermeiren	<i>Luchtkwaliteit Wielsbeke – Maatregelen</i>	2425
151	28.03.2003	J. Maes	<i>Palingverbod – Hengelwedstrijden</i>	2426
152	28.03.2003	E. Matthijs	<i>Afvalkosten – KMO's</i>	2428
153	28.03.2003	M. Van den Eynde	<i>CO₂-emissierechten – Registratiesysteem</i>	2429
154	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteiten – Omzendbrieven</i>	2430
155	28.03.2003	J. Van Aperen	<i>Hengstenkeuring – Criteria en jurering</i>	2430
156	28.03.2003	J. Maes	<i>IJzervallei – Frame-project</i>	2433
157	04.04.2003	M. Van den Eynde	<i>Milieuheffingen – Studie</i>	2433
158	04.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N16 Puurs-Bornem – Chromzuurongeval</i>	2434
161	11.04.2003	F. Vermeiren	<i>Bescherming inheemse fauna – Exotische diersoorten</i>	2435
162	11.04.2003	M. Van den Eynde	<i>Gemeentelijke containerparken – Slachtingen</i>	2435

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

109	28.03.2003	R. Voorhamme	<i>Fort 3 Borsbeek – Bouwaanvraag polyvalente zaal</i>	2436
110	28.03.2003	J. Loones	<i>Heffing leegstand – Hervorming</i>	2436
111	28.03.2003	J. Sauwens	<i>Vlaams Egalisatierentefonds – Afschaffing</i>	2439
112	28.03.2003	C. Decaluwe	<i>VRT-berichtgeving – Europees Parlement</i>	2440
113	28.03.2003	C. Decaluwe	<i>Koopcentrum Moeskroen en stedelijk netwerk Kortrijk-Rijsel – Overleg</i>	2441
115	04.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gewestbelastingen – Openstaande saldo's Franstaligen</i>	2442
116	04.04.2003	E. Matthijs	<i>Financieringsfonds Eenmalige Uitgaven – Bestemming</i>	2443
117	04.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaams Rand – Afbakening stedelijke gebieden</i>	2445

P. VANGREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

131	18.02.2002	D. Holemans	<i>Besluiten gemeentelijke overheid – Klachten</i>	2445
95	20.02.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nord-Pas-de-Calais – Samenwerkingsprojecten</i>	2526
131	19.03.2003	S. Becq	<i>OCMW's – Dienstverlening en inzagerecht</i>	2448
134	24.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Resolutie toegankelijkheid begijnhoven – Stand van zaken</i>	2448
△ 135	24.03.2003	B. Grouwels	<i>Adviesraden – Stand van zaken</i>	2449
136	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wezembeek-Oppem – Taalgebruik gemeenteraadszitting (2)</i>	2460
137	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bibliotheken faciliteitengemeenten – Inspectie taalverhouding (2)</i>	2462
138	28.03.2003	W. Vandenbossche	<i>Nederlands als omgevingstaal voor jongeren – Brussel</i>	2462
139	28.03.2003	P. Ceysens	<i>'s Hertogenmolens Aarschot – Restauratie</i>	2462
141	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wezembeek-Oppem – Franstalige muziekacademie</i>	2463
142	28.03.2003	P. Ceysens	<i>Adbij 't Park Heverlee – Restauratie – Glasramen</i>	2463
143	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Sociale woning en integratieplicht</i>	2464
144	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Informatie-initiatieven</i>	2464
△ 145	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteiten – Omzendbrieven</i>	2465
146	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Franstalige culturele verenigingen</i>	2465
147	04.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbare bibliotheek Wemmel – Franstalige leesgroep</i>	2466
148	04.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Historische panden Mechelen – Onderhoud (2)</i>	2466
149	04.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VZW Kunst en Democratie – Subsidiëring</i>	2468
150	04.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>St.-Amands – Graf Verhaeren – Jachthavenproject</i>	2468

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting

16	08.11.2002	S. Becq	<i>Ontwerpen van decreet en besluit – Adviezen Raad van State</i>	2526
86	20.03.2003	M. Van den Eynde	<i>Sociale appartementen Boom – Doorlichting</i>	2527
87	24.03.2003	B. Grouwels	<i>Adviesraden – Stand van zaken</i>	2469
88	28.03.2003	D. De Cock	<i>Huurmarkt – Vergelijkende studie</i>	2469

90	28.03.2003	C. Decaluwe	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen – Databank patrimoniumbeheer</i>	2469
94	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteiten – Omzendbrieven</i>	2473

G. VANHENGEL, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden

28	24.03.2003	B. Grouwels	<i>Adviesraden – Stand van zaken</i>	2473
29	28.03.2003	W. Vandenbossche	<i>Nederlands als omgevingstaal voor jongeren – Brussel</i>	2473
30	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – ADEPS-subsidies</i>	2473
31	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteiten – Omzendbrieven</i>	2474

G. BOSSUYT, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

272	24.03.2003	C. Decaluwe	<i>Belbussen – Kostendekkingsgraad (2)</i>	2474
273	24.03.2003	C. Decaluwe	<i>Exploitatie- en investeringsbudget De Lijn – Evolutie</i>	2475
274	24.03.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>N79 Riemst – Verkeersveiligheid</i>	2476
275	24.03.2003	B. Grouwels	<i>Adviesraden – Stand van zaken</i>	2477
276	28.03.2003	C. Van Eyken	<i>Liberalisering energiemarkt – Compensatie gemeenten</i>	2477
277	28.03.2003	A. Moreau	<i>E40 Oorbeek (Tienen) – Geluidshinder</i>	2477
278	28.03.2003	C. Decaluwe	<i>R1 Antwerpse Ring – Heraanleg</i>	2479
279	28.03.2003	C. Decaluwe	<i>Fietstunnels – Criteria, onderhoud, veiligheid</i>	2480
280	28.03.2003	C. Decaluwe	<i>N8 Heestert-Moen – Fietspaden</i>	2481
281	28.03.2003	C. Decaluwe	<i>N391 Zwevegem – Omleiding en brug</i>	2482
282	28.03.2003	C. Decaluwe	<i>De Lijn – Vandalisme</i>	2482
283	28.03.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteiten – Omzendbrieven</i>	2484
284	04.04.2003	M. Van den Eynde	<i>Oude Vaartstraat Ranst – Geluidshinder</i>	2484
285	04.04.2003	F. Vermeiren	<i>Wegenwerken Haacht – Hinder en communicatie</i>	2485
286	04.04.2003	E. Matthijs	<i>Spoorlijn 55 Evergem – Aanleg bedding</i>	2486
287	04.04.2003	J. De Roo	<i>N44 Knesselare – Wegdek</i>	2486
288	04.04.2003	R. Van Den Heuvel	<i>N1 Kontich – Snelheidsbeperking</i>	2487
289	04.04.2003	M. van den Abeelen	<i>Doortrekking N171 – Start van de werken</i>	2488
290	04.04.2003	M. Van den Eynde	<i>E19 – Kadavers</i>	2488
291	04.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N16 Puurs-Bornem – Chromzuurongeval</i>	2489
△ 292	04.04.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>St.-Amands – Graf Verhaeren – Jachthavenproject</i>	2490